Nedumeriri şi suspiciuni

Marea fermă de fazani

sau

Manele de presă la umbra F.B.I.

ALEXANDRA

(8 august 2019)

Textele şi imaginile acestui grupaj sunt preluate de la adresa *Facebook* menţionată, singura intervenţie asupra lor constând în alinierea cuvintelor şi în marcarea capetelor de rând. De asemenea, am adăugat „coperta ” şi am separat cele cinci texte prin câte o pagină, care cuprinde titlul dat de autor şi data la care l-a postat.

Oare Rudolph Giuliani (dacă se va decide) va ataca şi cazul Caracal?

Nedumeriri şi suspiciuni

ALEXANDRA

„Când Puterea vrea ceva, e sigur că acel ceva se va realiza” (Ion Toma – 8 august 1990).

MINCIUNI ÎN RAPORTUL M.A.I.

Contextul ne obligă să privim cu mai multă atenţie telefonul/telefoanele pe care un poliţist i le-ar fi dat Alexandrei, deoarece convorbirile nefiind înregistrate, se poate inventa orice. Şi mă tem că acest lucru s-a şi petrecut, denaturând parţial Raportul M.A.I.

Citez din invocatul document:

„În vederea obţinerii de detalii suplimentare legate de locaţie, agent şef principal Neagoe Florentin a solicitat dispecerului Poliţiei Municipiului Caracal comunicarea numărului de telefon al victimei, după care a apelat-o la ora 11.13, de pe TELEFONUL PERSONAL, şi a purtat o discuţie cu aceasta, ocazie cu care i-a indicat mai multe detalii despre locaţia unde se află şi a comunicat adresa de pe cartea de vizită care aparţinea unui inginer de cadastru, pe nume Popescu Lucian. De asemenea, minora a dat mai multe detalii legate de curtea imobilului în care se afla şi a precizat că nu poate părăsi locaţia întrucât în curte se afla un câine lup de care îi este teamă.

Întrucât a existat o neconcordanţă între adresa indicată de victimă şi cea unde se afla aceasta, agenţii de poliţie susmenţionaţi au revenit la Poliţia Municipiului Caracal şi au raportat evenimentul şefului Biroului Investigaţii Criminale, comisar de poliţie Pistol Constantin.

La ora 11.29, apelanta a fost din nou sunată de pe telefonul agentului de poliţie Neagoe Florentin, ocazie cu care comisar Pistol Constantin a încercat să obţină informaţii legate de locaţia în care se afla.

Cu ocazia discuţiei telefonice, poliţistul a încercat să o calmeze pe fată şi i-a cerut să-i spună dacă ştie unde se află şi ce vede în jurul ei. Acesta a relatat că este sechestrată într-o casă de un bărbat care în acel moment nu se afla lângă ea, fiind plecat la farmacie **să cumpere cremă** pentru a-i trata rănile provocate la mâini.

Totodată, victima a precizat că în acea curte se afla un BRAD, un NUC, o MAŞINĂ PLATFORMĂ CU FIARE VECHI, un AUTOTURISM GRI şi mai mulţi CÂINI LUPI dezlegaţi. În continuare, poliţistul a întrebat-o dacă are reţea intenet pe telefonul de pe care vorbeşte şi răspunsul a fost negativ. Tot cu ocazia convorbirii, şeful biroului i-a solicitat să-i comunice CULOAREA GARDULUI şi dacă poate să iasă din casă şi din curte.

Cea în cauza a răspuns că gardul este din metal de CULOARE ROŞIE şi nu poate ieşi din încăperea respectivă întrucât este LEGATĂ şi afară sunt CÂINI LUPI. Conform raportului poliţistului, în acest timp, pe fundal, se auzea LĂTRAT DE CÂINI, iar fata a afirmat că NU MAI POATE VORBI ÎNTRUCÂT A REVENIT BĂRBATUL.”

Să o luăm pe îndelete.

Unii spun că Poliţia a greşit sunând-o pe Alexandra, întrucât astfel l-ar fi avertizat pe răpitor că aceasta anunţase că este sechestrată. Aşa o fi, însă mă întreb: oare nu era preferabil ca poliţia să încerce să ia legătura chiar cu personajul? Lăsând la o parte excepţiile rarisime (ce nu este posibil pentru natura umană?), cel care a comis infracţiunea de lipsire de libertate în mod ilegal (art. 205), în loc să se oprească atunci când devine clar că a fost (ca şi) prins şi când riscă o condamnare mai blândă (închisoarea de la unu la 7 ani), merge mai departe, şi, prin omor, îşi măreşte singur pedeapsa (de la 10 la 20 de ani)?

● Numele lui Popescu Lucian Gabriel fusese transmis prima oară cu ocazia celui de-al doilea apel (11:06:25), dar nu ca fiind al unui „inginer de cadastru" (cum este în realitate), Alexandra crezând că aşa se numeşte cel care o sechestrase.

● „Minora ... a precizat că nu poate părăsi locaţia întrucât în curte se afla UN câine lup de care îi este teamă."

Oare? Nu reiese de aici că ar fi fost liberă, singurul obstacol fiind câinele?

● Alexandra ar fi *„a relatat că este sechestrată într-o casă de un bărbat care în acel moment nu se afla lângă ea, fiind plecat la farmacie să cumpere cremă pentru a-i trata rănile provocate la mâini".*

Trecuseră trei ore de la plecarea lui. Cum de nu a spus acest lucru?

● „Totodată, victima a precizat că în acea curte se afla un brad, un nuc, o maşină platformă cu fiare vechi, UN AUTOTURISM GRI şi mai mulţi câini lupi dezlegaţi". Amintesc că în conversaţia înregistrată prin 112, când este întrebată: *„...pe unde ești? Te poți uita?"*, ea răspunde:

„NU POT, sunt închisă într-o cameră, VĂD DECÂT O POARTĂ."

De asemenea, avea Dincă *„mai mulţi câini lupi"* sau doar doi, nici unul „lup"?

După 11:07:53, când al doilea apel al ei a fost preluat de către Poliţie, spre sfârşitul conversaţiei, ea rosteşte, ca şi când făcuse o descoperire:

„Domnule, domnule, este o mașină mare în curte ...."

Replica poliţistului ar fi fost:

„Bine, rămâneţi la nr. 9 acolo, exact acolo!"

După care a închis.

Cea mai frapantă **MINCIUNĂ** rămâne pretinsa afirmaţie a Alexandrei, conform căreia ar fi văzut şi *„un autoturism gri"*. În acel moment, **MAŞINA NU SE GĂSEA ÎN CURTE**, fiind parcată în centru, pe strada Piaţa Victoriei, între numele 14 şi 16.

În consecinţă, nu se naşte suspiciunea că poliţistul a născocit „probe"? Cu ce scop? Au fost unii care ŞTIAU ÎNCĂ DE ATUNCI CE AVEA SĂ URMEZE?

Cuvintele *„Domnule, domnule, este* **o** MAŞINĂ MARE *în curte ...."*, mai sus citate, apar în stenograma celui de-al doilea apel, dar **NU ŞI ÎN ÎNREGISTRAREA** acestuia. Altfel spus, prin cele 12 (false) replici insinuate, stenograma a „îmbunătăţit" convorbirea autentică, **ADĂUGÂNDU-I „PROBE"** de natură să-l inculpe pe Dincă. În mod neaşteptat (?), acesta nu a avut reacţie.

● *„Şeful biroului i-a solicitat să-i comunice culoarea gardului şi dacă poate să iasă din casă şi din curte."* Câtă minte trebuie să (n-)ai ca să întrebi pe cineva sechestrat dacă poate să părăsească locul în care se află închis? Şi nu este unicat. Când un poliţist îi spune Alexandrei: *„O casă, bun,* RĂMÂNEŢI ACOLO, *să vină un echipaj de poliție, bine?"*, una dintre operatoare spune ironic, dar pentru sine: *„Păi, e închisă..."*

● *„Cea în cauză a răspuns că gardul este din metal de* CULOARE ROŞIE *şi nu poate ieşi din încăperea respectivă întrucât este* LEGATĂ *şi afară sunt* CÂINI LUPI. *Conform raportului poliţistului, în acest timp, pe fundal, se auzea* LĂTRAT DE CÂINI [în înregistrări se aude o singură dată, în primul apel, lătratul scurt al unui câine]*, iar fata a afirmat că nu mai poate vorbi întrucât a revenit bărbatul."*

Dacă Alexandra era *„legată"*, cum de nu a spus acest lucru de la bun început, astfel putând să explice, bunăoară, de ce nu ajunge la fereastră, ca să privească în curte, căutând repere sau cerând ajutor?

Pornind probabil de la această informaţie, Al. Cumpănaşu a declarat la *Antena 1* că Alexandra „Le-a spus [celor de la 112] că este legată CU O SÂRMĂ de picioare" (26 iulie). În fapt, pasajul de mai sus nu are nici o legătură cu 112, fiind o pretinsă conversaţie privată, care aminteşte de discuţia intimă (reală însă) dintre Dincă şi poliţistul Marius

Preda. Peste câteva zile am aflat de la *Ştirile KanalD* şi varianta lui Dincă, uşor diferită (2 august):

„Alexandra, le-a spus criminalul anchetatorilor, a fost ţinută pe acest pat, legată de picior şi de scheletul patului CU O CUREA şi LEGATĂ LA OCHI, să nu vadă nimic în jur."

Dacă era legată şi nu vedea nimic în jur, cum a găsit telefonul?

Şansele să aflăm adevărul sunt extrem de mici. Deocamdată, există numai vocea Alexandrei, care spune ceva neclar despre o legătură la ochi, dar nu şi de picior.

Referitor la *„culoarea gardului"*. Curtea lui Gh. Dincă are, spre câmp, o poartă dublă maronie (probabil, a folosit numai grund, ca să nu ruginească – miniu de plumb, se pare, care este brun-închis la culoare). Este ciudat faptul că nici un ziarist şi nici un poliţist, mai ales, nu a insistat asupra acestei porţi, căutând să intuiască – dacă nu să găsească – fereastra de la care ar fi privit-o Alexandra. La fel, nu am văzut interes pentru a descoperi şi filma în mod special nucul şi bradul (de fapt, nu sunt doi?), despre care s-a vorbit în primele zile, toate aceste elemente ireale fiind folosite pentru a demonstra cât de stupizi ar fi (uneori chiar sunt) diverşi inşi din Poliţie şi Parchet. De ce presa nu a acordat deloc atenţie faţadei casei, căutând fereastra de la a(r fi?) privit Alexandra? De ce a filmat numai fiarele şi gunoaiele, care amintesc de decorurile unui film? De cât timp era acea dezordine? Crescuseră ierburi şi buruieni printre ele, acoperindu-le? Cum arăta camera în care dormea Gh. Dincă şi unde era plasată?

În ziua de 2 august, în curtea lui Dincă au apărut criminalişti cu mănuşi albastre şi îmbrăcaţi în combinezoane albe, imaculate, care aduc aminte de atât de discutabilul caz Skripal, din Salisbury. Şi acolo, victimele au fost găsit pe o bancă din centrul oraşului, unde ajunseseră nu se ştie cum, nefiind înregistrate de nici una dintre funcţionalele camere video pe lângă erau obligate să treacă, indiferent de unde ar fi venit, iar scandalul a început cu o filmare falsificată. În plus, Poliţia a anunţat iniţial că ar fi vorba de o *„urgenţă medicală"* pentru doi tineri (*„a man and a woman, both aged in their late 20s to early 30s"*), deşi Serghei era pensionar. Şi acolo, militarii şi criminaliştii au blocat o mare arie, au ridicat corturi, au săpat vreo lună, au făcut o pauză, apoi au revenit să cerceteze – ce otravă mai puteau spera să găsească din moment ce asiguraseră că aceasta fusese neutralizată?

S-a insistat asupra faptului că Dincă ţinea porţile încuiate. Aici era problema? Oare este aceasta o excepţie sau o practică întâlnită adesea, ca măsură preventivă faţă de hoţi, care pot să apară când proprietarii se află în alt capăt al curţii şi nu au cum să-i vadă sau să-i audă? Chiar şi uşile apartamentelor de la bloc, unde, nu-i aşa?, trăieşte lume civilizată şi unde există interfon pentru uşa comună, sunt de obicei descuiate? Cei din presă le ţin deschise?

Revenind la făcăturile din Raportul celor de la Interne: în ce loc din casă se putea afla Alexandra, astfel încât să vadă poarta din spatele curţii, maşina-platformă, nucul şi doar unul dintre cei doi brăduţi foarte apropiaţi, dar nu şi poarte de la intrare? Cum de nu a îndemnat-o nimeni să deschidă ferestrele sau chiar să le spargă, să facă zgomot cât mai mult şi să strige după ajutor?

Ce-or mai face domnii Hellvig, Vlase şi cine-o mai fi pe la STS?

Ce informaţii o deţine preşedintele Iohannis despre cazul Alexandrei? Dar la Palatul Victoria, unde premierul nostru blond învaţă să clasifice informaţii de interes public, ce s-o mai întâmpla? Se folosesc cu toţii de această nenorocire, pentru a modifica legislaţia aşa cum au mai încercat, dar fără succes? Cei de peste hotare le susţin demersul? Dacă „da", o fac de dragul nostru? Ce putere nu-şi doreşte să controleze cât mai strâns populaţia (proprie sau luată în custodie)?

Oare atunci când procurorii descoperă o reţea criminală, nu ar trebui evaluat şi modul în care şi-au făcut – sau nu – datoria „antiviruşii", informând pe cei stabiliţi prin lege? Cei din comisiile parlamentare specializate nu au nici o răspundere? Dispariţia unor cetăţeni nu constituie *„ameninţări la adresa securităţii naţionale"* decât dacă fac parte din familii de oameni politici? Siguranţa naţională nu-i include şi pe cetăţenii simpli care cad victime unor grupări infracţionale? Se foloseşte teoria *„om şi om"*, pentru că nici unul nu este *„naţiunea"*, ca să fie apărat?

DINCĂ

Este posibil ca Gh. Dincă să fie o brută, un adevărat „dezaxat", cum nu contenesc unii să îi spună (deci ar fi iresponsabil, fără răspundere penală?). Mă întreb: în ipoteza în care se va dovedi că nu a omorât pe nimeni, cine îi ia locul de... dezaxat? Cum i-am putea numi pe aceia care au inventat tot felul de lucruri, privind felurite moduri în care ar fi fost ucisă întâi Alexandra, apoi Alexandra şi Luiza, după care cei mai curajoşi au trecut la crime în serie, ajungând la 17 posibile victime sau chiar mai multe?

S-a vorbit şi de nişte neclare probleme psihice. Unii spun că a fost internat de vreo opt ori, alţii ştiu de zece şederi în spital, dar nici unul nu invocă o afecţiune deosebit de gravă. În plus, eu unul nu am văzut decât un pretins certificat, nesemnat, fără parafa medicului şi fără ştampila spitalului.

S-a mai vorbit mult şi cu aplomb despre nişte neclare infracţiuni comise în Italia (adesea se preciza numele Bari), repetându-se că ar fi fost expulzat şi n-ar mai avea voie să calce pe pământ italian. Destul de târziu, şeful DIICOT a spus într-o conferinţă de presă, cu un ton moale, puţin convingător, că dânşii n-ar prea şti de asemenea fapte. La 6 august, *Evenimentul zilei* a citat din declaraţia chestorului Paolo Sartori, fost director al Interpol pentru Europa de Est:

„Eu m-am interesat un pic si referitor la acest caz am auzit colegii că nu sunt informații despre asta. Cel arestat pentru acest tragic eveniment a trăit în Italia, dar în baza noastră de date nu avem evidențe despre ce a făcut și din ce informații avem noi nu are legătură cu rețele de trafic de persoane. // Din ce am citit eu, mi se pare că e o persoană… adică un traficant de persoane nu are intenția să omoare persoana traficată. Ei de obicei nu fac actele de violență fizică personală, de viol. Ei se ocupă doar de profit. Mie mi se pare ca asta este o persoană cu probleme mari din punct de vedere psihic."

Marea furie împotriva lui Dincă a fost declanşată înainte de a se fi descoperit împotriva lui vreo probă cât de cât demnă de luat în seamă. Ulterior, au apărut inclusiv filmări, care ar arăta momentul în care Alexandra s-ar urca în maşina lui. În realitate, dacă maşina în cauză este a lui, şi se pare că este, ea probează că Alexandra a venit în Caracal CU O ALTĂ MAŞINĂ, condusă – probabil – de UN ALT ŞOFER. Dar asupra acestui aspect voi reveni.

„Acesta [Dincă] făcea pe taximetristul, lua fete, le ducea cu forța la el acasă, acolo unde le omora. Le ardea cu acid sulfuric sau pur și simplu le dădea foc, iar uneori turna și asfalt peste rămășite."

Este posibil ca Dincă să nu fie zdravăn, dar cei care au scris asemenea rânduri, în româneasca lor aproximativă, au fost duşi la un control? Exagerările nemăsurate nu fac ca publicul să devină suspicios şi să fie tentat să ia partea acuzatului?

La 27 iulie, cineva de la replicaonline.ro scria că Alexandra „a sunat la 112 de 3 ori, plângând şi CERÂND AJUTOR CĂ VA FI OMORÂTĂ". Inexact. Moartea nu a fost niciodată invocată – nici ca relatare din proprie pornire, nici ca răspuns sugerat.

Pe situl citat mai găsim:

„...la ora 4.00 se auzea «Lasă-mă, că mă omori! Lasă-mă, că mă omori!». Au sunat vecinii la 112, au venit 3–4 echipaje de poliţie şi s-au plimbat pe stradă prin faţa curţii până la ora 6.00”.

Neadevărat. În primul rând, dacă asemenea strigăte ar fi trezit lumea din somn la ora 4 dimineaţă, nu mai era vorba de răpire şi/sau sechestrare, ci de violenţă domestică. În atare caz, nu ar fi intervenit Poliţia şi fără mandat, putând, după evaluarea riscului, să emită un ordin de protecţie provizoriu sau, în cazul în care victima (Alexandra sau oricine altcineva) era sechestrată, să o elibereze imediat? Problema este că despre apelul unui vecin la 112 s-a scris şi s-a vorbit, dar nu s-a confirmat.

În realitate, potrivit Raportului M.A.I., o anume doamnă Dragomir Ecaterina a sunat la 112 la ora 03.44, dar apelul ei a fost făcut în 26 iulie, când Alexandra nu se mai afla în acea casă (dacă trecuse pe acolo) şi nu a fost provocat de strigătele „Lasă-mă, că mă omori! Lasă-mă, că mă omori!”, numita doamnă vrând doar să avertizeze că „a sesizat existenţa pe strada sa a două maşini suspecte...”. Cum a sunat încă o dată, „agentul şef principal Florescu Vasilică Viorel i-a replicat:

«Doamnă, culcaţi-vă liniştită. Sunt maşinile poliţiei, da?! Nu le mai păziţi, doamnă, da?! Poliţia nu trebuie... să staţi dumneavoastră trează să o găsim pe fata asta. Sunt colegi peste tot, da?! Luaţi şi dormiţi, vă rugăm!...Nu trebuie să vă dăm raportul, da?!»”

Mare trebuie să fi fost tensiunea la poarta lui Dincă! Şi ciuda că nu toţi dormeau.

Oare cei care au lansat asemenea invenţii nu ar trebui interogaţi de anchetatori? Cel care născoceşte ceva nu are şi un scop? Este drept să-l sancţionezi pe cel care dă o alarmă falsă, dar nu şi pe cel care, astfel, manevrează gândurile şi sentimentele oamenilor? Nu se ajunsese, acum două-trei zile, la crearea de patrule-de-Caracal, gata să-şi facă dreptate fără judecată şi, luaţi de val, nu s-au declarat unii încântaţi de iniţiativă? Oare asemenea acţiuni nu pot deveni sâmbure al anarhiei? Sau asta se urmăreşte?

„De 10 ani poliția din Caracal racolează tinere și le duce la Belina pentru orgiile sexuale ale lui Paul Stănescu și Liviu Dragnea. Tot Caracalul știe…”, a strigat un caracalean rămas anonim *„în microfonul jurnalistului Sorin Ovidiu Bălan, care transmitea din fața casei lui Gheorghe Dincă, în direct la Antena 1”*. Încotro om merge?

*

DIICOT l-a întrebat pe Gh. Dincă dacă acceptă să fie supus testului poligraf, acesta a răspuns afirmativ şi urma ca testarea să se facă vineri, 2 august. În acea zi, cum Dincă şi-a menţinut şi la Bucureşti declaraţia de la Caracal, DIICOT şi-a schimbat decizia şi s-a renunţat la folosirea poligrafului. Să nu te întrebi de ce? Dacă au recunoaşterea unor fapte, nu era firesc să verifice şi dacă mărturia este sinceră? S-AU TEMUT procurorii de rezultat? Au vrut să evite situaţia în care, poate, testul şi declaraţia scrisă s-a fi aflat în deplină contradicţie?

Cazul Alexandrei, în general, şi înregistrările apelurilor ei la „112”, în special, pot fi abordate în două feluri: raţional şi emoţional. Cum de latura emoţională se ocupă majoritatea covârşitoare, încerc să privesc lucrurile la rece, cu riscul de a-mi atrage judecăţi oricât de aspre din partea celor care nu înţeleg mereu că omenia nu este nici blestem, nici răzbunare, nici decizie luată aşa cum se merge de obicei la vot: pentru a alege oameni pe care nu i-au văzut decât prin sticla ecranelor şi nu-i vor cunoaşte decât din zvonuri.

TELEFOANELE

TELEFONUL ALEXANDREI. Pe 2 august, la 10 zile de la dispariţie, s-a anunţat că Dincă a aruncat cartela mobilului ei şi că tocmai îi conducea pe poliţişti la locul respectiv. Nu peste mult timp, am aflat că a fost descoperită cartela, iar câteva minute mai târziu, la ora 17:07, situl *Antena 1* anunţă:

„Cartela și telefonul Alexandrei Măceșanu au fost găsite în parcul din Caracal”.

Devenea tot mai interesant! Ciudat loc pentru a scăpa de un lucru, cu intenţia de a nu fi găsit de alţii! Ce anume l-o fi mânat pe omul care operează cu focul mai ceva decât Vulcan şi care pretinde că ar fi aruncat trupul unei victime în Olt sau în Dunăre, să scoată cartela din telefon, s-o azvârle în parc, după care, în alt loc, să plaseze şi telefonul, intact? De ce o fi preferat parcul unui râu, focului sau chiar pădurii, unde spune că ar fi aruncat telefonul Luizei? Dacă le găsea careva? Să n-avem noi grijă, căci au fost în grija unor specialişti vigilenţi?

Când lipseşte cartela SIM, nu se aude robotul: *„Abonatul apelat are telefonul închis sau nu se află în aria de acoperire a reţelei mobile”*? Prietenul Alexandrei spune că a sunat-o în ziua de 24 iulie, dar nu mai răspundea – ceea ce înseamnă că SIM-ul încă se găsea în aparat:

„Trebuia să ne vedem la ora 10.00 la Caracal. Așa stabilisem. Și ea avea treabă atunci în oraş. Aveam o oră de întâlnire. De la 10.00 la 11.00. (...) În ziua respectivă, eu nu am ajuns la 10.00, am întârziat un pic. Când am ajuns ea nu era. Am sunat-o de câteva ori. Telefonul ei suna, dar NU RĂSPUNDEA NIMENI. Am crezut că poate are telefonul pe silenţios și că o să mă sune când vede apelurile. (...) Mi-am dat seama că ceva nu este în regulă când o prietenă de-a ei m-a apelat pe Facebook și m-a întrebat de ea. Am încercat să o mai sun și TELEFONUL NU MAI SUNA. Era închis. Seara a venit tatăl ei la mine să mă întrebe de ea, pentru că nu mai știa nimic.”

Prin urmare, Dincă (sau cine-o fi fost) fie a închis telefonul, fie i-a scos cartela abia spre seară. Poate, îl iritaseră apelurile disperate ale familiei şi prietenilor Alexandrei. (Poliţia putea să afle exact cine şi când a sunat-o şi înainte de a-i găsi telefonul, dar pentru asta trebuia să ceară părinţilor numărul fetei. A făcut-o?)

Prima postare în care se vorbeşte de dispariţia Alexandrei pe Facebook este din 24 iulie, ora 22:14, apare pe contul lui Udeanu Marina Lorena şi este în numele a încă 39 de prieteni ai fetei:

„A DISPĂRUT!!

Măceșanu Alexandra, în vârstă de 15 ani, din comuna Dobrosloveni, județul Olt, elevă la Liceul Teoretic «Mihai Viteazul» Caracal, a dispărut astăzi în jurul orei 10! Ea a venit în orașul Caracal singură cu ocazie iar de atunci nimeni nu mai știe nimic de ea. Menționez că era îmbrăcată într-o CĂMAȘĂ STIL IE DE CULOARE ALBASTRĂ, BLUGI LUNGI, ȘI TENEȘII DIN POZA DE MAI JOS, părul este de culoare șaten deschis, și mărimea se poate observa în fotografie. Cine a văzut-o sau știe ceva despre ea ne poate lăsa mesaj în privat sau ne poate contacta la numarul de telefon 0768773156 . Cu ajutorul dumneavoastră o putem găsi pe Alexandra. Vă rugăm din inimă distribuiți să afle cât mai multe persoane!!!”

A doua frază este interpretabilă, putându-se deduce că, ajunsă în Caracal, a coborât din maşină şi abia după aceea ar fi dispărut – ipoteză în care şoferul ar fi disculpat.

În ziua următoare, la 07:17, „Adevărul de Slatina” anunța mai limpede:

„Alexandra Măceşeanu este elevă la Liceul Teoretic «Mihai Viteazul» din Caracal, iar miercuri, 24 iulie 2019, a plecat din localitatea natală, Dobrosloveni, spre Caracal, cel mai probabil cu o maşină de ocazie. Mama fetei s-a îngrijorat când, revenind de la serviciu, a văzut că tânăra încă nu a ajuns acasă. A sunat-o, însă telefonul ei este închis. Mama spune că nu are acces la contul de Facebook al fiicei sale astfel încât să poată şti cu cine a vorbit ultima data sau cine a văzut-o...”

Informaţia este alterată de „Info Trafic 24”, care postează la 25 iulie, ora 14:23, un text destul de lung, din care citez:

„Alexandra locuieşte în comuna Dobrosloveni din judeţul Olt, iar ieri dimineaţă s-a urcat într-o maşină la ocazie, ÎN CARACAL, PENTRU A AJUNGE ACASĂ.

«Măceșanu Alexandra, în vârstă de 15 ani, din comuna Dobrosloveni, județul Olt, elevă la Liceul Teoretic 'Mihai Viteazul' Caracal, a dispărut astăzi în jurul orei 10! EA A VENIT ÎN ORAŞUL CARACAL SINGURĂ ŞI A PLECAT ACASĂ cu ocazie iar de atunci nimeni nu știe nimic de ea».”

Informaţia este diametral opusă celei cunoscute, spunându-se explicit că Alexandra, venind de la Dobrosloveni, ar fi ajuns în Caracal SINGURĂ (?) şi că dispariţia ei s-ar fi produs după ce părăsise acest oraş, îndreptându-se spre casă „cu ocazie”.

TELEFONUL LUI DINCĂ.

„Fata a putut suna numai la 112 pentru că SIM-ul reîncărcabil era EXPIRAT

Telefonul de pe care a sunat Alexandra la 112 [0759660526, cu cartelă pre-paid] era un aparat vechi, iar cartela reîncărcabilă aferentă era una EXPIRATĂ, fapt ce explică de ce tânăra a putut suna NUMAI LA TELEFONUL DE URGENŢĂ, nu şi pe părinţii săi. Surse din anchetă susţin că acest telefon a fost ars alături de alte obiecte de către Dincă.”

Telefonul a fost întâmplător din generaţiile vechi şi tot întâmplător s-a aflat la îndemâna Alexandrei? Nu avea Gh. Dincă bani şi interes să îşi cumpere un smartphone?

De unde se ştie care era starea cartelei, dacă aceasta a fost distrusă, împreună cu aparatul? Dacă telefonul avea cartela EXPIRATĂ, cum de acumulatorul îi era încărcat? Dincă îl ţinea pregătit pentru apeluri la 112? *Antena 1* susţine că în ziua de 25 iulie, la ora 10:30, după ce ar fi cumpărat o cartelă, Dincă ar fi sunat-o pe mama Alexandrei. În cazul în care intenţiona să vorbească cu părinţii fetei, pentru a le spune că aceasta pleacă în străinătate, de ce n-ar fi folosit chiar aparatul ei, mai ales într-un moment în care se afla în alt oraş? Ce telefon a folosit, dacă al lui era acasă? Mai avea unul? Se pare că erau chiar mai multe, din moment ce pe 4 august, după ce Alexandra fusese „rezolvată”, anchetatorii ar fi ridicat *„trei telefoane mobile din casa groazei şi le-au trimis la Bucureşti pentru expertiză informatică”*.

Cum şi-a dat Dincă seama de faptul că Alexandra sunase la 112? O vreme s-a spus că ar fi surprins-o vorbind la telefon şi, drept dovadă, au fost folosite acele cuvinte precipitate: *„Vine, vine”*. În fapt, aceste vorbe au fost rostite la încheierea PRIMULUI ei apel la 112, apel care a durat numai 45-46 secunde, încheindu-se la 11:05:54. Cum au mai urmat alte două apeluri ale Alexandrei şi, spune Poliţia, două apeluri „personale” ale unui cadru al ei – care minte de îngheaţă apele – devine clar că legătura cu acel *„Vine, vine”* fusese forţată (merită mai multă atenţie decât i se acordă, dar din alte motive).

Când Ghiţă s-a întors acasă, primul lucru pe care l-a făcut a fost acela de a verifica dacă se sunase la 112? Să ne gândim că lăsase intenţionat telefonul la vedere, ca pe-o momeală? Sună stupid, cu o excepţie: nimic din ceea ce am văzut nu este ceea ce pare.

Lucrurile sunt „lămurite” prin avocatul lui Dincă, Claudiu Lascoschi. Acest domn, care ne atrage din ce în ce mai mult atenţia, deoarece pare uneori purtătorul de ştiri al autorităţilor (interesantă interfaţă!), a afirmat despre clientul lui:

„ERA CONŞTIENT că a lăsat acel telefon acolo, însă știa că telefonul NU FUNCŢIONA”.

Dacă Dincă ar spune adevărul, telefonul n-ar fi avut bateria DESCĂRCATĂ? Şi dacă *„era conştient”* că-l lăsase la îndemâna victimei, să înţelegem că, înainte de plecare, chiar s-a uitat la aparat, dar l-a liniştit amintirea faptului că nu funcţiona?

Cu câteva zile înainte, avocatul a explicat astfel uciderea:

„A văzut telefonul APRINS. Așa declară el. Și-a dat seama că a sunat pe cineva și acesta ar fi fost motivul pentru care S-A CERTAT CU EA și a lovit-o și ea a decedat ca urmare a acestei lovituri. (...) El zice că a mers la cumpărături ca să ia ceva de MÂNCARE și să ia niște MEDICAMENTE pentru Alexandra, că se simțea rău. Nu a mai cumpărat medicamente, doar de mâncare” (*Realitatea.net*).

Ca să vadă *„telefonul aprins"* trebuia să vină la câteva secunde după ce Alexandra a încheiat ultima discuţie cu 112 şi Poliţia, iar aparatul să se găsească la vedere, cu ecranul în sus. Era posibil acest lucru? Să vedem. Ultimul apel al Alexandrei la 112 a fost preluat la ora 11:12:36, iar la 11:12:51 operatoarea i-a făcut legătura cu dispecerul Poliţiei, discuţia durând 1 minut şi 38 de secunde. Prin urmare, convorbirea s-a încheiat înainte de ora 11:15:00. Unde se afla Dincă la acea oră? Cum la 12:05 s-a pregătit să plece de acasă, una dintre ipotezele cele mai plauzibile nu este aceea că se găsea la domiciliu?

În sfârşit, chiar admiţând că ar fi văzut „telefonul aprins" nu este important şi cum a reacţionat? Dincă este liber să spună că i-a dat o palmă sau un pumn fără să o întrebe nimic, că ar fi căzut, el ar fi plecat şi la întoarcere ar fi găsit-o moartă. Dar noi nu suntem liberi să nu-l credem?

„S-a certat cu ea?" Nu sună a băşcălie? Bine că nu spun că l-a bătut!

Cât priveşte intenţia de a cumpăra de-ale gurii, întâmplător sau nu, la vreo 30 m de locul în care şi-a parcat maşina pe 25 iulie, se află un „Magazin Mixt".

*

Voi face o digresiune, necesară din mai multe motive.

Antena1 a prezentat nişte înregistrări din 25 iulie, ora 10:01, care l-ar arăta pe Dincă urcându-se într-un taximetru din Craiova. Din păcate, din imagini lipseşte data, mai exact, se vede prea puţin din ea, unele cifre lipsind cu totul. Am mers pe mâna jurnaliştilor.

Simplul fapt că Dincă apelase la un taxi era de natură să indice că nu venise cu propria maşină, aceasta staţionând în Caracal. Mai precis, pe strada Piaţa Victoriei 14, sub monitorizarea (întâmplătoare?) a două camere video (una a hotelului *Romula*, care o filma din faţă, iar alta, a unei case, din spate – ambele par montate de scurt timp, deoarece nu se regăsesc în imagini ceva mai vechi ale locului).

Pe DN6, între Caracal şi Craiova sunt 55,6 km (68,8 km pe DN64, care trece prin Dobrosloveni). După Google, o maşină ar parcurge distanţa cam în 49 de minute.

Folosise Dincă TRENUL?

Am găsit un *InterRegio* (1591), care pleacă din Caracal la 9:07 şi ajunge la Craiova la 9:49 (cu alte garnituri se face peste o oră). Pentru întoarcere, orarul trenurilor nu se mai potriveşte (după ora 10, primul tren spre Caracal pleacă la 11:10 şi ajunge la 12:13, adică fix la ora la care Dincă este înregistrat coborând în centrul oraşului său din maşinuţa unui cunoscut).

S-a întors cu un AUTOCAR, cu un autobuz sau cu un microbuz? Există o cursă, dar pleacă la 11:00 şi ajunge la 12:17 – deci, tot prea târziu.

Rămânea AUTOTURISMUL.

A făcut... AUTOSTOPUL? Nu se potrivea tipologiei lui (apreciere care nu constituie un argument). Pentru cineva aflat în situaţia lui, dependenţa de necunoscut, în general, şi de UN necunoscut anume, în special, nu prea era o opţiune.

Să fi venit cu un alt TAXI? Posibil, dar, în esenţă, n-ar fi fost tot un fel de autostop?

Fusese Gh. Dincă adus de un CUNOSCUT? Dacă „da", i-a fost şi COMPLICE? În cazul în care această persoană ar exista şi ar fi nevinovată, ar aştepta să fie descoperită, riscând să fie inclusă între suspecţi? Pe de altă parte, dacă Dincă nu mersese singur la Craiova, ce nevoie avea de taximetru? M-am întrebat inclusiv dacă nu o fi ales SPECIAL unul aflat în raza unei camere de supraveghere, tocmai pentru a-l acoperi pe ipoteticul complice. Cine şi cum o fi avut acces la respectiva cameră video? Cui şi cum i-o fi dat prin minte să caute în Craiova, când maşina lui Dincă era în Caracal?

Întrebările puteau să fie respinse de unii, sub motivul că Dincă este un ins prea simplu ca să conceapă planuri complicate. Poate că ar fi valabil în cazul în care a fost singur. Dar dacă GÂNDEAU ALŢII PENTRU EL? Ori, dimpotrivă, dacă el e... şeful?

Antena1 mai credea şi că Dincă ar fi bărbatul care a sunat-o pe mama Alexandrei. Referitor la acest fapt petrecut la ora 10:30, Al. Cumpănaşu scrie:

„mama minorei a primit un apel telefonic (de pe numărul 0763931765) de la un bărbat care a utilizat apelativul «mama soacră», spunându-i că el și minora sunt bine și urmează să plece în Anglia să facă bani, convorbire ce s-a purtat în prezența …(din cadrul postului de poliție Dobrosloveni – jud. Olt). După finalizarea acesteia, polițistul a apelat în mod repetat postul telefonic sus menționat, în vederea stabilirii unei comunicări cu apelantul, fără niciun rezultat."

Este interesantă coincidenţa care a făcut ca telefonul să fie dat exact când mama fetei se găsea la Poliţie. O fi atât de greu pentru Parchet şi Poliţie să ceară înregistrările convorbirilor şi să facă o expertiză asupra vocii bărbatului?

Aşadar, la 10:01, Dincă s-a(r fi) aflat în Craiova. Cum se explică atunci minutele de înregistrare făcute cu o cameră video din Piaţa Victoriei 16, care atestă că la ora **9:33:18** DINCĂ SE AFLA ÎN CARACAL? Drumul dintre cele două oraşe nu poate fi parcurs în mai puţin de 30 de minute altfel decât cu elicopterul sau cu o maşină a Poliţiei? Undeva s-a strecurat o eroare (asemănarea persoanelor) sau o minciună (fals?). În Caracal, măcar, personajul înregistrat de cameră dovedeşte că are cheile maşinii lui Dincă.

Redau o parte dintr-un comentariu făcut pe marginea staţionării lui Dincă în Piaţa Victoriei, aproape de numărul 16:

„Ora 8 dimineaţa. Gheorghe Dincă parchează automobilul său în centrul oraşului Caracal, îşi pune o pălărie pe cap, ia din maşină – într-un şerveţel, credem noi – bijuteriile Alexandrei şi merge în spatele autobuzului care era parcat în spatele maşinii sale, cu aceste PROBE. Este momentul la care acest individ încearcă să scape de PROBE. Haideţi să revedem până la momentul la care Gheorghe Dincă se îndreaptă în spatele autobuzului cu aceste PROBE, repet" (*Antena3*).

Imaginile sunt destul de limpezi, dar data lipseşte şi aici. Nu fac proces de intenţie, dar se poate demonstra că Dincă s-a îndreptat în direcţia uneia dintre camere, s-a oprit ezitant pe carosabil, a scos mâna stângă din buzunar, a făcut cu ea o mişcare scurtă, care poate fi interpretată ca aruncare a unui obiect foarte mic (inel, cartelă SIM etc. – nici vorbă de şerveţel), apoi s-a întors la maşină. Familia Alexandrei a atestat că *„bijuteriile"* ei au fost găsite în cenuşă (de aici şi neîncrederea lor firească în afirmaţia finală a INML) şi n-am auzit să fi fost reclamată lipsa vreuneia dintre ele. Ideea că Dincă încerca să scape de PROBE este cu atât mai hazardată, cu cât în locul respectiv nu există nici măcar o gură de canal iar el ŞTIA CĂ ESTE FILMAT (la un moment dat se uită în direcţia camerei).

Pe 6 august, *Evenimentul zilei* a reîncălzit subiectul Craiova (care se poate să merite atenţie, dar nu în legătură cu ziua de 25 iulie):

„Jurnaliștii RTv susțin că l-au găsit pe taximetristul respectiv, dar acesta a spus că nu își mai aduce aminte nimic despre cursă. În ciuda acestui fapt el a susținut că este sigur că nu a mers în Caracal. (...)

Șoferul a declarat pentru RTv, în cadrul unei emisiuni realizate de către Victor Ciutacu: «100% nu știu dacă l-am dus pe omul acela. Eu nu m-am uitat la fața lui. Eu nu mai știu cursa, nu îmi dau seama. Nu am avut nicio cursă spre Caracal, m-am întors spre Craiova. // Nu știu nimic, se vede filmarea că s-a pus lângă mine. Dacă mi se punea întrebarea a doua zi, îmi aduceam aminte. Nu i-am dat bon pentru că nu mi-a cerut."

Asta e, căci ăştia suntem!

*

Capital scrie la 2 august:

„Întrebat de ce NU AU FOST MONTATE CAMERE DE LUAT VEDERI ÎN CARACAL, cum au cerut **de mai mulți ani** locuitorii orașului, primarul a răspuns că aceste camere au fost deja achiziționate, dar se află într-un depozit din primărie.

«Camerele au fost cumpărate pe 22 decembrie, cu fonduri de la Consiliul județean, au fost plătite în aprilie, deci am intrat în posesia lor în primăvară, am vrut pe urmă să le amplasăm, dar montajul depășea limita noastră bugetară. Camerele SUNT ÎN DEPOZIT la primărie. Au existat în discuție din 2017, dar nu am găsit bani, costau cam 7 miliarde lei vechi, e vorba și de fibra optică, de studiu de fezabilitate etc. Acum suntem în procedură de licitaţie pentru montaj, cam ÎNTR-O LUNĂ ŞI JUMĂTATE SE VOR MONTA», a mai spus primarul orașului Caracal."

Prin urmare, Primăria nu a instalat propriile camere de supraveghere. Să nu te surprindă deloc faptul că maşina lui Dincă, precum şi persoana lui, s-au aflat tocmai acolo unde se aflau camere video, una filmându-l din faţă (de la Hotelul *Romula*), iar alta din spate (de la casa situată pe str. Piaţa Victoriei 16)? Oare el nu ştia de existenţa lor sau, dimpotrivă, le-a căutat, DORIND SĂ FIE FILMAT?

*

Revin la întrebarea de mai sus: la ora 11:15:00, când Alexandra încheiase ultima ei convorbire cu autorităţile, Dincă se afla în Caracal? Deocamdată, nu avem nici un motiv să credem altceva.

Ideea că ar fi surprins-o pe Alexandra vorbind la telefon pare hazardată: individului i-ar fi fost extrem de greu să intre în curte fără ca ea să audă. Deschiderea şi închiderea porţilor din metal şi reacţia necontrolabilă a câinilor la venirea stăpânului îi puteau atrage atenţia. De aceea, nu cred că putea să fie luată prin surprindere decât fie de cineva de a cărei existenţă în casă nu avea ştiinţă, fie de Dincă, în cazul intenţiona să o urmărească pe furiş (de ce, însă?). O altă variantă ar fi aceea ca tocmai atunci să fi sunat insistent Poliţia – caz în care, evident, s-ar fi uitat în jurnalul telefonului, şi ar fi văzut lista de conversaţii. Şi, în sfârşit, încă nu este cazul să facem abstracţie de ideea că Alexandra fusese deja mutată – poate tot în Caracal, poate în alt oraş din Ţară, poate chiar dincolo de graniţă.

Ce probe există împotriva lui Dincă? Trei apeluri telefonice, ale căror stenograme nu conţin nici un indiciu care să ne ducă direct la el, şi propriile lui declaraţii, atât de schimbătoare, de incomplete şi despre care, nu o dată, nu şti ce să crezi: sunt stupide sau ironice?

Poate fi demonstrat măcar faptul că Alexandra a sunat la 112 folosind o cartelă care îi aparţinea lui Dincă? Nu cred. Singura mărturie în acest sens îi aparţine Alexandrei, dar ea doar a intuit acest lucru, după cum a intuit – în mod greşit – că individul care o răpise şi o sechestrase s-ar fi numit Popescu Lucian Gabriel. Poate fi demonstrat că apelurile au venit din casa lui Dincă, nu din alt loc din „felia de pizza" indicată de STS? Dacă DOS a putut să localizeze telefonul folosit de Alexandra, nu se presupune că acesta ar fi trebuit să fie găsit în locuinţa de pe strada Craiovei 169? Apoi, cum intervenţia DOS a fost mult întârziată, există certitudinea că în acest timp telefonul nu s-a plimbat prin tot oraşul?

Lipseau elemente privind domiciliul anonimului făptuitor şi atunci au fost produse?

Oricum, faptul că inculpatul a lăsat maşina în centru atrage atenţia. Locul în care a parcat-o se afla la 1,7 km de locuinţa lui, el putând parcurge pe jos această distanţă în 20 de minute (mers lejer). Avem două momente certe care ne interesează. Întâi este 9:34, când el îşi părăseşte maşina parcată pe strada Piaţa Victoriei nr. 16, apoi 12:13, când Tudose Petre l-a readus DE ACASĂ în acest loc:

„Da, este adevărat că l-am luat cu maşina, între 12 şi 13, îl cunoşteam de trei ani, de când fiul meu a deschis o spălătorie peste drum de el. Dar abia am vorbit, mi-a zis că muncesc mult, apoi mi-a cerut să-l las într-o parcare din centru, de lângă Hotel Romula. (...) Sunt şofer, am fost şofer şi la MApN. Acum trăiesc din grădinărit, am afaceri cu varză, vând la piaţă. Şi eu, şi soţia. Am nepoţi. Să aud că aş fi un complice, că am reţea…»"

Dacă din Piaţa Victoriei a pornit direct spre casă şi dacă a mers pe jos, trebuie să fi ajuns în strada Craiovei 169 pe la 10. În această ipoteză, atunci când Alexandra a sunat la 112, el ar fi fost acasă. Ideea este plauzibilă şi dacă ne gândim că a plecat de acolo abia pe la ora 12 (fără să-şi fi schimbat îmbrăcămintea).

În absenţa unor certitudini sau a unor contraargumente, nu exclud nici varianta în care Alexandra a sunat la 112 URMARE CERERII LUI. Pare imposibil, însă derularea faptelor, falsurile din dosar, modul în care a ajuns să mărturisească (?), uşurinţa cu care îşi schimbă depoziţiile şi îi joacă pe degete pe anchetatori şi, nu în ultimul rând, emoţia din glasul ei, teama şi chiar descoperirea telefonului sunt elemente care pot indica faptul că Gh. Dincă nu acţionează mânat numai de propria voinţă şi de inspiraţie.

UCISĂ ÎN ACTE

„Procurorii s-au dovedit de neîndurat. Sunt şi laşi, dacă-i întrebi cum îi cheamă tac, ori răspund «Ionescu». Oare, Procuratura românească are numai «Ioneşti?». Presiunea psihică la care ne-au supus a fost infernală” (Ioan Totu – 23 iulie 1990).

*

Vineri 2 august, în jurul orei 14:00, *România* TV a anunţat:

„Situație uluitoare la INML. Chiar înainte de a ieși rezultatele expertizelor în cazul oaselor găsite în curtea lui Gheorghe Dincă, cel care a recunoscut că le-a ucis pe Alexandra şi pe Luiza, directorul medical la Institutului Naţional de Medicină Legală «Mina MINOVICI» [George Cristian Curcă] a plecat în concediu de odihnă”.

La ora 21:37, am aflat de la *România liberă*:

„«Având în vedere faptul că, până la acest moment, raportul asupra materialului genetic nu a fost transmis, iar rezultatele necesită a fi coroborate, opinia publică va fi informată ULTERIOR asupra concluziilor acestora», anunţă DIICOT.”

„Ulterior” a însemnat peste vreun ceas. La 22:10, puteam citi în *Cotidianul*:

„PROBELE ADN CONFIRMĂ CĂ ALEXANDRA A FOST UCISĂ

Institutul Naţional de Medicină Legală (INML) a transmis către DIICOT raportul de expertiză ADN, iar potrivit acestuia în butoiul din curtea lui Gheorghe Dincă erau rămăşiţele Alexandrei Măceşanu. Familia a fost înştiinţată de ministerul Justiţiei despre rezultatul acestor analize.

Anchetatorii au identificat, în urma percheziţiilor de vineri de la casa lui Gheorghe Dincă, alte fragmente osoase și probe biologice care urmează a fi analizate din punct de vedere genetic și antropologic, informează reprezentantul DIICOT. Percheziția va fi reluată sâmbătă.”

La 22:27, Alexandru Cumpănaşu posta şi el:

„Oameni buni ai acestei tari care ne-ati fost alaturi. ALEXANDRA ESTE CONFIRMATA DECEDATA de testele ADN. Ministrul Justitiei l-a anuntat pe varul meu Am esuat. Nu am reusit sa salvez viata acestui minunat copil. Daca as fi aflat cu cateva ore mai devreme macar de ora 2100 joi... STATUL ESTE CEL CARE A OMORAT-O! Dar va promit CA NU VA SCAPA PICIOR DE POLITICIAN, PROCUROR, POLITIST, JUDECATOR, STS-ist. Asta tine de mine. Si voi rascoli tot acest sistem cu orice pret. #112vreausatraiesc.”

În ziua următoare, *„Pagina de Internet a IML a fost spartă de hackeri, în ziua în care instituția a publicat raportul cu privire la tragedia de la Caracal”*, fiind postate *„mai multe mesaje de protest și invitația la mitingul din 10 august”*.

Anumite foi au scris despre Alexandra încă din dimineaţa de 26 iulie că *„se crede că a fost ucisă şi arsă”*, deşi autorităţile pătrunseseră în curtea lui Gh. Dincă cu numai câteva ore mai devreme. Faptul că nu exista nici o dovadă că Alexandra ar fi fost dusă la adresa acestuia (str. Craiovei 169) nu a contat. Simplul fapt că nu au găsit-o acolo a

constituit „dovada” certă că ar fi fost *„arsă”* şi s-a mers pe linia aceasta chiar şi după ce *mass media* furnizase probe de natură să pună sub un mare semn de îndoială faptul că Dincă ar fi şoferul care a luat-o pe Alexandra din Dobrosloveni.

Să rememorăm, pe scurt, fapte trăite zilele acestea.

Imediat ce Vladimir Beliş şi Gheorghe Ionel, fostul director al crematoriului Vitan-Barzesti au declarat că un corp uman se transformă în cenuşă numai la 1200–1400 gr. C, pac!, a venit şi un *„update”* de la Dincă sau de la interfeţele mai pricepute:

„Dincă le-ar fi declarat anchetatorilor că a amestecat vaselina cu pastile de carbid pentru a arde oasele în arzătorul improvizat într-un butoi din curte, au declarat pentru G4Media.ro surse apropiate anchetei.

Din acest amestec de vaselină și carbid, specialiștii consultați de G4Media.ro susțin că a rezultat un mediu oxiacetilenic, de natură să dezvolte temperaturi superioare, în jur de 1000 de grade.

Țesuturile și oasele ar fi ars întrucât proveneau de la un om tânăr, în plin proces de creștere. La persoanele în creștere structura osoasă este relativ aerată, de aceea permită arderea mai ușoară și într-un timp mai scurt.

Dacă a asigurat aeraj pentru aport de oxigen, flacăra putea fi asigurată cu temperatură mare pentru timp îndelungat, au mai explicat experții pentru G4Media.ro.

Potrivit mărturiei lui Dincă, coroborate cu probele găsite la fața locului, anchetatorii cred că acesta ar fi pus lemne sub pirostriile deasupra cărora a pus un butoi având în partea de jos un grilaj, iar în partea de sus fără capac. Ar fi pus corpul fetei pe grilajul din butoi. Acolo, Dincă obișnuia să topească ALUMINIU*”* (G4Media).

Aluminiu are punctul de topire la 660,3 gr. C şi nu se ştie la ce l-ar fi folosit. Este mai mult decât temperatura unui foc cu lemne, dar rămâne la jumătatea celei atinse la incinerator. Şi mai este un aspect. Cât carbid (produs rezultat din var şi cocs) se mai găseşte în ograda lui şi cât ar fi folosit în ziua de 25 iulie? Ce urme chimice a lăsat?

Cum puţinele bijuterii ale Alexandrei au rămas ca şi intacte, cum acestea erau din argint şi cum punctul de topire al argintului este la 960,5 gr. C, rezultă că temperatura maximă atinsă a fost sub acest prag.

Este drept că din carbid şi apă se obţine acetilena, dar ca să poată fi folosită eficient, generând o flacără extrem de fierbine (poate ajunge la 3.100^{O} C, faţă de alte gaze sau de vaporii unor lichide combustibile, care varianză între 1900 şi 2500 gr. C), ea trebuie să fie introdusă într-un recipient din oţel, sub presiune. Pentru sudura oxiacetilenică degeaba este nevoie şi de o altă butelie, cu oxigen sub presiune? Există în ograda lui Dincă furtunurile necesare, care să lege carburantul de arzătorul în care se întâlnesc gazul combustibil şi oxigenul?

Ne arată şi nouă cineva butoiul cu pricina şi modul cum era folosit? La curte (mai ales la ţară), toamna, frunzele şi paiele se ard direct pe pământ, fiind în cantitate prea mare. Unde nu există maşini de salubrizare, arderea gunoaielor într-un bidon din tablă este o raritate? De ce din puzderia de imagini lipsesc tocmai unele, care pot fi „chei”?

Oare nu se impune o reconstituire, nu pentru a incinera carne, cum a propus cineva, cât pentru a vedea dacă şi câtă abilitate are Dincă să şi pună în practică ceea ce, până acum, doar pretinde că ar fi făcut? Dacă nu reuşeşte în timp rezonabil, ce fac anchetatorii? Se tem cumva de un asemenea eşec, aşa cum, se pare, s-au speriat de testul poligraf?

*

Există jurnalişti care, atunci când nu cunosc un lucru, lansează tot felul de aiureli, cu care să acopere un cât mai mare număr de variante, doar pentru a nu părea „fraieri” şi, îndată ce situaţia se lipezeşte, să se poată mândri: „noi v-am spus că... suntem serioşi, că de-aia facem presă de X ani”.

Cum în cazul de la Caracal trebuia rezolvată şi problema fumului şi a mirosului neplăcut degajat atunci când este incinerat un om, s-au căutat şi s-au găsit... martori:

„Vecinii criminalului din Carcal spun că au simțit un miros greu, toxic, în ziua în care Alexandra era ucisă de Gheorghe Dincă, însă nu au reacţionat.

Vecinii au crezut că monstrul face grătar

Un vecin a declarat pentru *Antena3* că a simțit un miros toxic, însă a crezut că este de la groapa de gunoi din apropiere. Mai mult, un altul a simțit miros de fum și S-A GÂNDIT CĂ GHEORGHE DINCĂ FACE UN GRĂTAR” (Antena3)”

Deci la Caracal grătarul are un *„miros greu, toxic”*?

Cât de des obişnuia Dincă să facă grătar în curte?

Pe 4 august, aflăm că unul dintre vecinii lui a declarat:

„În ziua respectivă eu am făcut grătar în curte. De la el nu am văzut niciun fum. Mirosea a cârpă… m-am dus în grădină să mă uit dacă e foc pe undeva… nu s-a văzut niciun foc, nimic. Deci A CÂRPĂ MIROSEA DAR NU S-A VĂZUT NICI URMĂ DE FUM, absolut nimic. A cârpă arsă, atât. (…) M-au întrebat și de la poliție și de la parchet și am spus că s-a simțit un fum, dar nu știu de unde au provenit. Nu sunt singurul vecin care spune chestia asta. S-a simțit miros de cârpă în jur de 5 jumate – 7 seara, joi seara” (*Capital*).

Fanatik preferă alte informaţii:

● „Dincă le-a spus anchetatorilor că a ars-o pe Alexandra în ulei, însă acest lucru nu este credibil pentru specialiști.”

● „O teorie demnă de filmele horror a fost lansată aseară de jurnalistul Luis Lazarus la *România TV*. Acesta a declarat că este foarte probabil ca Gheorghe Dincă să o fi decapitat pe Alexandra și să îi fi ars doar capul în butoiul pe care îl avea în casă, având în vedere că majoritatea oaselor găsite sunt oase ale feței și bucăți din craniu.”

● „Dincă le-a spus anchetatorilor că AR FI TRANŞAT-O pe fată și a băgat-o în butoi, pe care l-a acoperit ulterior. Focul a fost făcut cu lemne, conform declarațiilor dezaxatului. Conform informațiilor obținute de *Antena 3*, Gheorghe Dincă a folosit 3 kilograme de vaselină și un rulou de carton asfaltat. Toate aceste materiale le-ar fi pus peste cadavrul adolescentei de 15 ani.”

S-a găsit la faţa locului bitumul cu care fusese impregnat cartonul asfaltat? Dacă ar fi fost smoală, ar mai fi rămas cenuşa în starea în care a fost descoperită?

Are butoiul *„aproximativ 1,60 metri”*, aşa cum ar fi spus Dincă (*ObservatorTV*)? Azi-mâine, vom auzi că a fost o cisternă. De ce oare nu au fost analizate imagini de detaliu ale acelui recipient, despre care vorbesc (mai) toţi, fără să-l fi văzut?

Cancan a aflat altceva:

„«El a declarat că a incinerat-o pe Alexandra, că au rămas resturi, că nu s-au topit tot, e altă dicuție. A precizat că A PUS-O NETRANŞATĂ, a pus-o în picioare în acel butoi», a declarat avocatul din oficiu a lui Gheorghe Dincă, Claudiu Lascoschi, la *Antena 3*.”

CUM a pus *„corpul fetei pe grilajul din butoi”*? RIGIDITATEA postmortală începe să se instaleze aproape imediat după deces, se încheie după aproximativ 6 ceasuri şi durează cel puţin 30 de ore. Când a(r fi) ucis-o Dincă pe Alexandra, când s-a decis să o incinereze, cât timp i-au luat pregătirile, când ar fi aşezat-o în butoi şi care este acel recipient?

Ăsta-i „câinele de pază al democraţiei”? Dacă „a patra putere în Stat” se prezintă în halul ăsta, de ce ne-am mai mira de celelalte?

Să nu te întrebi dacă toată povestea asta nu ascunde altceva, de care nu ar fi complet străini nişte „băieţi & fete” din anumite redacţii?

Evoluţia lucrurilor în ziua 2 august, cu teribila grabă de a preda concluziile noaptea, la sfârşit de săptămână, fuga directorului medical al INML, delegarea atribuţiilor, şi, nu în ultimul rând, istoria nu prea veche a Institutului sunt de natură să justifice încrederea noastră orbească? Lăsând la o parte excepţionalul profesionalism al multor legişti, putem să eliminăm complet ipoteza unei erori sau... mult mai rău? În situaţii deosebite, aceşti medici nu se supun ordinelor nimănui? Are dreptate Al. Cumpănaşu când spune că n-ar putea fi contestat „raţional rezultatul IML"? Oare Institutul de Medicină Legală nu a primit la 24 decembrie 1989 următoarea notă telefonică:

„Procuratura militară Bucureşti către I.M.L.

TOATE ACTELE *privind cadavrele sosite la IML, în perioada 22.XII.1989 şi în zilele următoare,* SE ELIBEREAZĂ FĂRĂ AUTOPSIE*, cauza morţii urmând a se stabili pe baza examenului medico-legal* EXTERN.

Procuror militar şef

col. de justiţie

Nicolae Creţu"?

Şi-atunci a fost vorba de SUTE DE MORŢI şi de tot atâţia CRIMINALI, care, prin simplul examen extern al victimelor nu mai aveau cum să fie identificaţi!

Cum să crezi într-o hârtie eliberată nu ştim de cine, când legişti eminenţi au afirmat, cu argumente, că un corp uman nu poate să fie transformat în cenuşă în condiţiile existente în curtea lui Gh. Dincă şi, chiar să fi putut, era imposibil ca mirosul să nu-i supere pe vecini?

Dacă Alexandra n-ar mai fi în viaţă, în nici un caz ea nu s-ar fi stins acolo şi aşa cum ni se cere să admitem fără crâcnire. Iar dacă mai trăieşte, aşa cum cred, fiţuica de la IML nu numai că nu-i face dreptate, ci o vulnerabilizează la maximum, viaţa ei putând fi curmată oricând, căci, nu-i aşa?, Statul a decretat că ea nu mai există!

Probele ADN confirmă că Alexandra ar fi fost ucisă sau doar că în câteva găleţi cu cenuşă şi mici resturi de oase au fost găsite şi mostre din ADN-ul ei?

Dacă ar fi fost arsă, cum de procurorii nu ştiu cu exactitate în ce perioadă s-ar fi petrecut cumplita faptă?

Cum de nu există nici un MOBIL al crimei?

Până una-alta, Gh. Dincă nu „a RECUNOSCUT că le-a ucis pe Alexandra şi pe Luiza", aşa cum se tot repetă, ci doar a DECLARAT acest lucru – fapt pe care îl poate face orice om de pe planeta asta. El înmulţeşte cu ţârâita detalii contradictorii, lipsite de temei sau neverificabile, cărora noi le dăm putere de adevăr, pentru că nu există alte informaţii. Căci – intenţionat sau nu – presa bombardează continuu cu fel de fel de prostii, astfel încât lipseşte publicul de răgazul minim necesar unei analize proprii şi unor concluzii personale.

„Gheorghe Dincă are televizor în celulă şi este la curent cu ceea ce se dezbate în presă în legătură cu faptele sale" (Capital, 8 august).

Tare mă tem că, în loc să ajute, tot repetând cu obstinaţie că ar fi vorba de crime, de UN criminal în serie şi alte bazaconii, presa nu a ajutat cu mai nimic situaţiei Alexandrei, dar a pregătit terenul pentru sinistrul anunţ făcut de Ministerul Justiţiei.

Şi, nu în ultimul rând, a lăsat în plan secund politica internă şi situaţia externă, creând totodată justificări Puterii spre a modifica legislaţia. Direct sau nu, tocmai ea, presa, riscă să fie una dintre ţintele vizate – lucru care, dată fiind calitatea îndoielnică a celor mai mulţi jurnalişti, nici n-ar fi o catastrofă. Poate, chiar dimpotrivă, căci ce este preferabil: să fii minţit şi jucat pe degete de cel în care ai încredere sau să ai mai puţine informaţii, dar să fie certe?

RĂPIREA

„Dincă nu are antecedente penale, dar în trecut au mai existat cazuri în care, se pare, nu s-a dat în lături de la a pipăi adolescente. Acest lucru nu s-a finalizat cu o condamnare pentru că nu au existat plângeri oficale la poliţie.

Conform unor surse din anchetă, Dincă a luat tânără la ocazie şi a acţionat foarte calm, dar şi foarte violent. Alexandra Măceşanu a fost lovită atât de puternic cu pumnul încât a leşinat. Dincă a coborât din maşină s-a urcat în spate şi a legat-o pe fată după care şi-a continuat drumul. La un moment dat, a oprit lângă parcul din Caracal şi a aruncat, prin geamul deschis, telefonul Alexandrei după ce în prealabil SIM-ul a fost scos din el. Aparatul a fost descoperit astăzi, iar pe el s-au găsit urme ADN ale fetei. Terminalul va fi expertizat tehnic în perioada următoare” (*Adevărul*, 2 august 2019, ora 20:12).

Privitor la apucăturile prezentate în primul paragraf, este posibil să fie reale. Totodată, însă, nu există nici un indiciu de la acea vreme, care să îl prezinte drept pericol social. În măsura în care gesturile lui sunt reale, putea fi socotit, eventual, libidinos.

Cât priveşte faptele puse în seama lui la Caracal, cea mai mare nedumerire o produc apelurile Alexandrei la 112. Concret, ea relatează doar atât:

„Deci, să vă spun, ieri am ieșit la ocazie ca să mă duc până-n oraș, și dumnealui m-a luat la ocazie, a închis mașina și m-a închis acolo, după aia a zis să mă ducă la el...”

Unde sunt lovitura cu pumnul, leşinul şi imobilizarea (cum şi cu ce?). Cum i-ar fi „zis” să o „ducă la el”, dacă era leşinată? Şi, detaliu important, Alexandra nu face nici o referire la banda de scotch pe care i-a(r fi) pus-o peste ochi (peste gură, zic unii). Totuşi, la începutul celui de-al doilea apel la 112, auzim:

„**Op. 112 (2)**: Unde ești în Caracal?

A.M.: Am trecut, când am văzut prima dată, m-a legat la ochi și eram pe lângă dig, pe domn îl cheamă Popescu Lucian Gabriel.”

(Din nou, lipseşte orice referire la violenţă. Cu rezerva cuvenită privitor la trăirile neexprimate ale Alexandrei, o copilă de 15 ani, aflată într-un context despre care nu ştim decât că era teribil, constatăm doar că ea nu s-a opus vehement.)

Cum să „traducem” răspunsul de mai sus? Dacă alegem doar: *„când am văzut prima dată ... eram pe lângă dig”*, s-ar deduce că fusese legată la ochi până ce a ajuns la dig. Problema ar fi de raţiune. Dacă Dincă n-a vrut ca ea să vadă drumul, explicaţia cea mai plauzibilă ar fi aceea că a vrut să-i creeze confuzie, ea trezindu-se încuiată într-o încăpere care se putea afla în orice colţ al oraşului. Cum atestă înregistrările, apelul la 112 ar fi fost zadarnic, dacă îi şi înlocuia telefonul cu unul fără GPS. Pentru asta, avea de ce să o lege la ochi pe drumul dintre Dobrosloveni şi Caracal, asumându-şi un risc gratuit (putea să atragă atenţia unor şoferi sau pietoni)? N-ar fi fost mult mai simplu dacă părăsea şoseaua la intrarea în Caracal şi folosea „labirintul” de străduţe necirculate – ipoteză care pare confirmată chiar de faptul că au ajuns la dig? N-ar fi fost anormal să o lase să vadă drumul tocmai de aici către casa lui?

Cine şi/sau ce este acest Gh. Dincă? Vom avea surprize? Dacă ne gândim bine, nu au început să apară odată cu transformarea lui, care nu mai este individul (aparent?) cam răpănos din ziua în care l-am văzut prima oară şi care se potrivea stării jalnice a casei şi a curţii lui?

În dimineaţa de 26 iulie, Dincă a fost, într-adevăr, luat PE NEAŞTEPTATE?

Articolul 159 din Codul de procedură penală se încheie cu următoarele prevederi privitor la percheziţii:

„(19) Locul în care se desfăşoară percheziţia, precum şi persoanele sau obiectele găsite pe parcursul percheziţionării POT FI fotografiate ori înregistrate audiovideo.

(20) Înregistrarea audiovideo sau fotografiile efectuate sunt anexate procesului-verbal de percheziţie şi fac parte integrantă din acesta.”

A FILMAT CINEVA MOMENTELE DE ÎNCEPUT ALE PERCHEZIŢIEI sau s-a profitat de faptul că – fără scop? – dispoziţia privind înregistrarea audiovideo nu este imperativă? Cum a sunat dialogul autorităţilor cu – pe atunci – suspectul Dincă? A participat şi poliţistul Marius Preda, omul de încredere al lui Dincă?

Sunt convins că declaraţiile lui Dincă privitor la Alexandra (ca şi la Luiza şi oricâte alte fete vor mai descoperi [?] anchetatorii) vor fi completate sau modificate în funcţie de întrebările care apar în presă. A declarat el ceva care să nu fi fost anterior sugerat sau afirmat de unul sau mai mulţi jurnalişti? VREA să atragă tot oprobriul public asupra lui? Pare asemenea acelor personaje care, fie pentru că ştiu că nu mai au multe zile, fie pentru că vor să protejeze pe cineva (familie, complici etc.) îşi asumă cele mai oribile fapte comise de alţii. Avocatul lui – Claudiu Lascoschi – transmite referitor la interogatoriul luat clientului la DIICOT central:

„NU A FOST ÎNTREBAT de apartenenţa la o reţea, nu stă în picioare aşa ceva. Din câte rezultă din dosar ERA UN OM SINGURATIC, nu se putea insista pe această parte pentru că a negat absolut orice. A FOST ÎNTREBAT, A NEGAT, nu avea cum continua audierea pe aşa ceva, trebuie să ai probe pe care să i le pui în faţă, nu s-a prezentat aşa ceva. Deci nu se putea continua şi bănuiesc că nu sunt probe dacă nu i s-a pus nimic în faţă. A fost întrebat de complici, a negat, NU SE PUNE PROBLEMA, nu sunt probe în acest sens.”

Acum 30 de ani am mai văzut un proces în care avocaţii n-au avut puterea fie să decline sarcina, fie să-şi exercite profesia. Avocatul lui Dincă afirmă că n-ar exista complici, deoarece *„nu sunt probe în acest sens”*. Dar probe ale crimei chiar există?

Cum a ajuns Gh. Dincă să îşi asume, brusc, orice vinovăţie? Folclorul Poliţiei spune că, în a treia zi după reţinere, când Dincă susţinea fără ezitare că nu le-a mai văzut pe Alexandra şi Luiza, brusc, a dorit să vorbească între patru ochi cu poliţistul Marius Preda. După vreun ceas de discuţii despre care nimeni nu ştie nimic, a recunoscut nu doar că le-a(r fi) răpit şi sechestrat, ci şi că le-a(r fi) violat, după care le-a(r fi) ucis şi le-a(r fi) ars, aşa cum scrisese presa. Nu are arderea avantajul că nu mai este necesară prezenţa trupului neînsufleţit? De ce au acceptat anchetatorii ca această conversaţie confidenţială să aibă loc? Pentru ca brusca mărturisire a lui Dincă să devină misterioasă, dar verosimilă? Secretul păstrat asupra acestui *tête-à-tête* să ateste că autorităţile ar fi şantajate, Dincă fiind dispus să declare orice îi vor cere – cu unele condiţii, evident?

Dar este Dincă în poziţia cuiva care să poată şantaja, vor întreba unii? Mă tem că da. Este suficient să aibă un alibi privind ziua de 24 iulie, intervalul orar 9:30–10:30, sau chiar mai restrâns. Şi da, au fost descoperite unele filmări cu el, dar or fi toate?

Jocul acesta criminal cu sufletele unor familii se va acutiza, poate, pe 10 august şi va dura până ce se vor încheia alegerile prezidenţiale – dacă se va putea lungi pelteaua şi pentru cele locale, cu atât mai folositor pentru câţiva.

*

Conform imaginilor difuzate de *Antena1*, în ziua de 24 iulie, la ora 09:48, maşina lui Dincă *„merge pe DN64, în direcţia Dobrosloveni”*, iar la 09:57 într-un punct despre care nu oferă prea multe informaţii (de altfel, nu este furnizat întregul film, ci doar câteva cadre). Locul poate fi identificat ca aflându-se vizavi de „Service ROTI” (str. Carpaţi 131). Încă din 26 iulie, publicul era astfel informat:

„«Mă aflu într-o casă veche, aproape părăsită, iarbă în curte. Are doi câini lupi, e într-un service», ar fi spus fata în apelul de la 112, potrivit unor surse DIN CADRUL POLIŢIEI, citate de Mediafax.”

Dacă *Mediafax* a fost indusă în eroare de Poliţie, adică de Statul Român, secretul asupra surselor mai poate să fie păstrat? Cine din agenţie a dat drumul la atare informaţie? Care putea fi scopul includerii unui *service* între elementele orientative? Oare nu acela de

a înfuria lumea şi mai mult, oamenii spunând pe bună dreptate că, dacă telefonul fusese dat la 11:15, era inadmisibil ca, în două-trei ceasuri, Poliţia să nu viziteze cele circa 12 ateliere din oraş? De ce oficialii nu au contestat prompt zvonurile false, măcar printr-un comunicat global? Probabil, pentru că POLIŢIA ŞTIA că Dincă avusese un service auto. Întrucât ALEXANDRA NU AVEA CUM SĂ CUNOASCĂ ACEASTĂ INFORMAŢIE, nu devine legitimă suspiciunea că avem de a face cu o ţesătură de neadevăruri, care, poate cu ştiinţa (şi acordul?) lui Dincă, sunt îndreptate împotriva lui, transformându-l în PERSONAJ DE FILM HORROR?

Mă întorc la intervalul 09:48 – 09:57. Putea Dincă, în aceste doar 9 minute, să facă drumul dus-întors până la Dobrosloveni (în total, 14,8 km)? Se mai găsea Alexandra pe marginea drumului la ora 9:48–9,52, aşteptând o ocazie, când la ora 10 avea întâlnire în Caracal şi când ştia că microbuzele – care aveau ore fixe – încetaseră să circule? Să credem că Dincă a intrat în Dobrosloveni şi, când a văzut-o pe Alexandra, a frânat şi a întors maşina, ca un taximetru venit în urma unei comenzi? (Vezi facsimile.)

Doi vecini spun că l-au văzut pe Dincă în ziua de 24 iulie, când tocmai se întorcea acasă. Citez din relatarea doamnei (*Antena3*):

„El a venit cu maşina (...), a oprit-o pe dreapta, a venit a deschis porţile – de-aia l-a văzut el [soţul său] traversând pe jos, că n-a văzut coborând din maşină. După ce-a deschis porţile, s-a întors înapoi, a urcat în maşină şi-a intrat în curte. Şi un nepot chiar striga să ia nişte grâu cu el şi el a zis: «N-am timp acu' de vorbă. Mă grăbesc.» Şi-a-nchis porţile şi-a intrat în'untru."

Era ora 10:30, susţin martorii şi lămuresc ce întâmplare a făcut ca ei să se uite la ceas tocmai (pe-)atunci. Spusele lor sună plauzibil, deoarece la ora 10:17 maşina lui Dincă fusese filmată trecând pe lângă digul aflat în apropiere. Declaraţia nu cred că place unora, pentru că soţii intervievaţi l-au văzut doar pe Dincă, NU ŞI PE ALEXANDRA. Iar aceasta nu susţine în discuţiile cu operatoarele de la 112 că ar fi fost mutată de pe scaunul din faţă, ori că ar fi fost obligată să se aplece, astfel încât să nu fie văzută.

„Libertatea" scrie că „Prietenul lui Gheorghe Dincă" nu a văzut „nimic din interiorul maşinii, pentru că Dincă a băgat repede automobilul în curte. «A băgat urgent maşina în curte, era foarte grăbit, nu agitat»" (1 august 2019).

*

Apoi este SCOPUL. Întâi, de ce şi de când staţiona în ziua de 24 iulie pe marginea drumului, cu botul maşinii îndreptat spre centrul Caracalului şi în aria de cuprindere a unei camere video? De ce, dintr-o dată, a(r fi) făcut Dincă drumul la Dobrosloveni, unde nu există nici o dovadă că ar fi ajuns? Dacă este cu adevărat un criminal, de ce poliţiştii au falsificat adevărul, pentru a ne convinge de asta? Evident, Dincă nu este o victimă, implicarea lui (încă neclară în detalii) fiind probată de faptul că, la strădiunţa altora de a-l prezenta ca pe un MONSTRU, surprinzător, el răspunde ACCEPTÂND ACEST JOC, în care doar aparent este dispus să mărturisească. Să se afle, în umbră, alţii cu mult mai răi şi mai periculoşi decât el?

Mincunile oficialilor repetate ca un ecou de Dincă sunt sau nu de natură să convingă că toţi acoperă ceva ce nu m-ar mira să fie catalogat ca „interes de stat"? Culmea ar fi ca, după ei, acesta să fie adevărul!

REALITATEA.NET Live

???

Au apărut alte imagini din ancheta crimelor din Caracal. Camerele de supraveghere dintr-o benzinărie din Caracal au surprins momentul în care criminalul Gheorghe Dincă o ia în mașină pe Alexandra Măceșanu, fata pe care apoi a ucis-o.

În ziua de 29 iulie, *RealitateaTV* şi *Antena 3* (apoi şi alţii) au prezentat imagini cu *„momentul în care criminalul Gheorghe Dincă o ia în maşină pe Măceşanu"* (RTV). Pare o lovitură de presă, dar nu prea este. La ora **09:48:15**, automobilul din fotografii se afla în Caracal, adică la DESTINAŢIA la care dorea Alexandra să ajungă, nu la PLECARE, în Dobrosloveni. Drumul dus-întors (**14,8 km**) ar fi durat mai puţin de **9 minute**, Dincă fiind înregistrat de aceeaşi cameră video la ora **09:57:01.** Este credibil ca, într-un răstimp atât de scurt, să plece brusc spre Dobrosloveni (DE CE?), să o găsească şi să o îmbarce fără vreo întârziere pe Alexandra şi să se şi întoarcă în Caracal? Cum de familia care l-a văzut sosind acasă la ora **10:30** nu a zărit-o şi pe Alexandra, iar aceasta nu spune că ar fi fost mutată de pe scaunul din faţă (altfel n-o putea lovi, aşa cum spun cei mai mulţi)?

Imaginile au fost „prinse" de o cameră de supraveghere a „Sevice ROTI", fixată pe un stâlp de pe marginea drumului (str. Carpaţi nr. 131). Imaginile îl inculpă pe Gh. Dincă, sau, fără a-i dovedi cumva inocenţa, constituie, totuşi, o PROBĂ FAVORABILĂ LUI şi ridică întrebarea: CINE ŞI CÂND A ADUS-O pe Alexandra în Caracal?

„În cazul Alexandrei, MARTORUL, TOT UN MINOR, *a indicat şi culoarea maşinii în care* A VĂZUT-O URCÂNDU-SE: *era gri. Dar i-a greşit marca. De asta se leagă acum miliţienii caracaleni ca să-şi justifice incompetenţa"* (*evz.ro*, 29 iulie).

De unde s-a ivit acest martor de la care nu s-a aflat decât culoarea maşinii? Dacă este din Caracal, ce conjunctură a făcut ca el să vadă cum victima se urcă în maşină în Dobrosloveni? Dacă este din Dobrosloveni, când şi cum au ajuns poliţiştii din Caracal la el? Cum se face că informaţii despre acest martor nu apar nici măcar în rândurile lui Alexandru Cumpănaşu, unchiul Alexandrei?

Staţia în dreptul căreia maşina lui Dincă s-a aflat la orele **9:48** (când a plecat în direcţia Dobrosloveni) şi **9:57** (când a revenit, mergând spre centrul Caracalului). Neexistând filmarea, cele două instantanee rămân elocvente doar sub anumite aspecte. Se ascunde ceva, petrecut între ele, înainte de 09:48 sau după 09:57?

Gheorghe Dincă apare în ambele înregistrări? În interval de nici o jumătate de oră, se putea afla în oraşe aflate la o distanţă de peste 55 km unul de altul? Dacă nu, cine minte?

Prietenii Alexandrei - primele reacţii

Udeanu Marina Lorena
24 iulie

A DISPĂRUT!!
Măceșanu Alexandra, în vârstă de 15 ani, din comuna Dobrosloveni, județul Olt, elevă la Liceul Teoretic "Mihai Viteazul" Caracal, a dispărut astăzi în jurul orei 10! Ea a venit în orașul Caracal singură și a plecat acasă cu ocazie iar de atunci nimeni nu știe nimic de ea. Menționez că era îmbrăcată într-o CĂMAȘĂ STIL IE DE CULOARE ALBASTRĂ, BLUGI LUNGI, ȘI TENEȘII DIN POZA DE MAI JOS, părul este de culoare șaten deschis, și mărimea se poate observa în fotografie. Cine a văzut-o sau știe ceva despre ea ne poate lăsa mesaj în privat sau ne poate contacta la numarul de telefon 0768773156 . Cu ajutorul dumneavoastră o putem găsi pe Alexandra. Vă rugăm din inimă distribuiți să afle cât mai multe persoane!!!

33 · 1 comentariu · 47 distribuiri

Scrie un comentariu...

Comuna Dobrosloveni
25 iulie

📌‼️Important!
Vă sfătuim să nu mai folosiți orice mijloc de transport la întâmplare doar mijloacele de transport în comun autorizate.
Aviz părinților, copiilor, bătrânilor...
Având în vedere întâmplările cu persoane dispărute din ultima vreme vă rugăm aveți grijă și nu mai urcați decât cu persoane cunoscute (recent dispărută ieri Maceșanu Alexandra 15 ani - Dobrosloveni)
Alexandra fii tare, noi suntem alături de tine și ne rugăm să se termine cu bine.
Vă rugăm să distribuiți!
Dacă aveți informații sunați la numărul de urgență 112 sau la cel mai apropiat post de politie.! ‼️

127 · 49 comentarii · 405 distribuiri

Îmi place · Comentează · Distribuie

Cele mai relevante

Florin Cără Poate daca puneti si voi mai multe mijloace de transport pe ruta Dobrosloveni-Caracal nu se va mai întâmpla asa ceva! Nu va mai faceti vile de zeci de mii de euro dintr un salariu de 2500-3000 de lei si faceti ceva in primul rand s o gasiti pe fata si dupa sa rezolvati cumva si poate gasiti bani de un autobuz sau doua!!!

Alexandra și Marian

„Trebuia să ne vedem la ora 10.00 la Caracal. Așa stabilisem. Și ea avea treabă atunci în oraș. Aveam o oră de întâlnire. De la 10.00 la 11.00. (...) În ziua respectivă, eu nu am ajuns la 10.00, am întârziat un pic. Când am ajuns ea nu era. Am sunat-o de câteva ori. Telefonul ei suna, dar NU RĂSPUNDEA NIMENI. Am crezut că poate are telefonul pe silenţios și că o să mă sune când vede apelurile. (...) Mi-am dat seama că ceva nu este în regulă când o prietenă de-a ei m-a apelat pe Facebook și m-a întrebat de ea. Am încercat să o mai sun și TELEFONUL NU MAI SUNA. Era închis. Seara a venit tatăl ei la mine să mă întrebe de ea, pentru că nu mai știa nimic."

Distanţa dintre locuinţa lui Gh. Dincă (stânga) şi locul în care şi-a parcat maşina pentru circa patru ore.

Cine este, de fapt, Gheorghe Dincă?

???

Au apărut alte imagini din ancheta crimelor din Caracal. Camerele de supraveghere dintr-o benzinărie din Caracal au surprins momentul în care criminalul Gheorghe Dincă o ia în mașină pe Alexandra Măceșanu, fata pe care apoi a ucis-o.

În ziua de 29 iulie, *RealitateaTV* şi *Antena 3* (apoi şi alţii) au prezentat imagini cu *„momentul în care criminalul Gheorghe Dincă o ia în maşină pe Măceşanu"* (RTV). Pare o lovitură de presă, dar nu prea este. La ora **09:48:15**, automobilul din fotografii se afla în Caracal, adică la DESTINAŢIA la care dorea Alexandra să ajungă, nu la PLECARE, în Dobrosloveni. Drumul dus-întors (**14,8 km**) ar fi durat mai puţin de **9 minute**, Dincă fiind înregistrat de aceeaşi cameră video la ora **09:57:01.** Este credibil ca, într-un răstimp atât de scurt, să plece brusc spre Dobrosloveni (DE CE?), să o găsească şi să o îmbarce fără vreo întârziere pe Alexandra şi să se şi întoarcă în Caracal? Cum de familia care l-a văzut sosind acasă la ora **10:30** nu a zărit-o şi pe Alexandra, iar aceasta nu spune că ar fi fost mutată de pe scaunul din faţă (altfel n-o putea lovi, aşa cum spun cei mai mulţi)?

Imaginile au fost „prinse" de o cameră de supraveghere a „Sevice ROTI", fixată pe un stâlp de pe marginea drumului (str. Carpaţi nr. 131). Imaginile îl inculpă pe Gh. Dincă, sau, fără a-i dovedi cumva inocenţa, constituie, totuşi, o PROBĂ FAVORABILĂ LUI şi ridică întrebarea: CINE ŞI CÂND A ADUS-O pe Alexandra în Caracal?

„În cazul Alexandrei, MARTORUL, TOT UN MINOR, *a indicat şi culoarea maşinii în care* A VĂZUT-O URCÂNDU-SE: *era gri. Dar i-a greşit marca. De asta se leagă acum miliţienii caracaleni ca să-şi justifice incompetenţa"* (*evz.ro*, 29 iulie).

De unde s-a ivit acest martor de la care nu s-a aflat decât culoarea maşinii? Dacă este din Caracal, ce conjunctură a făcut ca el să vadă cum victima se urcă în maşină în Dobrosloveni? Dacă este din Dobrosloveni, când şi cum au ajuns poliţiştii din Caracal la el? Cum se face că informaţii despre acest martor nu apar nici măcar în rândurile lui Alexandru Cumpănaşu, unchiul Alexandrei?

Staţia în dreptul căreia maşina lui Dincă s-a aflat la orele **9:48** (când a plecat în direcţia Dobrosloveni) şi **9:57** (când a revenit, mergând spre centrul Caracalului). Neexistând filmarea, cele două instantanee rămân elocvente doar sub anumite aspecte. Se ascunde ceva, petrecut între ele, înainte de 09:48 sau după 09:57?

Gheorghe Dincă apare în ambele înregistrări? În interval de nici o jumătate de oră, se putea afla în orașe aflate la o distanță de peste 55 km unul de altul? Dacă nu, cine minte?

Prietenii Alexandrei - primele reacţii

Udeanu Marina Lorena
24 iulie ·

A DISPĂRUT!!
Măceșanu Alexandra, în vârstă de 15 ani, din comuna Dobrosloveni, județul Olt, elevă la Liceul Teoretic "Mihai Viteazul" Caracal, a dispărut astăzi în jurul orei 10! Ea a venit în orașul Caracal singură și a plecat acasă cu ocazie iar de atunci nimeni nu știe nimic de ea. Menționez că era îmbrăcată într-o CĂMAȘĂ STIL IE DE CULOARE ALBASTRĂ, BLUGI LUNGI, ȘI TENEȘII DIN POZA DE MAI JOS, părul este de culoare șaten deschis, și mărimea se poate observa în fotografie. Cine a văzut-o sau știe ceva despre ea ne poate lăsa mesaj în privat sau ne poate contacta la numarul de telefon 0768773156 . Cu ajutorul dumneavoastră o putem găsi pe Alexandra. Vă rugăm din inimă distribuiți să afle cât mai multe persoane!!!

33 · 1 comentariu · 47 distribuiri

Scrie un comentariu...

Comuna Dobrosloveni
· 25 iulie ·

📌‼️Important!
Vă sfătuim să nu mai folosiți orice mijloc de transport la întâmplare doar mijloacele de transport în comun autorizate.
Aviz părinților, copiilor, bătrânilor...
Având în vedere întâmplările cu persoane dispărute din ultima vreme vă rugăm aveți grijă și nu mai urcați decât cu persoane cunoscute (recent dispărută ieri Maceșanu Alexandra 15 ani - Dobrosloveni)
Alexandra fii tare, noi suntem alături de tine și ne rugăm să se termine cu bine.
Vă rugăm să distribuiți!
Dacă aveți informații sunați la numărul de urgență 112 sau la cel mai apropiat post de politie.! ‼️

127 · 49 comentarii · 405 distribuiri

Îmi place · Comentează · Distribuie

Cele mai relevante ▾

Florin Cără Poate daca puneti si voi mai multe mijloace de transport pe ruta Dobrosloveni-Caracal nu se va mai întâmpla asa ceva! Nu va mai faceti vile de zeci de mii de euro dintr un salariu de 2500-3000 de lei si faceti ceva in primul rand s o gasiti pe fata si dupa sa rezolvati cumva si poate gasiti bani de un autobuz sau doua!!!

Alexandra și Marian

„Trebuia să ne vedem la ora 10.00 la Caracal. Așa stabilisem. Și ea avea treabă atunci în oraș. Aveam o oră de întâlnire. De la 10.00 la 11.00. (...) În ziua respectivă, eu nu am ajuns la 10.00, am întârziat un pic. Când am ajuns ea nu era. Am sunat-o de câteva ori. Telefonul ei suna, dar NU RĂSPUNDEA NIMENI. Am crezut că poate are telefonul pe silenţios și că o să mă sune când vede apelurile. (...) Mi-am dat seama că ceva nu este în regulă când o prietenă de-a ei m-a apelat pe Facebook și m-a întrebat de ea. Am încercat să o mai sun și TELEFONUL NU MAI SUNA. Era închis. Seara a venit tatăl ei la mine să mă întrebe de ea, pentru că nu mai știa nimic."

Distanţa dintre locuinţa lui Gh. Dincă (stânga) şi locul în care şi-a parcat maşina pentru circa patru ore.

Cine este, de fapt, Gheorghe Dincă?

DIN NOU ALEXANDRA

(21 august 2019)

Nedumeriri & suspiciuni

DIN NOU ALEXANDRA

De vreo lună trăim exclusiv sub semnul lui BreakingNews. Presa turuie continuu: „exploziv”, „nucleara”, „bombă” (obişnuită), „anchetatorii sunt șocați”, „noi probe în dosarul crimelor”, „ce au mai găsit...” etc. Cam o dată la două zile, apare o „răsturnare de situaţie” sau ceva care „aruncă în aer cazul de la Caracal”, loc care tinde să devină un simbol al cenuşii şi al oaselor calcinate. Am aflat şi că, în tenebrele din minţile unora, „Casa criminalului din Caracal avea un BUNCĂR cu 180 de CAMERE”. Azi-mâine o să aflăm că o parte din ele sunt închiriate de Ceauşescu, care joacă table cu Arafat (pentru că buncărul are o ieşire subterană şi spre cimiterele din Orientul Mijlociu) sau că un vecin aude uneori şi zuruit de zaruri, noaptea, fix între orele 24 şi 01!

Vrând parcă să „sature” publicul, jurnaliştii l-au agitat puternic, s-au agitat şi pe ei, dar acum, când 10 august a trecut aşa cum a trecut, cu rezultate mult sub aşteptări, motoarele presei vor intra în ralanti? Tocmai când s-ar zice că ne apropiem de momentul adevărului, cu probe, nu cu vorbe? Presa a ostenit, i-au secat ideile sau nu-i convine să facă radiografia unor evenimente de ea întreţinute? A înțeles anumite „subtilităţi” ale cazului şi preferă să meargă la mare ori la munte, decât să înghită algocalmine în Capitală sau la Caracal?

CELE DOUĂ ALEXANDRE ALE AUTORITĂŢILOR

La vedere, în dosarul Alexandrei există două surse de bază. De o parte, sunt cele trei fişiere audio datorate întregistrării apelurilor la „112” (46 sec. + 2 min. 20 sec. + 1 min. 38 sec.). De cealaltă, *„20 de minute la telefon cu oamenii legii”* – conversaţii cu caracter personal, care, nepurtându-se prin Sistemul Național Unic pentru Apeluri de Urgență, mă îndoiesc că au fost înregistrate. Probabil de aceea, în loc de stenograme, ne sunt servite parafrazări – în a căror autenticitate îmi permit să nu cred. Primul taifas a avut loc pe la ora 11:13:50 şi a fost iniţiat de agentul șef principal Florentin Neagoe, care obţinuse de la Dispeceratul Poliției Caracal numărul de telefon folosit de Alexandra, iar celălalt a început pe la 11:29:00 şi a(r fi) durat până pe la 11:45, fiind purtat îndeosebi de șeful Biroului Investigații Criminale, comisarul Constantin Tudor Pistol. În cazul în care există fişierele audio, iar înregistrările sunt autentice şi conţin ceea ce ni se spune, problema ar deveni „cât casa”, iar în dosar nimeni n-ar mai fi inocent.

De ce a răspuns Alexandra apelurilor lui Neagoe, când ştia că, teoretic, pe acel telefon străin sunau doar amici ai celui care o răpise? Ce ar fi avut de gând să spună dacă nu erau poliţişti, ci interlopi? Lăsăm întrebarea în aşteptare, explicaţii putând să fie multe şi neaşteptate.

Diferenţa dintre apelurile la „112” şi cele două (posibile?) convorbiri este frapantă. Oricine ascultă întregistrările celor dintâi se convinge că Alexandra a oferit doar TREI INFORMAŢII privind locaţia şi că acestea creau un triunghi ale cărui laturi însumează câţiva kilometri. Concret, ea a pomenit, pe rând, de DIG, de POPESCU LUCIAN GABRIEL, pe care îl prezenta cu hotărâre drept răpitorul ei şi de BOLD, un cartier din Caracal. De asemenea, într-o replică ciudată, asupra căreia voi reveni, numeşte strada ANTONIUS CARACALLA, pe care locuia numitul Popescu.

Cu ocazia celui de-al doilea apel, când este întrebată: *„acuma pe unde ești?* TE POŢI UITA*?”*, ea răspunde: *„Nu pot, sunt închisă într-o cameră,* VĂD DECÂT O POARTĂ”. Nici un cuvânt despre pomi, fiare sau maşini, ori despre imposibilitatea de a privi în curte. De unde vedea poarta? S-a aflat în ce cameră fusese zăvorâtă sau n-a lăsat nici o urmă?

Câteva minute mai târziu, cum a intrat în rol „şeful” Pistol, brusc, în decor au apărut *„un brad, un nuc, o maşină platformă cu fiare vechi, un autoturism gri* [care la acea oră se găsea în Piaţa Victoriei 16!] *şi mai mulţi câini lupi dezlegaţi”*. Apoi s-a(r fi) aflat că *„gardul este din metal de culoare roşie”* şi că *„nu poate ieşi din încăperea respectivă întrucât este legată şi afară sunt câini lupi”*. (În discuţia anterioară, de la 11:13, Alexandra ar fi spus că *„nu poate părăsi locaţia întrucât în curte se află UN câine lup de care îi este teamă”* – prin urmare, NU ERA LEGATĂ, singura oprelişte fiind câinele.) Pentru ca totul să pară cât mai convingător şi mai artistic, se precizează că *„pe fundal, se auzea lătrat de câini”*, după care, brusc, *„fata a afirmat că nu mai poate vorbi întrucât a revenit bărbatul”* (Raportul M.A.I.). Nu cumva „revenirea bărbatului” este inspirată de PRIMUL APEL (ora 11:05:52), încheiat brusc, cu cuvintele: *„A venit, a venit, a venit... Veniți repede, vă rog!”*?

În comunicatele STS din 26 Iulie 2019, nu se face referire decât la cele trei apeluri ale Alexandrei, de unde deducem că Serviciul nu a urmărit şi nu a înregistrat discuţiile „private” ale celor doi poliţişti.

Raportul M.A.I. mai pretinde:

„Din discuţie cea în cauză a precizat că s-ar afla în cartierul PROTOŞENI din Caracal şi că a fost VIOLATĂ de bărbat”.

În apelurile Alexandrei (autentice, sper!), chiar la început (dialogurile 3 şi 4) auzim:

„**Op. 112 (1)**: Ce s-a întâmplat doamnă, cum vă numiți?

A.M.: Sunt domnișoară, am 15 ani, și ieri am fost SECHESTRATĂ de către un domn...”

Într-adevăr, peste 10-15 secunde, când operatoarea o întreabă: *„Ai fost violată?”*, ea răspunde repede *„Da, am fost violată!”*, dar în replica mai sus citatată nu surprinde faptul că, în loc să răspundă întrebării *„cum vă numiţi?”*, înainte de toate, socoteşte demn de transmis faptul că nu este „doamnă”, ci DOMNIŞOARĂ, că are 15 ANI şi că a fost SECHESTRATĂ? Răspunsul se poate explica, însă tot ciudat rămâne.

În ceea ce priveşte locul în care bănuia că s-ar găsi, în nici unul dintre telefoanele date la „112” ea NU POMENEŞTE DE PROTOŞENI (cartier despărţit de strada lui Dincă de parcul Constantin Poroineanu). În schimb, în al doilea apel, îi spune operatoarei: „cred că sunt în BOLD sau ceva, nu știu”, repetând această părere şi în discuţia oficială cu Poliţistul Neagoe:

„Am trecut pe lângă dig, dar acum cred că sunt în BOLD, că ALTUNDEVA NU PUTEA SĂ FIE...”

Ce s-ar fi putut întâmpla în interval de câteva minute, astfel încât Bold să devină Protoşeni? Oare degeaba sunt secretizate pretinsele (?) discuţii ale Alexandrei cu domnii Neagoe şi Pistol? Ce informaţii deţinea şi de unde şeful Poliţiei din Caracal la ora 11:45, când a trimis „patru echipe de politisti ... spre cartierul Protoseni pentru identificarea locaţiei”? În acel moment, fusese informat de STS?

Din moment ce nu a primit de la Alexandra decât trei informaţii irelevante privind locul în care se găsea închisă, CUM A AJUNS POLIŢIA ACASĂ LA DINCĂ? A existat un aranjament prealabil? Dacă telefonul de pe care a sunat Alexandra avea GPS sau conexiune Internet, localizarea se făcea imediat şi foarte precis. În lipsa acestora, nu era necesar codul IMEI, care se găsea fie pe ambalajul în care fusese livrat, fie sub bateria telefonului? Iar în cea de a treia opţiune, codul *#06# nu trebuia tastat chiar pe telefonul respectiv, pentru ca pe ecran să apară codul IMEI?

DOSARUL DIN CARACAL A ÎNCEPUT LA CRAIOVA?

În fapt, ore în şir, Compartimentului Operaţiuni Speciale (COS) *„a transmis că, în continuare, cele trei numere de telefon nu sunt active, fapt pentru care* NU POT FI

LOCALIZATE*”*. În sfârşit, pe la ora 1 (26 iulie), cei de la Operaţiuni Speciale au precizat că în luna mai 2019, telefonul folosit de Alexandra pentru a suna la 112 efectuase un apel *„către numărul de telefon 0722.841.235, înregistrat pe numele Dincă Gheorghe”*.

Prin urmare, la Dincă NU S-A AJUNS PRIN LOCALIZAREA TELEFONULUI – telefon despre care nici nu se cunoaşte mare lucru (nu public, cel puţin). În consecinţă, rolul Alexandrei şi al apelurilor ei la 112 a avut ceva importanţă strict întâmplător şi, în lipsa unor elemente limpezi, incontestabile, nu este deloc exclus ca EA SĂ NU FI SUNAT DIN CASA LUI DINCĂ. Au fost două şanse: pe de o parte, s-a putut cunoaşte cu precizie de la ce număr sunase Alexandra şi, pe de altă parte, listingul acestui terminal cuprindea şi un apel către Dincă. Pentru a-l acuza, era suficient faptul că, în urmă cu două luni fusese sunat de pe telefonul care avea să fie folosit de Alexandra la 25 iulie? Cu cine şi ce anume discutase? Înregistrările trebuie să existe.

Cum de C.O.S. l-a selecţionat din listă tocmai pe Dincă? Apelul către el era unicat? A jucat vreun rol CINEVA de la DIICOT – Craiova?

Un fel de explicaţie găsim într-un raport prezentat de mulţi ca fiind al Parchetului General, dar pe care îl voi numi Raportul anonim, deoarece îi lipsesc primele şi ultimele pagini, astfel încât nu este cert cine, când şi de ce a redactat textul:

„În jurul orei 00.45-01.00, procurorul Vasilescu Liviu din cadrul DIICOT *a comunicat procurorilor de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Caracal că, în cadrul verificărilor pe care le-a efectuat în legătură cu dispariţia, în luna aprilie 2019, a fetei domiciliate în comuna Dioşti, a identificat un autoturism de culoare gri, marca Renault, de tip Break, fiind trimisă printr-o aplicaţie de telefonie mobilă şi imaginea acestuia.”*

Dacă informaţia a fost dată după aceea a C.O.S., domnul procuror pare să se fi trezit cam târzior. Cei din Caracal au comparat poza primită de la el cu imagini descoperite de ei pe unele camere de supraveghere private şi, în cele din urmă, *„în jurul orei 01:45”*, a fost *„identificat proprietarul maşinii, Dincă Gheorghe, care locuia în Caracal, pe strada Craiovei, nr. 169”* (pp. 9–10).

Bun, şi? Dacă fotografia era „compromiţătoare” şi dacă la făptaş se putea ajunge atât de uşor (în nici o oră), ce a păzit DIICOT – Craiova în lunile din urmă? Dacă era elocventă în cazul Luizei Melencu, cum a fost folosită în cazul Alexandrei? De ce dosarul Luiza Melencu continuă să stagneze, iar cel al Alexandrei ne apropie tot mai mult de o dulce alienare colectivă urbană?

Cum anume bănuia procurorul Liviu Vasilescu că ar fi fost implicată maşina lui Dincă în răpirea Luizei? În Raport nu scrie.

Procuror de caz nu era Cristian Popescu?

În Raportul anonim, după ultimul pasaj citat, urmează o frază care începe ciudat:

„După identificarea AUTORULUI, s-a stabilit că acesta avea 3 proprietăţi...”

AUTOR a ce? A faptului că deţinea o maşină? În ce constau acuzaţiile în acea zi de 26 iulie, puţin înainte de ora 2 dimineaţa? Simplul fapt că deţinea maşina indicată de procurorul Liviu Vasilescu pentru alt caz, îl făcea vinovat? Să nu apară negre suspiciuni? Cum a intrat domnia sa în caz? Citim la pagina 3:

„La data de 25 iulie 2019, în jurul orelor 12.00 ... a văzut la un post de televiziune că a dispărut o minoră pe raza municipiului Caracal”.

Şi, pentru că avea fotografia maşinii lui Dincă, dar n-o putuse folosi în nici un fel, le-a aruncat-o celor din Caracal, taman în crucea nopţii?

„În prezent, cele două dosare [al Luizei şi al Alexandrei] au fost reunite, aflându-se în curs de soluţionare la procurorul Vasilescu Liviu”, menţionează Raportul.

Logic: când vezi că unul nu se descurcă cu un dosar, fii om şi dă-i mai multe!

ORA CONVORBIRILOR „PRIVATE”

Dacă la 11:29 Alexandra a purtat discuţia mai lungă cu Neagoe şi cu Pistol (până pe la 11:45, se spune), mă întreb UNDE ERA DINCĂ ÎN ACEL MOMENT. Cu siguranţă, nici o jumătate de oră mai târziu (12:13), a fost filmat pe când cobora din maşina unui cunoscut, CARE ÎL LUASE DE ACASĂ, cu câteva minute în urmă. Să fie coincidenţă faptul că Dincă şi-a părăsit domiciliul la foarte scurt timp după ce Alexandra încheiase ultima ei discuţie cu Poliţia sau, cum am mai spus, este posibil ca telefoanele la „112" să fi fost date sub controlul lui? În primul său comunicat din 26 iulie, STS informează că, după al treilea apel, *„operatorul 112 a încercat de nouă ori să reapeleze numărul de pe care s-a efectuat apelul, la toate aceste apeluri intrând mesageria vocală"*. Deşi nu este menţionată ora acestor 9 apeluri, faptul că Alexandra n-a mai răspuns, „intrând mesageria vocală", pare a fi de natură să indice că au fost ulterioare discuţiilor cu poliţistii Florentin Neagoe şi Constantin Pistol.

Ce ar fi urmărit Dincă? Teoretic, pot fi multe scopuri, nu toate în defavoarea lui. Deocamdată, constatăm că, după ce lumea a fost bine înfuriată, subiectul alunecă uşor-uşor de la cazul concret al Alexandrei Măceşanu spre trafic de persoane, spre prostituţie şi proxenetism. Cu un cu totul alt sinopsis decât cel care îl are drept personaj central pe „miliardarul-pedofil Jeffrey Epstein", recent „sinucis" într-o puşcărie americană, facem şi noi valuri, cu texte frecvent penibile şi având DIICOT în loc de FBI. Este o coincidenţă. (De aici să-i fi venit avocatului familiei Luizei ideea că Dincă ar putea avea o soartă similară?)

În emisiunea din 11 august, Mihai Gâdea a prezentat un interviu cu un personaj anonim, care vorbeşte de un trafic local cu minore, dar s-a sfiit să ofere o listă cu numele „beneficiarilor". În ziua următoare, Cătălin Tolontan a postat pe contul Facebook:

„16 minore din Caracal forțate să facă sex cu români, manageri austrieci și soldați americani! Cum i-a scăpat DIICOT pe militarii din Deveselu, deși au cumpărat de la traficanți sex cu fete de 14-16 ani" (vezi *Libertatea*).

Aceasta să fi fost miza, de la bun început? De aceea preferă Dincă să stea închis? Ia în serios vorbele lui Al. Cumpănaşu, care l-ar lăsa pe mâna lumii furioase, sau pe ale avocatului Tonel Pop, care se teme de lichidarea lui în arest? Transformarea lui Dincă în „monstru" înainte de a fi văzut la faţă şi pe când nu exista nici un indiciu că Alexandra n-ar mai fi în viaţă, a fost o acoperire, la care presa „a pus botul"? Sau, într-o cu totul altă abordare a cazului, numele Martin Smid nu spune nimic? Uităm că numai în România post-Ceauşescu au fost ucişi programat peste o mie de oameni, spre a se crea aparenţe... cinematografice ale unei revoluţii? Când la vârf ai creaturi capabile de aşa ceva, apariţia diverselor reţele infracţionale locale nu devine firească şi nu este controlată de „centru", drept argument stând acţiunile nesancţionate sau chiar protejate şi încurajate?

„A trebuit să moară oa-meni ca să schimbăm Guvernul ăsta..."

Că-s ai noştri, că-s ai altora, nu ne costă cam mult asemenea jocuri politice?

*

Cu inevitabilele excepţii de rigoare, Presa nu pare să fi studiat atent fişierele audio, ale convorbirilor Alexandrei. Au furat-o aspectele emoţionale ale cazului, de parcă ar fi ascultat o baladă, o doină sau o manea.

O mare nedumerire a constituie ora primului apel al Alexandrei: 11:05:08. Încă de la 8:40, Dincă se găsea în centrul oraşului, unde îşi parcase maşina. Dacă telefonul era la îndemâna Alexandrei, dacă ea ştia că poate apela la „112", de ce nu a făcut-o atunci, când în mod cert Dincă nu era acasă? Numai de la ea vom putea afla răspunsul, cu toate că, teoretic, nu este exclus să-l mai ştie şi alţii.

GÂFÂITUL

Când analizăm partea... fonică a spuselor, surprinde puţin gâfâitul Alexandrei. De natură să accentueze efectul asupra celor care ascultă înregistrarea, nu are – deocamdată – o explicaţie clară. Fiind singură în casă, teama putea face ca răsuflarea să-i devină deasă şi grea? Aşa respira de la 8:40? Este posibil, dar ultimele cuvinte ale primului apel sunt rostite grăbit, însă pe un TON NORMAL. Şi nu este singurul loc în care gâfâiala SE ÎNTRERUPE BRUSC, pentru câteva fraze, după care revine. Secvenţele de vorbire naturală apar mai ales atunci când îl contrazice pe interlocutor („Nu este bloc, nu este bloc... este o curte").

Operatoarele şi poliţistul nu au pus întrebările cele mai potrivite, dar şi Alexandra, PARCĂ s-a ferit să ofere informaţii despre sine. Cum am mai spus, atunci când este întrebată prima oară cum o cheamă răspunde ciudat: *„Sunt domnişoară, am 15 ani, şi ieri am fost sechestrată de către un domn..."* Operatoarea repetă întrebarea şi fata îi spune vorbind extrem de repede, ca şi cum avea cuvintele pregătite în minte: *„Măceşanu Alexandra, vă rog veniţi repede,* NU ŞTIU UNDE SUNT". Vorbele sunt rostite fără vreo cât de scurtă pauză între ele, iar precizarea *„nu ştiu unde sunt"* este şi ea neaşteptată, deoarece, chiar dacă nu cunoştea adresa exactă, în următoarea conversaţie Alexandra oferă ceva informaţii, deşi vagi:

„Am trecut pe lângă DIG, *dar acum cred că sunt în* BOLD, că ALTUNDEVA NU PUTEA SĂ FIE..."

Când Operatoarea cere prima dată *„un punct de reper"*, Alexandra ezită, se aude un fâşâit şi ea pare să depărteze telefonul de ureche (vocea devine slabă), astfel explicându-se şi cuvintele *„da, staţi un pic..., nu plecaţi vă rog"*. A doua oară, înainte să-şi încheie Operatoarea fraza, Alexandra vorbeşte peste ea şi încheie brusc discuţia, cu câteva vorbe precipitate: *„A venit, a venit, veniţi repede, vă rog!"* Cuvintele sunt rostite la câteva secunde după ce afară se auzise singurul lătrat de câine din toate înregistrările. Este un lătrat scurt şi prietenos, întâlnit de obicei în relaţia cu stăpânul sau (mai rar) cu persoane cunoscute şi acceptate. Cum am mai spus, INTONAŢIA acestor cuvinte de despărţire este complet diferită de întreaga discuţie cu Operatoarea, vocea exprimând temere, dar, repet, GÂFÂITUL FIIND ŢINUT SUB CONTROL.

Când citeşti (şi cu atât mai mult când asculţi înregistrarea), primul gând este acela că a auzit paşi apropiindu-se – impresie întărită de lătratul câinelui. Cum Alexandra nu sunase la 112 în orele în care lipsise Dincă, cu atât mai puţin era de aşteptat să o facă acum, cu el prin apropiere sau chiar în casă. Şi, cu toate acestea, a sunat din nou, la doar vreo jumătate de minut după ce închisese în mare grabă.

Nu o dată, atunci când cer stăruitor ceva, copiii îşi schimbă vocea, care devine mai plângătoare, iar cei mai „persuasivi" chiar storc şi câteva lacrimi. În ceea ce o priveşte pe Alexandra, faptul că vorbirea ei este uşor... atipică nu presupune prefăcătorie (dar, în acest stadiu al anchetei, nici nu o exclude total).

DE UNDE CUNOŞTEA ALEXANDRA NUMELE RĂPITORULUI?

Cele trei fişiere audio mediatizate însumează 6 minute şi 15 secunde (cronologic: 2:10, 2:25 şi 1:40), dar o parte a intervalului cuprinde discuţii între operatoare şi, mai ales, legăturile lor cu Poliţia. Plec de la premisa că sunt fişiere neprelucrate.

Primul fişier „măsoară" 130 de secunde, dar Alexandra închide telefonul în secunda 46, când anunţă: *„A venit, a venit..."* Dacă apelul a fost iniţiat la ora **11:05:08**, cum se spune, înseamnă că s-a încheiat la **11:05:54**.

O jumătate de minut mai târziu, la **11:06:25**, este înregistrat un nou apel. Acum aflăm de «Popescu Lucian Gabriel», «Dig», «Bold», «strada Caracalla 9» (unde avea un birou cadastral numitul Popescu, despre care, de ce, de nece, fata afirmă cu siguranţă că ar fi numele răpitorului:

„**A.M.**: Am trecut, când am văzut prima dată, m-a legat la ochi și eram pe lângă dig, pe domn ÎL CHEAMĂ POPESCU LUCIAN GABRIEL.”

Op. 112 (2): Pe lângă dig, Popescu Lucian... păi și acuma pe unde ești? Te poți uita?

A.M.: Nu pot, sunt închisă într-o cameră, văd decât o poartă.

Op. 112 (2): Ia uită-te, uită-te pe.... păi și da de unde îl cunoști tu pe el? Ia spune-mi.

A.M.: Deci, să vă spun, ieri am ieşit la ocazie ca să mă duc până-n oraș, și DUMNEALUI M-A LUAT LA OCAZIE, a închis maşina și m-a închis acolo, după aia a zis să mă ducă la el...”

Dacă eliminăm cuvintele în plus, ne rămâne:

„...îl cheamă Popescu Lucian Gabriel (...) și dumnealui m-a luat la ocazie...”

La primă vedere, cel puţin, îl identificase pe răpitor, Alexandra rostindu-i numele FĂRĂ URMĂ DE EZITARE. Sigur, se pune întrebarea: de unde ştia cum îl cheamă? Din relatarea ei pare să fi fost o întâlnire întâmplătoare. Cum de rostirea numelui celui acuzat de răpire, viol şi lipsire ilegală de libertate nu a atras nici atenţia operatoarei, nici pe cea a poliţistului?

Poate că or avea dreptate cei care susţin că l-ar fi citit de pe o carte de vizită (Raportul; M.A.I.: „a comunicat adresa de pe cartea de vizita care apartinea unui inginer de cadastru, pe nume Popescu Lucian” – pag. 3). Popescu Lucian susţine că a fost vizitat de Dincă la începutul lunii iulie, pentru a-i face o documentaţie cadastrală. Cum inginerul trebuia să plece în concediu, au stabilit să se revadă după 22 iulie. Cu ocazia acelei întâlniri, Lucian Popescu i-a dat cartea lui de vizită. ■ Sună plauzibil: în anul 2017, când Dincă a vândut 699 mp de teren, întrucât acesta nu era intabulat, părţile au mers în faţa instanţei de judecată, care a emis o *„hotarâre care să ţină loc de act autentic de vânzare-cumpărare”*.

Da, Alexandra invocă o carte de vizită, se pare că există şi ca piesă la dosar, dar rămâne o nedumerire: cum se explică faptul că ea a pomenit numele ghinionistului inginer ÎNAINTE DE A DESCOPERI CARTEA DE VIZITĂ? Admit că adevărul este mai mereu construit din detalii banale, care îl ţin bine ascuns, dar poţi să renunţi complet la o mărturie, în temeiul unei situaţii pe care doar ţi-o imaginezi?

În mod curios, Alexandra rosteşte numele la începutul apelului II, dar operatoarea, deşi îl repetă pentru sine, nu îl transmite Poliţiei, care îl află abia din ultimul apel. Dacă era numele adevăratului vinovat?

Ca să nu lăsăm loc dubiilor, să ascultăm spusele Alexandrei. Cu ocazia celui de-al doilea apel, după ce afirmase că *„pe domn îl cheamă Popescu Lucian Gabriel”* (00:13) şi că a(r fi) luat-o *„la ocazie”* (00:32), vreun minut mai târziu (1:48), spune bucuroasă de o descoperire neaşteptată:

„**A.M.**: Da’ uitaţi, STAŢI CĂ AM GĂSI..., staţi, staţi, staţi... staţi puţin, că AM GĂSIT... AM GĂSIT O ADRESĂ...

Poliţist: Ia spune...

A.M.: «Bâ, lâ, dî Antonius Caracalla nr. 9...

Poliţist: Acolo rămâneţi!

A.M.: «B1, D.A.». [„B1” nu este Bl, iar „DA”, D4?]

Poliţist (1): Acolo rămâneţi! Rămâneţi acolo. Antonius Caracalla nr. 9, da?”

Dacă numele fusese citit de pe cartea de vizită, n-ar însemna că văzuse de la bun început că există şi adresa? S-a prefăcut? Dacă „da”, pentru cine?

Apoi, are loc următorul dialog, pornit de la întrebarea poliţistului privind identitatea răpitorului:

„**Poliţist (2)**: De el, cine este persoana?

A.M.: Îl cheamă Popescu Lucian Gabriel!

Polițist (2): Popescu Lucian. Și unde stă ăsta acolo?

A.M.: Am zis că Bold, Antonius Caracalla numărul 9 ...

Polițist (2): Acolo la numărul 9 stă Popescu ăsta Lucian?

A.M.: NU ŞTIU, am găsit doar o carte de vizită și mă gândeam că POATE E A LUI.

Polițist (2): Păi cartea de vizită e a lui?

A.M.: NU ŞTIU..."

Polițist (2) (ton ironic): Aaa, nu știi nici asta! Bine, așteptați acum...așteptați acolo, va veni acum echipajul în două-trei minute, așteptați.

A.M.: Vă rog stați cu mine la telefon că îmi este frică...vă rog..."

Din acest schimb de cuvinte nu reiese că Alexandra a(r fi) avut în mână o carte de vizită, care fie conţinea NUMAI O ADRESĂ, fie numai atât a vrut ea să citească? Oricâtă greutate am da vârstei şi situaţiei în care se găsea, cele de mai sus au ceva ciudat. Dacă Alexandra a fost singură şi găsise cartea de vizită, de ce nu ar fi citit tot ce scria pe ea – a doua informaţie, scrisă cu majuscule, fiind PROFESIA?

De-ar fi existat un nume pe cartea de vizită, ar mai fi existat dubiile („NU ŞTIU ... mă gândeam că POATE E A LUI")? A avut ea la îndemână o carte de vizită, precum modelul şters publicat pe două-trei situri?

Poliţistul, în loc să o întrebe: DE UNDE ŞTII că îl cheamă Popescu Lucian?, este curios să afle *„unde stă ăsta acolo?"*. Iar când întreabă: „Păi cartea de vizită e a lui?" şi ea răspunde „Nu ştiu", ce să mai crezi? Dacă în capul acelui cartonaş figura exact numele pe care ea îl spusese mai devreme, ce să-i fi provocat îndoială? În general, poţi să spui despre o carte de vizită obişnuită că nu cunoşti a cui este?

MINCIUNĂ, EXAGERARE, NECUNOAŞTERE?

În contextul în care nimic nu sugera că viaţa Alexandrei ar fi fost în pericol, procurorul Cristian Popescu, de pe lângă Judecătoria Caracal, a decis să respecte decizia judecătorului şi să percheziţioneze locuinţa lui Dincă după ora 06:00, indicată în mandat, conform legii (*„Percheziţia domiciliară nu poate fi începută înainte de ora 6,00 sau după ora 20,00, cu excepția infracţiunii flagrante..."* – cpp, 159, § 3). De aici i s-a tras tot necazul, fiind luat în „studiu" de *„Inspectorii judiciari din cadrul Direcţiei de inspecţie pentru procurori ... sub aspectul săvârşirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza a II-a, constând în exercitarea funcţiei cu gravă neglijenţă*". Probabil sub presiunea mass-media, CSM a decis temporara lui suspendare din funcţie. Reamintesc ce prevede, exact, articolul 99^1 din legea magistraţilor (nr. 303/2004 – R, 2018):

„(2) Există gravă neglijenţă atunci când judecătorul sau procurorul nesocoteşte din culpă, în mod grav, neîndoielnic şi nescuzabil, normele de drept material ori procesual."

A fost cazul lui Cristian Popescu? Poate că da, dar ce reacţie ar fi avut presa în ipoteza în care anchetatorii ar fi pătruns în curte cu două-trei ceasuri mai devreme, ar fi cules anumite probe, iar în instanţă i s-ar fi spus că nu au valoare, deoarece articolul 102 din procedura penală stipulează că *„(2) Probele obţinute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal"*? Nu ar fi fost procurorul acuzat că a „făcut pe prostul" ori chiar este, că s-a grăbit în mod nejustificat, întrucât era noaptea, târziu, şi dinspre casa lui Dincă nu se auzea nici un sunet, iar la ferestrele lui nu se zărise vreo geană de lumină?

Apoi, faptul că numai el s-ar fi opus, făcându-le parcă în ciudă poliţiştilor este contestat de raportul Serviciului de Îndrumare și Control din cadrul Parchetului General, prin care Inspecţia Judiciară este informată:

■ *„Procurorii din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Caracal* NU LE-AU INTERZIS *lucrătorilor de poliție să pătrundă în domiciliul prezumtivului autor*

Dincă Gheorghe, după ce l-au identificat. În raport de CONSTATĂRILE DIN TEREN, DE COMUN ACORD, *procurorii şi lucrătorii de poliţie au apreciat că nu este oportună pătrunderea în domiciliu înainte de ora 06.00, întrucât exista riscul compromiterii probelor ÎN SITUAŢIA ÎN CARE AUTORUL NU SE AFLA ACOLO."*

Textul a devenit public la 30 iulie şi a fost reîncălzit două săptămâni mai târziu, (când lumea mai uitase?), fiind prezentat ca document inedit şi şocant:

■ *„Întrucât lucrătorii de poliţie, ce AU VERIFICAT LOCUINŢA numitului Dincă Gheorghe, nu au identificat indicii de săvârşire a unei infracţiuni flagrante în derulare, au prezentat speţa procurorului Popescu Cristian Ovidiu şi prim procurorului Zăvoianu Cătălin Alexandru din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Caracal, procurorului Vasilescu Liviu din cadrul DIICOT – ST Craiova, precum şi conducerii Poliţiei Municipiului Caracal şi reprezentanţilor IPJ OLT, care, DE COMUN ACORD (subl. a.), au decis ca percheziţia domiciliară să fie realizată potrivit procedurii prev. de art. 159 alin. 3 CPP, începând cu ora 06:00"* (Raportul anonim).

Practic, comunicatul Parchetului General şi fragmentul din Raportul anonim, prezentat în facsimil de Al. Cumpănaşu, transmit ACELEAŞI trei mesaje:

1)procurorii nu au interzis poliţiştilor să intre pe proprietatea lui Dincă,

2) decizia de a aştepta a fost luată *„de comun acord"* şi

3) se întemeia pe o acţiune prezentată în cuvinte diferite, dar având acelaşi sens: în vreme ce procurorii se referă la *„constatările din teren"*, poliţiştii scriu că au *„verificat locuinţa"*.

Întrebarea este dacă şi în ce măsură aceste afirmaţii sunt reale, întrucât, în cazul în care prin „verificare" se înţelege pătrunderea în locuinţă – lucru de care mă îndoiesc – care mai era rostul percheziţiei de la ora 6:00? Probabil, a fost vorba de asigurarea perimetrului din jurul curţii (încă) suspectului, de observaţii făcute din afara lui şi de urmărirea evoluţiei – lumini, zgomote, voci etc („iar la celelalte două [imobile, unul fiind al lui Gh. Dincă] «nu s-a identificat nicio miscare»").

Raportul anonim:

„trei echipaje formate din câte doi lucrători de poliţie, au fost desemnate să SUPRAVEGHEZE domiciliul lui Dincă Gheorghe, din strada Craiovei, nr. 169, până la ora 06.00, având dispoziţia SĂ PĂTRUNDĂ ÎN LOCAŢIE DACĂ IDENTIFICAU ACTIVITĂŢI DE ORICE NATURĂ".

Cineva a fost iritat de afirmaţia că *„lucrătorii de poliţie ... nu au identificat indicii de săvârşire a unei infracţiuni flagrante în derulare"*:

„Păi cum dracu nu era infracţiune flagrantă când aveau dovada de la 112 că fetiţa asta minunată declarase că este violată, bătută, legată, răpită!!!!!"

Codul de procedură penală prevede limpede:

„Este flagrantă infracţiunea descoperită în momentul săvârşirii sau imediat după săvârşire", iar urmare ei autorităţile „întocmesc un proces-verbal, în care consemnează toate aspectele constatate..." (art. 293, alin 1 şi 3).

În cazul nostru, investigatorul nici nu a găsit victima, nici nu a putut (nu poate nici acum) să probeze fără putinţă de tăgadă că aceasta se aflase acolo. (Ar fi interesant de văzut procesul-verbal.) În schimb, din 24 iulie, sechestrarea Alexandrei continuă, cred, să fie o *„infracţiune în derulare"*, dar înseamnă asta că se poate da buzna oricând şi în orice locuinţă (după cum se pare că intenţionează să facă Puterea)?

În Raportul anonim, relatarea faptelor diferă de la o pagină la alta:

„o persoană de sex feminin a apelat serviciul 112, spunând că a fost bătută şi violată de UN BĂRBAT ÎN JUR DE 50 DE ANI, fiind sechestrată într-o locuinţă în Caracal" (pag. 3); „solicitând ajutor motivat de faptul că a fost violată, bătută şi se află LEGATĂ într-un imobil din Caracal" (pag. 4).

Nicăieri în cele trei apeluri, Alexandra nu estimează vârsta răpitorului şi nici nu afirmă că ar fi legată. În schimb, aşa cum am mai arătat, ea prezintă un nume concret: Popescu Lucian Gabriel, dar nimeni nu a băgat-o în seamă, de parcă toţi ştiau că greşeşte. Cunosc dumnealor un cu totul alt adevăr?

N-am devenit mai prudenţi nici după ce i-am împuşcat pe Ceauşeşti pentru vinovăţii fantasmagorice, ca uciderea a 60.000 de timişoreni, nici după ce am recunoscut în gura mare că a fost o crimă, comisă ca păgânii, în zi de sfântă sărbătoare ori după ce i-am dispreţuit pe avocaţii lor din oficiu? În istorie, dreptatea făcută „la foc automat" a ajutat vreodată cuiva? Eminescu ura României: *„La trecutu-ţi mare, mare viitor!"* Clădit pe ce, astăzi? Pe sânge şi praf? Şi de către cine? De americani ori de nemţi? De diaspora, care a preferat să fugă, încropind o ţară... paralelă?

CU CINE A PLECAT ALEXANDRA SPRE CARACAL

Aşa cum am arătat, în ziua de 24 iulie, la ora 09:48:15, o cameră de supraveghere a „Service ROTI" a filmat maşina lui Dincă plecând nu se ştie unde, cert fiind doar că se afla pe strada Carpaţi (131) şi se îndrepta spre Dobrosloveni. A ajuns acolo? Poate că da, poate că nu.

Conform *Google*, între acel punct şi Dobrosloveni sunt 5,6 km, pe care şoferii îi parcurg în 5 minute sau în *„4 minute fără trafic"*. Cum dus-întors sunt 11,2 km, dacă alegem timpul mai scurt, rezultă că Dincă avea nevoie de cel puţin 8 minute de mers CONTINUU, cu viteza constantă de 84 km/h, inclusiv în localitate. În alte 46 de secunde trebuia să oprească, să întoarcă şi să o îmbarce pe Alexandra. Nu este cam prea în scurt?

Să admitem că ar fi avut timpul fizic necesar pentru a ajunge la Dobrosloveni şi a se întoarce, cu Alexandra cu tot. Rămâne nedumerirea: DE CE, brusc, a(r fi) făcut drumul până Dobrosloveni? Ştia că ea va fi acolo? Mai avea pe cineva cu el? S-a spus că ar fi făcut curse, ca taxi ilegal, numele lui figurând în unele plângeri ale taximetriştilor locali. Dacă între Caracal şi Dobrosloveni este un mare flux de călători, de ce microbuzele îşi răresc numărul curselor? Apoi, admiţând că acuzaţia este întemeiată, pleca din Caracal FĂRĂ CLIENT?

Putem să luăm în seamă orice ipoteză, dar de câte ori se întâmplă ca un mecanic auto care a avut propriul service să lucreze pe un taximetru? Dacă are conturile „grase" de care se vorbeşte, se bucura la doi poli, ciupiţi cu preţul şederii în soare, astfel încât numai climatizorul îi înghite jumătate din câştig? Pentru ceva mărunţiş făcea un efort care era ca o pedeapsă? Ciudat!

Când deschidem situl oficial politiaromana.ro aflăm despre Alexandra:

„În urma verificărilor efectuate s-a stabilit că minora a plecat în ziua de 24.07.2019, **orele 10:00**, către mun. Caracal, jud. Olt."

Dată fiind seriozitatea cazului şi importanţa fiecărui minut, bănuiesc că ora plecării fetei nu a fost trecută după ureche. În cazul în care Alexandra *„a plecat ... către mun. Caracal"* abia la ora 10:00, adică la trei minute după ce Dincă tocmai intrase în Caracal, în ce temei îl mai putem acuza pe acesta de răpire?

Şi dacă la 09:57 era înapoi, în Caracal, cum se explică faptul că acasă a ajuns abia la 10:30, drumul parcurs prin oraş luându-i de aproape patru ori mai mult timp decât „fuga" până la Dobrosloveni, dus-întors? Unii, cum i-am mai văzut, indică locul şi secunda în care ar fi oprit, pentru ca Dincă să acţioneze. Cum? Ei, asta e după mintea fiecăruia. Dar de ce ne-am mira, când Poliţia însăşi inventează discuţii cu Alexandra?

MANIPULĂRI? PĂI, CAM „DA"...

Când anchetatorii din Caracal au ajuns la Dincă şi la maşina lui ce probe sau indicii deţineau împotriva acestuia? Cum am arătat, dovada (?) le-a furnizat-o procurorul Liviu

Vasilescu, din Craiova, care avea o poză cu această maşină în dosarul Luizei Melencu şi nu prea ştia cum s-o folosească (de importantă ce era, încă nu-i aflase proprietarul). Când a dispărut Alexandra, să fi avut un soi de scânteie, gândindu-se, poate, că Dumnezeu e mare şi bun şi, dacă el va juca bine această carte, ar putea să închidă triumfător şi cazul Luizei, rupând gura oltenilor?

Sigur pare doar faptul că agitaţia din Caracal (sper să nu mă înţeleagă greşit părinţii fetelor, căci nu la ei mă refer) a început în jurul maşinii lui Dincă – lucru pe care, evident, Poliţia s-a sfiit să-l declare public. Abia aştept să înceapă procesul lui Dincă, ca să vedem ce şi-au comunicat între dânşii cei din DIICOT – Craiova, Caracalul-tot şi câţiva din Slatina. Sunt convins că va fi instructiv – desigur, dacă nu le înhaţă cumva premierul!

De ceva vreme, pare că s-a căzut de acord asupra vinovaţilor şi a faptelor lor, iar acum se caută de zor probe cât mai concludente. Unul dintre motivele pentru care nu cred în nesfârşita serie de crime pe care zic unii că le-ar fi săvârşit Dincă este acela că, dacă fetele erau pentru „consum”, orice asemenea crimă nu numai că îi FRUSTRA pe ceilalţi, dar îi punea şi în real PERICOL. Am mari dubii şi în ceea ce priveşte violurile lui Dincă asupra copilelor, pentru că, dacă erau răpite în scopuri despre care mai bine nu vorbim, fecioria era bine păzită, căci constituia un atu care se vindea scump.

Doamna care a depus plângere penală pentru viol este în mod clar manevrată, dar rămâne o inocentă. Îi cred povestea, mai puţin violul, care cred că a fost un simplu act sexual acceptat, după consumarea căruia dânsa povesteşte că s-ar fi întors la sapă. În cazul domniei sale, avem de-a face cu un bărbat care încearcă să cucerească femei ceva mai tinere decât el, dar departe de a fi copile. În plus, am văzut mărturia unei alte femei, care îi gătise câteva luni lui Dincă şi care povestea că acesta i-a propus o... aventură (pe bani, desigur). Dumneaei n-a vrut şi el n-a insistat, dar pentru un timp ea a preferat să întrerupă „afacerea”. Peste un timp, când Dincă a avut muncitori la muncă, a apelat din nou la ea şi l-a ajutat, lucrurile decurgând normal.

*

„Mediafax” este agenţie de ştiri, citată de majoritatea surselor de informare. Iată ce publica la 26 iulie (14:14), la câteva ore după pătrunderea Poliţiei în casa lui Dincă:

[Titlul] „APEL disperat al Alexandrei la 112, fata care a căzut victimă criminalului din Caracal: Sunt într-o casă părăsită / STS arată spre operatorul de telefonie: Victima a sunat de trei ori / STS nu a localizat apelul

[Text] Alexandra, fata de 15 ani, dispărută în urmă cu o zi în Olt şi DESPRE CARE SE CREDE CĂ A FOST UCISĂ ŞI ARSĂ [???] de către Gheorge Dincă, de 57 (?) de ani, a apucat să sune la 112, spunând că este într-o casă aproape părăsită. STS nu a reuşit să localizeze CORECT apelul.

«*Mă aflu într-o casă veche, aproape părăsită, iarbă în curte. Are doi câini lupi, e într-un service*», ar fi spus fata în apelul de la 112, potrivit unor SURSE DIN CADRUL POLIŢIEI.

Conform OFICIALILOR IGPR, STS a transmis însă trei locaţii ERONATE, iar echipajele au reuşit să ajungă la imobilul în care era victima abia după câteva ore.”

Cu o jumătate de zi înaintea apariţiei acestor informaţii, autorităţile nu ştiau unde este Alexandra. Brusc, au şi omorât-o (cu un cinism mai prejos decât al criminalilor?) au şi pus-o pe foc! Asta urma să fie explicaţia pentru TOŢI COPIII DISPĂRUŢI până atunci şi, poate, şi pentru CEI CE AVEAU SĂ URMEZE?

Ticăloşia unor poliţişti reiese şi din falsul mesaj al Alexandrei, care nu a spus nici că s-ar afla *„într-o casă veche”*, nici că ar fi iarbă prin curte, nici că ar fi *„într-un service”*, toate aceste informaţii fiind cunoscute NUMAI DE POLIŢIŞTI (service nu mai era din 2006). Iar dacă le-au lansat pe piaţă, scopul nu putea să fie decât acela de a convinge publicul că Alexandra sunase din casa lui Dincă. Tocmai aceste strădanii, făcute CU

ORICE PREŢ, sunt de natură să arate că ascund ceva şi că Dincă este un paravan pregătit, poate, cu acceptul lui.

Aşa stând lucrurile, mai poţi avea încredere în „oficialii IGPR”, când susţin că STS le-ar fi transmis locaţii eronate? Iar dacă STS, fără să aibă precizia întâlnită numai în cazul *smartphon*-urilor, a prezentat o „felie de pizza” CORECTĂ, nu ar rezulta că se deschide larg ipoteza în care Alexandra a sunat DIN ALT LOC decât casa lui Dincă?

În ceea ce priveşte DIICOT, dacă nu urmează în curând o lovitură impresionantă contra traficanţilor de carne vie, primele gânduri vor duce fie la suspiciunea că sunt şi ei implicaţi, fie că atâta pot. Puţin mai mult de zero.

TRASEUL

În Raportul M.A.I. citim şi că *„poliţiştii formaţiunii de investigaţii criminale au obţinut o filmare de la o cameră privată din apropierea Liceului Mihai Viteazu* [socotit a fi cel mai bun din judeţ]*, din care se observă un autoturism Renault Megane argintiu”*, iar *„unul din agenţii de poliţie de la Biroul Rutier a confirmat, grupului de coordonare constituit din poliţişti şi procurori, faptul că maşina respectivă este condusă în fapt de numitul Dincă Gheorghe”*. Nu ştiu ce elemente suplimentare a avut domnul de la Biroul Rutier, dar înţeleg că, afară de el, nici unul dintre ceilalţi nu l-a recunoscut pe Dincă la volan. Nu se menţionează nici momentul în care s-a făcut filmarea, nici dacă maşina s-a oprit sau nu în apropierea liceului – bănuiesc că nu, altminteri n-ar mai fi fost probleme cu identificarea. Oricum, acestea rânduri pulverizează sinopsisul cu oprirea la liceu şi cu intervenţia fizică a lui Dincă asupra Alexandrei.

Prezenţa maşinii în acel loc este plauzibilă, când ţinem seama de mărturia Alexandrei, care a spus că au trecut pe lângă Dig.

De la Dragosloveni, Dincă ar fi mers spre Caracal pe DN64. În oraş, acesta devine Strada Carpaţi. Imediat după sediul BCR, a virat la dreapta, intrând pe Bulevardul N. Titulescu, care continuă sub numele de strada Bicaz. Aici, pe partea stângă, se află liceul Mihai Viteazul. De aici, pentru a ajunge la Dig, trebuia să o ia pe Spiru Haret, apoi pe DC150 şi, după alţi circa 7–800m, vira la stânga pe Strada Stadionului, aflată lângă Dig. În continuare, urma strada Ştrandului, care se „varsă” în strada Craiovei, destul de aproape de locuinţa lui Dincă.

VITEZA DE REACŢIE

Cum părinţii Alexandrei anunţaseră dispariţia ei din seara precedentă (pe la ora 20,30), măcar la nivel de judeţ, faptul nu trebuia transmis tuturor celor care, într-un fel sau altul, puteau contribui la descoperirea ei? Dispariţia fusese anunţată şi pe *Facebook*, la ora 22:14, a fost repetat de mai multe ori în ziua următoare, pe 26 iulie este propus un protest în faţa Poliţiei Caracal (semnează 7.805 persoane se declară interesate), pe 28 ni se spune că 76.000 de persoane ar fi semnat o petiţie, iar în ziua următoare, citim nişte versuri dedicate Alexandrei, dar care se încheie cu cuvintele *„Odihneşte-te în pace!”*, căci, anunţă ultimul vers, *„Numele îţi va fi etern”*. Dacă prietenii priveau astfel situaţia, cum o fi gândit unul de la Rădăuţi sau cineva de la Oradea? Mare uşurare am simţit atunci când am aflat că părinţii au amânat îngroparea a ceea ce li se spunea că ar ar rămas din fiica lor cea mare!

Se întâmplă ca unii copii mai râzgâiaţi sau îndrăgostiţi lulea să lipsească de acasă pentru o zi sau două, fără să-şi anunţe părinţii. Dacă în asemenea cazuri (ca şi în acelea în care părinţi excesiv de temători şi-ar declara copilul dispărut), timpul şi efortul consumat zadarnic de autorităţi ar trebui să fie compensate financiar de familia copilului, care nu l-a educat corespunzător, astfel de „copilării” nu s-ar rări, oare?

Totuşi, să pui pe jar o ţară nu-i tocmai moft! Unii ar vrea, dar nu pot.

*

Am auzit pe cineva spunând că se dă prea mare importanţă unor cifre sau imagini, esenţial fiind ceea ce a păţit Alexandra. De acord, dar cei care pun astfel problema chiar ştiu ce anume s-a întâmplat, în realitate? Sper că nu.

Situaţia lui Dincă nu arată cu prisosinţă cât de importantă este precizia? Afară de făptuitor(i), cunoaşte cineva cu precizie cu cine anume a plecat fata către Caracal? Bagă cineva mâna în foc că nu a fost o PERSOANĂ CUNOSCUTĂ de ea?

Ion Geneş, tatăl Geaninei, altă fată dispărută, acum aproape două decenii, spunea:

„Fiica mea a fost VÂNDUTĂ DE PRIETENUL EI la o rețea de proxeneți. Acum cinci ani cazul s-a prescris".

Am ascultat la *Antena3* declaraţia (discutabilă) a unui anonim, care spunea că *„mătuşa Alexandrei"* oferea servicii sexuale unora din anturajul lui Dincă („nea Gică").

Pare incontestabil că Gh. Dincă are partea lui de vină în acest caz, dar când privim cronologia faptelor nu constatăm că, deocamdată, îl acuzăm de tot soiul de lucruri imaginate de unii şi apoi recunoscute de el, parcă în băşcălie? Nu trebuie şi probe? În cazurile de răpire şi de sechestrare, zvonul că victimele ar fi murit cui ajută? Nu se stopează astfel căutările, bătându-le destinele în cuie? Aşa le ajută presa?

PSIHOPAŢI ŞI PSIHOLOGI

Încă din ziua de 26 iulie, Tudorel Butoi – psiholog criminalist – a afirmat pentru postul *Antena3* că, „deocamdată, e debutul unui posibil psihopat, CRIMINAL ÎN SERIE, motivat sexual". „Eu vă spun de acum că un bărbat la 65 de ani ... [neclar – probabil „a împlinit anul acesta"] are antecedente din anterioritatea comportamentului ... [neclar] şi mă aştept la mult mai multe victime de la... de acest psihopat. Ne-am confruntat cu el, eu fac parte din şcoala Poliţiei Capitalei, poliţia criminalistică a Capitalei... Ani de zile, decenii, am robotit acolo. PSIHOPAT SEXUAL, INSTABIL, LABIL EMOŢIONAL fără frână asupra compulsiunilor acestea de tip sexual..."

În aceeaşi zi, a repetat ideile principale şi pentru „Fanatik":

„Este un PSIHOPAT criminal în serie motivat sexual. O să se facă percheziții şi expertize pentru a se vedea legăturile din acest caz al persoanelor dispărute. Nu aş vrea să anticipez sau să mă pronunț înainte, dar vă spun de acum că un bărbat la 65 de ani cu asemenea porniri are cu siguranță antecedente din trecut. Mă aştept la mult mai multe victime de la acest psihopat. PSIHOPAT SEXUAL, instabil emoțional, feroce, agresiv, fără milă."

„Fanatik" a luat legătura şi cu Liviu Chesnoiu, alt psiholog criminalist, care, după ce ne-a asigurat: *„Vă dați seama că are probleme grave psihice"*, ne-a pregătit pentru teoria insistent susţinută de presă: *„Poate vom descoperi mai multe oseminte acolo..."*

Nu contest opinia unor asemenea specialişti, dar poţi să nu observi superficialitatea documentării dumnealor? În temeiul căror FAPTE, ATITUDINI, VORBE etc. stabiliseră diagnosticul? Nu era necesară o anamneză cât de sumară? Ce informaţii existau la acea oră, când de-abia se intrase în casa ANONIMULUI Dincă, unde Alexandra nu fusese găsită? Arderea trupului cuiva asasinat este ceva atât de des întâlnit, încât la orice omor primul gând îţi zboară la incinerare?

Tudorel Butoi mai spune pentru *Antena3*:

„În Statele Unite ale Americii mandatul se scria de pe maşină, agentul, pe maşină, este pus în situaţia de a-şi activa baza de date şi îl înştiinţează pe judecător pe *mail* că se află în faţa unei situaţii ...[neclar – „de genul acesta"?] mandatul «de îndată». Cu ocazia aceasta, am încheiat problema legată de DOCTRINARII NAIVI, care trebuie să-şi vadă DRACULUI de politica lor şi să lase PROFESIONIŞTII să opereze în materie."

N-o exagera? Din moment ce este dovedit că şi profesioniştii la care se referă pot să fie CORUPŢI, ar fi sănătos să ne lăsăm cu totul în mâinile lor exersate sau, dacă tot funcţionăm după principiul straniu al alegerii „răului mai mic”, nu al „binelui”, ar fi preferabili doctrinarii inocenţi (bănuiesc că prin „naiv” n-a vrut să spună „prost”)? Nu s-au mai scris şi pe-aici mandate *„pe botul maşinii”* şi nu s-a acţionat *„de îndată”*, de-a plâns o ţară întreagă? În SUA nu s-o acţiona aşa cum ni s-ar dori şi nouă, dar să uităm că acolo deţinerea de arme de foc este ceva comun? Avea o vorbă Ostap Bender, pe care o repeta în diverse formulări: „– Poate vrei să-ţi dau şi cheia de la casa unde ţin banii?” (Ilf & Petrov, *Douăsprezece scune*).

Pentru cine ar fi aceste puteri sporite? Pentru poliţiştii noştri sau pentru colegii lor? De câte mandate scrise *„pe botul maşinii”* în timpul preşedinţiei lui Ceauşescu are ştiinţă domnul Tudorel Butoi? Dacă n-au (prea) fost, să înţelegem că ni se propune un regim poliţienesc mai aspru decât cel de ieri, sub pretextul că au apărut telefoanele mobile?

Şi-apoi, cu toată deferenţa: poliţiştii sunt mereu zdraveni? Când întreb, am în vedere faptul că, în Marea Britanie, între primele 10 profesii alese de PSIHOPAŢI sunt şi acelea de POLIŢIST şi de JURNALIST (vezi *„The Independent”*).

Cât despre această tulburare de personalitate, prin unele cărţi scrie aşa:

„**PSIHOPATIE**. Stare de dezechilibru psihologic caracterizat prin tendinţe asociale fără deficit intelectual şi fără atingere psihotică.

SIMPTOME ŞI SEMNE. Psihopatia apare, în general, la începutul pubertăţii, dar semne premergătoare pot să se manifeste din copilărie: cruzime cu animalele, brutalitate a copilului faţă de camarazii săi etc. Subiectul, care nu-şi poate învinge angoasa decât trecând la acţiune, manifestând un comportament la limita normalităţii: stil de viaţă instabil, caracter dificil, autoritate, agresivitate, delincvenţă, conduitele perverse, toxicomania sunt manifestări frecvente. În mod obişnuit, o AMELIORARE SPONTANĂ se manifestă DUPĂ VÂRSTA DE 40-45 ANI ŞI SUBIECTUL «SE CUMINŢEŞTE».

Psihopatul are adesea un comportament provocant şi violent. Familia, al cărei rol este esenţial, trebuie să stabilească reguli care îi permit să-şi canalizeze agresivitatea (precizându-i noţiunile de bine şi de rău, de exemplu). Nu trebuie să ne lăsăm intimidaţi şi trebuie să ne păstrăm sângele rece până când psihopatul îşi dă seama că agresivitatea lui nu serveşte la nimic şi că ea este înţeleasă ca o solicitare de afectiune. Doar în acest moment se poate stabili o comunicare verbală” (*Dicţionar de medicină* - Larousse, 1998).

Repet, nu contest super-calificarea domnului Tudorel Butoi sau a colegilor dumnealui. Referitor strict la speţa noastră, însă, atunci când a afirmat fără ezitare că Gh. Dincă (66 de ani) este *„psihopat sexual”*, ce *„simptome şi semne”* avea în vedere şi cum demonstra că sunt reale? Oare există analiză psihologică temeinică fără să vezi subiectul şi să conversezi cu el?

Unii vor spune că a intuit bine şi vor argumenta indicând mărturisirile lui Dincă.

Între operele lui Scott O. Lilienfeld, profesor la catedra de psihologie a Emory University, din Atlanta, se numără şi *„50 great myths of popular psychology”*, în care analizează o câteva concepţii greşite despre comportamentul uman. Citez pasaje din „mitul 46” („În mod normal, toţi oamenii care mărturisesc o infracţiune sunt vinovaţi de ea”):

„Convingerea că practic toţi oamenii care mărturisesc o infracţiune sunt vinovaţi de aceasta este liniştitoare. Un motiv pentru care această idee este atât de atrăgătoare este poate acela că răufăcătorii nu mai sunt pe străzi, iar legea şi ordinea au învins. Caz închis.

...în majoritatea emisiunilor de ştiri şi de divertisment se presupune că mărturisirile infractorilor sunt invariabil corecte. (...) Violenţa înfăţişată ar putea fi, ce-i drept, tulburătoare, dar putem dormi mai uşor ştiind că răufăcătorii au sfârşit în închisoare. (...)

Totuşi, realitatea este mult mai tulburătoare şi mai puţin previzibilă: oamenii mărturisesc uneori crime pe care nu le-au comis.

(...) În august 2006, [John Mark] Karr a mărturisit că a ucis-o în 1996 pe regina frumuseţii în vârstă de 6 ani Jonbenet Ramsey. (...) După o serie de speculaţii şi scenarii care îl arătau cu degetul pe Karr, mass-media a relatat că acesta nu ar fi putut fi vinovatul deoarece ADN-ul său nu se potrivea cu ceea ce găsiseră investigatorii la locul faptei. Au apărut imediat speculaţii referitoare la motivul pentru care Karr îşi asumase crima. Era Karr doar un pedofil cu idei delirante fascinat şi obsedat de Jonbenet sau căuta mai degrabă publicitatea? Extinzând discuţia, întrebarea este de ce mărturisesc oamenii crime pe care nu le-au comis?

(...) După ce fiul faimosului aviator Charles Lindbergh a fost răpit în 1932, mai bine de 200 [două sute] de oameni au mărturisit infracţiunea (Macdonald şi Michaud, 1987).

(...) La sfârşitul anilor 1940, cazul notoriu „Black Dahlia“ (...) a împins mai mult de 30 de oameni să mărturisească crima. Cel puţin 29, dar foarte posibil toate cele 30 de confesiuni erau false. Până în ziua de azi, uciderea lui Short a rămas nerezolvată (Macdonald şi Michaud, 1987).

(...) Părţile cu adevărat vinovate ar trebui să fie capabile să furnizeze cu acurateţe informaţii depre locul faptei ce n-au fost date publicităţii de poliţie şi să-şi dovedească, astfel, vinovăţia. Henry Lee Lucas, care a «mărturisit» mai bine de 600 [şase sute] de crime în serie, a fost probabil cel mai prolific dintre toţi falşii autodenunţători. El a fost de altfel singura persoană dintr-un lot de 153 de condamnaţi a cărei sentinţă la moarte a fost comutată...

(...) În conformitate cu statisticile strânse de organizaţia Innocence Project (2008), în mai bine de 25% din cazurile în care dovezile ADN i-au achitat pe indivizii iniţial condamnaţi, aceştia făcuseră mărturisiri false sau pledaseră vinovaţi pentru infracţiuni pe care nu le comiseseră.

(...) Wrightsman şi Kassin, 1993) au clasificat mărturisirile false ca fiind fie de conformare, fie internalizate. În primul caz, oamenii recunosc vina în timpul interogatoriului pentru a căpăta o recompensă promisă sau sugerată, pentru a scăpa de o situaţie neplăcută sau pentru a evita o ameninţare (Kassin şi Gudjonsson, 2004). Cazul «celor cinci din Central Park», în care cinci adolescenţi au mărturisit că în 1989 au bătut cu brutalitate şi au violat o alergătoare în parcul din New York furnizează un bun exemplu de MĂRTURISIRE DE CONFORMARE. Adolescenţii şi-au retras mai târziu declaraţiile, spunând că crezuseră că vor putea merge acasă dacă îşi recunoşteau vinovăţia. După ce şi-au petrecut între 5 ani şi jumătate şi 13 ani în închisoare, au fost eliberaţi, salvaţi fiind de DOVEZILE ADN. În 2002, la 13 ani după ce fapta a fost comisă, un violator în serie a mărturisit infracţiunea. // (...)

Jorge Hemandez a căzut pradă unor astfel de TEHNICI DE PRESIUNE în timpul anchetării violului asupra unei femei în vârstă de 94 de ani. Hemandez a afirmat în mod repetat că nu îşi putea aduce aminte ce făcuse în noaptea crimei, cu câteva luni mai devreme. Poliţia a pretins nu numai că îi găsise amprentele la locul faptei, dar că aveau şi înregistrări ale camerei de supraveghere care îl surprinsese la locul faptei. Confruntat cu aceste dovezi false şi spunându-i-se că poliţia îl va ajuta dacă va mărturisi, Hemandez a început să se îndoiască de propria sa memorie şi a concluzionat că trebuie să fi fost beat şi că nu-şi putea aduce aminte că a comis violul. Din fericire pentru Hemandez, după ce a petrecut 3 săptămâni în închisoare, a fost eliberat când autorităţile au realizat că ADN-ul lui nu se potrivea cu eşantioanele adunate la locul faptei.”

ISTORII RECENTE

Pentru cei care au uitat sau nu au trăit acele momente, amintesc un detaliu de la începutul Revoluţia de catifea din Cehoslovacia. Folosesc pentru asta cuvintele cuiva mai bine documentat asupra acestui subiect: generalul (r) Aurel I. Rogojan. În *Postfaţă* la volumul *„Mâna Moscovei. Documentele Crimei din Decembrie 1989”*, dumnealui scrie, între altele:

„În preajma zilei de 17 noiembrie 1989, la Praga au sosit, cu câteva avioane, «trupe profesioniste de revoluţionari», adică turişti sovietici din formaţiunile «SPETNAZ» ale GRU, care s-au amestecat printre demonstranţi.

Un locotenent al STB [Státní Bezpečnost], Ludek Zivcak, a fost infiltrat între demonstranţi sub identitatea tânărului praghez Martin Smid, în ipostaza de element provocator, care să atace baricadele miliţiei. A fost împuşcat… Vestea morţii lui Smid face ocolul lumii, iar MULŢIMILE STÂRNITE NU MAI PĂRĂSESC STRAZILE. «Turiştii» sovietici au plecat fără să mai aştepte deznodământul final.

Reporterii occidentali se înfiinţează la domiciliul lui Smid, iar acesta apare acasă viu şi nevătămat. Prea târziu, însă. Efectul scontat al diversiunii – AMPLIFICAT de Radio Europa Liberă – se împlinise. REVOLUTIA INVINSESE (subl. ns.).

Un general trimis de Kriucikov, de la Moscova, Viktor Gruskov, generalul Teslenko, şeful antenei KGB de la Praga şi generalul Alois Lorenc au supravegheat întreaga desfăşurare a evenimentelor.

Preşedintele Havel a afirmat categoric că «Revoluţia de catifea» de la Praga, din 17 noiembrie 1989, a fost DECLANŞATĂ de KGB. Havel a definit această operaţiune drept «un complot pentru abolirea regimului comunist», condus de brejnevistul Gustav Husak. Complotiştii, potrivit lui Havel, s-au folosit de protestele studenţilor pentru a ridica noul regim în șa, și pentru a realizat reforma de tip gorbaciovist.

Tot Havel a mai dezvăluit că, iniţial, s-a dorit aducerea la putere a unui membru al cabinetului Dubcek (din 1968), aflat în exil la Viena, dar acesta a declinat oferta. Mărturisirea lui Havel de la BBC a fost apoi reluată, în rezumat, și în «Die Welt», fiind susținută ulterior și prin alte dovezi.”

Martin Smid a fost în misiune, fiind, aşadar, conştient de ceea ce face. Avea un scop foarte precis. În istorie, s-a întâmplat însă nu o dată ca unii participanţi la evenimente cruciale să lucreze în mod involuntar pentru interese străine, pe care nici nu le bănuiau şi care (tocmai de aceea?) nu le erau favorabile.

În ceea ce ne priveşte, trecând peste penibilul, dar atât de dramaticul scenariu numit „revoluţia din decembrie 1989”, care a produs 1.104 morţi şi mii de răniţi, la 28 martie 2005 am asistat la ceea ce a fost numit „răpirea jurnaliştilor în Irak” (Ovidiu Ohanesian, de la *„România liberă”*, Marie Jeanne Ion şi Sorin Mişcoci, de la *„Prima TV”* – Mohammad Munaf figura drept ghid). Din punctul de vedere al celor trei jurnalişti, a avut loc o răpire autentică, în sensul că nu fuseseră anunţaţi asupra ei. Amintesc că, în acea zi, pe la ora 20:00, Marie Jean Ion l-a anunţat pe şeful ştirilor de la PrimaTV: *„M-au răpit, sunaţi la ambasadă. Sunt într-o maşină. Mă duc în Hamiria”*. La scurt timp, a transmis şi un SMS: *„Am fost răpiţi. Nu e o glumă. Ajutor! Ajutor!”*.

Lui Marie Jean Ion nu i s-a reţinut telefonul decât după ce a apucat să transmită câteva mesaje, de parcă s-ar fi urmărit crearea unor... dovezi.

Pentru publicul românesc, esenţiale au fost imaginile în care cei patru apar aşezaţi pe covor, încadraţi de doi mascaţi înarmaţi cu arme automate, iar Marie Jean Ion vorbeşte în numele tuturor, anunţând – spre surpriza generală – că nu se cere nimic în schimbul lor (*Al Jazeera*, 30 martie).

Cei trei jurnalişti au fost duşi într-un imobil lipsit de lumină electrică şi au fost închişi într-o încăpere. Teoretic, fiind maturi, ei n-ar fi putut trăi spaime ca un copil de 15 ani răpit şi sechestrat. Pe de altă parte, în cazul Alexandrei, aceasta se temea doar de

bătaie, în vreme ce în Irakul de atunci riscul de a-ţi pierde viaţa nu era deloc vorbă goală. În cazul în care Alexandra a vorbit la comanda răpitorului, nu este deloc imposibil ca acesta să o fi înspăimântat în mod deliberat şi poate chiar să o fi lovit.

AMICII LUI GURĂ-CASCĂ?

Presa scrie de multişor că Dincă *„îşi bate joc de anchetatori”*. Ar putea s-o facă dacă ar exista dovezi indubitabile împotriva lui? Dacă oricare dintre noi ar fi acuzat de fapte pe care nu le-a comis (răpire, sechestrare şi ucidere) şi dacă ar vedea duşmănia cu care este tratat în mod public, ce i-ar rămâne de făcut? Nu de aici o veni şi *„zâmbetul strâmb”*, care-i enervează pe atâţia? În cazul în care nu vor exista motive pentru ca instanţa să îl condamne, ce se va alege de săptămânile de declaraţii fulminante, în care, de la o oră la alta, ba îl prindeau pe Monstru, ba le aluneca printre deşte, ca într-o telenovelă de doi bani? Ne vom trezi cu economia şi finanţele la pământ şi va trebui să respectăm ACTE NORMATIVE NOI, emise pe când noi aveam treabă multă la Caracal, unde ne-am cam... răsturnat cu toţii?

*

Poate cineva să demonstreze ACUM că Luiza s-a urcat în maşina lui Dincă şi că dispariţia ei are legătură cu acesta? Există dovezi că Alexandra ar fi fost luată tot de el? Nu contest că, cine ştie, poate aşa o fi fost, dar eu mă refer strict la momentul actual şi la dovezi, nu la speculaţii. Unii zic că la 10:01, Dincă s-ar fi găsit la Craiova, adică la peste 55,6 km depărtare. Era posibil? Google estimează că distanţa dintre Caracal şi Craiova ar putea să fie parcursă în *„46 min fără trafic”*. De la 09:34 la 10:01, Dincă avea 27 de minute, din care, cu mare generozitate, mersul pe jos i-ar fi luat o bună parte. Să spunem, însă, că într-un minut ar fi găsit maşina care să-l transporte şi de un alt minut ar fi avut nevoie în Craiova, până ce a ajuns la taxi. Ar rămâne 25 de minute pentru drumul între oraşe, pe care ar fi trebuit să-l parcurgă cu o viteză MEDIE de peste 133 km/h. Dacă ne gândim la reducerea drastică de viteză pe porţiunile care trec prin sate, care ar fi fost viteza maximă? Recunosc, dacă ar fi vrut, Poliţia ar fi reuşit să-l ducă!

Dar dacă Dincă-din-Craiova nu este cine pretind unii că ar fi? Primele cadre cu el arată un ins mai gras, cămaşa făcând cute sub sâni şi întinzându-se peste o burtă mai mare decât a lui Dincă-din-Caracal. Om mai vedea. Multă inspiraţie trebuie să fi avut cel care l-a căutat pe camerele video din Craiova şi a şi dat fix de cea care îi trebuia!

*

O precizare. În textul anterior, am pus la îndoială ipoteza conform căreia Dincă ar fi avut posibilitatea să incinereze un trup uman, specialiştii afirmând că pentru asta este nevoie de o temperatură de circa 1.200 de grade Celsius. Îmi menţin părerea că într-un simplu butoi din tablă, fără fund, aşezat pe pământ şi sub care arde un foc întreţinut cu lemn de anumite esenţe, cu greu se ajungea, eventual, la 5–600 gr. C.

Cum Dincă a înfiinţat în 1994 firma „Geolen & 4 SRL” (radiată în 2006) şi cum aceasta avea între obiectivele de activitate şi producerea de ţigle şi de cărămizi, nu este exclus să fi avut anumite cunoştinţe tehnice privind cuptoarele în care se ard astfel de materiale de construcţii, la o temperatură care creşte controlat, de la 535 grade, până la cel puţin 850–950 gr. C şi chiar mai mult. Dar şi fără să fi avut el această firmă, respingerea categorică a ideii că ar fi putut depăşi pragul de 1.000 gr. C. folosind drept combustibil lemnul a fost hazardată. În cuptoarele clasice ale olarilor, bunăoară, se ating lesne temperaturi de peste 800 gr. C. (nu este temperatura maximă, însă olarii nu au interesul să o depăşească prea mult). Unele cuptoare sunt ridicate direct pe sol, altele sunt pe jumătate îngropate, partea de la suprafaţa solului arătând ca ghizdurile unei fântâni mari, boiereşti. În multe locuri, olarii bătrâni folosesc numai lemn de fag drept combustibil (flacăra lui, ca şi a carpenului, ajunge spre 1.000 de grade – dublu faţă de plop şi alte esenţe moi, de

pildă), şi au două mari griji: tirajul şi nu cumva flacăra să iasă la vedere, pentru că, dacă se întâmplă, temperatura scade, setul respectiv riscând să fie compromis.

„După Kuvsinov [cit. Ungurean, 1993], pentru arderea completă a unui sugar sunt necesare 11 kg de lemne şi aproximativ 96 de minute, rezultând 1 kg de cenuşă; pentru arderea COMPLETĂ a unui cadavru depeşat [tăiat în bucăţi – n. ns.] aparţinând unei persoane adulte sunt necesare aproximativ 21 – 29 kg de lemne şi 4 – 4,5 ore, rezultând 2,5 – 3 kg de cenuşă şi fragmente osoase de dimensiuni relativ mici. În crematoriile moderne cu gaz incinerarea completă se realizează în 50 – 60 de minute [Ungurean, 1993].” (Iuliu Fulga, *Curs de medicină legală*).

Gh. Baciu oferă alte cifre:

„Se consideră că pentru arderea completă a unui cadavru de adult în condiţii obişnuite sunt necesare mai mult de 20–40 ore. Un cadavru de adult dezmembrat se poate arde deplin într-o sobă obişnuită timp de 5–7 ore, iar folosirea petrolului îl reduce mai mult. Cadavrul unui nou-născut se poate arde timp de circa 2 ore, lăsând la 1 kg de cenuşă fără oase” (*Curs de medicină legală*, pag. 160).

Am amintit toate acestea pur informativ. Ştiu că în anumite medii vieţile semenilor lor nu prea contează, dar mai ştiu şi că banul şi teama îi fac să îşi stăpânească impulsurile. Am convingerea că Alexandra şi Luiza sunt în viaţă şi că mai ales cazul Alexandrei a fost unul special. Sunt foarte curios să văd cum anume va fi pregătită reîntoarcerea ei.

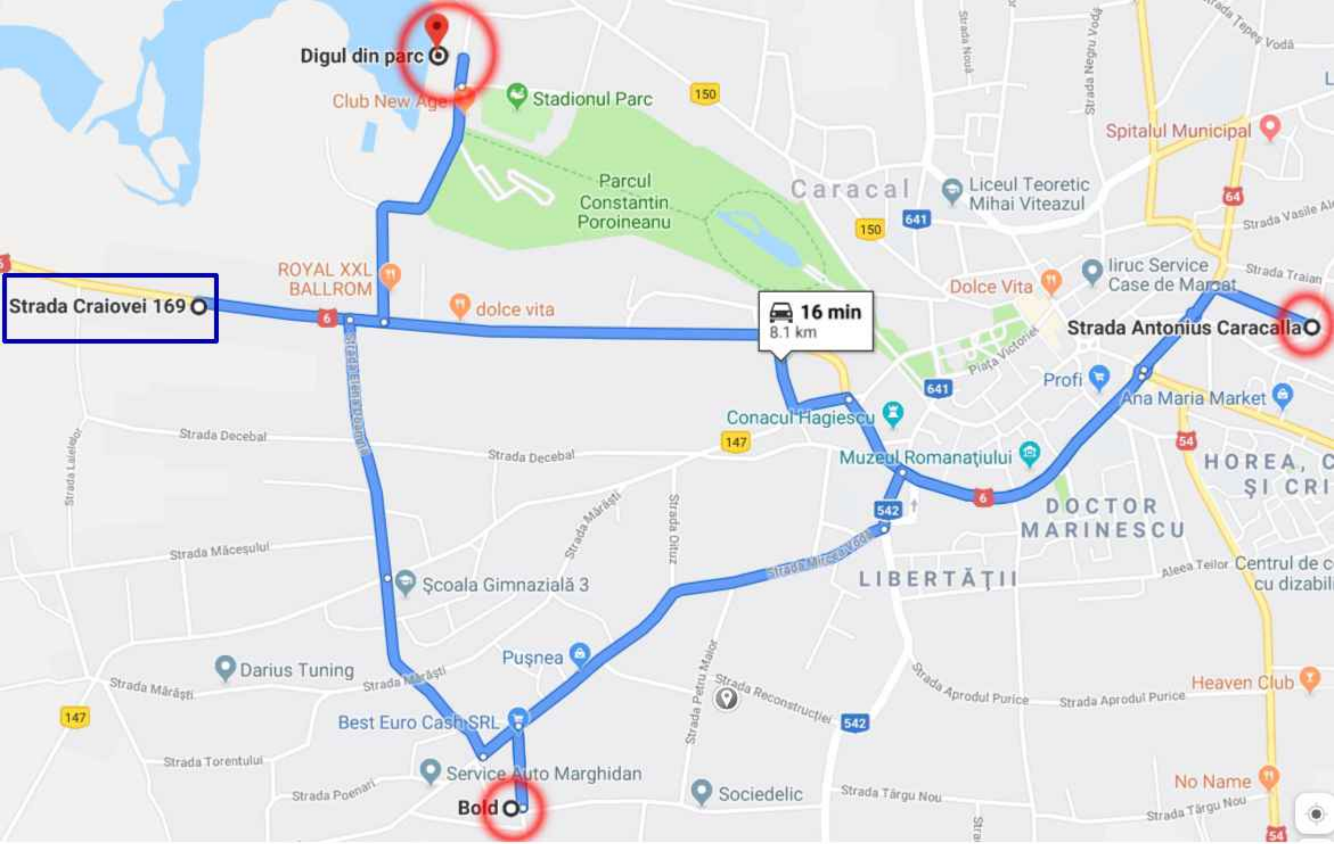
*

* *

Problema nu cred că este exclusiv la noi, aici fiind doar executanţi, care răpesc copii, aşa cum bieţii africani era culeşi de pe plajele lor spre a fi vânduţi în Americi. De aceea, firesc ar fi ca urma tuturor fetelor dispărute să se ia dincolo de hotare. Dar cine s-o facă? Îşi imaginează cineva că fetele răpite (nu contează unde în lume) sunt „exportate” fără COMPLICITATEA AUTORITĂŢILOR DIN ŢARA DE DESTINAŢIE?

Dan Antonescu chiar crede că Dincă a răpit fete, Dincă le-a vândut, Dincă a păpat şi banii, iar SRI şi Poliţia s-au uitat lung la el, salivând? Iar dacă îl socoteşte fără minte şi „*unealta unor oameni”*, de ce nu-i caută pe aceştia? Nu ei sunt rădăcina răului? Nu e facil şi păgubos să judeci plevuşca neputincioasă, arătând ceea toată lumea crede că vede? Cazul Alexandrei o fi, într-adevăr, ceea ce pare? Sunt foarte curios să văd cum anume va avea loc reîntoarcerea ei.

Când anual dispar în lumea întreagă cam un milion de suflete, este credibilă teoria că vreo gaşcă de golănaşi de la noi face ce vrea în ogrăzile altora? Adică Europa nu are înalţii ei proxeneţi, care nu numai că îşi protejează afacerile de venetici din Est, dar şi profită de pe urma acestora, ştiind bine că ai noştri, de la cea mai elevată canalie politică, la ultimul caftangiu, pot să fie brutali şi nepăsători cu ai lor, dar că faţă de cei din ţările prin care pribegesc în afară au fost şi vor rămâne, vorba lui Eugen Barbu, „chelneri de bacşişuri mici”?

Cele trei locaţii indicate de Alexandra în timpul apelurilor ei la „112”

www.politiaromana.ro/ro/copii-disparuti/macesanu-alexandra-

Acasă → Copii disparuti → MĂCEȘANU ALEXANDRA-MIHAELA

MĂCEȘANU ALEXANDRA-MIHAELA

Născut în: mun. Caracal, jud. Olt

Data nașterii: 15-09-2003

Cetățenie: ROMÂNĂ

Domiciliat în: jud. Olt

Localitatea: com. Dobrosloveni

Motivul: DISPARUT

Semnalmente

Înălțime 1,60 m, greutate 55 kg, părul șaten, lung si drept, ochi verzi, față ovală.

Pe frunte are o cicatrice veche de aproimativ 0,5 cm

Detalii

La data de 24.07.2019, MĂCEȘANU ALEXANDRA-MIHAELA în vârstă de 15 ani, a plecat voluntar de la locuința sa și nu a mai revenit. În urma verificărilor efectuate s-a stabilit că minora a plecat în ziua de 24.07.2019, orele 10:00, către mun Caracal, jud.Olt.

Copii dispăruți

Filtrează după: Nume Localitate Afișează

com. Moțăței, jud. Dolj

BUCĂȚA ANDREI DANIEL

Data nașterii: 09-07-2002

com. Dobrosloveni

MĂCEȘANU ALEXANDRA-MIHAELA

Data nașterii: 15-09-2003

Comuna Diosti

Melencu Mihaela Luiza

Data nașterii: 02-12-2000

or. Tg. Cărbunești

ENEA LIVIU-DIEGO

Data nașterii: 06-02-2002

Acesta este butoiul în care ar fi fost arse victimele şi despre care unii apreciau că ar avea o înălţime de 1,6 m. Nici mai mult, nici mai puţin! În fapt, rama sitei pentru nisip rezemată de el cred că are maxim 100 cm lungime şi vreo 50 cm lăţime, ambele mărimi fiind superioare înălţimii şi, în mai mică măsură, diametrului butoiului.

Butoiul stătea în picioare, cu partea din stânga aşezată direct pe pământ, decupajul făcut în buza lui având rolul să permită introducerea lemnelor sau a unui arzător. Dacă găurile din apropierea tăieturii au fost necesare pentru a putea fixa un fel de plasă, care să reţină lucrurile ce urmau să fie arse la distanţă de flacără, înlesnind arderea, probabil mai există şi altele, dispuse în cruce. Nu de mult, erau destul de des folosite de gospodarii de la sate.

Butoiul şi cenuşa – trecută prin sită şi pe sub tălpi.

■ Rămas din proprie voinţă fără maşină, putea Dincă să ajungă din centrul Caracalului în Craiova (55,6 km), în numai 27 de minute (viteza medie: peste 123 km/h)?

■ Ce interes l-ar fi putut determina să nu-şi folosească autoturismul personal?

■ În cele două fotografii se află aceeaşi persoană?

YouTube UA

caracal mandat de perchezitie

9+

Psihiatrul Tudorel Butoi, despre crimele şocante din Caracal: Este un pshiopat criminal în serie m

18,611 views

106 8 SHARE SAVE ...

Esential
Published on Jul 26, 2019

SUBSCRIBE 8.2K

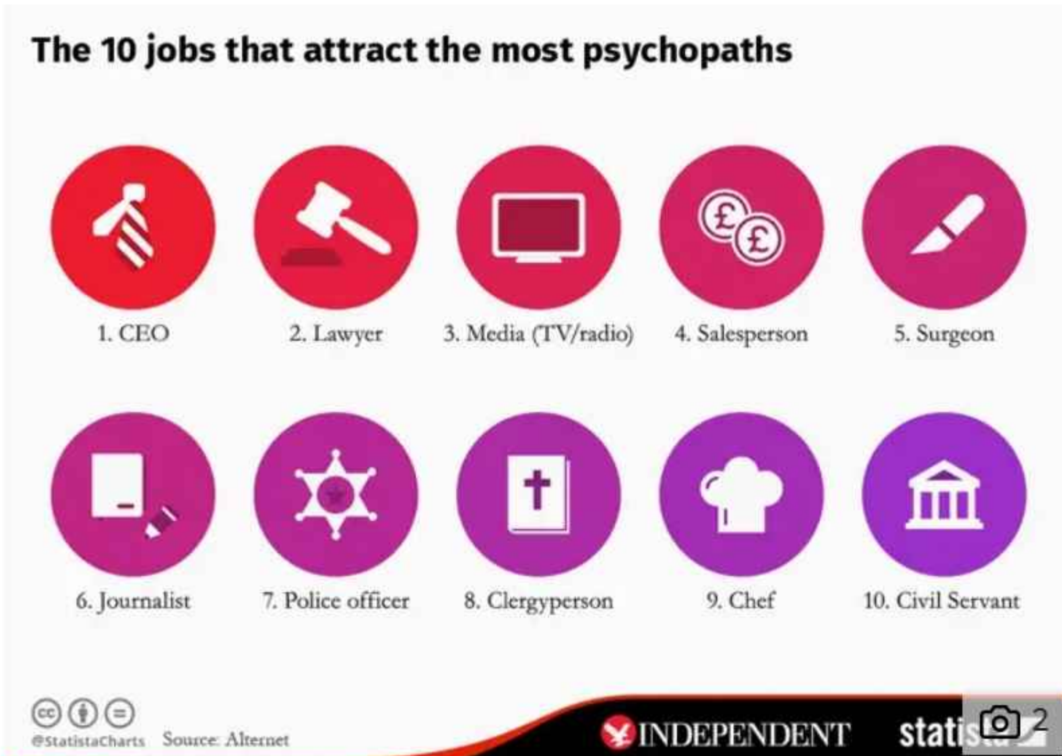
De asemenea, psihologul criminalist a analizat comportamentul bărbatului despre care vecinii spuneau că este „un om violent, izolat". ***„Din ce spun vecinii, e un om violent, izolat. Ați văzut e casa groazei, e o fortăreață acolo, ziduri înalte, ciudată construcția aceasta. Cel mai mult ne poate spune despre acest om fosta soție. Vă dați seama că are probleme grave psihice. Un om normal nu poate să facă așa ceva sau să fie bănuit de astfel de grozăvii. E împietrit, ați văzut fizionomia lui."***, a declarat Liviu Chesnoiu.

Fanatik, 26 iulie 2019

Liviu Chesnoiu spune că bărbatul din Caracal care a ucis două adolescente are probleme psihice. Sursa foto: radioconstanta.ro

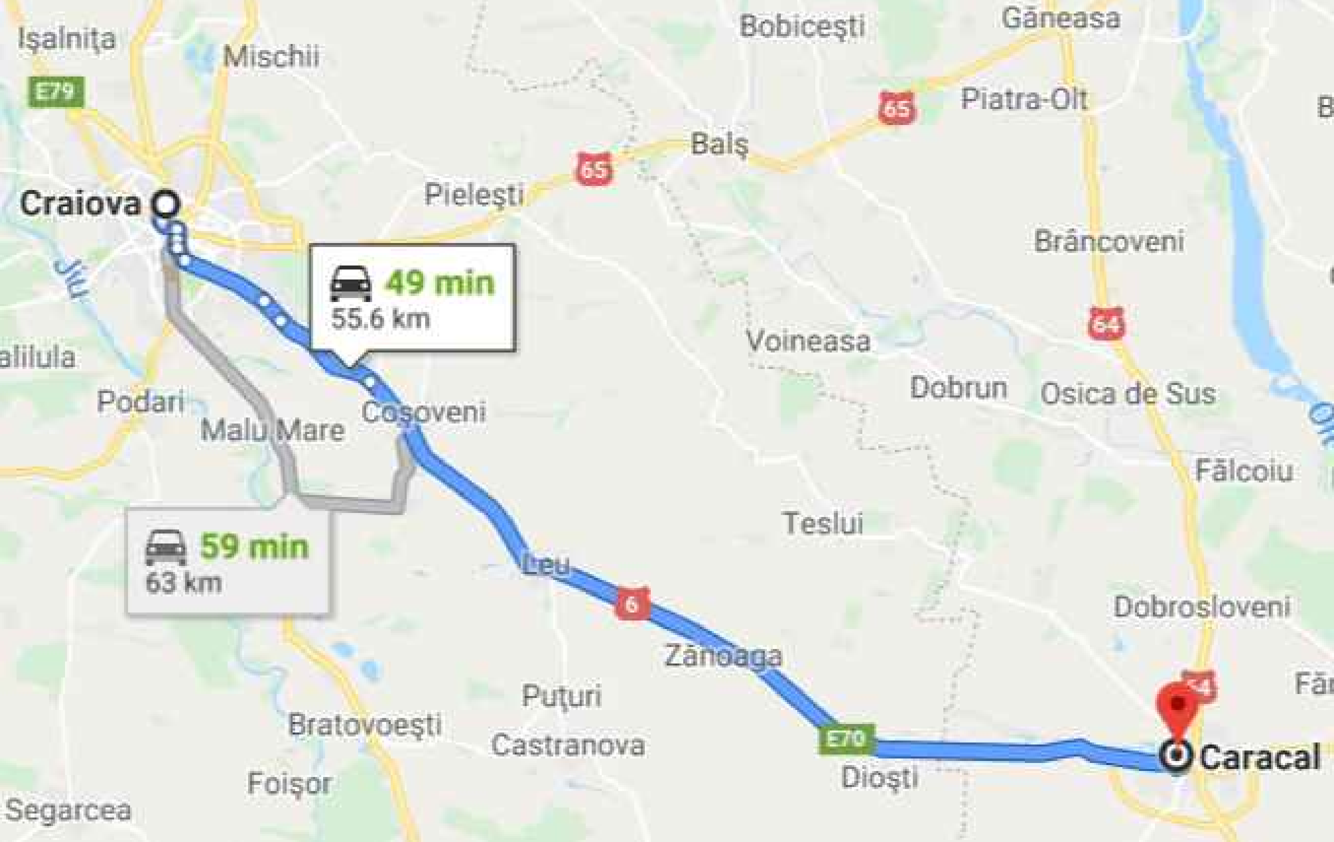
Not least because many people display personality traits consistent with psychopathy, even if they don't have a personality disorder. Psychopaths are antisocial creatures, but just because you are anti-social, doesn't necessarily mean you are a psychopath.

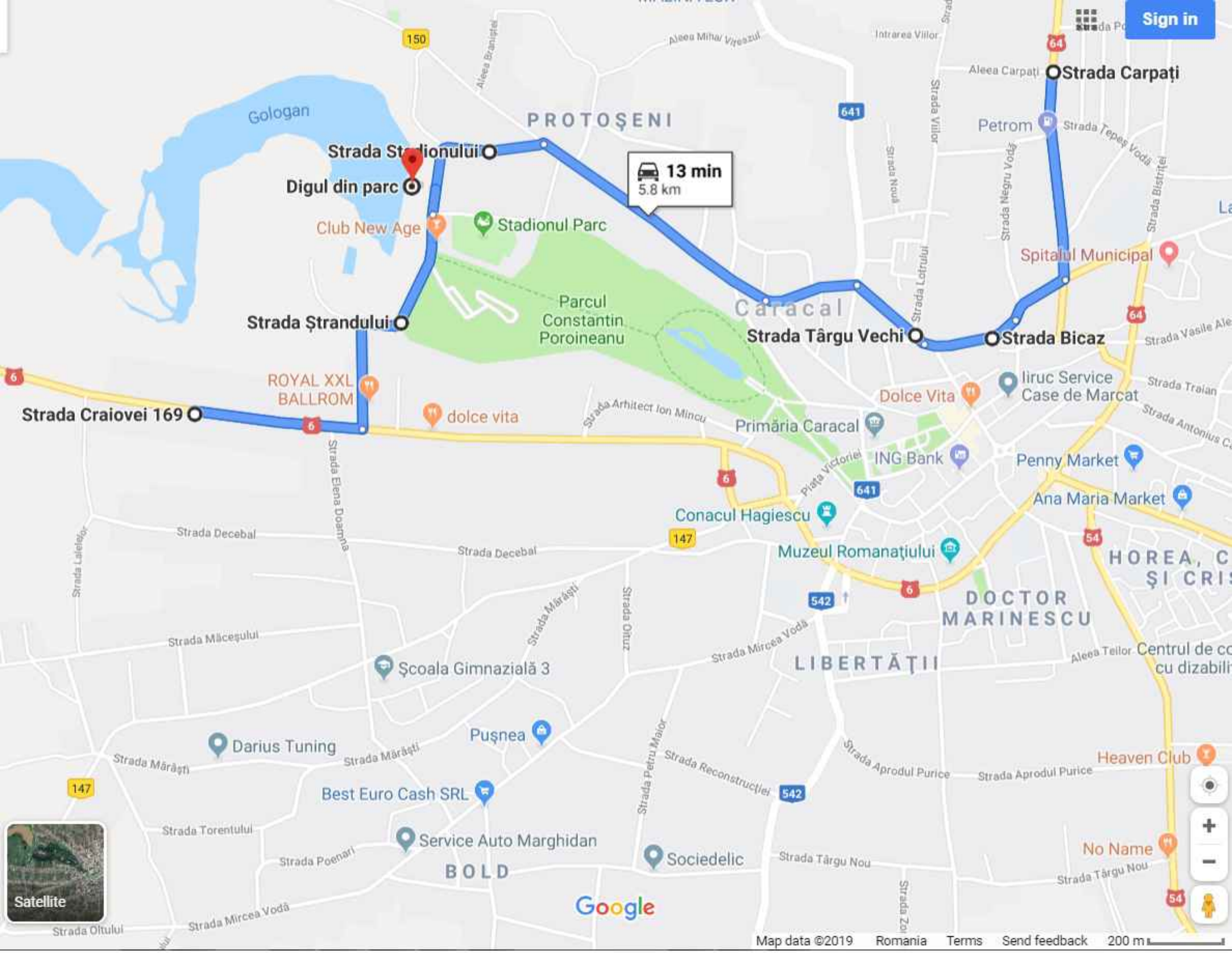

N-am găsit nici un facsimil al acestei cărţi de vizită, care să fie suficient de clar pentru a putea compara cuvintele citite de Alexandra cu originalul. Marea ciudăţenie aici constă în faptul că ea a spus numele persoanei, afirmând fără ezitare că domnul acesta ar fi luat-o „la ocazie", înainte să fi descoperit cartea de vizită.

Caracal - Craiova

sursa: Acces Direct

În cazul în care, în ziua de 24 iulie, într-un mod necunoscut, Alexandra a ajuns acasă la Dincă, unul dintre drumurile pe care o puteau apuca venind dinspre Dobrosloveni este cel sus. Alexandra însăşi spune că au trecut pe la Dig – lucru explicabil prin faptul că, pentru a minimiza riscurile, şoferul (oricare ar fi fost) prefera drumeaguri mai degrabă de câmp, căci erau pustii.

Coama digului

Digul şi apele Gologanului

FÂNĂRIE
UM 01256
PROTOŞENI
Parcul Constantin Poroineanu
Caracal
Strada Craiovei 169
Muzeul Romanaţiului
HOREA, CLOŞCA ŞI CRIŞAN
TUGUIENI
LIBERTĂŢII
BOLD
Centura Caracal
Satelit
Google
Date cartografice ©2019
România
Condiţii
Trimiteţi feedback
500 m

Anuntul acesta nu mai este activ - gaseste anunturi asemanatoare in Case de vanzare în Caracal.

Casa de vanzare cu teren

Caracal, judet Olt | Adaugat de pe telefon La 23:18, 16 iulie 2019, Numar anunt: 186368194

75 000 €

Negociabil

Oferit de	Proprietar	Camere	4 sau mai multe

Casa este situata pe str. Craiovei, nr. 169.
Descriere:
- Curtea are o suprafata de 3000 mp, cu 2 intrari din 2 strazi.
- locuinta cu etaj cu 7 camere
- dependinde si beci
- curte imprejmuita.
Pentru detalii, va rog sa ma contactati telefonic.

Vizualizari:738

سياسية تهدف إلى تأجيل الانتخابات
القوات السورية تخلي موقع

MAREA FERMĂ DE FAZANI

(31 august)

♦Nedumeriri & suspiciuni – „Nea GICĂ” şi ai lui

MAREA FERMĂ DE FAZANI

Am încercat să fac o mică analiză a declaraţiei de recunoaştere a crimelor, dată de Gh. Dincă în faţa procurorului Liviu Vasilescu, în ziua de 28 iulie 2019, folosind drept bază documentară un text publicat la 21 august de „Antena1” (care precizează că documentul în cauză fusese „obţinut, în exclusivitate”, de „Antena3”). Când mă pregăteam să o postez, a apărut în „Adevărul” o versiune un pic mai generoasă în informaţii. Cum parafrazările celor de la „Antena1” nu se potrivesc mereu cu citatele oferite de „Adevărul”, am fost obligat să fac verificări suplimentare şi să operez corecturile necesare. După care, am decis că pentru eventualii cititori este preferabil să aibă ambele variante, întrucât ar putea înţelege mai uşor de ce nu este bine să te pripeşti trăgând concluzii în temeiul unei singure surse.

Din păcate, televiziunile şi alte mijloace de comunicare în masă nu prezintă integral textul original al documentelor cruciale. Şi, dacă asta ar fi de înţeles atâta timp cât un asemenea înscris ar fi exclusivitatea unuia dintre ele, din clipa în care îl au toate, lucrurile se schimbă. Presa afirmă că are rolul de a informa publicul, pentru mulţumirea căruia ar face orice sacrificiu. În realitate ea deţine informaţia, deci puterea asupra noastră, care suntem obligaţi să ne încredem orbeşte în onestitatatea şi în inteligenţa ei. Ne-a păcălit o singură dată, prezentând trunchiat adevărul?

De asemenea, apariţia în presă a unor piese din dosar ar trebui să oblige instituţia din care s-au „scurs” să le facă ea însăşi publice. Altminteri, care ar fi argumentele pentru care presa să nu fie suspectată că – în mod conştient sau nu – este o unealtă? În baza documentelor pe care le are sau doar pretinde că le-ar avea, nu creează *mass-media* curente de opinie? Nu controlează ea emoţiile publicului şi nu exagerează uneori până la grotesc?

Să recitim pe rând o parte din mărturiile lui Dincă, aşa cum le prezintă *Antena1* şi „Adevărul” (ambele au fost preluate şi de alţii). Deşi nu este tocmai exact, în lipsa altor semne acceptate de Facebook, voi folosi „§” pentru anumite citate.

♦ **ANTENA1**. „În 24.07.2019, în jurul orei 10.00, a văzut fata pe marginea străzii în comuna Dobrosloveni și că el se întorcea de la Osica unde fusese să lase o piesă de mașină cuiva.”

Dacă *„se întorcea de la Osica”* (Osica de Sus sau de Jos, nu contează – ambele se află dincolo de Dobrosloveni), camera de supraveghere a Service ROTI (strada Carpaţi 131) trebuia să înregistreze atât plecarea, cât şi venirea. Să spunem că pentru întoarcere am avea filmarea de la ora 09:57? Dar pentru plecare? Putem să luăm în calcul filmarea de la 09:48? Nu este prea scurt intervalul de 9 minute pentru 36 de kilometri? A circulat cu o viteză medie de 240 km/h?

A fost cineva la Osica, pentru a verifica dacă Dincă spune adevărul, de ce *„piesă de maşină”* era vorba, la ce oră îi fusese adusă etc.? Oamenii în combinezoane albe, care trebăluiesc prin ograda lui Dincă precis sunt criminalişti, nu salariaţi REBU, cu haine de împrumut?

Varianta din „Adevărul” sună diferit.

► **ADEVĂRUL:** „Eu mersesem SPRE Osica, dar m-am întors pentru a aduce o piesă cuiva din Osica, cu care vorbisem la telefon. Eram cu autoturismul marca Renault Megane cu număr de înmatriculare OT-48-WYW.”

Prin urmare, NU *„se întorcea de la Osica”*, deoarece nici nu ajunsese acolo. Un telefon primit pe când era între Dobrosloveni şi Osica, l-ar fi determinat să se întoarcă, „pentru a aduce o piesă cuiva”. Deducem că scopul iniţial al drumului nu era piesa respectivă. DE CE mergea, atunci, la Osica, ce-l mâna într-acolo?

În sfârşit! Dincă ar fi întors şi cum venea el spre casă, în Dobrosloveni, ar fi zărit-o pe Alexandra, pe care a(r fi) luat-o cu sine? Dacă a mai făcut sau nu drumul spre Osica, nu se ştie şi nici lume curioasă să afle nu se vede (ceea ce nu înseamnă că n-ar exista). Trebuie să existe

însă înregistrările convorbirilor lui din acea zi, din jurul orei 10, astfel încât, cei care doresc, ar putea afla dacă şi cu cine a stat de vorbă şi ce înţelegere au avut. Şi, dacă este cazul, se poate merge mai departe.

DECLARAŢIA INIŢIALĂ, prin care Dincă se prezenta nevinovat:

„Miercuri, în data de **24.07.2019** m-am trezit dimineața și am fost până în oraș, am luat lapte bătut și am venit acasă.

Am dezasamblat piese și motoare și am recuperat cupru și aluminiu. Am făcut asta până în jurul orei 12.00, când am plecat să duc o piesă unei persoane din Osica, care stă la penultima casă dinspre Slatina. Era vorba de un motoraș de 13 Cp. M-am dus cu autoturismul Renault Megane."

Din nou, Osica. În aceste rânduri, Dincă minte în mod sigur, fie şi numai pentru că între drumul de dimineaţă, făcut ca să-şi cumpere lapte bătut şi ora 12, când a(r fi) plecat la Osica, mai ieşise o dată, pe la 9:30, ocazie cu care a fost înregistrat de camera video a Service ROTI (09:48, în direcţia ieşirii din oraş şi 09:57, mergând spre centru), iar la 10:30, cel puţin trei vecini l-au văzut intrând cu maşina în curte.

Merită aflat cine stă în Osica (de Sus, cred) „*la penultima casă dinspre Slatina*", căci ar putea limpezi unele lucruri. Cine să se ducă, însă? Când ajung în Caracal, tinerii din presă par hipnotizaţi de porţile lui Dincă. Şi nici măcar nu sunt noi...

♦ **ANTENA1.** „În discuția avută cu Alexandra în mașină, Dincă a întrebat-o dacă cunoaște fete care se ocupă cu prestații sexuale pe bani."

L-au întrebat anchetatorii pe Dincă:

1) ce răspuns a primit şi

2) ce anume l-ar fi enervat atât de tare încât să oprească maşina, să coboare şi să meargă la ea, ca să o lovească, provocându-i – zice el – un leşin care a durat vreun sfert de oră?

Afirmaţia este în totală discordanţă cu relatarea Alexandrei, care, în timpul celei de-a doua conversaţii cu operatoarea de la „112", începută la ora 11:06:25, relatează doar atât:

„Deci, să vă spun, ieri am ieșit la ocazie ca să mă duc până-n oraș, și dumnealui m-a luat la ocazie, A ÎNCHIS MAŞINA și m-a închis acolo, după aia a zis să mă ducă la el..."

♦ **ANTENA1**. „Dincă spune că a aruncat din mers telefonul pe care i-l luase Alexandrei de pe bancheta din spate a mașinii, după ce o lovise și fata rămăsese nemișcată cu capul căzut în față, rezemat de scaunul din față. // Dincă declară că a aruncat telefonul într-un loc din zona stadionului, pe lângă care trece un pârâu, l-a traversat și a aruncat telefonul peste gard. Fata nu își revenise."

Să privim mai atent cele două fapte importante la care se referă acest pasaj.

*

LOVITURA.

„...o lovise și fata rămăsese nemișcată cu capul căzut în față, rezemat de scaunul din față".

În „zona stadionului", la Dig, „fata nu își revenise". Mai mult, „Când a ajuns acasă, Dincă afirmă că fata tot nu își revenise" – de unde s-ar deduce că, sosiţi la destinaţie (care o fi fost aceea) Dincă ar fi scos-o PE BRAŢE din maşină. Neadevărat. În al doilea apel, când discută cu poliţistul, Alexandra îi spune operatoarei, chiar la început:

„Am trecut, când am văzut prima dată, M-A LEGAT LA OCHI și eram PE LÂNGĂ DIG, pe domn îl cheamă Popescu Lucian Gabriel."

Din moment ce a văzut Digul, era lucidă, nu leşinată. Cu o palmă putea, eventual, să o ameţească. Într-adevăr, în apelurile II şi III, Alexandra declară că se teme că o va bate, ultima ei replică din al doilea apel prezentând bătaia ca fapt deja petrecut:

„Vă rog veniți repede că mi-e frică de el, M-A BĂTUT..."

La fel, şi în al treilea apel spune o dată că a fost bătută (când poliţistul o întreabă „de cine vă este frică?", ea răspunde, nu tocmai convingător: „De el... M-A BĂTUT..."). Primele ei cuvinte în această ultimă conversaţie sunt:

„Doamnă, ați trimis pe cineva? Că cred că se întoarce și MI-E FRICĂ CĂ MĂ BATE..."

Dacă nu a fost mai violent decât spune şi dacă e să fim foarte riguroşi, putem afirma că Dincă a pălmuit-o, dar nu că a bătut-o (bătaia presupune lovituri repetate). De altfel, nici Alexandra nu a invocat bătaia şi violul de la bun început, acuzând numai sechestrarea.

„**Op. 112 (1)**: Ce s-a întâmplat DOAMNĂ, cum vă numiți?

A.M.: Sunt DOMNIŞOARĂ, am 15 ani, și ieri am fost sechestrată de către un domn..."

Spre deosebire de „doamnă", care este „termen de politeţe pentru o femeie căsătorită", „domnişoară" este „termen de politeţe pentru o FATĂ (sau o femeie nemăritată)" (v. DEX), „fată" fiind sinonim şi cu „fecioară". Mai ales în situaţia în care Alexandra, după ce ţine să o corecteze pe operatoare, spunând că nu este „doamnă", ci „domnişoară", şi adaugă şi vârsta de doar 15 ani, trimiterea la virginitate pare unul dintre înţelesurile cele mai plauzibile. Cu toate acestea, peste vreo 20 de secunde, a avut loc următorul dialog, fără legătură aparentă cu discuţia:

„**Op. 112 (1)**: Ai fost violată?

A.M. (prompt, pe un ton plângios, nu plângând): Da, am fost violată."

Op. 112 (1): Da, rămâi la telefon, dar încearcă să-mi dai un punct de reper ca să știm exact ce...

A.M.: (întrerupând-o, pe ton normal, dar alertat) A venit, a venit, a venit...Veniți repede, vă rog!" (închide brusc).

Să vedem ce relatează şi agresorul însuşi.

► **ADEVĂRUL**. „Am coborât din maşină şi am urcat lângă ea, pe scaunul din stânga spate. Atunci am lovit-o CU PALMA peste faţă. S-a dat cu capul pe spate şi S-A LOVIT DE GEAMUL UŞII ŞI DE STÂLP. Fata şi-a pierdut cunoştinţa şi am scos cureaua de la pantaloni şi i-am legat mâinile la spate. M-am dat jos din maşină şi m-am urcat la volan şi am condus spre casă. Am mers prin zona digului spre casă."

Din ce motiv(e) a oprit, s-ar fi urcat lângă ea şi ar fi lovit-o? În această variantă, i-a „legat mâinile la spate" cu cureaua pantalonilor, dar a „uitat" să o lege la ochi.

Şi mai frapantă este explicaţia: în urma unei palme, *„s-a lovit de geamul uşii şi de stâlp"* şi *„şi-a pierdut cunoştinţa"*. Oare? Geamul unei portiere de Renault Megane este dur şi inflexibil ca podeaua din beton, iar stâlpul habitaclului era un teu din fier? Dacă spaţiul era limitat, existând câte un grilaj atât în faţa, cât şi spatele banchetei pe care stătea Alexandra, iar Dincă era aşezat, nu ca în ring, cât de puternică putea să fie lovitura palmei lui?

Cum există aparate care măsoară forţa unei lovituri şi sportivi de performanţă care pot aprecia efectele unei lovituri date de cineva din diverse poziţii ale corpului, procurorii puteau (şi mai pot) face verificări simple şi edificatoare. Totul este să aibă interes! Au?

*

ARUNCAREA TELEFONULUI.

În prezentarea celor de la A1, subiectul apare în două pasaje:

1) *„Dincă spune că a aruncat* DIN MERS *telefonul pe care i-l luase Alexandrei de pe bancheta din spate a maşinii..."* şi

2) *„Dincă declară că a aruncat telefonul într-un loc din zona stadionului."*

Dacă spunea că l-a aruncat în pârâul din apropiere, suna mai plauzibil.

Cum ajunsese telefonul „pe bancheta din spate"? Să credem că i-a dat o palmă de i-a sărit telefonul din gentuţă?

Un detaliu fundamental: acuzatul NU AMINTEŞTE NIMIC DESPRE SCOATEREA CARTELEI din aparat (prea uşoară fiind, oricum, aceasta nu putea fi aruncată din mersul maşinii, la cel puţin 10 m depărtare). La 2 august, *Mediafax* titra:

„Anchetatorii au găsit HAINELE, TELEFONUL şi CARTELA SIM *ale Alexandrei într-un parc din Caracal"*, iar *G4Media* scria tot atunci că *„Telefonul și cartela erau aruncate la distanță mare unul de celălalt"*.

Aşadar, Dincă se referă doar la O SINGURĂ PIESĂ, telefonul, cu cartelă cu tot, pe când în teren au fost găsite TREI PIESE: aparatul, cartela şi, surpriză şi mai mare, hainele. Care haine? O dezbrăcase pe Alexandra? Luase aceasta cu sine îmbrăcăminte de schimb?

Să fi intervenit o modificare a scenariului? La 24 iulie încă nu se gândise(ră?) la ideea scoaterii cartelei sau Dincă n-a învăţat bine partitura?

Cine s-a ocupat de PLANTAREA telefonului şi a cartelei şi prin cine menţine Dincă legătura cu respectivul/respectivii, astfel încât ceea ce spune el la anchetă să se regăsească în teren? Hainele cine le-ar fi adus şi CINE LE PĂSTRASE PÂNĂ ATUNCI?

► **ADEVĂRUL**. Nu aminteşte nimic de aruncarea telefonului, *„într-un loc din zona stadionului"*. La 3 august, însă, cineva din redacţie a scris cu gândul plecat pe câmpii:

„Potrivit G4media, care citează surse apropiate de ancheta crimelor din Caracal, Gheorghe Dincă ar fi ars cadavrul Alexandrei Măceşeanu joi, 25 IULIE, după orele 13:00 – 14:00, după ce ar fi ucis-o şi s-ar fi întors din oraş unde i-a aruncat telefonul şi cartela."

► **DINCĂ**, afirmaţie dinspre finalul declaraţiei:

„Nu am aruncat niciun telefon mobil pe foc". Îl cred. Probabil le pasase altora, odată cu aparatul Alexandrei.

♦ **ANTENA1.** „Când a ajuns acasă, Dincă afirmă că fata tot nu își revenise, a băgat mașina în curte pentru că a observat că pe stradă erau două femei polițist, a scos-o din mașină pe fată după ce i-a legat mâinile cu cureaua de la pantaloni și a dus-o în casă."

„I-a legat mâinile cu cureaua de la pantaloni"? Dar nu le avea DEJA LEGATE, şi chiar cu cureaua, încă din ceţosul episod anterior, în care Dincă a(r fi) lovit-o?

► **ADEVĂRUL**. „În acea zi, pe strada Craiovei, chiar la două case de imobilul lui Dincă ERA O ÎNMORMÂNTARE, iar în zonă erau mulţi vecini. Alături de ei erau, de asemenea, două poliţiste care supravegheau zona.

«Acasă, am oprit pe dreapta pe drum, fata fiind aplecată cu capul înainte, rezemată în scaunul din faţă. Am văzut în apropiere două femei poliţist şi M-AM TEMUT CĂ EU SUNT URMĂRIT. [Glume à la Dincă – urmăritorii ajunseseră înaintea lui?] Am traversat strada şi am mers şi am deschis porţile», a mai spus Dincă în prima declaraţie dată anchetatorilor când a recunoscut că le-a ucis pe Alexandra şi Luiza.

Gheorghe Dincă a băgat maşina în curte la ora 10.33. Singurul care a vorbit în acel moment cu Dincă a fost Victor Mieilă, poreclit «Vică», un vecin care a intrat de multe ori în casa groazei. *«Îmi promisese că merge cu mine să luăm nişte grâu. Când l-am văzut, am fugit la el chiar atunci când închidea porţile. A zis că n-are timp, se grăbeşte şi a închis repede»*, a povestit Vică Mieilă anchetatorilor."

Dacă a fost o înmormântare şi dacă au fost prezente două femei poliţist, trimise acolo ca să supravegheze zona (?), pentru Dincă nu erau o surpriză, deoarece trebuie să fi fost acolo şi cu puţin timp înainte, la plecarea lui.

♦ **ANTENA1**. „Dincă afirmă că Alexandra ŞI-A REVENIT ÎN CASĂ și i-a dat să bea o cafea."

Cum am mai spus, dacă Alexandra şi-ar fi revenit din leşin în casă, ar fi cert că fusese dusă acolo pe braţe de „monstru". Numai că, în această versiune, devine puţin probabil ca, atunci când a fost întrebată de Operatoare şi de Poliţist unde se află, ea să nu fi explicat că fusese în stare de inconştienţă urmare unei lovituri, astfel încât se trezise într-o cameră străină, care nici măcar nu era musai să fie în Caracal.

Eu unul sunt convins că Dincă minte. Investigatorii or bănui şi ei asta, dar se pare că (încă?) le convine „stabilitatea" oferită de recunoaşterea unei crime. Crimă odioasă, dar care dă de lucru populaţiei.

Cât priveşte cafeaua, i-a preparat-o atunci? Câtă cafea bea Dincă pe zi şi ce rezervă se mai găseşte în casa lui? Ceva mai jos afirmă că, în ziua de 25 iulie, „între orele 9-12”, „a fost în oraş şi a băut UN CEAI”. Părinţii Alexandrei ce spun: ei îi place cafeaua?

♦ **ANTENA1.** „Dincă spune că fata i-a dat un număr de telefon să sune ca să spună de ea că e la o prietenă și, după ce fata i-a spus că se simte rău, l-a rugat să se ducă să îi cumpere medicamente. A plecat, dar «am uitat să iau medicamente și am fost doar la cumpărături».”

Două subiecte: numărul de telefon şi medicamentele. Şi merită remarcat faptul că Alexandra nu i-a(r fi) cerut să îi ia supărătoarea legătură de la ochi.

*

NUMĂRUL DE TELEFON. Din moment ce nu afirmă că ar fi refuzat-o, presupunem că Dincă şi-ar fi notat undeva acel număr. Mă întreb însă: de ce ar fi simţit Alexandra nevoia să liniştească pe cineva anume (pe cei de acasă?, pe Marian?), într-un moment în care nimeni nu era alertat? Nu ar fi obţinut un efect invers? Asta urmărea? Ar dovedi abilitate (admiţând că Dincă o asculta, dacă folosea propriul lui telefon se dădea de gol, iar dacă apela la cel al fetei, ar fi declanşat alarma).

Apoi, de câte ori cei care folosesc smartphone memorează numerele din agendă? Şi nu se înţelegeau cam prea bine, Dincă şi Alexandra, date fiind situaţia, în general, şi lovitura pe care el i-ar fi aplicat-o, în special?

*

MEDICAMENTELE. *„Fata a spus că se simte rău”* şi l-a rugat *„să se ducă să îi cumpere medicamente”*. Ce medicamente? În ce consta acel „rău”? În sfârşit, presupunând că discuţia „privată” cu poliţistul Pistol ar fi avut conţinutul anunţat public, cum de Alexandra l-ar anunţa pe acesta că temnicerul ei era *„plecat la farmacie să cumpere* CREMĂ *pentru a-i trata* RĂNILE *provocate la mâini”* (Raportul M.A.I., pag. 3)?

Un lucru este sigur: nu există nici o dovadă că ea ar fi vorbit cu Dincă despre un produs farmaceutic, oricare ar fi fost acela. Observăm că şi aici, ca şi în cazul telefonului, POLIŢIŞTII ŞI DINCĂ DECLARĂ LUCRURI SIMILARE, parcă din aceeaşi piesă. Din fericire, măcar una dintre părţi şi-a învăţat prost rolul. Degeaba au teatrele sufleori?

♦ **ANTENA1.** „Nu am luat de la fată vreo brățară roșie pe care să o fi aruncat în vreo curte. Nu îmi amintesc acest lucru. Nu îmi amintesc să fi plecat spre Craiova în acea zi.”

De ce or fi pus anchetatorii prima întrebare? Plecase Alexandra de acasă cu o asemenea podoabă şi nu fusese găsită în curtea lui Dincă? De ce, însă, ar fi încercat să scape numai de aceea, nu şi de ineluşe sau de lănţişor?

Când Dincă nu-şi aminteşte „să fi plecat SPRE Craiova în acea zi”, îl cred, deoarece, dacă ar fi ajuns, ar însemna că a avut o sosie, rămasă în Caracal – fapt care presupune adâncă premeditare, la care ar fi participat nebănuit de multe personaje.

♦ **ANTENA1.** „Între orele 9-12, Dincă spune că a fost în oraș și A BĂUT UN CEAI, după ce legase pe Alexandra la picioare și mâini cu sfoară și îi pusese BANDĂ PE OCHI.”

Dincă i-a dat Alexandrei ceva să mănânce? Ce anume, când şi unde? Dar de băut?

Au purtat vreun dialog? Dacă „da”, când anume şi pe ce teme?

O „legase pe Alexandra la picioare şi mâini CU SFOARĂ”. Câteva rânduri mai sus nu i le mai legase o dată, *„cu cureaua de la pantaloni”*, deşi era leşinată? Să zicem că şi-a luat cureaua înapoi, ca să nu-i cadă nădragii?

Rămâne acea „bandă pe ochi”. Care mai era rostul ei, câtă vreme – potrivit poveştii lui Dincă – nu avea cum să ştie unde se află, fiind transportată în stare de inconştienţă? Din ce material era banda respectivă? Era ţesătură, era din piele, era lată ori îngustă etc? Dacă, aşa cum se spune, era vorba de *scotch*, de ce nu l-o fi folosit şi pentru mâini?

Ce intenţii avea Dincă în privinţa Alexandrei?

Aici, *Antena1* OMITE o informaţie extrem de importantă. Citez din spusele lui Dincă, aşa cum apar în *Adevărul*:

„În jurul orei 12.00, m-am întors la locuinţă cu maşina pe care cred că am introdus-o în curte."

Henţ! Dincă pare să fi uitat că, de fapt, la acea oră mergea în direcţie opusă celei pretinse. Concret, pe la 12:05 tocmai ce-şi părăsea casa, pentru a se urca în maşinuţa albastră a unui cunoscut (Tudose Petre), care l-a lăsat în centru, la vreo 150 m de locul în care se afla maşina lui – parcată acolo cu vreo trei ceasuri în urmă (str. Piaţa Victoriei 16) şi de unde a plecat la ora 13:06.

De ce, oare, presa nu are o listă cu toate minciunile sau neconcordanţele evidente din acest caz, indiferent cine le spune? De ce îi trebuie, PE LOC, o naraţiune coerentă şi completă, cu personaje identificate etc.? Merită să te apropii de adevăr cu preţul a multe prostii debitate înainte? Poate că da. Dar poate că nu! Publicul ce părere o avea?

Să fi avut această minciună vreo legătură cu născocirile Poliţiei, care pretinde că Alexandra, după o perioadă în care nu văzuse nimic afară de poartă, brusc s-ar fi apucat să facă inventarul întregii curţi, unde ar fi zărit şi *„un autoturism gri"* (Raportul MAI, pag. 3)? Mulţi jurnalişti se dau de ceasul morţii să găsească maşina cu pricina. Este imposibil, întrucât maşina GRI a lui Dincă ERA ÎN CENTRU, iar o alta, de aceeaşi culoare, chiar dacă ar fi venit la adresa respectivă (Craiovei 169), NU AVEA CUM SĂ INTRE ÎN CURTE, aceasta fiind încuiată. Nu s-au gândit nici o clipă că, poate, Raportul minte? Degeaba a fost secretizat?

♦ **ANTENA1.** „Am intrat în casă și am deschis ușa și am observat că fata se dezlegase de la pat și umbla legată la picioare, având telefonul în mână."

„Am intrat în casă şi am deschis uşa..." În casă, dar unde anume? Oricum, până să apuce clanţa de la uşa camerei în care se afla Alexandra, nu trebuia să mai deschidă încă o uşă? Dacă „da", mai putea fi aceasta luată complet pe neaşteptate, cum ni se cere să credem?

„...fata se dezlegase de la pat şi UMBLA LEGATĂ LA PICIOARE, având telefonul în mână."

Dacă îşi dezlegase mâinile, ce a oprit-o să se elibereze cu totul? Şi, interesant amănunt, Dincă nu a legat-o din nou.

Cum anume fusese Alexandra legată la/de picioare? Când legi cuiva picioarele, tălpile nu îi sunt lipite (sau chiar încrucişate), astfel încât nu se mai poate deplasa decât ţopăind sau târâş? Dacă legătura se face cu sfoară, nu este întreruptă circulaţia sângelui, cu urmările de rigoare? Ca să poată umbla „legată la picioare", nu trebuia ca fiecare picior să fie legat separat de un punct fix, ca în temniţele Evului Mediu? I se permisese să umble prin cameră în căutarea unui... mobil?

În a doua convorbire cu operatoarea de la 112, are loc dialogul:

§ „**Operatoarea**: ...păi și acuma pe unde ești? Te poți uita?

Alexandra: Nu pot, sunt închisă într-o cameră, văd decât o poartă."

Dacă ar fi fost legată, nu ar fi spus Alexandra acest lucru înainte de orice? Ea nu se putea uita în împrejurimi pentru că era imobilizată sau pentru că fusese încuiată între patru ziduri?

În sfârşit, oare pentru ce ar fi ţinut ea *„telefonul în mână"*, din moment ce nici nu avea de gând să-l folosească, nici nu aştepta să fie sunată?

♦ **ANTENA1.** „Conform declarației, a urmat o altercație, Dincă a pleznit fata și aceasta a căzut lângă o masă. Dincă a văzut că nu mai mișcă și că «îi curge sânge din nas și din urechea dreaptă»."

O „altercaţie" între Alexandra şi Dincă!? Să ne uităm prin dicţionar:

§ „**ALTERCÁŢIE**, *altercaţii*, s.f. (Livr.) Schimb violent de cuvinte între două sau mai multe persoane" (DEX).

Era Alexandra, copila încă legată la picioare, cum se pretinde, şi care era speriată de simpla lui apropiere de cameră, în postura de a purta un „schimb violent de cuvinte” cu Dincă? Nu l-a şi pocnit? Ea, care nu avusese nici o reacţie până atunci, brusc, se lua la ceartă cu răpitorul? Nu ni se spune şi nouă de la ce anume s-ar fi luat la... harţă?

Se poate admite că lovitura ar fi doborât-o pe Alexandra, mai ales în ipoteza în care avea picioarele legate, pentru că ar fi avut un echilibru precar. Dar un om care are picioarele legate nu stă AŞEZAT? În general, acasă, în vizită sau la hotel, dacă nu acţionăm, obişnuim să stăm în picioare şi cu un telefon în mână? Alexandra de ce-ar fi stat în picioare? Dădea cu mătura?

Să intrăm în JOCUL LUI DINCĂ, acceptând că acesta ar fi lovit-o pe Alexandra şi că ea era în picioare în acel moment. În cazul nostru, „a plesni” are înţelesul de „a izbi, a lovi, a bate”. Este foarte important detaliul: lovitura a fost dată cu pumnul sau cu palma? Când ţinem seama şi de alte sensuri ale termenului, înţelegem de ce se foloseşte „a plesni din palme” (a aplauda) sau „plesnet de bici”, dar nu şi „a plesni din pumni”: lovirea pumnilor produce sunete slabe şi înfundate, diametral opuse celor care vin prin baterea palmelor. Şi în dicţionarele vechi sunt amintite „plesnire în palme” şi „plesnire în degete” (I. Bobb, 1823, v. II) sau „1.trosnesc din degete ; 2. Plesnesc în pălmi. – v. Bat în pălmi şi 3. Plesnesc cu biciul” (D. Pisone, 1865).

În consecinţă, Dincă ar fi PĂLMUIT-O pe Alexandra. Oricât de grea ar fi palma acestui PENSIONAR, poate să ucidă? Nu cumva puterea lui Dincă este mult supraestimată, ca să arate a „monstru” cât mai periculos? O fi el masiv, dar este cazul să-l ridicăm la nivelul unui Cassius Clay sau al unui karateka precum Hyung Yee, coreanul mai cunoscut sub numele Mas(utatsu) Oyama, care a omorât 47 de tauri cu lovituri de pumn, 4 dintre ei prăbuşindu-se pe loc?

Urmare loviturii, Alexandrei i-ar fi curs sânge din nas şi din urechea dreaptă. Din nas, mai curge şi din senin. Din ureche, în urma unei rupturi de timpan, de exemplu, care poate fi provocată (şi) de o lovitură puternică dată peste ureche cu palma (când căuşul acesteia se nimereşte fix peste pavilionul urechii, urmările sunt mai mereu grave). Dacă Dincă nu este stângaci, ar însemna că a lovit-o cu dosul palmei mâinii drepte, caz în care timpanul nu ar fi fost afectat.

► **ADEVĂRUL.** „Am înjurat-o şi am întrebat-o ce este cu telefonul. A zis că era acolo. I-am adresat cuvinte jignitoare şi i-am reproşat că a pus mâna pe el. Când am plecat i-am spus să nu se atingă de ce este pe noptieră. Fata mi-a răspuns ceva şi m-am enervat. Fata era în continuare legată la ochi, dar putea să vadă pe sub legătură. Am certat-o şi ea a răspuns şi atunci am lovit-o cu palma mâinii drepte peste faţă, moment în care aceasta a căzut lângă o masă, lovindu-se DE CIMENT.”

Aşadar, a jignit-o şi i-a reproşat că a atins telefonul, dar nu a întrebat-o ceea ce era cu adevărat important: ce anume făcuse cu el? Nu era de aşteptat să verifice la ce număr sunase şi cât durase convorbirea? Amintesc că unul dintre avocaţii lui Dincă, Claudiu Lascoschi, a declarat despre clientul lui:

„A văzut telefonul APRINS. Așa declară el. Și-a dat seama că a sunat pe cineva”.

Câteva nedumeriri:

1) Ecranul telefonului se stinge automat după 10 secunde; o altă brodeală a făcut ca Dincă să fi intrat în cameră fix în acest scurt interval?

2) Cu cine vorbise Alexandra, astfel încât ecranul să fie luminat?

3) În varianta lui Lascoschi, cu atât mai mult, Dincă trebuia să verifice lista apelurilor, căci, spune el, ŞTIA *„că a sunat pe cineva”*. Să înţelegem că ŞTIA şi cu cine vorbise?

4) Lascoschi susţine că Dincă „ERA CONŞTIENT că a lăsat acel telefon acolo, însă știa că telefonul NU FUNCŢIONA”. Două întrebări:

a) Dincă nu a uitat de existenţa acelui telefon în camera în care era închisă Alexandra, ci l-a lăsat acolo cu bună ştiinţă?

b) „Telefonul nu funcţiona”, dar avea bateria ÎNCĂRCATĂ? Când fusese folosit ultima oară? (Bănuiesc că există lista telefoanelor primite şi a celor apelate.)

Dincă se aşteaptă să-l credem că Alexandra îşi dezlegase mâinile, dar „era în continuare legată la ochi”? Şi dacă era „legată la ochi, dar putea să vadă pe sub legătură” (atunci ce rost mai avea?), se mai poate spune că fusese folosit scotch? Ideea cu banda scotch a servit la un moment dat, când s-a spus că de pe substanţa ei lipicioasă ar fi fost prelevate mostre de ADN.

Dincă spune limpede: a „lovit-o cu palma mâinii drepte peste faţă”. Este dreptaci, aşadar. În consecinţă, nu avea cum să o lovească peste urechea dreaptă atât de puternic încât să-i curgă sânge din ea.

Luiza şi Alexandra ar fi murit la fel, în acelaşi loc şi din acelaşi motiv (o ceartă urmată de o palmă ucigătoare). Dacă Dincă nu are imaginaţie, nu avem de ce să fim supăraţi. Faptul că oficialii îi iau spusele *tale-quale* să nu te pună însă pe gânduri?

Dincă susţine că, după ce a lovit-o pe Alexandra, aceasta ar fi căzut şi ar fi murit, pentru că s-ar fi lovit „de ciment”. Este posibil, dar cu şanse infime. Să admitem că Dincă a lovit-o, într-adevăr, şi ea nu a apucat să se ferească. În cazul în care ar fi căzut, n-ar fi încercat, ca orice fiinţă, să atenueze din reflex impactul şi să-şi protejeze capul? Imaginile din casa lui Dincă arată lucruri atât de îngrămădite, încât, chiar dacă te împiedici, cu greu cazi, căci ai de ce să te agăţi. Camera în care fusese închisă Alecsandra făcea excepţie, fiind atât de „aerisită”, încât te poţi plimba cu rolele prin ea?

Din păcate, nu există imagini ale odăii. Reporteri ai „Antena3” informau la un moment dat, pe surse, că ar fi lipsită de fereastră (ar fi fost zidită), ar avea un singur bec şi un un imens pat sudat, lung de 2,7 m şi lat de 4 m (10,8 mp, cât un dormitor mic la bloc). Dacă ar fi stat în acea cameră FĂRĂ FEREASTRĂ, cum ar mai fi spus Alexandra:

„...sunt închisă într-o cameră, VĂD DECÂT O POARTĂ”?

De asemenea, fotografia unei camere în care se află şi masa (de bucătărie) pe care ar fi fost găsită şi fotografiată cartea de vizită a lui Lucian Popescu se află într-o odăiţă în care, dacă există, patul este pentru o persoană. Oricum ar fi, rămâne ciudat că s-a dat drumul la atâtea zvonuri, s-a inventat (?) „casa groazei”, dar nu se ştie nimic despre încăperea în care ar fi fost sechestrată Alexandra – sechestrare dovedită deocamdată doar de trei apeluri la 112, fără a fi probată însă locaţia folosită şi de multe, foarte multe vorbe, între care, ca temelie a dosarului, stau mărturiile lui Dincă.

Unii domni se miră şi sunt chiar revoltaţi de faptul că dosarul nu a fost înaintat Justiţiei. Care ar fi temeiurile rechizitoriului? Ce reacţie ar avea aceşti domni grăbiţi în cazul în care magistraţii ar socoti că probatoriul este insuficient? Speră cineva că Instanţa va ceda presiunii – presiune care devine tot mai puţin publică şi tot mai accentuat GAZETĂREASCĂ?

Care sunt obiectele de pe care au fost preluate amprentele Alexandrei? Este vreunul?

Liliana Chiru scrie referitor la relevarea şi la prelevarea amprentelor (v. Replicaonline):

„Spre exemplu, pe documente, aici fiind vorba de HÂRTIE, dacă se pudrează, nu va ieşi nimic, motiv pentru care specialistul criminalist va folosi nihidrina. «Specialistul criminalist trebuie să aibă mare grijă, să-şi aleagă metoda. Pe HÂRTIE se impregnează grăsimea, iar respectiva proteină reacţionează cu substanţa nihidrină, care este lichidă sau sub formă de spray», a declarat, pentru «Replica», comisarul Musledin Sinan, şeful Serviciului Criminalistic din cadrul Inspectoratului de Poliţie Judeţean Constanţa.”

S-au găsit amprentele Alexandrei pe CARTEA DE VIZITĂ a lui Popescu Lucian, persoana pe care ea o socotea a fi vinovată de răpirea şi de sechestrarea ei, spunându-i numele ÎNAINTE de a găsi cartea lui de vizită?

♦ **ANTENA1.** „După ce a lovit-o, și Alexandra a căzut la pământ, Dincă susține că și-a dat seama că fata a murit așa că ar fi trecut la etapa scăpării de cadavru. Acesta spune că a învelit-o într-o husă de pat cu elastic și a pus-o în butoiul din curtea sa în picioare. Potrivit jurnalistei Adina Anghelescu, Dincă ar fi așteptat două ore până să treacă la presupusa incendiere” (o spune chiar Dincă, înaintea doamnei Anghelescu).

Cum şi-a dat Dincă seama ca fata murise? Neavând contraargument, să zicem că a încercat să-i ia pulsul, însă acesta încetase ori aşa i s-a părut lui. Dar dacă, imediat după aceea,

ar fi *„trecut la etapa scăpării de cadavru”*, de ce A PLECAT DE ACASĂ, mergând în centru şi ducând cu sine o pungă în care avea – ce anume? Ce obiect luase de acasă şi la ce anume îi servea în oraş? Ce a făcut între orele 12:13 şi 13:06, când, după vreo patru ore de staţionare deliberată sub ochiul rece al mai multor camere video, a părăsit str. Piaţa Victoriei 16, plecând spre o destinaţie necunoscută?

► **ADEVĂRUL.** Mărturia depusă de Dincă în faţa procurorului conţine detalii privind pretinsa incinerare:

„Având un butoi metalic în curte, în care obişnuiam să fac focul şi ardeam diverse metale izolate, haine, lemne, m-am hotărât să ard cadavrul fetei. M-am dus în curte şi am luat nişte **lemne tăiate scurt** pe care le-am pus PE sita aflată PE pirostiile din butoi. Am luat-o pe fată învelită într-o husă de pat cu elastic şi am aşezat-o în butoi, în picioare, ea lăsându-se în jos şi intrând în butoi. Am băgat o cârpă îmbibată în motorină sub lemne şi le-am dat foc. Am folosit **numai lemne la foc** şi resturi de prin curte. Am dat foc cam LA CIRCA O ORĂ-DOUĂ după ce am constatat că fata murise. Precizez că corpul a fost întreg, nu am tăiat nimic. Am constatat că **corpul fetei ardea** fără să mai fie nevoie să mai introduc lemne. Am pus şi o pungă cu vaselină pe foc. Nu am aruncat niciun telefon mobil pe foc. **Am găsit şi un carton de smoală pe care l-am pus pe foc**. Nu am zdrobit cu nimic oasele, focul arzând până în jurul orei 20.00. Nu îmi amintesc dacă am vorbit cu cineva în această perioadă de timp. În toată perioada am stat în apropierea focului, să am grijă să nu se stingă.”

Primele rânduri, din care lipseşte orice referire la o „experienţă” similară, arată că Alexandra ar fi un caz inedit sub aspectul „rezolvării”. Remarcăm şi că, în acest atât de riscant „debut”, nu şi-a luat nici o măsură de prevedere, pentru cazul în care l-ar fi vizitat cineva – lucru cel puţin ciudat pentru un ins care pretinde că se speriase la vederea a femeilor poliţist. Cârpa cu motorină pusă sub lemne este ceva obişnuit în casele încălzite cu lemne (în loc de cârpă, unii folosesc coceni de porumb sau talaj îmbibaţi/amestecat cu ceva motorină).

Altceva este surprinzător. El afirmă că ar fi pus lemnele „PE sita aflată PE pirostiile din butoi”. Adică a procedat invers? Pe pirostrii, cu sau fără sită deasupra lor, nu se pune vasul, obiectul care trebuie încălzit, focul făcându-se SUB acesta, între picioarele pirostriilor? Dacă ar fi procedat aşa cum spune, cum mai alimenta focul cu lemne? În plus, cenuşa umană nu s-ar fi amestecat cu accea provenită din lemnele arse?

Din „o pungă cu vaselină” şi „un carton de smoală”, presa a scos „3 kilograme de vaselină şi un rulou de carton asfaltat”, pe care le-ar fi pus nu „pe foc”, cum declară Dincă, ci „peste cadavrul adolescentei de 15 ani” (vezi „ObservatorTV”, 2 august, şi presa din 3 august) şi a înălţat butoiul până la 1,6 m, deşi el are sub 90 cm, din care se mai scad vreo 20 cm, înălţimea minimă a pirostriilor. Cum pe situl „politiaromana.ro” Alexandra figurează ca având 1,60 m, marginea de sus a butoiului i-ar fi ajuns măcar la şolduri? Chiar şi cu genunchii îndoiţi, nu i-ar fi rămas afară capul şi o bună parte a pieptului?

Adevărul titrează:

„G4media: Gheorghe Dincă ar fi amestecat VASELINĂ cu CARBID obţinând temperaturi superioare pentru a arde oasele”.

Să râzi? Să plângi?

În ceea ce priveşte cantitatea, date fiind preocupările lui Dincă, 3 kg de vaselină poate că se găseau (500 g încap într-o cutie cu diametrul de 10 şi înălţimea de 9 cm), deşi nici pentru unul ca el nu erau chiar puţin. A fost cineva curios să afle ce fel de vaselină era şi ce putere calorifică are? Anumite tipuri de vaselină nu se aprind nici la 1.000 de grade C. „Un carton de smoală” poate să aibă o suprafaţă de două palme, de un metru pătrat sau mai mult. Aproape cert este vorba de un rest cu atât mai nesemnificativ, cu cât în timpul arderii nu degajă o temperatură ridicată. Dacă ar fi fost cantitate mare, nu trebuia să rămână smoala? Cei care au afirmat că Dincă ar fi pus „un rulou de carton asfaltat peste cadavrul” Alexandrei au încercat să-şi imagineze dacă şi cum ar fi fost posibil aşa ceva? Ştiu măcar cam cât cântăreşte un asemenea sul? Au impresia că este elastic ca un burete de bucătărie? Presupunând că ar fi încăput în acelaşi butoi cu victima, obligatoriu, ar fi stat în poziţie verticală. Nu ar fi preluat

aproape jumătate din căldura dezvoltată prin arderea lemnelor? Nu s-ar fi „topit” în timp relativ scurt, existând posibilitatea ca smoala devenită (cvasi)lichidă să reducă puterea focului sau chiar să-l stingă? În plus, nu ar fi trebuit ca trupul fetei să fie aproape drept? În această ipoteză, însă,

„Am constatat că **corpul fetei ardea** fără să mai fie nevoie să mai introduc lemne.”

Dacă se mai gândeşte puţin, odată-l auzim că, de fapt, Alexandra a dat foc lemnelor!

Este simplu să spui: „am aşezat-o în picioare”. Nefiind însă o statuie, iar rigiditatea cadaverică („rigor mortis”, formulare de prin 1839) apărând la început doar la câteva grupe de muşchi de la nivelul craniului, Dincă ar trebui să explice în amănunt cum anume a procedat cu, zice el, trupul neînsufleţit.

Notă. În primele şase ore de după deces, temperatura corpului scade, în medie, cam cu 1 gr. C pe oră, după care sporeşte progresiv, fiind, mai ales în primele ore, influenţată de diverşi factori, ca masa corporală, cauza morţii sau temperatura mediului ambiant. Instalarea şi generalizarea rigidităţii („roideur”) a fost analizată de francezul Pierre Hubert Nysten (1771–1818) încă din 1811, în „legea” care îi poartă numele, dar care, în unele cazuri, cunoaşte mici variaţii („Recherches de physiologie et de chimie pathologiques”). Îndeobşte, ordinea înţepenirii muşchilor este: inimă, pleoape, gât, falcă, faţă, extremităţi superioare, muşchii trunchiului, extremităţi inferioare. Odată încheiată, corpul este rece şi urmează un fel de proces invers (se relaxează), la capătul căruia începe putrefacţia.

♦ **ANTENA1.** „«Focul A ARS PÂNĂ LA ora 20.00», a mai spus criminalul.”

Să fi uitat Dincă că în prima declaraţie, prin care îşi susţine inocenţa, la ora 20:00 de-abia aprinsese focul? Mai precis, joi, 25 iulie, după ce şi-a cumpărat mâncare, Dincă s-a „apucat de lucru”, încercând să recupereze piese din cupru şi aluminiu din felurile vechituri, pe care le-a „încărcat în saci şi în camioneta” sa.

§ „Asta a durat până la ora 21.00-22.00. Am dat foc la niște haine ca să mă protejez de țânțari. Le-am lăsat fumegând. Cred că în jur de ora 20.00 AM FĂCUT FOCUL. Nu știu dacă i-am deranjat pe vecini. Și ei fac fum în curte.”

De câte ori a alimentat Dincă focul cu lemne?

Dacă se foloseşte drept combustibil lemnul, pentru arderea cuiva TĂIAT ÎN BUCĂȚI sunt necesare peste 20 kg (între 21 şi 29, apreciază unii legiști). Cantitatea este mult mai mare când trupul rămâne intact; atunci când cenușa s-a strâns în cantitate excesivă, reducând tirajul, cum a procedat Dincă? Ce a făcut cu cenușa?

A încercat să separe cenușa umană de aceea creată prin arderea lemnelor? Dacă „da”, cum?

S-a îngrijit „să nu se stingă” focul. Prin urmare, focul nu a(r fi) ars continuu, cu flacără?

A fost cântărită cenuşa umană găsită?

§ *„Carbonizarea poate fi totală în caz de sursă puternică de căldură sau acţiune îndelungată în timp. Dinţii şi oasele sunt cele mai rezistente, în final dintr-un adult rămân aproximativ 6 kg de cenuşă”* (Silvia Cheianu, Note de curs la disciplina Medicină legală).

Câtă cenuşă au găsit anchetatorii?

*

În Ordonanţa de reţinere a suspectului Gh. Dincă, citim descoperiri făcute încă din primele ore ale percheziţiei, de parcă procurorii ştiau precis ce caută:

§ „Cu prilejul percheziției efectuate la domiciliul numitului Dincă Gheorghe din municipiul Caracal, str. Craiovei, nr.169, în cenușa aflată într-un butoi metalic, au fost găsite prin cernere, mai multe fragmente de oase calcinate și 21 bucăți dinți de natură umană. Alături de aceste fragmente au fost găsite trei inele, un lănțișor tip damă, două fragmente de lănțișoare accesorii, o bucată metalică de formă dreptunghiular, precum și o bucată similară unei monturi de inel ce prezenta urme de ardere, iar în autoturismul susnumitului un cercel pe care martora Măceșanu Tudorița le-a recunoscut ca aparținând fiicei sale Măceșanu Alexandra Mihaela.”

Când ştii ca fata pe care o cauţi VORBISE cu vreo 19 ore în urmă cu cei de la Serviciul 112, cerând ajutor colegilor tăi din Poliţie, primul tău gând este nu numai că precis a fost omorâtă, ci şi transformată în cenuşă? Ce logică, ce fler fenomenal sau ce scenariu i-o fi împins direct la butoiaşul cu pricina?

Ce intenţionase Dincă, la urma urmei? PENTRU CE O RĂPISE? Ce îşi imaginează ceilalţi că urmărea şi ce dovezi au? Nu contest că se face trafic cu carne vie, această ticăloşie fiind veche de când lumea şi acoperind aproape întreg globul, dar nu vorbim de prea mult timp în gol? Murim cu ei de gât? Hai să murim, dar cine sunt „ei"? Deocamdată, singurul lucru palpabil constă în MODIFICAREA LEGISLAŢIEI, în alunecarea monedei naţionale spre buza prăpastiei şi, istoria ne învaţă, în înţelegeri ale cărora efecte le vom vedea suficient de târziu ca să nu mai putem face nimic. Câţi se gândesc ce vor însemna noile prevederi şi dacă nu cumva seamănă cam prea mult cu „legile Big Brother", declarate neconstituţionale? Cum zicea preşedintele Iohannis: „a trebuit să moară oameni ca să..."? Ne lucrează cineva la... inimioară mai eficient decât la portofel? Dar aşa e când umbli prin lume: mai primeşti un sfat, mai vine un ordin...

*

La 27 august, „*Antena 3*" anunţa:

„DIICOT Craiova îl monitoriza pe Gheorghe Dincă înainte de răpirea Alexandrei".

Aşa o fi fost, dar în cazul acesta cum s-ar explica faptul că procurorul Liviu Vasilescu nu ştia la 25–26 iulie ce fel de maşină are suspectul?

După cum evoluează lucrurile, probabil că Dincă îşi va completa şi îşi va modifica declaraţiile în funcţie de necesităţile momentului, nefiind exclus ca, la un moment dat, să retracteze tot (decizie care poate fi influenţată şi de măsura în care familia lui va avea de suferit). Cât de naiv trebuie să fii ca să crezi braşoavele lui Dincă?

Dintre toţi, cel mai mult surprind părinţii Alexandrei. În ceea ce-i priveşte, amintesc doar echilibrul arătat de tatăl Alexandrei, când i s-a cerut să-i transmită ceva lui Dincă (1 august 2019):

„Să ardă în iad DACĂ a făcut aşa ceva. DACĂ n-a făcut, Dumnezeu să-l aibă în pază".

Mă opresc aici, întrucât, în absolut toate ipotezele, pentru mine sunt victime. Poate, în unele variante, ale propriilor slăbiciuni.

Unchiul la vedere al fetei, chitit să trimită pe mulţi în puşcărie (cum, dacă sistemul este mafiot, precum afirmă?), a declarat că Dincă îi acoperă pe alţii (deci, chiar dacă are vinovăţie, nu se ştie în ce constă). Îi susţin opinia, dar nu mai sunt deloc sigur că, în cazul Alexandrei, acoperă o răpire şi trafic de persoane, iar identitatea celor astfel protejaţi s-ar putea să ofere surprize majore. Asta, dacă ancheta va merge până la capăt – lucru de care mă îndoiesc, tocmai pentru că mă tem că este altceva decât pare, fiind un caz „atipic", inclusiv prin opiniile unor specialişti aşezaţi pe malurile acestui şanţ numit „Cazul de la Caracal". Starea de lucruri indică o schimbare a „tematicii" şi pare să facă parte dintr-o strategie complexă.

Al. Cumpănaşu continuă să îl numească „monstru" pe Dincă. O fi, dar eu nu am văzut dovezi în acest sens, „mărturisirea" lui aducând a zeflemea. Şi-apoi, dacă fostul mecanic este „monstru", cum ar trebui socotiţi cei care se folosesc de el? În mod curios, aceştia sunt prezentaţi la grămadă ca exponenţi ai Mafiei locale, dar la atât se rezumă jocul de cuvinte tari la adresa lor. Restul este centrat pe „casa groazei", cu un unic locatar. Mai nou, în lipsă de altceva, a apărut tendinţa de extindere a vinovăţiei – deocamdată, repet, neprobată – la nivelul întregii familii (deocamdată sunt fiii, dar nu ar surprinde să vină şi rândul nepoţilor). Despre fiica lui Dincă se spune că ar avea la Arad 2.500 ha de teren arabil, din care o parte ar fi fost transformat în „domeniu de vânătoare". Să fi pus cineva ochii pe acel teren sau una ca asta este neconceput? Nu contest că, poate, o fi vinovată, dar cât timp o acuză numai presa şi tot presa vorbeşte de reţele din care fac parte şi poliţişti, procurori, politicieni etc., eu unul respect prezumţia de nevinovăţie:

§ „(11) Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti de condamnare, persoana este considerată nevinovată" (Constituţia României, art. 23).

§ „Orice om trebuie considerat nevinovat până la probarea culpabilităţii sale. Dacă se consideră indispensabil să fie arestat, orice severitate care n-ar fi necesară pentru a se asigura de persoana sa, trebuie să fie în mod riguros reprimată prin lege." (Declaraţia Drepturilor Omului şi Cetăţeanului, 1789, art. 9).

Zumzăiala „mor cu ei de gât", urmată de ameninţările că nici un vinovat nu va scăpa de puşcărie, devin tot mai obositoare. Să nu se uite însă aceste cuvinte!

Dacă Alexandra o să apară curând, căci începe şcoala, va fi interesant. Cum am spus din primul text, cred că este vie, dar faptele şi atitudinile publice la care asistăm, cu forţările presei ce pare dependentă nu doar de cazul Alexandrei, în general, cât mai ales de finalitatea lui, mă fac să am o temere pentru viaţa ei. Dacă un om viu socotit mort este eliminat cu adevărat, nimeni nu va şti unde, când, cum şi/sau de ce a fost lichidat, afară de criminal(i). Chiar dacă se află în aparentă siguranţă, există suficientă alienare în toată povestea, astfel încât nu se poate exclude versiunea în care, într-un moment de tensiune, temnicerului să-i sară vreun nerv din lăcaş şi să comită un gest de supremă imbecilitate.

Se pare că ne apropiem tot mai mult de ipoteza cea mai neplăcută, pe care am ocolit-o pentru că o speranţă – subţirel întemeiată – m-a determinat să nu vreau să cred în ea. De aceea, între altele, am acordat credit postării din 4 august a domnului Cumpănaşu:

„Am 3 copii pe care i-am neglijat luptand pt o cauza iar jigodiile astea primesc ordin pe unitate sa spuna, scrie si publice orice pt a ma darama psihica. Pot sa va spun atat: voi angaja un avocat care va inventaria TOATE acuzatiile, jignirile, insinuarile si postarile in care diverse INSTRUMENTE au incercat sa ma darame si sa insinueze ca voi candida. NU CANDIDEZ LA PRESEDINTIE. NU MAI AM ENERGIE SA URLU SI SA REPET ACEST LUCRU (subl. ns.). Voi trasa sarcina avocatului meu sa depuna plangere penala si sa-i dea in judecata pe TOTI cei care au murdarit aceasta tragedie. Nu ma las pana nu vor raspunde pana la ultimul jeg!"

Iar acum vedem că, indiferent de posibilele lor intenţii ascunse, „jigodiile" şi „jegurile" spuseseră adevărul? Deci ar fi pierdut procesele cu acestea, în cazul în care le-ar fi intentat?

Şi, dacă ar fi fost doar această decizie, încă mai puteam să înţelegem, pentru că, pe de o parte, fiecare este liber să aleagă şi, pe de altă parte, cum ar putea să îndrepte o decizie greşită dacă nu acceptă contraargumentele altora? Informaţiile noi nu impun adesea reevaluări? În mintea oamenilor Pământul nu a fost plat timp de milenii?

O adevărată problemă mi se pare a fi lipsa unei explicaţii oneste şi veridice şi, mai ales, a unui set de idei concrete privind posibile schimbări susţinute politic şi proiecţia cât mai clară a viitorului Ţării, în viziunea domniei sale.

Ceva-ceva am aflat, totuşi, în urma unei polemici cu Valentin Vâlcu, în cursul căreia Al. Cumpănaşu a spus:

„Nu, domnule Vâlcu. Când voi preşedinte, nu voi sta ca o mobilă la Cotroceni, cum face Iohannis, sau voi defila ca Barna cu tot felul de aiureli ci voi fructifica ce îmi dă Constituţia ca atribuţii. Şi voi convoca zilnic miniştrii care se ocupă de vulnerabilitatea Crimei Organizată şi CSAT. Dacă într-o lună de zile nu se face curăţenie, am posibilitatea să dau afară judecătorii şi procurorii, că preşedintele poate face asta" (evz.ro, 30 august, preluând un fragment dintr-o emisiune a „*Antenei3*").

Miniştri convocaţi zilnic? Judecători şi procurori daţi afară de preşedinte, „dacă într-o lună de zile nu se face curăţenie"? Nervos domn! Sau glumeşte?

Cu o zi înainte, ne făcuse o propunere stranie:

„APELUL SI DISPERAREA UNEI MAME IN FATA UNUI STAT MAFIOT SI ABUZIV: Dupa ultima vizita la parintii Alexandrei si disperarea acestor oameni recunosc ca am innebunit si nu mai astept nimic de la DIICOT! TREBUIE SA NE LUAM VIATA IN MAINI. ACEASTA FEMEIE ESTE DISPERATA asa cum este fiecare mama sau familie din Romania. De AZI M-AM hotarat. NIMENI NU MERITA SA SUFERE IN HALUL ASTA PT CA AVEM UN STAT MAFIOT. HOTARATI-VA DACA VREM SA TRAIM ASA SAU LUPTAM IMPREUNA!!! MIE MI-A AJUNS. VREAU SA SCHIMB ACEST SISTEM

ODIOS. In perioada urmatoare voi face un ANUNT si am NEVOIE OPINIA si sfatul dumneavoastra. NU PUTEM CONTINUA ASA!!!!! SUNTETI GATA DE LUPTA?".

Ce-o vrea să spună prin „trebuie să ne luăm viaţa în mâini"? Să ieşim înarmaţi? Să bem berea cu pistoalele pe masă? Să dăm în cap celui care, în opinia noastră, greşeşte sau este de rea-credinţă? Adică, unui „stat mafiot" îi răspunzi creându-ţi o Camorra carpatină? Plahotniuc cumpărase Poliţia, dar nu avea nici trupe paramilitare, nici „tribunale" care să judece la colţ de stradă şi nici te miri ce alte mijloace similare care să înlocuiască părţi din sistemul încă în funcţiune.

În mod cert, Al. Cumpănaşu nu este singurul căruia i-a „ajuns" şi ar dori să schimbe *„acest sistem odios"*, dar se numără printre puţinii care socotesc că pentru asta este nevoie de *„luptă"* (tocmai când mai sunt doar vreo două luni până la alegeri?). Îmi place să cred că prin „luptă" înţelege atitudine civică sau politică, anarhia fiind cu mult mai periculoasă decât o mână de oameni organizaţi în partide.

Dumnealui VREA să schimbe sistemul. În ce mod? Ce pune în loc? Ne lipseşte cumva un alt 22 decembrie? Nu sunt susţinător al actualei construcţii politico-sociale, deoarece NU cred că este întemeiată pe un set omogen de principii armonizate şi adaptate FIRII majorităţii românilor, aşa cum a avut simpla, dar trainica obşte ţărănească, fără care de mult dispăream ca neam. Astăzi, ne sufocă un colosal set de reguli superficiale, contradictorii, nepotrivite, nu o dată viclene şi de nimeni cunoscute integral. Unii spun că legile ar fi bune, dar oamenii le aplică prost. Inevitabil, uneori se întâmplă şi aşa. Problema fundamentală nu este însă aceea că mai nimic din legislaţia în vigoare NU NE APARŢINE? Actele noastre normative nu sunt, aproape în întregime, fie adaptări, fie execuţii la comandă?

Cum să ai, bunăoară, un cod penal eficient, dacă atunci când îl redactezi nu iei în calcul SENSIBILITĂŢI şi OBICEIURI tipice românilor (pe care nu toţi juriştii le cunosc)? Oricine ar analiza străvechiul drept cutumiar românesc, gândit de oameni care nu ştiau să scrie, dar care aveau minte şi inimă funcţionale, ar vedea că esenţa lor nu contravine actualelor norme emise de U.E., fiind profund UMANE. La fel, „obiceiul/legea pământului", ştiut ca atare de pe la mijlocul mileniului trecut, şi pravilele ce-au urmat (legiuri scrise).

Sigur că este important ca legile să fie corect aplicate, dar înainte de asta nu trebuie ca ele să fie adecvate locului şi momentului şi, aspect vital, să fie cunoscute, înţelese şi asumate de cei mulţi, asupra cărora se aplică? Simplul fapt că omul, fie el şi savant, nu îşi poate pleda singur cauza, trebuind să fie însoţit într-un proces de un avocat, nu face din el un trist personaj pus, de facto, sub tutelă? Nu este ca şi când dreptatea ar fi împărţită folosind o neînţeleasă limbă străină?

Aşa cum „tonul face muzica", detaliile legislative nu determină destinul unei naţii? Furiile naturii pot produce daune mari şi victime numeroase, dar peste asemenea pierderi se poate trece mai uşor decât peste neîncrederea în Justiţie, deoarece toţi ştim că răul produs de judecător nu este inevitabil, cu condiţia să existe dramul salvator de bună-credinţă – care nici nu costă, nici nu poate fi spulberată de uragane, cutremure sau incendii, dar este atât de uşor anihilată de un simplu gând ticălos!

31 august 2019

P.S. Fişierele audio sunt preluate de la „stiripesurse.ro". [N-au mai încăput.]

Alex si tatal ei

Gheorghe Dincă a cedat! A povestit totul despre Alexandra: "Am legat-o cu cureaua. Îi curgea sânge din nas și din urechea dreaptă"

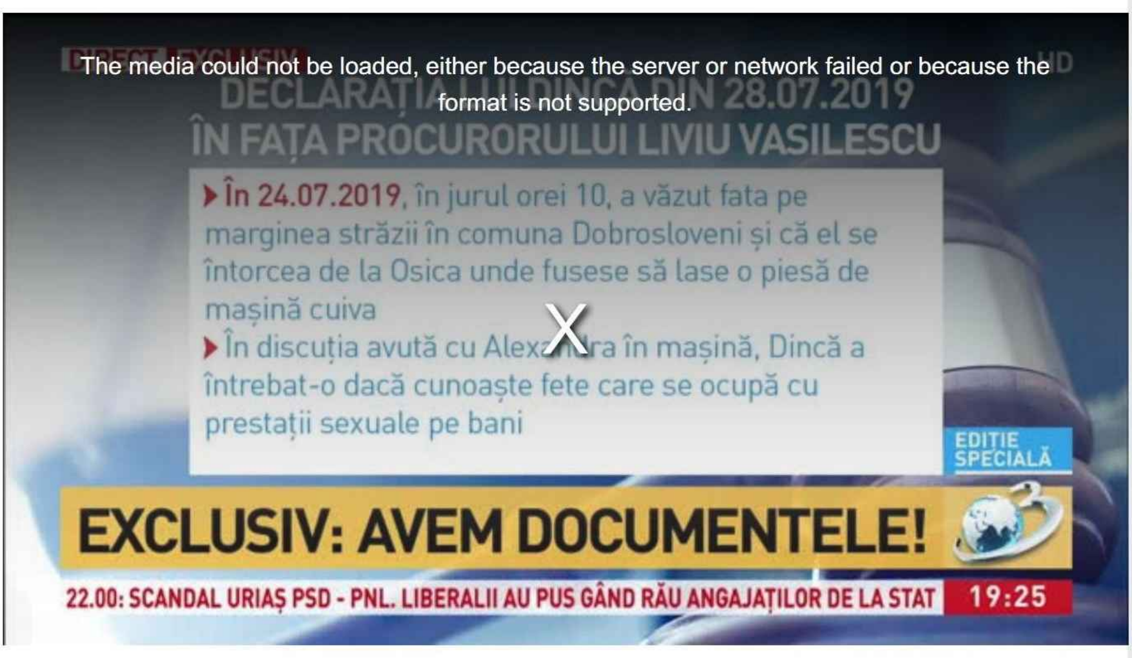
publicat MIERCURI, 21 AUGUST 2019 20:30

Apar public noi declarații cutemurătoare pe care Gheorghe Dincă le-a făcut în fața procurorului. Presupusul criminal din Caracal a povestit cum a întrebat-o pe Alexandra dacă știe fete interesate de relații sexuale pe bani. A relatat și cum a murit fata de 15 ani. A legat-o cu cureaua de la pantaloni și a privit-o în timp ce "*sângele îi curgea din nas și din urechea dreaptă*"

Antena 3 a obținut, în exclusivitate, declarațiile date de Gheorghe Dincă, pe 28 iulie, în fața procurorului Liviu Vasilescu.

- ***"- În 24.07.2019, în jurul orei 10.00, a văzut fata pe marginea străzii în comuna Dobrosloveni și că el se întorcea de la Osica unde fusese să lase o piesă de mașină cuiva.***
- ***- În discuția avută cu Alexandra în mașină, Dincă a întrebat-o dacă cunoaște fete care se ocupă cu prestații sexuale pe bani.***
- ***- Dincă spune că a aruncat din mers telefonul pe care i-l luase Alexandrei pe bancheta din spate a mașinii, după ce o lovise și fata rămăsese nemișcată cu capul căzut în față, rezemat de scaunul din față***
- ***- Dincă declară că a aruncat telefonul într-un loc din zona stadionului, pe lângă care trece un pârâu, l-a traversat și a aruncat telefonul peste gard. Fata nu își revenise.***
- ***- Când a ajuns acasă, Dincă afirmă că fata tot nu își revenise, a băgat mașina în curte pentru că a observat că pe stradă erau două femei polițist, a scos-o din mașină pe fată după ce i-a legat mâinile cu cureaua de la pantaloni și a dus-o în casă"***
- ***"- Dincă afirmă că Alexandra și-a revenit în casă și i-a dat să bea o cafea.***
- ***- Dincă spune că fata i-a dat un număr de telefon să sune ca să spună de ea că e la o prietenă și, după ce fata i-a spus că se simte rău, l-a rugat să se ducă să îi cumpere medicamente . A plecat, dar "am uitat să iau medicamente și am fost doar la cumpărături".***
- ***- "Nu am luat de la fată vreo brățară roșie pe care să o fi aruncat în vreo curte. Nu îmi amintesc acest lucru. Nu îmi amintesc să fi plecat spre Craiova în acea zi"***
- ***- Între orele 9-12, Dincă spune că a fost în oraș și a băut un ceai, după ce legase pe Alexandra la picioare și mâini cu sfoară și îi pusese bandă pe ochi.***
- ***- "Am intrat în casă și am deschis ușa și am observat că fata se dezlegase de la pat și umbla legată la picioare, având telefonul în mână"***
- ***- Conform declarației, a urmat o altercație, Dincă a pleznit fata și aceasta a căzut lângă o masă. Dincă a văzut că nu mai mișcă și că "îi curge sânge din nas și din urechea dreaptă"***

adevărul.ro

EXCLUSIV Confesiunea monstrului din Caracal: doua politiste erau la poarta cand Alexandra a fost bagata in casa groazei. „M-am temut ca sunt urmarit"

Ana Popescu,

Gheorghe Dinca le-a declarat anchetatorilor ca i-a fost frica atunci cand Alexandra se afla in masina sa si incerca sa bage autoturismul in curtea casei, intrucat in apropiere erau doua politiste. La acel moment, fata fusese deja batuta si zacea inconstienta pe bancheta din spate.

Gheorghe Dinca le-a povestit investigatorilor, la doua zile dupa ce a fost prins, cum a rapit-o pe Alexandra si cum a reusit s-o bage in curtea casei.

„In jurul orei 10.00, am vazut ca fata se afla pe marginea strazii, in comuna Dobrosloveni, judetul Olt. Eu mersesem spre Osica, dar m-am intors pentru a aduce o piesa cuiva din Osica, cu care vorbisem la telefon. Eram cu autoturismul marca Renault Megane cu numar de inmatriculare OT-48-WYW. Fata a urcat pe bancheta din spate, pentru ca pe scaunul dreapta fata aveam niste acte si o palarie", a declarat Dinca.

Barbatul de 66 de ani a povestit cum a atacat-o pe Alexandra in zona Liceului Mihai Viteazul, acolo unde fata ceruse sa coboare din masina de ocazie. „Am coborat din masina si am urcat langa ea, pe scaunul din stanga spate. Atunci am lovit-o cu palma peste fata. S-a dat cu capul pe spate si s-a lovit de geamul usii si de stalp. Fata si-a pierdut cunostinta si am scos cureaua de la pantaloni si i-am legat mainile la spate. M-am dat jos din masina si m-am urcat la volan si am condus spre casa. Am mers prin zona digului spre casa", a mai spus Dinca.

In acea zi, pe strada Craiovei, chiar la doua case de imobilul lui Dinca era o inmormantare, iar in zona erau multi vecini. Alaturi de ei erau, de asemenea, doua politiste care supravegheau zona. „Acasa, am oprit pe dreapta pe drum, fata fiind aplecata cu capul inainte, rezemata in scaunul din fata. Am vazut in apropiere doua femei politist si m-am temut ca eu sunt urmarit. Am traversat strada si am mers si am deschis portile", a mai spus Dinca in prima declaratie data anchetatorilor cand a recunoscut ca le-a ucis pe Alexandra si Luiza.

Gheorghe Dinca a bagat masina in curte la ora 10.33. Singurul care a vorbit in acel moment cu Dinca a fost Victor Mieila, poreclit „Vica", un vecin care a intrat de multe ori in casa groazei. „Imi promisese ca merge cu mine sa luam niste grau. Cand l-am vazut, am fugit la el chiar atunci cand inchidea portile. A zis ca n-are timp, se grabeste si a inchis repede", a povestit Vica Mieila anchetatorilor.

In urma investigatiilor intreprinse, s-a stabilit ca in ziua de 24 iulie, in jurul orei 10.30, pe strada Craiovei erau foarte multi vecini de-ai lui Dinca, dar si cele doua politiste. Nimeni nu a banuit ca in acel moment barbatul de 66 ani baga in curte o minora pe care tocmai o rapise in urma cu cateva minute.

O zi mai tarziu, Alexandra a reusit sa sune la 112

In ziua de 25 iulie, in jurul orei 8.30, Gheorghe Dinca a plecat de acasa si a revenit dupa aproape 4 ore. In acest interval, in urma investigatiilor intreprinse ulterior, s-a descoperit ca barbatul a fost in centrul municipiului Caracal, mai exact in zona hotelului Romula. Aici, Dinca, pe mai multe camere de supraveghere, apare la ora 8,43. Pe aceleasi camere este surprins cand coboara din masina, se ascunde dupa un autobuz si arunca ceva, posibil o bijuterie a Alexandrei, iar apoi se indreapta spre statia de autobuz si pleaca la Craiova.

Ulterior, Dinca apare pe alte imagini, de data aceasta in zona Centrului Comercial Banie din Craiova. La ora 10,00. De acolo barbatul si-a cumparat o cartela telefonica de pe care a sunat-o la ora 10,30 pe mama Alexandrei. „La ora 10.30, mama minorei a primit un apel telefonic de la un barbat care a utilizat apelativul „mama soacra", spunandu-i ca el si minora sunt bine si urmeaza sa plece in Anglia sa faca bani, convorbire ce s-a purtat in prezenta agentului sef adjunct Bleja Lucian (seful postului de politie din Dobrosloveni, n.r.). Dupa finalizarea acesteia, politistul a apelat in mod repetat postul telefonic, in vederea stabilirii unei comunicari cu apelantul, fara niciun rezultat", se arata in raportul Corpului de Control al MAI.

De la Centrul Comercial din Craiova, Gheorghe Dinca pleaca intr-un taxi si abia la ora 12,13 revine la Caracal pentru a-si recupera masina pe care o lasase aproape 4 ore parcata in zonaa hotelului Romula.

In declaratia data in fata anchetatorilor, Dinca a negat ca ar fi fost in Craiova. „Nu imi amintesc sa fi plecat spre Craiova in acea zi", sustine acesta.

A povestit procurorului de caz Liviu Vasilescu, de la DIICOT Craiova, ce a facut cand s-a intors acasa. „In jurul orei 12.00, m-am intors la locuinta cu masina pe care cred ca am introdus-o in curte. Am intrat in casa si am deschis usa si am observat ca fata se dezlegase de la pat si umbla legata la picioare, avand un telefon in mana. Am injurat-o si am intrebat-o ce este cu telefonul. A zis ca era acolo. I-am adresat cuvinte jignitoare si i-am reprosat ca a pus mana pe el. Cand am plecat i-am spus sa nu se atinga de ce este pe noptiera. Fata mi-a raspuns ceva si m-am enervat. Fata era in continuare legata la ochi, dar putea sa vada pe sub legatura. Am certat-o si ea a raspuns si atunci am lovit-o cu palma mainii drepte peste fata, moment in care aceasta a cazut langa o

masa, lovindu-se de ciment", spune Dinca.

In prima declaratie, Dinca incearca in permanenta sa scoata in relief faptul ca nu ar fi ucis-o pe Alexandra cu intentie.
„Nu s-a mai ridicat si am crezut ca se preface ca sa nu o mai bat. Am lasat-o circa 1 minut, dupa care am iesit afara si am revenit. Am inceput sa o misc si am vazut ca nu se mai misca. Cand am miscat-o, am constatat ca incepus sa ii curga sange pe nas. Ii curgea sange si din urechea dreapta, partea pe care cazuse. Nu stiu daca mai respira. Am observat ca misca un picior ca un spasm. Mi-am dat seama ca este posibil sa fi murit. Nu judecam, m-am panicat si nu m-am gandit sa chem ambulanta. Imi amintesc ca atunci a curs sange si pe podea de la fata. Am observat ca fata se racea si mi-am dat seama ca nu isi va mai reveni.Vazand ca fata a murit, m-am gandit cum sa scap de cadavru", a spus barbatul.

Gheorghe Dinca povesteste apoi, fara sa dea, insa, foarte multe amanunte cum ar fi ars-o pe fata de 15 ani.
„Avand un butoi metalic in curte, in care obisnuiam sa fac focul si ardeam diverse metale izolate, haine, lemne, m-am hotarat sa ard cadavrul fetei. M-am dus in curte si am luat niste lemne taiate scurt pe care le-am pus pe sita aflata pe pirostiile din butoi. Am luat-o pe fata invelita intr-o husa de pat cu elastic si am asezat-o in butoi, in picioare, ea lasandu-se in jos si intrand in butoi. Am bagat o carpa imbibata in motorina sub lemne si le-am dat foc. Am folosit numai lemne la foc si resturi de prin curte. Am dat foc cam la circa o ora-doua dupa ce am constatat ca fata murise. Precizez ca corpul a fost intreg, nu am taiat nimic. Am constatat ca corpul fetei ardea fara sa mai fie nevoie sa mai introduc lemne. Am pus si o punga cu vaselina pe foc. Nu am aruncat niciun telefon mobil pe foc. Am gasit si un carton de smoala pe care l-am pus pe foc. Nu am zdrobit cu nimic oasele, focul arzand pana in jurul orei 20.00. Nu imi amintesc daca am vorbit cu cineva in aceasta perioada de timp. In toata perioada am stat in apropierea focului, sa am grija sa nu se stinga. Am intrat in casa in jurul orei 22,00 si am aruncat mai multe haine, ca focul sa arda mocnit si sa alunge tantarii. In casa televizorul a ramas mergand", sustine Gheorghe Dinca.

In aceeasi declaratie, Dinca a marturisit ca ar fi ucis-o si pe Luiza Melencu, tanara disparuta tot din Caracal pe data de 14 aprilie si a mentionat ca trupul aceteia l-ar fi aruncat in Dunare, Opt zile mai tarziu, insa, a venit cu o alta varianta, declarand ca ar fi ars-o si pe Luiza. Pe data de 5 august, Gheorghe Dinca i-a dus pe criminalisti la o liziera situata la aproximativ 15 kilometri de casa sa, si le-a indicat acestora locul unde ar fi aruncat ramasitele umane ale Luizei.

Legistii nu au reusit pana acum sa confirme sau sa infirme spusele presupusului criminal intrucat fragmenete osoase descoperite la liziera s-au dovedit a fi mult prea calcinate.

Te-ar putea interesa si:

Primul avocat al lui Dinca, dezvaluiri despre marturiile clientului sau: Spune ca a incercat sa le resusciteze pe fete. Incinerarea Alexandrei a durat 6-7 ore

Ce le-a declarat Dinca anchetatorilor cu privire la Luiza: „Facea aluzie sa-i dau bani si i-am oferit o partida de sex, dar se prefacea ca nu vrea"

Monstrul din Caracal declaratii despre ce s-a intamplat cu Alexandra: "Am observat ca fata se dezlegase de la pat"

21 August 2019

1762 Vizualizari | 3 Comentarii

TITLURILE ZILEI
Foto/Video EXCLUSIV! Cocaina si ecstasy la Afterhills . Zece persoane au
Azi 1423 2
Socant! Cand s-a intors din Anglia, acest tanar a ajuns
Azi 6894 6
FOTO, VIDEO A disparut frumoasa pereche din Copou adorata de toata
Azi 4703 0
VIDEO Incredibil. O decizie a instantei creeaza un precedent
Azi 2855 2
Decizie fara precedent! Alarma pentru toti agresorii! In Iasi va
Azi 2017 4

Dinca

Declaratii socante facute de **Gheorghe Dinca** au fost difuzate intr-o emisiune in aceasta seara. Acesta detaliaza ce s-a intamplat cu **Alexandra** de cand a luat-o cu masina si pana in ultimul moment din viata adolescentei. "*In 24.07.2019, in jurul orei 10.00, a vazut fata pe marginea strazii in comuna Dobrosloveni si ca el se intorcea de la Osica unde fusese sa lase o piesa de masina cuiva. In discutia avuta cu Alexandra in masina, Dinca a intrebat-o daca cunoaste fete care se ocupa cu prestatii sexuale pe bani. Dinca spune ca a aruncat din mers telefonul pe care i-l luase Alexandrei de pe bancheta din spate a masinii, dupa ce o lovise si fata ramasese nemiscata cu capul cazut in fata, rezemat de scaunul din fata. Dinca declara ca a aruncat telefonul intr-un loc din zona stadionului, pe langa care trece un parau, l-a traversat si a aruncat telefonul peste gard. Fata nu isi revenise. Cand a ajuns acasa, Dinca afirma ca fata tot nu isi revenise, a bagat masina in curte pentru ca a observat ca pe strada erau doua femei politist, a scos-o din masina pe fata dupa ce i-a legat mainile cu cureaua de la pantaloni si a dus-o in casa*"

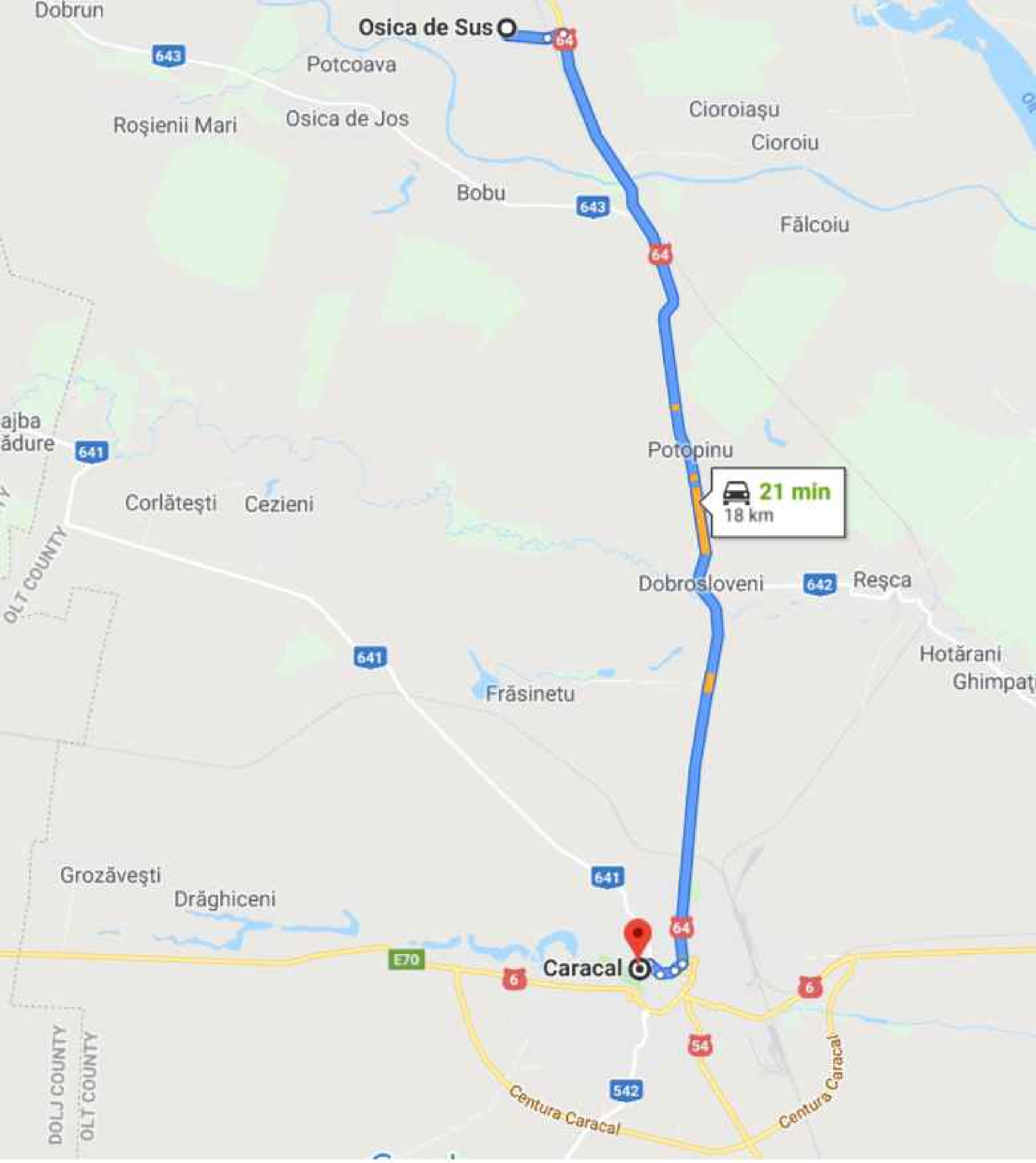
ULTIMA ORA
Ce cosmar! Lovitura crunta pentru vaduva lui Sergiu Nicolaescu.
Acum 20 min 95 0
Acuzatii grave! Ce sustine Andreea Balan ca i-ar fi facut Andreea Antonescu, impreuna cu tatal ei. Acesta este motivul pentru care nu si-au vorbit ani de zile
Acum 40 min 133 0
Foto Peste 1.000 de tineri si-au dat intalnire la cea de-a doua editie a Intalnirii Tinerilor Ortodocsi din Moldova - Foto
Acum 1 ora 171 0
Vaduva Piticului Colorado s-a pozat pe plaja! Cum arata Madalina la doi ani si jumatate de la moartea artistului de circ?
Acum 1 ora 160 0
De ce l-a ales Simona Halep pe Toni Iuruc! Adevarul a iesit la iveala
Acum 1 ora 255 0

Avocatul familiei Luizei despre femeia in rosu: "Am insistat si noi oficial, nu numai pur si simplu la televiziuni cum am vazut ca a dat interviu mama Luizei"

"Dinca afirma ca Alexandra si-a revenit in casa si i-a dat sa bea o cafea. ***Dinca*** *spune ca fata i-a dat un numar de telefon sa sune ca sa spuna de ea ca e la o prietena si, dupa ce fata i-a spus ca se simte rau, l-a rugat sa se duca sa ii cumpere medicamente . A plecat, dar "am uitat sa iau medicamente si am fost doar la cumparaturi". "Nu am luat de la fata vreo bratara rosie pe care sa o fi aruncat in vreo curte. Nu imi amintesc acest lucru. Nu imi amintesc sa fi plecat spre Craiova in acea zi". Intre orele 9-12, Dinca spune ca a fost in oras si a baut un ceai, dupa ce legase pe Alexandra la picioare si maini cu sfoara si ii pusese banda pe ochi. "Am intrat in casa si am deschis usa si am observat ca fata se dezlegase de la pat si umbla legata la picioare, avand telefonul in mana". Conform declaratei, a urmat o altercatie, Dinca a pleznit fata si aceasta a cazut langa o masa. Dinca a vazut ca nu mai misca si ca "ii curge sange din nas si din urechea dreapta". Dupa ce a lovit-o, si Alexandra a cazut la pamant. Dinca sustine ca si-a dat seama ca fata a murit asa ca ar fi trecut la etapa scaparii de cadavru.A invelit-o intr-o husa de pat cu elastic si a pus-o in butoiul din curtea sa in picioare. Dinca ar fi asteptat doua ore pana sa treaca la presupusa incendiere*". **Focul** a ars pana la ora 20.00"

Daca ti-a placut articolul, te asteptam si pe pagina de Facebook. Avem si Instagram.

gheorghe dinca · alexandra · dinca · focul

OSICA (de Sus? de Jos?), pretinsa destinaţie a lui Gheorghe Dincă, în dimineaţa de 24 iulie 2019. Oare această informaţie chiar nu merita atenţia presei, fie pentru a afla lucruri noi, fie pentru a documenta un (alt?) neadevăr din declaraţiile lui Dincă, atenţionând astfel că mergem pe o pistă greşită, care seamănă cu un serial TV? Infantili sau jignitori, unii au vorbit de buncăre, de un adevărat cimitir de fete şi de femei ucise, parcă străduindu-se să încingă imaginaţia oamenilor cu întrebări obsesive de tipul: ce o fi sub betonul turnat în curtea lui Dincă? Ca şi anchetatorii, jurnaliştii au nevoie de un „sac de box” cu nume şi prenume? Se afirmă că ar fi imposibil ca, pe plan local, să nu fi fost cunoscută activitatea acestor reţele criminale. De acord cu dânşii, dar televiziunile şi ziarele nu au corespondenţi mai peste tot? Tăcerea acestora cum s-o încadrăm? În presă om găsi numai sfinţi şi înţelepţi?

Crima din Caracal. Cum arată camera groazei

Watch later Share

MORE VIDEOS

Nin Plus Ultra

Prelevare de amprente

Nin Plus Ultra este un produs pe baza de aerosoli pentru dezvoltarea amprentelor latente utilizat pe suprafete poroase (de exemplu, cecuri, hartie, lemn, pereti, suprafete de culoare deschisa etc.). Nin Plus Ultra reduce considerabil timpul de dezvoltare al amprentelor. Amprentele latente incep sa se dezvolte in mai putin de 20 de minute, fara a fi necesare alte instrumente. Cu aplicarea unei surse de caldura umeda, dezvoltarea amprentelor poate fi accelerata (rezultatul poate fi obtinut in 5 minute). Nin Plus Ultra nu deterioreaza suprafetele, scrisul, iar cerneala nu se va scurge. Nin Plus Ultra contine ninhidrina activa. NIN PLUS ULTRA asigura rezultate excelente fara a periclita mediul inconjurator.

Profilul criminalului din Caracal: trăia retras, înconjurat de ziduri și apărat de o haită de câini

Publicat pe 27.07.2019 la 23:57

Imagini în premieră cu haita care a ținut-o ostatică pe Alexandra în “casa morții”. Ce s-a întâmplat cu câinii ucigașului în serie din Caracal

facebook AUTOR: COSMIN CÎRSTOIU PUBLICAT: 01/08/2019 | 23:17

Imagini in premiera cu haita care a ținut-o ostatica pe Alexandra in “casa morții”. Ce s-a intamplat cu cainii ucigașului in serie din Caracal

Postat la: 02.08.2019 - 07:12 | Scris de: Ziua News 0

01 AUG 2019 • 15:29

sursă foto: captură Antena 3

„HÁITĂ, haite, s.f. 1. Grup de câini, de lupi etc. care umblă împreună (după pradă)" (DEX)

Alexandru Cumpanasu

Acasă Găseşte

Alexandru Cumpanasu
@presedintecnmr

Acasă
Despre
Fotografii
Evenimente
Clipuri video
Postări
Comunitate

Creează o Pagină

Îmi place | Urmăreşte | Distribuie | ...

Alexandru Cumpanasu
4 august la 17:51 ·

#112vreausatraiesc. APEL catre romani: Incercarea de distrugere psihica si mesaj catre diaspora: Dragi romani, sunt psihic si emotional atacat si la pamant. Ultimele 9 zile de lupta permanenta m-au afectat nu doar fizic, ci si psihic. Amenintari, denigrari, jigniri la adresa mea si a familiei mele sunt dincolo de orice imaginatie din partea unor rebuturi umane (putine ce-i drept) din presa si de pe fb. Musuroiul pe care l-am rascolit incearca acum prin toate mijloacele sa ma puna la pamant sau sa-mi inchida gura. Nu pot varianta 2, asa ca se lucreaza intens la daramarea mea psihica. Este odios si nu voi pune aici fotografii si comentarii care au circulat: de la acuzarea mea direca ca am omorat-o pe Alexandra 😦😦😦😦 pana la acuzatii, amenintari si intimidari la adresa familiei mele cu care in ultimele 9 zile am stat doar 2-3 h. Am 3 copii pe care i-am neglijat luptand pt o cauza iar jigodiile astea primesc ordin pe unitate sa spuna, scrie si publice orice pt a ma darama psihica. Pot sa va spun atat: voi angaja un avocat care va inventaria TOATE acuzatiile, jignirile, insinuarile si postarile in care diverse INSTRUMENTE au incercat sa ma darame si sa insinueze ca voi candida. NU candidez la Presedintie. Nu mai am energie sa urlu si sa repet acest lucru. Voi trasa sarcina avocatului meu sa depuna plangere penala si sa-i dea in judecata pe TOTI cei care au murdarit aceasta tragedie. Nu ma las pana nu vor raspunde pana la ultimul jeg!

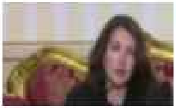
Despre 10 august si orice alt protest impotriva unui sistem bolnav de sus pans jos: SUSTIN orice astfel de demers si voi face tot ce pot pt a-l sustine. Tot ce am spus, repet si voi tine cu dintii este ca numele si figura Alexandrei sa nu fie folosite pt mesaje electorale sau in scopuri politice. Sistemul este compus din oameni din toate partidele si mai ales din politisti, procurori, judecatori, primari, STS-isti, agenti ai serviciilor de informatii din intreaga tara. Acesta este SISTEMUL. Si el trebuie daramat si voi sustine orice demers in acest sens. Mai mult decat atat, consider ca sistemul si statul si-au batut joc in ultimul hal de romanii din diaspora care merita tot respectul nostru pt munca pe care o fac acolo, pt sacrificiile familiale prin care au lasat sute de mii de copii singuri acasa fara familie, pt banii trimisi acasa ca sa-i fure sistemul politic ticalos.

www.antena3.ro **27 august 2019**

EVENIMENT Tragedia de la Caracal

Răsturnare de situație în cazul Caracal. DIICOT Craiova îl monitoriza pe Gheorghe Dincă înainte de răpirea Alexandrei

Poveste cutremurătoare. Infernul unei românce răpită și violată zece ani în Italia. Casa în care a fost sechestrată seamănă cu cea a lui Dincă

Un martor-cheie rupe tăcerea în cazul Caracal. DIICOT Craiova îl monitoriza și supraveghea pe Gheorghe Dincă înaintea răpirii Alexandrei

Alexandru Cumpănașu: Am cerut expertiza butoiului cu cenușă

Anunț de ultima oră despre ancheta de la Caracal: DIICOT nu anchetează apelurile Alexandrei la 112

25-07-2019 13:06:01
observator

Legea "Big Brother", adoptata in 2012, a fost declarata neconstitutionala de judecatorii CCR cu unanimitate de voturi

de Alina Neagu HotNews.ro
Marți, 8 iulie 2014, 15:50 Actualitate | Esențial

Judecatorii Curtii Constitutionale au decis, marti, in unanimitate, ca Legea 82/2012, cunoscuta drept legea "Big Brother", este neconstitutionala. Cu unanimitate de voturi, Curtea "a admis exceptia de neconstitutionalitate si a constatat ca dispozitiile Legii nr.82/2012 privind retinerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de retele publice de comunicatii electronice si de furnizorii de servicii de comunicatii electronice destinate publicului, precum si pentru modificarea si completarea Legii nr.506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal si protectia vietii private in sectorul comunicatiilor electronice sunt neconstitutionale".

Decizia CCR vine in urma ridicarii in instanta a exceptiei de neconstitutionalitate.

Decizia este definitiva si general obligatorie si se comunica celor doua Camere ale Parlamentului, Guvernului si instantei care a sesizat Curtea Constitutionala. Potrivit Constitutiei, "dispozitiile din legile si ordonantele in vigoare, precum si cele din regulamente, constatate ca fiind neconstitutionale, isi inceteaza efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curtii Constitutionale daca, in acest interval, Parlamentul sau Guvernul, dupa caz, nu pun de acord prevederile neconstitutionale cu dispozitiile Constitutiei. Pe durata acestui termen, dispozitiile constatate ca fiind neconstitutionale sunt suspendate de drept".

Legea privind retinerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de retele publice de comunicatii electronice, cunoscuta si ca "Legea Big Brother", fusese promulgata de presedintele Traian Basescu pe 12 iunie 2012.

Legea prevede obligativitatea furnizorilor de telefonie fixa si mobila si de internet sa retina timp de 6 luni anumite date ale abonatilor care sa fie trimise, la cerere, autoritatilor din domeniul sigurantei nationale pentru actiunile de prevenire, cercetare, descoperire si urmarire a infractiunilor grave.

"Furnizorii de telefonie fixa, mobila si internet sunt obligati sa stocheze timp de sase luni toate datele legate de convorbirile telefonice si schimbul de email-uri, cu exceptia continutului corespondentei electronice sau al convorbirii telefonice. In cazul retelelor de telefonie fixa si mobila trebuie sa se retina numarul celui care formeaza, numarul destinatarului, numarul celui spre care a fost redirectionat apelul, precum si numele acestora. In cazul serviciilor de internet, se vor retine utilizatorul, serviciul de telefonie folosit, numarul de telefon al apelantului si al destinatarului, numele si adresa abonatilor, identitatea echipamentului folosit", prevede actul normativ.

Furnizorii de telefonie si internet au obligatia ca timp de 48 de ore de la cererea organelor de urmarire sa transmita datele solicitate, iar daca acest lucru nu este posibil in 48 de ore, datele trebuie transmise in cel mult cinci zile.

Legea privind stocarea datelor de trafic de telefonie si internet mai prevede ca organele de urmarire penala au obligatia de a informa persoana ale carei date sunt retinute in termen de 48 de ore de la momentul transmiterii solicitarii, cu exceptia cazurilor in care persoana este implicata in actiuni care pericliteaza siguranta nationala.

MODELUL AMERICAN?

(15 septembrie)

Nedumeriri şi suspiciuni – „Nea Gică” şi ai lui

MODELUL AMERICAN?

În tabăra specialiştilor noştri, care până mai ieri susţineau cu tărie şi pe drept cuvânt că Dincă nu putea să o incinereze pe Alexandra în timpul, în locul şi în condiţiile ştiute, s-a aşternut brusc tăcerea. De ce? Oare, pentru că alţii spun altceva? În Ţară n-or vrea să creeze probleme celor de la INML şi din Parchete, iar unii experţi străini au alte opinii?

Bunăoară, la 7 septembrie, „Antena 1 (Observator) a informat că „Dr. John [David] DeHaan, specialist în efectele focului și a exploziilor asupra cadavrelor umane, a explicat, în timpul unui interviu pentru serialul «Making a Murderer», publicat de Netflix”:

„«Au fost mai multe cazuri în Statele Unite ale Americii în care cadavrele au fost distruse într-un butoi metalic. Am fost chiar surprins să văd cât de eficientă este această metodă. // Din punct de vedere al energiei termice, metoda are același efect ca acela al unui crematoriu comercial», a declarat dr. DeHaan, în cadrul interviului.

Expertul american a explicat această metodă în cadrul serialului «Making a Murderer» care face referire la cazul Teresa Halbach, o tânără de 25 de ani care a fost răpită, violată, ucisă și apoi incinerată.”

Am citat integral fragmentul care ne interesează.

O corectură: specializarea lui DeHaan nu se restrânge la „efectele focului și a exploziilor asupra cadavrelor UMANE”. El şi-a desfăşurat activitatea (poate o mai face) ca preşedinte al firmei „Fire-Ex Forensics, Inc.”, care se prezintă astfel:

„Fire-Ex Forensics, Inc. is a PRIVATE CONSULTANCY that offers its services to police, fire and prosecutive agencies, public defenders, and to private attorneys and insurers in cases where fires or explosions are involved”.

Câteva observaţii.

♦ Nimeni nu contestă cunoştinţele lui DeHaan în tot ceea ce este incendiu, dar, pe de altă parte, ca orice om, mă îndoiesc că ar fi infailibil. Din câte cunosc, apariţia lui în cazul Halbach datează din 25 mai 2017, când a depus mărturie sub jurământ.

Potrivit pasajului mai sus citat, DeHaan afirmă:

„am fost CHIAR SURPRINS să văd cât de eficientă este această metodă”.

În cazul în care traducerea este exactă, să pricepem că, până în 2005, dumnealui nu mai întâlnise aşa ceva şi nici nu se gândise că ar fi posibil ca un simplu butoi din tablă să fie la fel de eficient ca un „crematoriu comercial”? Dacă un butoi deschis este suficient, de ce n-ar fi eficient pentru incinerare şi un godin din fontă, care are capac (ca soba), este mai mititel şi mai drăguţel şi deserveşte gospodăria şi pe ploaie şi pe vânt şi pe timp de iarnă?

♦ Privesc comparativ fotografiile oaselor rămase din biata Teresa, care şi după spălare sunt tot negricioase, şi pe cele albicioase, despre care ni se repetă tot mai insistent că ar fi ale Alexandrei, şi mă întreb: nu se face cumva o confuzie între INCINERARE şi CARBONIZARE? Oare incinerarea nu presupune transformarea în cenuşă, prin ardere în prezenţa substanţială a oxigenului, în vreme ce carbonizarea, dimpotrivă, este rezultatul descompunerii termice în condiţii de deficit de oxigen sau chiar în lipsa totală a acestuia? A „carboniza” nu vine din latinescul „carbo”, cărbune, care, în majoritatea cazurilor, este negru? Când spunem că o friptură „se face cărbune”, ne imaginăm că devine o pulbere gri, precum cenuşa sau că se întăreşte şi capătă culoare brun-închis spre negru?

Spre deosebire de carbonizare (şi chiar şi de calcinare, în sensul „prăjirii” cu scopul eliminării apei, îndeosebi), incinerarea nu presupune ARDERE COMPLETĂ?

„Materialul” găsit în curtea lui Dincă este, incontestabil, rezultatul incinerării, dar tocmai de aceea se pun cel puţin două întrebări: UNDE a avut aceasta loc şi CINE a fost persoana incinerată? Cenuşa din butoi era de natură UMANĂ sau doar resturile de oase, care puteau să provină de la te miri cine, de te miri unde? În cazul în care în urma

preconizatului experiment judiciar de la Caracal nu va rezulta o cenuşă (cvasi-)identică celei cernute la 26 iulie în curtea lui Gheorghe Dincă, dacă aş fi în locul salariaţilor unui anumit CREMATORIU („comercial”, cum bine punctează DeHaan), aş avea mari emoţii.

♦ Un alt motiv pentru care opinia lui John DeHaan nu are nici o valoare în cazul din Caracal este următorul: Steven Avery, declarat ucigaş al Teresei Halbach, a fost arestat în ziua de 11 noiembrie 2005 şi, după un proces care a durat cam 10 ani, a fost condamnat pe viaţă pentru răpire, agresiune sexuală, omor (prin împuşcare) şi MUTILARE A CADAVRULUI (2015). În lege, această ultimă infracţiune este „an offense of dissecting or DISMEMBERING, without authority, the dead body of a person”. Că a fost vorba de „tranşare” a corpului o atestă existenţa oaselor care au fost tăiate înainte de ardere.

Prin urmare, spre deosebire de ceea ce se spune referitor la Alexandra, care n-a fost „dezmembrată” (Dincă: „Precizez că corpul a fost întreg, nu am tăiat nimic”), Teresa Halbach a(r fi) fost incinerată PE BUCĂŢI. De aceea, reală să fie acuzaţia procurorilor americani, cazul Teresa Halbach nu poate fi comparat cu ceea ce se pretinde că s-ar fi întâmplat la Caracal. (Spun „ar fi fost incinerată”, deoarece avocata condamnatului cere expertiza ADN, spre a se dovedi că oasele sunt ale acesteia; din corpul ei a fost descoperit doar puţin mai mult de o treime: „60% of bones and 31 teeth missing” – „Fox6Now”, 15 noiembrie 2018).

DeHaan a contestat versiunea autorităţilor, care pretindeau că trupul ar fi fost distrus în „groapa de ardere” („burn pit”), în care au fost găsite resturile osoase, foarte închise la culoare şi sfărâmicioase. Parcă la schimb, el le-a oferit oficialilor propria variantă: oasele Teresei ar fi putut ajunge într-o astfel de stare fie urmare expunerii timp de 6–8 ore la un foc în aer liber, fie prin rapida ardere a cadavrului (3–4 ore) într-un butoi bine ventilat sau în portbagajul unei maşini (25 mai 2017).

Aşa o fi, dar nu trebuia să indice cu precizie care dintre cele 7 butoaie existente pe proprietatea lui Avery spre a se arde în ele gunoaie fusese folosit în scop criminal? În plus, aşa cum se va vedea, rezultatul arderii în aer liber nu depinde numai de timp, ci şi de cantitatea de combustibil, care nu se reduce la un braţ de lemne.

Afirmaţiile lui DeHaan sunt în parte în teoretice, dar se bazează şi pe situaţii reale, mai mult sau mai puţin asemănătoare celei din dosarul Halbach. Expertul nu cunoaşte nici în câte bucăţi a fost ciopârţit cadavrul, nici dacă toate au fost arse şi în ce condiţii – nici măcar combustibilul nu este cert. De altfel, el nu se referă la dezmembrare. De aceea, întreb cu naivitatea ignorantului în ceea ce priveşte viaţa focului: cum încăpeau în butoi atât trupul, cât şi lemnele? Întrucât toate cele 7 butoaie aveau fund metalic, pe unde se introduceau, din timp în timp, noi braţe de lemne? De cât lemn ar fi fost nevoie? Căldura radiantă provenită de la tabla subţire a butoiului aflat în aer liber se poate, totuşi, compara cu aceea a căptuşelii unui cuptor de crematoriu sau măcar cu a cărămizilor refractare dintr-o sobă?

Dacă ai timp, lemne şi ambiţie, nici măcar butoi nu-ţi mai trebuie ca să incinerezi pe cineva. Ajunge să faci un foc de tabără (preferabil, cu lemn de esenţă tare, căci dezvoltă o temperatură mai ridicată), pe care să-l întreţii. Cu răbdare şi combustibil, nu faci cenuşă şi oase de elefant? În cazul Halbach, date fiind suprafeţele vaste de teren nelocuit din jurul locuinţei sale, teoretic, Avery ar fi putut să acţioneze fără ca vecinii să ştie (unul a afirmat că ar fi văzut el un foc, dar s-a dovedit că spune prostii). În Caracal lucrurile nu mai stau deloc aşa, persistând nedumerirea: indiferent ce ar declara Dincă, a avut el suficient timp şi a putut să facă focul pe ascuns, astfel încât nici fumul, nici mirosul să nu atragă atenţia, vreme de – spune el – opt ceasuri neîntrerupte? (Florin Irimie, doctor în Chimie organică, profesor la Univertitatea Babeş-Bolyai din Cluj: „în momentul arderii unui cadavru, MIROASE ÎNGROZITOR” – „Mediafax”, 3 august 2019.)

*

O poveste similară celei de la Caracal, dar la altă scară, s-a petrecut în Mexic, în septembrie 2014, când au dispărut 43 de studenţi. Guvernul mexican, parcă inspirat de povestea tinerei Teresa Halbach, a spus atunci că fuseseră ucişi şi incineraţi de un cartel al drogurilor. Un membru al cartelului Guerreros Unidos (un Dincă mexican) a „mărturisit" că fuseseră arşi în groapa de gunoi de la Cocula. Mai mulţi experţi, precum şi Comisia pentru Drepturile Omului au cerut detalii de la adjunctul procurorului general, dar acesta n-a avut timp să le răspundă.

Grupul de experţi a apelat atunci la José Torero (*„fire scientist at the University of Queensland"*), care participase şi la investigarea incendiilor încheiate cu prăbuşirea WTC. Primul lui drum a fost la Cocula, unde a descoperit urmele unui incendiu, dar mult prea mic pentru a incinera 43 de trupuri umane (conform „mărturiilor", focul de aici ar fi fost mai eficient decât cuptorul unui crematoriu, căci din cei 43 de studenţi nu mai rămăsese absolut nimic). Torero a estimat că, pentru a distruge complet atâta materie organică în condiţiile pretinse de „martori", ar fi fost nevoie de o cantitate de lemne cuprinsă între 20 şi 40 de TONE.

În baza unei solicitări a procurorului general din Mexic, care dorea să fie făcute verificări experimentale, Torero a creat cadrul ideal pentru distrugerea materiei vii prin foc. A folosit exclusiv lemne uscate (în medie, au 4500 kcal/kg, faţă de numai 2750 kcal/kg în cazul celor cu umiditatea de 30 la sută) şi le-a dispus ordonat, în aşa fel încât să asigure o cât mai bună circulaţie a aerului.

Pentru experiment a folosit porci, cântărind aproximativ 70 kg fiecare. Aşa cum a declarat pentru „Science", chiar şi atunci când a consumat 630 kg de lemne pentru a arde pe un rug un singur cadavru, tot a mai rămas 10 la sută din CARNEA ANIMALULUI – detaliu extrem de important, deoarece atestă că nici un asemenea incendiu calculat să fie nimicitor, nu ar fi distrus integral materia organică („10% of the pig's flesh remained after the fire burned out, Torero told «*Science*»").

Un alt amănunt: atunci când a ars laolaltă mai multe cadavre (patru), focul nu numai că nu şi-a sporit intensitatea, ci şi-a redus-o. John Lentini, un investigator independent al cauzelor incendiilor şi al derulării lor, a dat şi explicaţia: corpurile au un procent mare de apă, aşa că „nu sunt combustibil grozav". Dincă a declarat contrariul:

„Am constatat că corpul fetei ardea fără să mai fie nevoie să mai introduc lemne".

De la o vreme, Internetul oferă tot felul de filmuleţe care învaţă lumea cum să ardă mai eficient vechituri sau lucruri nefolositoare într-un butoi de tablă, de 200 l. Să fie o modă? Să le fi dat idei anchetatorilor noştri?

*

Se vorbeşte despre intenţia procurorilor DIICOT de a face un experiment judiciar la Caracal, urmând ca Dincă să repete aşa-zisa „incinerare" din 25 iulie. Cred că va fi extrem de complicat, deoarece nu este clar un lucru esenţial: CE ANUME VOR ARDE? Vor proceda ca DeHaan sau ca José Torero, specialişti în „ştiinţa focului", şi vor arde un porc? Cât de relevant ar fi? Amintesc că Alexandra are 1,6 m, în vreme ce înălţimea totală a butoiului este de 0,9 m, din care trebuie să scădem minim 0,2 m (pirostriile pe care i-ar fi fost aşezate tălpile). Înainte de a face focul, n-ar trebui verificat CÂT din trupul Alexandrei ar fi încăput într-un cilindru cu diametrul de 59 cm şi înălţimea de 70 cm?

Chiar dacă am admite că, în măsura în care ar permite-o spaţiul restrâns, un cadavru la fel de înalt ca Alexandra ar avea genunchii flexaţi, stând ciuci, tibiile nu ar proteja mult timp femurul, astfel încât arderea lor ar fi fost inegală, nu ca la CREMATORIU? Apoi, temperatura în butoi ar fi fost uniformă sau era mai mare spre nucleul flăcărilor şi, spre deosebire de arzătorul unui cuptor de aragaz, s-ar modifica în permanenţă? În această ipoteză, ar mai fi rămas bucăţi numai din mijlocul oaselor, nu şi dinspre epifizele lor? Nu „scăpa" nici un os ceva mai mare?

De ce anchetatorii s-au gândit abia acum să facă un experiment judiciar? Oare Dincă (sau posibilii lui colegi aflaţi în libertate?) s-a mai documentat şi speră să ne convingă că ar fi spus adevărul? N-ar fi cam târziu? Diverse autorităţi n-au apucat ele însele să mintă prea mult? Presa „amică" a lansat vorba că înregistrările convorbirilor Alexandrei cu cei de la „112" ar fi false. Nu mă surprinde. Cât timp există aceste înregistrări, mai poate Poliţia să spună orice vrea despre conversaţiile ei „intime" cu Alexandra? Mai poate ea să adauge noi şi noi indicii, punându-le în seama acesteia? Domnul Pistol şi Ministerul care îl apreciază, acordându-i deplină încredere chiar şi atunci când spusele lui sunt contestate de înregistrările Serviciului „112", se pot simţi confortabil atunci când imaginaţia le este atât de drastic limitată de câteva afirmaţii ale Alexandrei, mai periculoase şi mai iritante pentru dânşii decât toţi protestatarii din pieţe?

Şi dacă, totuşi, ar fi adevărat că înregistrările nu sunt autentice, nu se prăbuşeşte totul, o eventuală făcătură ridicând inclusiv întrebarea dacă nu cumva Alexandra a jucat un rol, pentru a agita spiritele?

Da, este adevărat că o parte din stenogramă conţine pasaje care nu se regăsesc în fişierul audio. Din primele pagini, am atenţionat asupra acestui detaliu, dând şi exemplul frazei: „Domnule, domnule, este o MAŞINĂ MARE în curte ....", care apare în stenograma celui de-al doilea apel, dar lipseşte din înregistrarea acestuia. Era doar una dintre mostrele privind „cizelarea" textului, spre a crea „probe". Problema majoră este că aici este implicat Statul, prin Ministerul de Interne (să nu strigăm acum tot catalogul).

În opinia mea, butoiul n-ar trebui folosit pentru a verifica declaraţiile mincinoase ale lui Dincă printr-un experiment judiciar, decât dacă se doreşte ştergerea unor urme sau măcar crearea unor incertitudini suficient de mari pentru a-l elimina dintre posibilele probe. Şi dacă, totuşi, procurorii vor ţine morţiş să îl folosească, avocaţii părţilor (despre care îmi place să cred că nu fac parte din „joc") ar trebui să ceară să se consemneze starea recipientului, mai cu seamă măsura în care acesta este ruginit în întregime sau dacă (şi unde) tabla mai este acoperită cu vopsea sau orice altă peliculă similară (prezenţa acestora poate indica pragul maxim al temperaturii la care a fost supusă tabla butoiului). De asemenea, în locul dumnealor, aş cere să fie cântărită cantitatea de lemn care va fi necesară, precum şi a celorlalte posibile materiale folosite drept combustibil şi aş urmări atent evoluţia temperaturii şi ce se întâmplă cu cenuşa (dacă şi în ce măsură trebuie treptat înlăturată, ca să nu afecteze arderea). Despre înregistrare video nu mai vorbesc (desigur, spre a fi adăugată la dosar, spre ştiinţa judecătorilor).

CAZUL TERESA HALBACH

Revin la o frază din citatul de la început:

„Expertul american a explicat această metodă în cadrul serialului «Making a Murderer» care face referire la cazul Teresa Halbach..."

Povestea, pe scurt. Teresa Marie Halbach (25 de ani, de profesie fotograf) a fost văzută ultima oară la 31 octombrie 2005, iar pe 3 noiembrie, părinţii au anunţat Poliţia asupra dispariţiei ei. S-au strâns circa 200 de persoane (ca la Caracal) şi a început scotocirea. Două zile mai târziu, maşina ei a fost în mod „miraculos" descoperită de Pamela Sturm, în interiorul unui imens parc de maşini distruse, din care, prin dezmembrare, proprietarii terenului şi eventuali clienţi care nu mai găseau pe piaţă anumite piese pentru maşini a căror fabricare încetase, încercau să le găsească în asemenea cimitire de maşini (Dincă nu avusese/avea o ocupaţie asemănătoare?). Când nu mai rămânea nimic, caroseriile erau turtite, aşezate una peste alta şi vândute ca fier vechi. (Dincă nu vindea metal?) Toată afacerea aparţinea firmei „Avery Auto Salvage", întemeiată de fraţii Avery: Charles, Steven şi Earl. „Jupânul" întreprinderii, Steven (40 de ani, pe atunci), se pregătea să vândă afacerea (ca şi Dincă), când a fost acuzat de moartea

tinerei (altă coincidenţă). Principalele probe ale procuraturii americane împotriva lui Steven Avery au fost următoarele:

(1) într-un colţ al cimitirului de maşini, a fost decoperit şi micul SUV al Teresei Halbach (Toyota, RAV4, produsă în 1999), care era încuiat (nu cumva să-l fure cineva?);

(2) în interior erau urme de sânge provenind de la Steven Avery;

(3) într-un butoi în care acesta ardea diverse lucruri, au fost descoperite resturi din trei obiecte ale celei dispărute: telefonul mobil (Motorola Razr – model lansat în 2004 cu colaborarea celor de la Apple), PAD-ul (Palm Pilot) şi aparatul foto (Canon, PowerShot A310);

(4) într-o groapă, folosită de Avery tot pentru a arde felurite lucruri, au fost găsite o parte din oasele acesteia şi resturi din îmbrăcămintea ei;

(5) ADN-ul lui Avery a fost prelevat din două locuri:

a) cârligul de închidere al capotei maşinii RAV4 şi

b) cheile de rezervă ale acesteia, descoperite pe o carpetă din dormitorul lui;

(6) pe un glonţ deteriorat, în garajul lui Avery (unde erau şi tuburi ale mai multor cartuşe trase), se afla ADN-ul Teresei Halbach.

La primă vedere, când vezi atâta ADN, sânge şi bunuri ale defunctei în ograda acuzatului, dosarul poate să pară altfel decât „beton"? Poate c-o fi cum pare, numai că...

Dacă faci abstracţie de poziţia oficială, să nu surprindă faptul că s-au găsit SÂNGE şi ADN, dar absolut NICI O AMPRENTĂ? Nu este cel puţin ciudată prezenţa sângelui presupusului asasin (sânge care de la ce o proveni?), dar nu şi cel al victimei? Avery a stat să o incinereze pe tânără, dar nu şi îmbrăcămintea, din care ar fi lăsat suficient de mult ca să poate să fie incriminat? A incinerat tânăra şi a păstrat intactă maşina acesteia (pe care, repet, chiar ar fi încuiat-o), deşi, dacă ar fi fost rănit, nu avea cum să nu ştie că lăsase peste tot pete de sânge? Unde sunt cam două treimi din corpul victimei? De unde avea cheile DE REZERVĂ şi cum de le păstra în dormitor, la vedere? Dacă glonţul care – ni se sugerează – ar fi străbătut-o pe Teresa a fost găsit în garaj, nu se presupune că acolo ar fi avut loc şi posibila crimă? Dacă „da", victima avea cu sine, în acel garaj, pe lângă telefonul mobil, şi PAD-ul şi aparatul de fotografiat? Nu se despărţea de ele niciodată? Dacă le lăsase în maşină, ce rost avea să fie luate de acolo şi distruse prin ardere... cu măsură, cât să poată fi recunoscute? Individul care ar fi făcut scrum oasele cuiva, n-a distrus complet nişte bucăţi din plastic, pe care, culmea, le-a mai şi lăsat la vedere în butoiul în care ardea lucruri din categoria „gunoaie" şi de unde le-a cules triumfătoare Poliţia? Cum de Pamela Sturm, persoana care a anunţat Poliţia că ar fi descoperit maşina victimei, plecase în căutarea ei şi (se pare că) o şi găsise FĂRĂ SĂ ŞTIE CE CULOARE ARE şi fără să aibă vreun alt indiciu de identificare? În discuţia cu Poliţia, Pamela Sturm l-a întrebat pe şeriful Pagel dacă se poate urca în maşină („Is it okay if I go in the car?"); ce o fi intenţionat, cum ar fi pătruns în maşina încuiată şi o fi ţinut cont de interdicţia verbală a lui Pagel? Teresa Halbach este fotografiată lângă maşina ei de culoare VERDE sau VERDE ÎNCHIS (culoare care apare şi în documente oficiale – „green" sau „dark green"), în vreme ce maşina găsită pe terenul „Avery Auto Salvage" este ALBASTRĂ; nu pare puţintel straniu şi nu are dreptate cel care arată cum s-a făcut „photoshop"-area? Cum descoperirea (?) RAV4 pe terenul lui Avery a fost anunţată dimineaţa, la ora 10:30, primele ei poze or fi fost în mod deliberat făcute după lăsarea întunericului, ştiindu-se că nuanţele culorilor verde şi albastru se folosesc în multe combinaţii, care poartă nume mai puţin cunoscute şi mai greu de prezentat în cuvinte, putând fi confundate, mai ales în cazul culorilor metalizate? (Ce ne scapă oare aici?) De ce descoperirea oaselor victimei nu a fost nici filmată, nici fotografiată? Ce legătură dovedită cu cazul au fotografiile cătuşelor pentru mâini şi pentru picioare, aflate ca piese la dosar? (Să ne mai mire scenariştii lui Dincă?) Care ar fi fost mobilul crimei? Etc. etc.

Sigur, condamnatul Steven Avery poate fi un imbecil şi un coleric, caz în care lipsa „prudenţei criminale" s-ar explica lesne, numai că, de-ar fi aşa, mărturiile lui n-ar fi fost mai incriminatoare chiar decât mostrele ADN? Din pură curiozitate, am frunzărit o parte din dosar. Mi-am creionat câteva impresii şi mi-am formulat foarte multe ÎNTREBĂRI, dar subliniez că, neavând concluzii finale, rândurile de faţă nu constituie o judecată de valoare asupra soluţionării procesului. Nu aş fi ştiut nimic despre Halbach şi Avery, dacă în presa noastră nu ar fi apărut informaţia că un mare expert american, pe nume John DeHaan, ar fi spus că incinerarea se poate face şi într-un butoi de 200 de litri, nu neapărat la crematoriu.

Justiţia americană l-a condamnat pe Avery la detenţie pe viaţă. Şi, ca să ştie de o treabă, nu l-a iertat nici pe nepotul acestuia (Brendan Dassey), în vârstă de 16 ani, la data derulării evenimentelor. Spre deosebire de unchiul său, acesta va putea să ceară eliberarea condiţionată, începând cu anul 2048. Avocaţii celui din urmă susţin că acesta a fost manipulat, ofiţerii profitând de limitarea intelectuală a adolescentului:

§ „Dassey's attorneys, however, say he's BORDERLINE INTELLECTUALLY disabled and was MANIPULATED by experienced police officers into accepting THEIR STORY of how Halbach's murder happened" („Fox6Now", 15 noiembrie 2018).

Întrebare valabilă şi pentru cazul Caracal: este imposibil, din punct de vedere tehnic, să fie „plantate" mostre de sânge, de material genetic sau alt fel de (false) probe? În cazul unui răspuns negativ, în toată povestea, esenţială era obţinerea unei mici cantităţi de sânge, din care se putea extrage şi ADN-ul. Dar, dacă am accepta şi această ipoteză (împărtăşită şi de cei 300.000 de oameni au semnat o petiţie prin care cer punerea în libertate a lui Avery), n-ar trebui, aproape automat, să fim de acord că toate ipoteticele făcături ar fi opera unei ECHIPE, nu a unei singure persoane?

Este imposibil ca Justiţia americană să fi greşit în cazul lui Avery? Din păcate, aşa cum se va vedea, răspunsul este un „nu" ferm.

*

Cei care au publicat opinia lui John DeHaan n-au ştiut sau au uitat să spună un lucru despre Steven Avery: în 1985, a fost condamnat la 18 ani de puşcărie, pentru viol şi tentativă de omor, asupra numitei Penny Ann Beerntsen, în ciuda faptului că existau probe materiale, precum şi 15 sau 16 martori oculari care dovedeau că, la ora atacului, Avery se afla cu ei, la vreo 70 de km de locul faptei. Ei, şi?

În 1996, judecătorul a respins redeschiderea dosarului, cerută în baza unei noutăţi: probele biologice de sub unghiile victimei Beerntsen nu conţineau ADN-ul lui Avery, ci al altei persoane. Ei, şi?

În 2003, cel atât de sever condamnat ÎN LOCUL ALTUIA şi-a ispăşit pedeapsa şi, curând, s-a constatat că ERA NEVINOVAT, făcând degeaba mai multă puşcărie decât Corneliu Coposu. (Recent, „abc.News" titra: „24 years later, a wrongfully convicted man is finally cleared" – 09.07.2019.)

În toamna anului 2004, Avery a cerut o despăgubire de 36 milioane USD din partea comitatului Manitowoc (Wisconsin), a unui fost şerif şi a unui avocat, dar investigaţiile s-au extins, vizându-i pe tot mai mulţi – ca la Caracal! Până la urmă, după ce fusese din nou arestat, în cazul Halbach, a primit o compensaţie de 305.000 lire sterline, adică 16.944 £/an sau 1.412 £/lună („It took 18 years for his conviction to be overturned and he was given a £305,000 payout in compensation" – „The Sun", 27 februarie 2019). Nu-i cam prea puţin pentru atâta amar de puşcărie, făcută fără de vină? Şi cine a dat banii: indivizii vinovaţi sau, ca la noi, Statul?

Conflictele actualului preşedinte american cu personaje importante din procuratura SUA sunt destul de cunoscute şi, dacă vrem să luăm Statele Unite drept exemplu în plan juridic, n-ar trebui să privim cu mai mare atenţie asupra unor asemenea dispute, asupra modului în care se încheie şi asupra costurilor – materiale sau nu – care nu sunt la vedere?

Nu ştiu dacă ideea cu butoiul din Caracal a venit de peste Ocean sau dacă ai noştri, singuri-singurei, auzind de ea, au preluat-o sau dacă, pur şi simplu, este o coincidenţă. Un lucru este sigur: nu m-aş simţi deloc în siguranţă, dacă aş şti că dreptatea este împărţită de asemenea profesionişti. Cazul Avery, la care ne-a trimis fără voie presa noastră, aflată în căutare de dovezi care să susţină cu orice chip teoria oficială a vinovăţiei absolute a lui Dincă, un fel de demon unic dintr-un târguşor de sfinţi, ne deschide perspective nu tocmai vesele. Simpla dovedire a inocenţei lui Steven Avery este sau nu de natură să indice vinovăţia organelor de anchetă şi a justiţiei americane, de la poliţist la judecător? Este sau nu de natură să arate că REŢELE din care fac parte interlopi, poliţişti, procurori şi magistraţi găsim şi în Statele Unite? Ce am fi spus dacă toate acestea se întâmplau la noi? Dacă pe ai noştri îi judecăm aspru în numele dreptăţii, ce ne opreşte să taxăm în mod identic faptele oricui din lume, fără a ne lăsa influenţaţi notorietate, de un aparent interes de moment, de putere şi de alţi factori similari?

Asistăm la propria degradare? Dacă „nu”, să fiu iertat pentru întrebare. Dacă „da”, suntem şi noi responsabili de asta? Sună dur, poate o fi şi ceva exagerare, dar nu ne cam uităm trecutul spre paguba prezentului? De pildă, în 1857, România figurează ca prima ţară din lume producătoare de petrol, tot atunci Bucureştii fiind cel dintâi oraş al lumii iluminat cu petrol lampant (aşa-numitul „gaz”). Nu am fost, astfel, pionieri ai rafinării petrolului? Cei tineri nu cunosc, iar părinţii nu le spun, parcă din ruşine, că din 1948 am avut un mare Institut de Petrol, Gaze şi Geologie şi că specialiştii noştri în acest domeniu au deschis o mulţime de câmpuri petroliere în Orientul Mijlociu şi au construit platforme marine, Ţara fiind în mod firesc printre primele forţe în acest domeniu. Ce-a mai rămas din această avere? Astăzi, după doar trei decenii, politicienii privesc cu disperare şi ochi lăcrămoşi către firmele străine de foraj marin, care au întrerupt lucrul în Marea Neagră. Ce-o fi cu noi?

*

Afaceri putem să facem cu oricine, dacă ne aduc un profit echitabil. La fel, ar fi natural să fim parte în alianţe şi în orice fel de înţelegeri internaţionale, dacă raportul dintre investiţii şi câştiguri (fie ele şi strict morale) este apropiat de acela al partenerilor. Într-o singură privinţă cred că ar trebui să fim mai reţinuţi: atunci când ne alegem modelele de viaţă de prin străinătăţuri. În fond, avem nevoie vitală de ele? Dacă „da”, trăim un prezent de frenetică... neputinţă, iar trecutul ne este un dureros pustiu?

STATE OF WISCONSIN : CIRCUIT COURT : MANITOWOC COUNTY

Opinia expertului John D. DeHaan

STATE OF WISCONSIN, Plaintiff, v. STEVEN A. AVERY, Defendant.	)))))))))	Case No. 05-CF-381 Honorable Judge Angela Sutkiewicz, Judge Presiding

AFFIDAVIT OF JOHN D. DeHAAN, Ph.D.

Now comes your affiant, John D. DeHaan, Ph.D., and under oath hereby states as follows:

1. I am of legal majority and can truthfully and competently testify to the matters contained herein based upon my personal knowledge. The factual statements herein are true and correct to the best of my knowledge, information, and belief. I am of sound mind and I am not taking any medication nor have I ingested any alcohol that would impair my memory of the facts stated in this affidavit.

....

20. Many of the bone fragments shown in Dr. Eisenberg's forensic anthropology photographs (Item 20C and 20E) appear to be coated with a yellow or tan soil or dust. Dr. Eisenberg reported that she rinsed some of the recovered bone fragments to allow detailed examination. The bone fragments shown in Dr. Eisenberg's forensic anthropology photos largely consisted of fragments 1-4cm in length (0.4 to 2"). Many were completely calcined with no charring of organic tissue visible. Others bore charred residues of organic material in the cancellous or spongy structure within. Such damage can be induced by exposure to an open-air fire of ordinary combustibles for six to eight hours or for shorter times (three to four hours) in a well-ventilated fire in a metal enclosure such as a burn barrel or automobile trunk.

....

John D. De Haan, Ph.D.

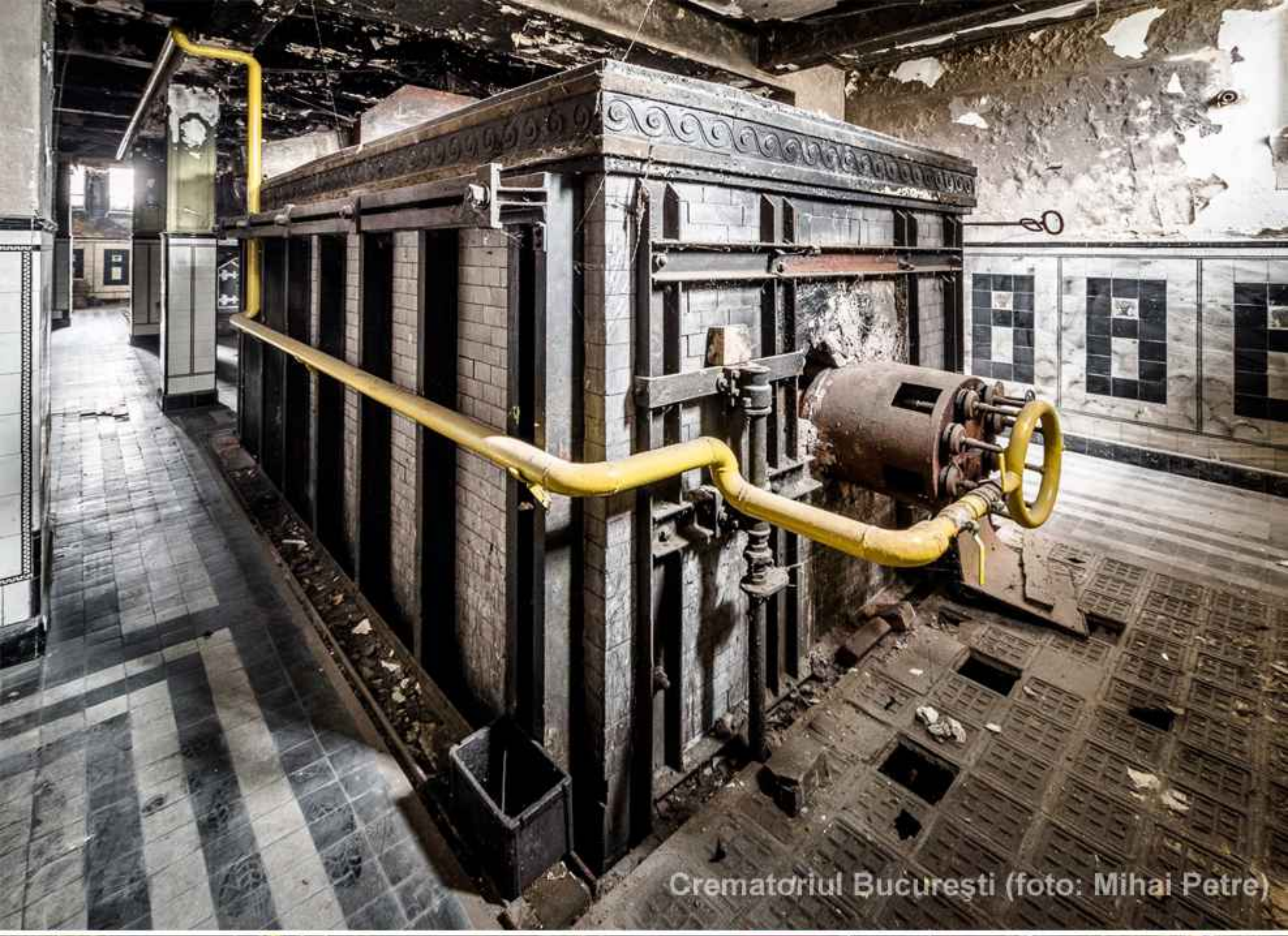
John D. DeHaan, Ph.D.

Semnează „De Haan", dar acceptă varianta „DeHaan"

Subscribed and sworn before me this 25 day of May, 2017.

See california attached.

Notary Public

Crematoriul București (foto: Mihai Petre)

Butoiul din curtea lui Gheorghe Dincă (Caracal, str. Craiovei 169)

Unul dintre cele 7 butoaie de ars gunoaie, aflate pe proprietatea lui Steven Avery

Ce mi-e crematoriul, ce mi-e butoiul; nu-ţi poţi aprinde ţigara de la amândouă?

BURN-Y F. GIBBONS AND F...
foodpunk.wordpress.com

Keep 200 Ft Back: My View ...
garyryman.blogspot.com

Metal Barrel Fire Pit Incredib...
theold5milehouse.com

Bigmista Balcony Barrel Sm...
bbq-brethren.com

A fire burning in a barrel Sto...
alamy.com

Metal Barrel Fire Pit The Bot...
mccmatricschool.com

How to Make a Burn Barrel | ...
farmandfleet.com

Picture of 55 Gallon Drum Fi...
evpainfo.com

Burning Away: Part 2 | Esse...
thewannabesaint.com

Burn Barrel Benefits - AllOut...
alloutdoor.com

22 Unique DIY Burn Barrel ...
morningchores.com

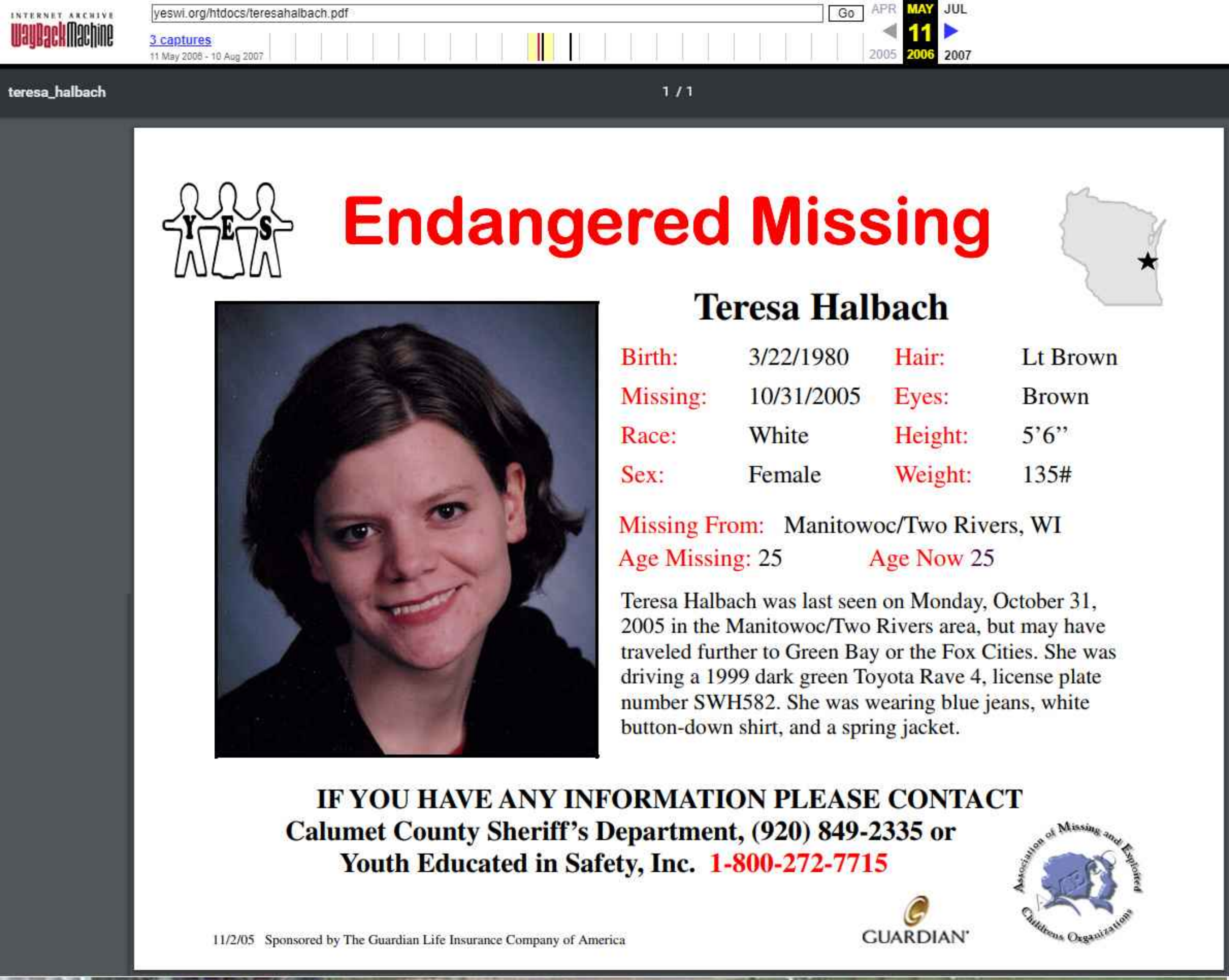

Caracal, str. Craiovei 169

Teresa
HALBACH
DCI 05-1776

teresa_halbach 1 / 1

Endangered Missing

Teresa Halbach

Birth:	3/22/1980	Hair:	Lt Brown
Missing:	10/31/2005	Eyes:	Brown
Race:	White	Height:	5'6"
Sex:	Female	Weight:	135#

Missing From: Manitowoc/Two Rivers, WI

Age Missing: 25 Age Now 25

Teresa Halbach was last seen on Monday, October 31, 2005 in the Manitowoc/Two Rivers area, but may have traveled further to Green Bay or the Fox Cities. She was driving a 1999 dark green Toyota Rave 4, license plate number SWH582. She was wearing blue jeans, white button-down shirt, and a spring jacket.

IF YOU HAVE ANY INFORMATION PLEASE CONTACT
Calumet County Sheriff's Department, (920) 849-2335 or
Youth Educated in Safety, Inc. 1-800-272-7715

11/2/05 Sponsored by The Guardian Life Insurance Company of America

GUARDIAN

Association of Missing and Exploited Childrens Organizations

Groapa („burn pit") în care au fost găsite fragmentele osoase (presupuse a fi) ale Teresei Halbach. Expertul John David DeHaan a contestat varianta oficială, conform căreia arderea cadavrului s-ar fi produs chiar aici. El a afirmat că un cadavru uman ar putea fi incinerat într-un butoi de tablă, însă nu a oferit nici o iinformaţie concretă în acest sens, legat de cazul Halbach.

Teresa Marie Halbach

Post Crescent.

Police vehicles line up outside the Avery property on Nov. 10, 2005, near Mishicot. Investigators searching for Teresa Halbach, who had been missing since Oct. 31, found burned human remains at a salvage yard owned by the Avery family.

USA TODAY NETWORK-Wisconsin

Science

'Burning bodies' experiment casts doubt on fate of missing Mexican students

By **Lizzie Wade** | Sep. 13, 2016 , 12:00 PM

José Torero

Este artículo está disponible en español.

MEXICO CITY—In September 2014, 43 university students disappeared in Guerrero state in southern Mexico. The Mexican government has maintained that a drug cartel murdered the students and burned their bodies at a trash dump. But forensic investigators and human rights groups were doubtful, citing gaps in the evidence and a federal investigation that they contend fell short of international standards. Now, a renowned fire scientist says his latest experiments rule out the government's explanation once and for all.

Using pig carcasses as a proxy for human bodies, José Torero, a fire scientist at the University of Queensland, St. Lucia, in Brisbane, Australia, incinerated up to four pigs at a time and determined that the inferno necessary to consume 43 bodies could not have occurred at the dump. "José knows what he's doing," says John Lentini, an independent fire investigator in Islamorada, Florida, who wasn't involved in the research but has participated in other high-profile cases. "It doesn't make any sense that you can make 43 people disappear like that."

precisely, and left out tires, which would have made the fire less efficient. The experimental set-up, Torero says, represented "the ideal scenario."

His team systematically burned pig carcasses. Even when using 630 kg of wood for a single 70-kg pig, 10% of the pig's flesh remained after the fire burned out, Torero told *Science*. Forty-three bodies of a similar weight, therefore, would have required over 27,000 kg of wood, and organic matter would have survived the fire. Even if the cartel had been able to find that much wood in Cocula, the intense bonfire would have scarred nearby tree trunks, Torero says. Visiting the dump 10 months after the disappearances, he saw no such scars.

José Torero

Torero also burned up to four pig carcasses at once to explore whether body fat would fuel the fire and promote total incineration. Each added carcass weakened fire intensity, the team found. Burning 43 bodies together, therefore, would require much more wood than burning each separately. "Bodies are a large percent water," says Lentini. "They're not great fuel."

Torero plans to submit his findings for peer review in the fall. In the meantime, he hopes his experiments will prod investigators in the grisly case to move beyond Cocula. "We should stop looking into the dump," Torero says, "because that's not what happened."

***Update, 15 September, 10:21 a.m.:** On 14 September, Tomás Zerón de Lucio **resigned as the head of the Attorney General's criminal investigations division**. He was a key figure in the government's investigation, and the parents of the Ayotzinapa victims had long called for his dismissal.*

Burning pig carcasses failed to support the government's contention that 43 students were incinerated. SCHOOL OF CIVIL ENGINEERING, THE UNIVERSITY OF QUEENSLAND

Experiment José Torero

Never give up
Rally 2019
JOIN THE FIGHT
We Stand With
STEVEN
AVERY
www.facebook.com/groups/AveryDasseyProject

Never give up
Rally 2019
JOIN THE FIGHT
We Stand With
BRENDAN
DASSEY
Justice+Freedom
4
Brendan Dassey

Deep Jewel Green Metallic

Mystic Teal Mica

This photo of Teresa and her RAV4 was edited, before being distributed, to more closely match the Toyota color "Mystic Teal"

Wisconsin DOJ Division of Criminal Investigation

ACISS Investigative Report

Report Number: 05-1776/170 Report Date: 12/14/2005

Primary Information	
Report Number:	05-1776/170
Report Date:	12/14/2005
Type Of Report:	Investigative
Description:	TERESA MARIE HALBACH: Contact with WI State Crime Lab re: Halbach Vehicle
Occurence From:	11/07/2005 00:00
Occurence To:	11/07/2005 00:00
Dissemination Code:	Agency
Reporting LEO:	Fassbender, Thomas J (Appleton Special Assignments / Wisconsin DOJ Division of Criminal Investigation)
Approval Status:	Approved
Approved Date:	12/22/2005
Approved By:	Kelly, Carolyn S (Madison Arson / Wisconsin DOJ Division of Criminal Investigation)

Related Subjects

Name	Type	Sex	Race	DOB	Relationship
Avery's Auto Salvage	Business	---	---	---	Subject of Interest
Hillegas, Ryan J	Person	Male	White	3/18/1980	Mentioned
Halbach, Teresa Marie	Person	Female	White	3/22/1980	Victim

Related Vehicles

Make	Model	Color	Tag #	Tag Year	Relationship
Toyota	Rav 4 truck	Dark Green	SWH582	1999	Victim's Vehicle

Zellner's PCM

Bottom of pg. 3

5. On November 3, 2005, Officer Colborn discovered the victim's vehicle and called dispatch, on a personal line, to confirm the victim's license plate number. (TT:2/20:180-182). On November 3, 2005, according to the Manitowoc County Sheriff's Department reports, Ms. Halbach's vehicle was seized. Manitowoc County Sheriff's Department Summary Report, attached and incorporated herein as Exhibit C: STATE 78.

WITNESS	4	JOSHUA R RADANDT	3510 W TWIN LN TWO RIVERS, WISCONSIN 54241	(920) 755-4503	WHITE	MALE	11/10/1974

Exhibit C

		Address	Date/Time	Type
	...N ALLAN AVERY SR	12932 AVERY RD TWO RIVERS, WISCONSIN 54241	11/15/2005 13:00	S-SUMMONED/CITED
552 A	STEVEN ALLAN AVERY SR	12932 AVERY RD TWO RIVERS, WISCONSIN 54241	11/15/2005 13:00	S-SUMMONED/CITED

Property

Date	Code	Type	Make	Model	Description	Tag No.	Item No.
11/3/2005	6 - EVIDENCE/SEIZED	03-AUTOMOBILES	TOYOTA	RAV4 (sport utility)	TOYOTA RAV4 DARK GREEN		

Suspect Vehicles

No.	Vehicle Type	Year	Make	Model	Color	License Plate	State

MISSING PERSON/TERESA HALBACH

11/03/05: I, Det. Remiker, was called in to assist with an investigation reference a missing adult. Lt. Lenk, Det. Jacobs, and I met with CASO Inv. John Dedering at the MTSO. Inv. Dedering stated they received a missing adult report reference TERESA HALBACH who has been missing since 10/31/05. Inv. Dedering stated they received the missing adult report from family members on 11/03/05. Inv. Dedering stated, during his follow-up, he found that TERESA made at least 2 stops in Manitowoc Co. reference her employment. TERESA is currently employed by a company called AUTO TRADER from the Fox Cities area. Inv. Dedering stated, based on his investigation, he has found that TERESA made stops at a residence on Avery Rd and on CORD B. These locations have been identified as the residences of GEORGE ZIPPERER (CORD B) and possibly STEVEN AVERY (Avery Rd). Information we received was that TERESA, during her employment, goes to various locations and takes photos of vehicles which are attempting to be sold. TERESA has not returned home, and there are indications that this is very unusual. There are concerns about TERESA'S well-being. Inv. Dedering requested our assistance in making contact at some residences in Manitowoc Co. in an attempt to obtain further information.

I, Det. Remiker, received information previously that Sgt. A. Colborn made contact at the AVERY property on Avery Rd. Sgt. Colborn made contact with STEVEN AVERY and obtained information about his observations involving TERESA HALBACH. Information we received was that TERESA was at the AVERY property to take a photo of a vehicle which was possibly owned by BARBARA JANDA. Sgt. Colborn indicated that he received information that TERESA was at the AVERY property on 10/31/05 during the afternoon hours.

MANELE DE PRESĂ LA UMBRA F.B.I.

(28 septembrie)

Nedumeriri şi suspiciuni – „Nea Gică”, „dom’ Butoi” & ceilalţi

MANELE DE PRESĂ LA UMBRA F.B.I.

Cu o cadenţă adesea impresionantă, mass-media ne serveşte zilnic tot felul de ştiri. Multe sunt prezentate drept „veste-şoc a zilei!”, redactorii mai grijulii cu noi, adăugând şi avertismentul: „mare atenţie!”. Potrivit acestei prese, ne ducem ziua din şoc în şoc, cu Groaza-cea-Mare în sufleţele, şi nu va fi de mirare dacă, azi-mâine, or să adauge: „Pericol! Nu lăsaţi copiii să citească!” sau „Puneţi mâna la ochii minorilor!” Alternativ, ni se spune: „cazul Caracal explodează” – ştire credibilă, ea putând explica de ce nu a mai rămas nimic din el. „Situaţia este halucinantă!”, nu-i aşa?

Naraţiunea de la Caracal aminteşte surprinzător de mult de cazul Halbach, tânăra ucisă în statul Wisconsin din SUA, tăiată bucăţi şi arsă într-un butoi din tablă. Şi atunci, chimiştii FBI au jucat un rol crucial (dar a fost contestat de sute de mii de americani).

*

Suspiciunea că tot ceea ce s-a întâmplat la Caracal a fost o FĂCĂTURĂ, la care au participat activ, cu bună-ştiinţă, oameni din cel puţin un mijloc de propagare a informaţiei este susţinută şi de evoluţia informaţiilor cu care am fost bombardaţi.

Să privim lucrurile din urmă, cu cât mai puţină emoţie.

24 IULIE.

Puţin înainte de ora 10, Alexandra Măceşanu a părăsit locuinţa din Dobrosloveni, pentru a merge la Caracal. Se bănuieşte că, în acest scop, a ieşit „la şosea”, pentru a face autostopul. Nimeni din comună nu pare să o fi văzut – nici aşteptând, nici urcându-se într-o maşină. Din momentul în care a părăsit curtea casei, nu a mai putut fi contactată de nimeni. Seara, în jurul orei 20:00, părinţii au anunţat Poliţia locală.

25 IULIE.

■ Pe la 8–9 dimineaţa, cum fata nu venise acasă, Poliţia din Dobrosloveni a demarat primele formalităţi.

■ „La ora 10.30, mama minorei a primit un apel telefonic (de pe numărul 0763931765) de la un bărbat care a utilizat apelativul «mamă soacră», spunându-i că el şi minora sunt bine şi urmează să plece în Anglia să facă bani, convorbire ce s-a purtat în prezenta agentului şef adjunct Bleja Lucian.”

Interesantă potriveală. Să sune fix când era la Poliţie! Sau n-o fi coincidenţă?

■ La ora 11:05:07, (teoretic) fără ştirea altcuiva, Alexandra a sunat la „112”, unde a mai revenit cu două apeluri (11:06:25 şi 11:12:36). Potrivit declaraţiilor a doi poliţişti (agent şef principal Florentin Neagoe şi comisar C-tin Tudor Pistol, şeful Biroului de investigaţii criminale), ar fi purtat două conversaţii şi cu aceştia, dar nu au fost înregistrate, iar pretinsul lor conţinut este contrazis de cele trei înregistrări anterioare.

Alexandra a acuzat faptul că fusese SECHESTRATĂ, iar la întrebarea operatoarei, care era curioasă să afle dacă fusese VIOLATĂ, a răspuns prompt: „Da, am fost violată”. Încă de la începutul celui de-al doilea apel, înainte să fi găsit cartea de vizită a celui pe care îl acuză, ea spune: „pe domn îl cheamă Popescu Lucian Gabriel”, dar afirmaţia sa nu pare să fi interesat. În sfârşit, nu invocă BĂTAIA decât târziu, în ultima replică din cea de a doua conversaţie, pentru a explica de ce se teme de individul care o sechestrase („Vă rog veniți repede că mi-e frică de el, m-a bătut...”).

■ Localizarea casei în care se afla.

1) Informaţiile transmise de Alexandra au fost aproape de zero:

„**OPERATOARE**: ...și acuma pe unde ești? Te poți uita?

ALEXANDRA: Nu pot, sunt închisă într-o cameră, VĂD DECÂT O POARTĂ.”

2) S.T.S. prezintă un perimetru larg, care nu include locuinţa lui Dincă sau, în cel mai bun caz, aceasta se află la limita de sud a „feliei de pizza” oferite de Serviciu.

3) D.O.S. n-a reuşit nici cât STS, menţionând că telefonul este închis – situaţie în care nu poate fi depistat.

Concluzie:

Apelurile Alexandrei şi telefonul lui Dincă NU AU CONTRIBUIT CU NIMIC LA AFLAREA LOCULUI în care aceasta fusese sechestrată. Dată fiind incertitudinea, nu poate fi exclus ca informaţiile de la STS să fi fost CORECTE, iar Serviciul „112” să fi fost apelat din altă locaţie decât casa lui Dincă. De asemenea, condiţiile în care Alexandra a dat acest telefon puteau să fie complet diferite de cele imaginate astăzi de anchetatori. Cu toate acestea, presa a susţinut că „Oamenii legii au ajuns la suspect folosindu-se de datele GPS de pe telefonul uneia dintre tinere”. Ce să mai zici?

26 IULIE.

Să ne reamintim fapte incontestabile din ziua de 26 iulie, în care presa joacă rolul de „detonator social”. (Două zile mai târziu, „Kanal D” anunţa ca primă ştire, în ediţia de prânz: „ERORI FATALE în lanţ! România se revoltă!”, vorbind de „Gheorghe Dincă, suspectul de asasinate în serie PRIN TORTURĂ”.)

♦ „Comisarul”, ora 09:39:

„ALERTĂ Ipoteză şocantă în cazul dispariţiei MAI MULTOR adolescente din Olt! FETELE ar fi fost găsite ARSE” (titlu).

Cortina se ridicase şi piesa începuse!

♦ Într-un „update” de la ora 09:57, „Adevărul” menţionează:

„Pe FACEBOOK a apărut în urmă cu puţin timp o fotografie, însoţită de un mesaj şocant: «FETELE dispărute din CARAL au fost găsite ARSE pe strada CRAIOVEI nr. 169 aku o oră»“ (textul cules de pe Facebook a fost preluat de mai mulţi, toţi respectând scrierea greşită a numelui „Caracal”).

♦ La ora 10:28, „Antena 1” titrează:

„FETELE dispărute din Caracal, GĂSITE MOARTE acasă la un mecanic auto. Rămăşiţe umane în LOCUINŢA bărbatului care le-a luat la ocazie.”

La 11:56, redacţia pare mai prudentă. Sub titlul „FETELE dispărute din Caracal AR FI FOST arse, într-un incinerator artizanal, în curtea unui mecanic auto”, încă mai lăsa loc dubiului:

„Descoperire tulburătoare în cazul FETELOR dispărute din Caracal, judeţul Olt. Potrivit unor surse, anchetatorii au găsit, într-un incinerator artizanal, oase calcinate, care se presupun că AR aparţine celor două fete.”

♦ Pe situl „Playtech” este postat la ora 11:46:

„Cine sunt FETELE din Caracal, găsite arse după ce au fost date dispărute. Prietenii tinerelor fac dezvăluiri îngrozitoare”.

Precum se vede, deşi cazul trebuia să o privească numai pe Alexandra Măceşanu, el a fost din prima clipă conexat cu acela al Luizei Melencu – probabil, pe considerentul că „doi” este mai mare decât „unu” şi atârnă mai greu. Ba, „Comisarul” a început vorbind de MAI MULTE fete, care ar fi fost arse – idee susţinută fără ezitare şi încă din prima clipă şi de psihologul Tudorel Butoi.

De asemenea, remarcăm importanţa Facebook, care găzduieşte scurt timp un text şi/sau o fotografie, după care acestea dispar, dar noi avem despre ce să sporovăim.

Dacă rostul evenimentelor din Caracal nu pare destul de limpede, să mergem mai departe, reamintind şi alte detalii, pe care acum le putem înţelege altfel decât în acele prime clipe, în care ne-am aflat sub stăpânirea uimirii şi a emoţiilor.

*

Poate la fel de interesantă ca textele postate pe felurite situri este prezenţa mamei Luizei Melencu, apărută la poarta lui Gheorghe Dincă, unde „IMPACTUL EMOŢIONAL a fost atât de puternic încât aceasta a leșinat încă de la poarta locuinței. «Îl omor cu mâna mea», a strigat aceasta" („Replica", 27 iulie). Nu mult după aceea, Al. Cumpănaşu repeta fără încetare, parcă în loc de salut: „mor cu ei de gât".

În „Adevărul" din 26 iulie citim (ora 13:01):

„Mama Luizei, adolescenta despre care se crede că de asemenea a fost sechestrată de bărbatul din Caracal, a ajuns vineri-dimineaţă, 26 iulie, la locuinţa suspectului George Dincă, un bărbat de 65 ani care i-ar fi OMORÂT copila ÎN CHINURI GROAZNICE.

Femeia este distrusă de durere şi repetă continuu «Mi-a omorât copilul!», după ce informaţiile că în frigiderul bărbatului s-ar fi găsit mai multe PUNGI CU CARNE, iar într-un butoi metalic – OASE CALCINATE au ajuns deja la urechile tuturor."

„Adevărul" nu-şi pune întrebări (să admitem că nu avea suficientă informaţie), însă supralicitează cu voinicie, adăugând generos şi „chinuri groaznice", în ciuda faptului că în acel moment Dincă era un anonim care nu recunoştea fapta, declarând că nu o mai văzuse pe nici una dintre cele două fete („El [avocatul din oficiu] susţine că atitudinea bărbatului nu s-a schimbat, SUSŢINE CĂ ESTE NEVINOVAT, dar colaborează cu anchetatorii şi răspunde la întrebările acestora" – „Antena 1", 28 iulie, ora 13:42), iar investigatorii nu descoperiseră nimic care să-i conducă la atare concluzie, care nici în prezent NU ESTE SUSŢINUTĂ CU VREO PROBĂ MATERIALĂ. Dacă Dincă nu ar fi „recunoscut" nici astăzi? Dacă ar fi (fost) complet nevinovat?

Invocarea mai multor „pungi cu carne" şi a unor „oase calcinate" aflate într-un butoi metalic nu duce cu gândul la bestiile din filme, care ucid în chinuri şi apoi îşi taie victimele în bucăţi? N-au fost pregătite şi în curte două mari pete roşii, sugerând sânge? N-a scris „Comisarul", într-un „update", că a primit informaţii noi (de la cine?), conform cărora „Rămăşiţele umane" ar fi fost „găsite în mai multe butoaie metalice, în fântână dar şi în frigider", adăugând că „Surse spun [că] rămăşiţele provin de la PATRU PERSOANE"? Şi „Comisarul" a fost singurul izvor care s-a străduit să ridice la putere pretinsele atrocităţi comise în curtea lui Dincă?

„Antena1", 26 iulie (ora 21:51):

„«Sunt legată cu SÂRMĂ! M-a violat, ajutor!». Detalii de ultimă oră despre cum a fost SCHINGIUITĂ, violată și apoi ucisă Alexandra, UNA DINTRE victimele nenorocirii de la Caracal!"

Aşa apar legendele. Ca la şezătoare.

FEMEIA ÎN ROŞU

Până la un punct, prezenţa şi reacţia doamnei Melencu sunt de înţeles, dar există o întrebare, de soiul „cum ai făcut primul milion?": întrucât la ora 06:00, autorităţile de-abia pătrunseseră în ograda lui Dincă, CINE şi DE CE o adusese acolo şi CÂND aflase doamna Melencu că în dimineaţa zilei de 26 iulie dumneaei urma să facă acest drum, din Dioşti la Caracal? Nu a apărut cam prea repede la poarta lui Dincă? Şi cu ce scop? Să nu te întrebi dacă nu cumva, (cu sau) FĂRĂ ştirea sa, făcea parte din „distribuţie", deoarece trebuia „rezolvată" şi Luiza, fiica ei? Conform cărei logici venise dânsa, mama unei fete din alt dosar, dar lipseau tocmai părinţii Alexandrei, cea care era, de fapt, căutată în acel moment, pentru ea fiind emis şi mandatul de percheziţie? Cert este că, sinceră sau nu tocmai, dânsa a creat o anumită... atmosferă, DÂND SENS TELEVIZIUNILOR de la poarta lui Dincă, creând fără intenţie emoţie în public şi pregătind astfel pretextul pentru anumite modificări legislative. Oare chiar credea că fiica sa era moartă şi făcută scrum?

Dacă se va dovedi că lucrurile sunt departe de ceea ce ni s-a furnizat cu insistenţă, vom mai avea „monstrul din Caracal" sau o sumă de monştri mai mici, la care o ţară întreagă se uită seară de seară, ca să primească adevărul din gura lor?

Unele mijloace de comunicare în masă pretind că, înainte să dispară, Luiza Melencu s-ar fi întâlnit cu o „femeie în roşu”, socotită „misterioasă” şi suspectată a fi avut un rol – unul malefic, evident, dar nimeni n-a improvizat încă ceva concret pe această temă (poate ne ajută FBI). Ca probă că suspiciunile ar fi „rezonabile”, ne este arătată o fotografie, în care Luiza se află, într-adevăr, extrem de aproape de o femeie îmbrăcată în roşu, care priveşte spre ea.

Mă tem că inducerea ideii de ÎNTÂLNIRE nu este tocmai inocentă. Pe cumpărătorii din magazinul în care intri îi întâlneşti, dar nu-i cunoşti şi nici nu-ţi propui asta, după cum nici ei nu se află acolo ca să se bucure de vederea ta. Este o întâlnire pur întâmplătoare, pe care nu o bagi în seamă şi o uiţi repede. Dar întâlnirea poate să fie şi rodul unei înţelegeri, caz în care nu mai este aleatorie, ci preconizată. De asemenea, poate să fie calculată (sau chiar provocată), una dintre părţi aşteptând-o pe cealaltă (fără ştirea acesteia), cu un scop anume. Şi în direcţia asta s-ar zice că vor să bată familia Melencu & avocatul ei, care au cerut identificarea şi audierea respectivei persoane.

Pe Internet poate fi găsită o înregistrare de 15 secunde, în care Luiza (sau o fată care îi seamănă mult) merge pe stradă şi, chiar înainte să intre într-o clădire, trece pe lângă o femeie îmbrăcată într-o haină roşie. Dacă tai din filmare doar un cadru, în care Luiza şi necunoscuta sunt alături (cum s-a întâmplat), n-ai putea să bagi mâna în foc că n-ar fi fost împreună. Când vezi însă întregul filmuleţ, observi că Luiza a trecut pe lângă Femeia-în-roşu ca pe lângă un stâlp, şi trei paşi mai încolo a intrat în clădirea lângă care stătea necunoscuta.

Mai afirmă presa că acestea ar fi „ultimele imagini cu Luiza”. Ciudat! Cum am spus, filmuleţul se încheie arătând-o pe fată INTRÂND în clădire. Dacă filmarea a fost făcută de o cameră de supraveghere, aceasta nu trebuia să o înregistreze şi la IEŞIRE, acelea fiind, în realitate, „ultimele imagini cu Luiza”? Iar dacă acestea ar lipsi, n-ar trebui verificaţi, înainte de toate, cei din imobilul respectiv?

*

La 23 august, presa informa că procurorul Liviu Vasilescu, de la DIICOT – Craiova ceruse Institutului Naţional de Expertize Criminalistice din cadrul Ministerului de Justiţie să procedeze „de urgenţă” la „îmbunătăţirea calităţii imaginilor în vederea observării feţei persoanei PRESUPUSĂ a fi Melencu Luiza Mihaela, care se deplasează pe jos, dinspre Piaţa Victoriei spre strada Craiovei, fiind surprinsă de la minutul 10.14.39 până la minutul 10.15.25”, precum şi în scopul „identificării numerelor de înmatriculare ale celor trei autoturisme care se observă de la minutul 10.31.14 la minutul 10.31.24, circulând spre strada Craiovei, două de culoare gri şi unul de culoare vişinie”.

INEC a răspuns că „nu au putut fi obţinute imagini îmbunătăţite care să redea detalii suplimentare ale persoanei şi autoturismelor de interes” (explicaţiile tehnice nu contează).

Altfel spus, nu există nici măcar certitudinea că persoana filmată ar fi Luiza?

Să spunem că este ea. Am avea 45 de secunde de imagine, în care Luiza merge pe stradă, fără să interacţioneze cu cineva şi fără ca vreun străin să aibă faţă de ea un interes manifest (altminteri, fie s-ar fi cerut informaţii şi despre respectiva persoană, fie ar fi fost nominalizată). Cele trei autoturisme a căror identificare se mai solicită sunt suspectate că au fost ale unui comando trimis să o răpească pe Luiza sau, pur şi simplu, s-a întâmplat să treacă prin zonă, un sfert de oră mai târziu?

Nu cumva unul dintre ele este Renault-ul lui Dincă? Dacă „da”, nu ar fi cazul ca DIICOT, aşa amic cu FBI-ul, cum se crede, să dea nişte explicaţii?

DE-ALE OLTENILOR

Citez câteva fragmente din „Informaţia Gorjului” (26 iulie, ora 13:21), cu precizarea că aceleaşi ştiri au fost vehiculate de aproape întreaga presă.

„Surse din anchetă” ar fi declarat:

§ „«Au găsit HAINELE în casă la el. Îl cunosc de când eram copil, un om respectuos, saluta, ce să vă zic, un om care nici prin cap nu-ţi trecea că ar putea să facă asta. Îşi luase de curând o dubă, se ocupa cu târgurile, cumpăra dintr-o parte şi vindea în alta: păsări, porumbei, ce-i cădea la mână ieftin, cumpăra şi vindea în alte târguri», spune sursa, care dă de asemenea o informaţie de o gravitate extremă: fata ar fi sunat aseară la 112 şi ar fi spus unde se află. (…) Fata dispărută de la Dobrosloveni a sunat aseară, a anunţat: mă aflu într-o casă mare, veche, aproape părăsită, iarbă multă în curte, boscheţi şi are doi câini lupi, e într-un service. În momentul acela el i-a luat telefonul: «Cu cine vorbeşti?». Era un telefon cu botoane, ce se vorbeşte aici. Iar când a închis, cei de la 112, sau eu ştiu cum s-a-ntâmplat, au localizat apelul. După telefon au venit la adresă, dar nu a intrat absolut nimeni, pentru că dimineaţă la ora 4.00 se auzea – «Lasă-mă, că mă omori! Lasă-mă, că mă omori!». Au sunat vecinii la 112, au venit 3-4 echipaje de poliţie şi s-au plimbat pe stradă prin faţa curţii până la ora 6,00. La ora 6,00 au intrat în curte pentru că atunci au obţinut mandat de percheziţie. Alexandra le-a spus la telefon că este fata răpită când aştepta o maşină de ocazie."

■ I-ar fi „găsit HAINELE în casă la el." Aşadar, o dezbrăcase sau doar ni se arată cum se pot „planta" probe din cuvinte?

■ Dacă a sunat de acasă de la Dincă, Alexandra nu putea să spună că se află „într-un service", deoarece acesta NU MAI EXISTĂ de ani buni. În schimb, POLIŢIA ştia că acolo FUSESE, într-adevăr, şi un asemenea atelier mecanic, astfel încât putem intui destul de precis cine ne induce în eroare.

■ Dincă „i-a luat telefonul", a întrebat-o: „Cu cine vorbeşti?", dar nu a verificat pe cine apelase?

■ „DUPĂ TELEFON au venit la adresă." O altă MINCIUNĂ. Una obligatorie, pentru că, practic, nu aveau o explicaţie logică şi legală a modului în care ajunseseră la Dincă. Nici măcar varianta în care procurorii din Caracal ar fi primit o fotografie a maşinii acestuia nu ţine, respectiva poză aflându-se în dosarul Luizei, care este din Dioşti (sat, reşedinţă de comună în DOLJ, la câţiva kilometri de şoseaua Craiova–Caracal), în timp ce Alexandra este din Dobrosloveni – tot sat şi reşedinţă de comună, dar din judeţul OLT, fiind situat pe drumul care leagă Caracalul de Piteşti. Faptul că sunt apropiate (22 km) schimbă procedurile? Conexându-le fără să aibă probe, nu era ca şi când ar fi deschis dosar unei INFRACŢIUNI, nu unor PERSOANE?

■ La ora 04:00, când răcnetele Alexandrei: „Lasă-mă[,] că mă omori!" s-ar fi auzit peste munţi şi peste văi, Poliţia se afla la poarta lui Dincă, luminile în casa acestuia erau stinse şi domnea liniştea firească din timpul nopţii.

„Sursele" care au aprins fitilul cunoşteau adevărul, rostul minciunii lor fiind acela de a INCITA lumea şi de a înfunda „monstrul"? „Informaţia Gorjului" nu s-a întrebat: dacă la ora patru Alexandra striga de scula lumea din somn, cum de două ceasuri mai târziu devenise cenuşă? Publicul, chiar dacă sesizează nepotrivirile (un eufemism), ce ar putea să facă, atâta timp cât personajele cu acces la microfon sunt atent selecţionate şi, cum se abat de la „linie", cum li se astupă cu abilitate gura?

BASME POLIŢIENEŞTI SPUSE DE PRESĂ

Conform unor scenarii de presă, în 24 iulie 2019, Dincă ar fi mers în Dobrosloveni, de unde s-ar fi întors cu Alexandra. Nimeni nu-l întreabă: DE CE a(r fi) făcut acest drum? Obişnuia să transporte pasageri între Caracal şi Dobrosloveni? Putem admite, dar, ca taximetrist, ar fi plecat FĂRĂ CLIENT?

„Antena 1" a afirmat că deţine înregistrarea video a răpirii Alexandrei:

§ „Pe 24 iulie, la 10 dimineaţa, Dincă opreşte maşina pentru a o imobiliza pe Alexandra. Momentul când suspectul coboară de la volan şi trece pe bancheta din spate

este SURPRINS DE CAMERELE DE SUPRAVEGHERE amplasate la câteva case distanţă, care sunt în posesia procurorilor" (7 septembrie).

Te aştepţi să vezi măcar câteva secunde de film edificator. Nici vorbă. Camerele sunt fixate pe imobilul din strada Târgu Vechi nr. 9, dar au un plasament dubios.

Una dintre ele prinde câteva cadre mai limpezi, cu maşina în mers, dar nimic nu atestă că aceasta tocmai plecase de pe loc, după o staţionare de 20 de minute.

Cealaltă este suspectă din mai multe motive.

Întâi, prin poziţionare, întrucât vizează fix locul în care ar fi parcat Dincă, numai că, dacă era cu adevărat maşina lui, se găsea în dreptul CURŢII VECINILOR. O bună parte din imagine este ocupată de ceva ce pare să fie un burlan, ca şi când fie ar fi fost montată pe fugă, SPECIAL pentru această înregistrare, fie, mai plauzibil, orientarea ei obişnuită – spre poartă – ar fi fost modificată temporar.

Apoi, în cazul în care imaginile nu au fost prelucrate de „Antena 1", neclaritatea lor le-ar face de nefolosit. Şi tocmai această cameră video non-performantă l-ar fi înregistrat pe Dincă cum coboară din maşină şi merge pe bancheta din spate, unde ar fi lovit-o pe fată şi i-ar fi legat mâinile. Nici una dintre aceste acţiuni nu este cât de cât limpede în imaginile furnizate de „Antena 1".

În al treilea rând, înregistrările sunt NEDATATE, astfel încât nu pot convinge că ar fi din ziua şi de la ora la care se afirmă că Dincă ar fi oprit în acel loc (10:02–10:22). Poate o instanţă de judecată onestă să-l condamne pe Dincă, bazându-se pe o poză în care nu-l poţi identifica?

În sfârşit, nu este deloc ciudat faptul că Dincă ar fi parcat numai acolo unde ştia că există camere de supraveghere? De ce ar fi oprit taman lângă liceu, unde putea fi văzut (în spate, geamurile maşinii or fi ele fumurii, dar parbrizul este transparent), în loc să meargă fără oprire până ce ajungea într-o zonă necirculată dinspre Dig?

„Antena 1" explică astfel modul în care Poliţia ar fi ajuns la aceste înregistrări:

§ „Chiar Alexandra i-a condus pe poliţişti către aceste imagini, când era deja sechestrată în casa lui Dincă. Pe 25 iulie, la 11 şi 29 de minute a vorbit ultima dată la telefon, cu poliţistul Constantin Pistol. I-a spus că maşina a oprit în dreptul Liceului, că a stat mai multe minute, timp în care ea a fost imobilizată cu forţa."

Poliţistul Pistol susţine că ar fi avut o discuţie „privată" cu Alexandra, timp în care aceasta i-ar fi spus câte-n lună şi în stele. Marea dânsului problemă este aceea că toate afirmaţiile sale, cu nimic susţinute, sunt contrazise de înregistrările Serviciului „112":

§ „Deci, să vă spun, ieri am ieșit la ocazie ca să mă duc până-n oraș, și dumnealui m-a luat la ocazie, a închis mașina și m-a închis acolo, după aia a zis să mă ducă la el..."

Alexandra nu pomeneşte nimic despre acest pretins episod, deşi în timpul lui ar fi suferit şocul cel mai puternic. Şi totul, FĂRĂ CA EA SĂ SCOATĂ VREUN SUNET!?

Să admitem că, într-adevăr, Alexandra i-ar fi spus comisarului Pistol că au staţionat lângă casa de pe strada Târgu Vechi numărul 8. Dacă gardul acesteia continuă să aibă aceeaşi culoare ca în 2012, de aici să fi apărut confuzia cu celebra „poartă roșie", poliţiştii încurcând reperele dintr-un scenariu care ori era mai greu de înţeles, ori a fost modificat fără ştirea tuturor?

Casa cu poartă roşie şi cea de alături, pe care ar fi fixate camere de supraveghere (cu numărul 9), atrag atenţia şi prin grija cu care IMAGINEA LOR A FOST PROTEJATĂ nu numai de presă, ci chiar şi de anchetatori. „Antena 3" filmează numai în lungul străzii, ferindu-se (parcă?) să prindă în obiectiv liceul şi, mai ales, aceste două locuinţe, aflate vizavi. Culmea este că până şi procurorii, care pretind că ar face un experiment judiciar, au oprit maşina pe care ar fi condus-o Dincă pe mijlocul drumului, nu lângă trotuar.

A cui o fi casa pe care sunt montate cele două camere de supraveghere?

*

Să revenim la ipotetica discuţie dintre Alexandra şi comisarul Pistol. Terenul pe care se găseşte liceul este mărginit de trei străzi. Să spunem că, prin intuiţie sau direct de la Alexandra, ar fi aflat şi numele străzii. Era 25 iulie, ora 11:45. Ce aşteptări puteam avea de la numitul domn? Ar fi fost anormal să meargă în locul respectiv, încercând să găsească un posibil martor? În caz că nu ştia, ar fi fost anormal să verifice dacă nu cumva vreuna dintre case are camere de supraveghere?

ÎNTREBARE: puteau poliţiştii să consemneze traseul de mai sus în ziua de 25 iulie (după cum ne informează „Antena 1"), ştiut fiind că fotografia maşinii a fost primită abia spre miezul nopţii? (Raport MAI, 29 iulie, pag. 6: „...din raportul comisarului şef Alexa Nicolae reiese faptul că LA ORA 23.21 poliţiştii au primit de la cei doi procurori FOTOGRAFIA unui autoturism Renault Megane, suspect în primul dosar penal...") Să credem că s-au dus în crucea nopţii peste proprietarii casei care avea camerele de supraveghere şi n-a aflat nimeni de atare vitejie?

Şi, cum asemenea detalii nu apar nici în Raportul Corpului de control al ministrului Afacerilor Interne (29 iulie), presupun că ele nu există nici astăzi, decât dacă se întocmesc rapoarte antedatate. Citez din invocatul Raport:

§ „În contextul prezentat, pe fondul exploatării unor informaţii obţinute de la SURSE OCAZIONALE, poliţiştii formaţiunii de investigaţii criminale au obţinut o filmare de la o cameră privată din apropierea Liceului Mihai Viteazu, din care se observă un autoturism Renault Megane argintiu, încercându-se a se valorifica o INFORMAŢIE FURNIZATĂ DE VICTIMĂ cu ocazia discuţiilor telefonice purtate cu poliţiştii [de ce n-or fi numiţi?].

Din compararea celor două imagini ale autoturismului au rezultat elemente de similitudine existând POSIBILITATEA ca maşina să fie SUSPECTĂ. De precizat că UNUL din agenţii de poliţie de la Biroul Rutier a CONFIRMAT, grupului de coordonare constituit din politişti şi procurori, faptul că maşina respectivă este CONDUSĂ în fapt de numitul Dincă Gheorghe."

Am arătat de ce nu cred în pretinsa „informaţie furnizată de victimă". Cât priveşte aşa-numitele „surse ocazionale", să fi fost procurorul Liviu Vasilescu, de la DIICOT – Craiova? Cum a ales acesta tocmai fotografia maşinii lui Dincă şi când ajusese aceasta în dosarul Luizei? Prin ce era deosebită şi ce dovezi avea DIICOT? Dacă îl socotea suspect pe Dincă, de ce DIICOT nu acţionase până atunci, fie şi punându-l sub supraveghere? Iar dacă nu ştia, când şi ce revelaţie a avut Liviu Vasilescu? Cum şi-a convins şefii? Sau, dimpotrivă, el a fost „convins" de dânşii?

Ca fost taximetrist, geamgiu, lucrător prin cimitir, proprietar de service auto, muncitor în străinătate sau ce-o mai fi fost, Gheorghe Dincă a intrat în contact cu foarte multă lume, fiind, prin forţa împrejurărilor, mai informat decât alţii. Împărtăşea oare aceste informaţii cu alţii? Este un pensionar oarecare sau în Poliţie (alte instituţii locale?) avea... COLEGI?

O PROBĂ FALSĂ, DINTR-UN DOSAR… AMERICAN REAL

La 21 septembrie, „Evenimentul zilei" ne informa:

„Au apărut PRIMELE IMAGINI cu telefonul de pe care a sunat Alexandra Măceșanu la 112. (...) Jurnalistul Ovidiu Zară a publicat, pe Facebook, fotografii cu butoiul în care Gheorghe Dincă spune că le-ar fi ars pe Alexandra Măceșanu și pe Luiza Melencu. El a postat și o imagine cu telefonul de pe care bărbatul l-ar fi lăsat în casă în ziua în care Alexandra a sunat la 112, potrivit „Antena3".

De altfel, în butoi se pot observa urmele unei curele arse. «Butoiul în care Dincă susține că le-ar fi ars pe Luiza și pe Alexandra. Cenușă, urmele unei curele arse… Oase? Probabil mai la fund!»"

(Fotografia a fost făcută LA MOMENTUL DESCINDERII în curtea lui Dincă)»."

În aceeaşi zi, ca să nu rămână în urma concurenţei, „Antena 3” a postat un fragment dintr-o emisiune, în care redactorul spune următoarele:

„Ovidiu [Zară], ai reuşit să obţii şi imagini în EXCLUSIVITATE cu telefonul de pe care a sunat Alexandra la «112», telefonul lui Gheorghe Dincă, un telefon antic şi de demult, de asemenea o imagine cu butoiul, chiar din ziua în care au descins poliţiştii şi ar fi trebuit să fie fumul... cenuşa caldă, nu?”

Nu, cenuşa din respectiva fotografie nu putea să fie caldă nici măcar metaforic, căci atât ea, cât şi ineditul fotografiei telefonului (telefon care mă îndoiesc că ar fi chiar cel folosit de Alexandra) sunt două neadevăruri. O mică ticăloşie (conştientă sau nu) a unora, posibilă graţie superficialităţii celor mai mulţi.

Jurnaliştii de la „Evz.ro”, care scriu că în fotografia butoiului prezentat de ei „se pot observa urmele unei curele arse” nu fac decât să repete papagaliceşte ceea ce a scris şi a spus O. Zară. Nici una dintre imagini nu este inedită, ambele apărând într-un „slideshow” postat la 28 iulie, pe YouTube, de un anonim (formal, materialul are şi un fel de siglă, iar într-un colţ scrie: „News Alert” şi, dedesubt, „Din România”). În afară de aceasta, în cenuşa din butoi ei văd numai o curea. Or, pe lângă cenuşa unor gunoaie arse, acolo se găsesc resturi ale unui aparat foto Canon (PowerShot A310), ale unui telefon mobil Motorola Razr (model 2004) şi ale unui PAD (Palm Pilot). Iar butoiul nu este fotografiat în Caracal, ci un pic mai încolo, peste Ocean. Ajungea ca ziariştii să sesizeze îndoitura tablei butoiului, pentru a şti, prin comparaţie, că acesta nu s-a aflat şi nu se află în curtea lui Dincă. În plus, butoiul prezentat de ei are fund, spre deosebire de cel folosit de Dincă.

Faptul că domnul Zară a prezentat drept inedite două fotografii, dintre care una este veche de cel puţin două luni, iar alta de 14 ani, poate fi grav, la urma urmei, pentru domnia sa. Cu adevărat alarmant mi se pare însă faptul că, la numai două zile după reţinerea lui Dincă, CINEVA – care a avut cunoştinţele necesare şi a vrut să ne convingă de un anumit lucru – ne-a servit ca „probă” a crimelor acestuia o dovadă autentică, desprinsă însă din dosarul Teresa HALBACH, din statul Wisconsin (prezentat în pagini anterioare). CINEVA a vrut şi mai vrea să ne convingă nu numai că un om poate fi incinerat într-un butoi din tablă, ci şi că acela găsit pe proprietatea lui Steven Avery s-ar fi aflat în curtea lui Dincă. Din moment ce se apelează la falsuri, poţi să deduci altceva decât că nu există fotografii sau probe convingătoare în cazul de la Caracal?

Cine o fi fost drăguţul care ne-a „ajutat” şi cât ne-o costa amabilitatea lui?

JUDECĂTORI ŞI JUCĂTORI

În vreme ce presa informată „pe surse” nu contenea să turuie despre crimă şi despre distrugerea a cadavrelor prin ardere, autorităţile vorbeau de trafic de persoane şi de viol. Cum se completau reciproc, n-au găsit cu cale să explice interesanta situaţie spre care ne împingeau pe toţi. DIICOT nici nu putea să acuze uciderea, pentru că rezolvarea crimelor nu este de competenţa sa. De ce i s-a permis? Nu cunosc, dar evenimente mai noi mă obligă să mă întreb dacă nu cumva explicaţia stă în faptul că DIICOT colaborează cu străinătatea – mai ales cu FBI, care, potrivit mai multor indicii, este posibil să se afle în umbra acestei afaceri.

Pe 27 iulie, Tribunalul Olt a dispus arestarea lui Dincă pentru 30 de zile, în temeiul suspiciunii că ar face trafic de minori şi ar fi violat un număr incert de fete. Putem admite ambele acuzaţii, dar nu sunt necesare şi probe? În acea zi, dovada violului se rezuma la o înregistrare audio, în care, conform părerii doamnei Măceşanu, s-ar auzi vocea fiicei sale. Iar aceasta, atunci când a fost întrebată de o operatoare mai curioasă a Serviciului „112”: „Ai fost violată?”, răspunsese scurt, „Da, am fost violată”, dar repetase că era sechestrată de Popescu Lucian Gabriel, nu de Dincă. Oricum, nu a rostit explicit: „am fost violată de Cutare” şi nimeni nu a dovedit că în ziua de 25 iulie, ora 11:05, când a apelat prima oară „112”, s-ar fi aflat în locuinţa lui Dincă. Aparatura STS, insensibilă la mită, ameninţări

etc., a indicat o zonă aflată la nord de strada Craiovei şi lumea s-a înfuriat pe Serviciu, învinovăţindu-l că nu precizase adresa pe care o dorea ea, la stimulii din presă. Cât priveşte traficul de persoane, în prezent, procurorii nu au nici măcar „mărturisirile" lui Dincă, fie ele şi mincinoase. Şi-atunci se pune întrebarea: afară de aceste declaraţii şi de anumite băzneli din presă, în ce temei l-a ţinut şi continuă magistraţii să îl ţină închis? Asta precis e Justiţie?

Poate că unii, care au mai trăit evenimente asemănătoare (dar la altă scară şi în care victimele au fost nu doar reale, ci şi extrem de multe), îşi vor aminti că lumea întreagă era ţinută în tensiune de mesaje TV ireale, precum: „Armata nu mai are muniţii", „se trage asupra maşinilor de salvare de către lunetişti", „nu există sânge pentru transfuzii ... au aruncat în aer depozitul de sânge", „apa este otrăvită la Sibiu, Timişoara" etc.

Fără discuţie, mass media a avut un rol esenţial şi în cazul Caracal – caz pe care ea, presa, l-a construit şi încă îl menţine „viu", prin informaţiile cumplite cu care a inundat piaţa, fiind posibil ca în dimineaţa zilei de 26 iulie, tot ea să o fi scos-o din casă pe mama Luizei. Ziariştii înşişi cum ajunseseră acolo şi, mai ales, de la cine au primit informaţiile din care au creat ceva ce seamănă cu o diversiune pripit gândită, căci nu mai ştiu cum să o încheie? Vor încerca, aşa cum au mai făcut-o, să scape de povara acestui caz, atacând un altul? Pur şi simplu, vor înceta să-l mai discute?

Sare în ochi disperarea cu care investigatorii încearcă să convingă că fetele ar fi fost incinerate (automat, astfel s-ar „dovedi" şi că fuseseră ucise). Dar în susţinerea acestei ipoteze imposibile din punct de vedere tehnic nu au decât o probă, aparent zdrobitoare: ADN-ul extras din dinţii Alexandrei. Întrebarea este: CARE DINŢI?

ZÂNA MĂSELUŢĂ

În butoiul din curtea lui Gheorghe Dincă au fost descoperite:

1) cenuşă;

2) resturi de oase umane;

3) 25 de dinţi (iniţial, s-a scris doar de 21). – Recent, din Ceruri, ar fi apărut şi o bucată de maxilar. Prostia hoţului, salvarea păgubitului!

Să le privim pe rând.

♦ Cenuşa. Nu ştiu dacă există vreo modalitate prin care INML să poată separa dintr-un amestec de cenuşi partea care este de natură umană, de cea provenită din vegetale sau din gunoaie. În eventuala lipsă a tehnicii necesare, rămâne deschisă varianta în care cenuşa provenea din lemne, gunoaie etc.

♦ Resturile de oase umane. Întrucât nu a putut fi extras ADN din vreo rămăşiţă de os, nu există dovada că acele fragment ar fi tot ceea ce a mai rămas din Alexandra. Cursul lucrurilor, cu multe zone umbrite, uneori chiar de minciuni, legitimează neîncrederea, neputând fi exclusă nici ipoteza în care aceste resturi ar proveni de la o altă persoană, arsă într-un CREMATORIU, unde asemenea fragmente osoase rămân întotdeauna în urma unei incinerări. Culoarea lor ALBĂ, lipsa oricărei impurităţi, nu se potrivesc cu arderea în butoi. Cazul Teresa Halbach, judecat în Statele Unite, are drept element-cheie tot arderea unui cadavru, cu diferenţa că acolo fusese tăiat bucăţi. Expertul J. D. DeHaan a convins judecătorii că inculpatul Steven Avery ar fi folosit un butoi din tablă (cvasi-)identic cu acela al lui Dincă, dar aspectul oaselor Teresei Halbach este cu totul altul, chiar şi după curăţirea lor cu substanţe speciale.

♦ Cei 25 de dinţi. Să provină de la un cadavru ars în crematoriu? Pare cu atât mai plauzibil, cu cât printre probe (?) se găsesc unul sau mai mulţi dinţi cariaţi, precum şi o punte dentară. Părinţii şi unchiul fetei ne asigură că dantura Alexandrei nu avea nici una, nici alta. În consecinţă, măcar o parte dintre dinţi sunt ai altcuiva.

Să ne amintim fapte.

„Iată dezvăluirile făcute de jurnalista Adina Anghelescu-Stancu la «Antena 3»:

«...În ceea ce priveste expertiza, ea a fost făcută pe mai multe FRAGMENTE OSOASE, şi doar din şapte dinţi a putut rezulta ADN-ul. Ceilalţi dinţi şi fragmente osoase erau mult prea deteriorate ca să se poată extrage acest ADN»” (Luju.ro, 3 septembrie).

Expertiză făcută cu succes pe „fragmente osoase ŞI doar din şapte dinţi a putut rezulta ADN”? Altfel spus, dinţii sunt totuna cu „fragmente osoase”?

„Dintele reprezintă în organismul uman structura biologică cu cel mai înalt grad de mineralizare (96-97%) aceasta conferindu-i o stabilitate deosebită” (D. Vichente Dumitru, „Morfologie dentară” [curs], 2003, pag. 19).

În ceea ce priveşte compoziţia chimică, dinţii şi o parte dintre oase seamănă într-o oarecare măsură, dar prin modul în care apar şi se dezvoltă, precum şi prin structură, se deosebesc suficient de mult pentru ca dinţii nu fie socotiţi parte din schelet – motiv pentru care osteogeneza nu îi studiază. Un os rupt se „repară” singur, dar un dinte, nu. În timp ce în fiinţa vie, osul conţine pe jumătate apă, aproximativ 28 la sută materii organice (din care 15–16 procente sunt lipide), restul fiind substanţe neorganice (compuşi ai calciului, ai magneziului, fosforului etc.), dintele este lipsit de ţesus osos, fiind alcătuit din dentină sau ivoriu (substanţă proteică, reprezentând masa de fond), smalţ, cement şi, în interiorul dintelui, pulpa dentară, un ţesut moale, care, şi datorită aşezării, a fost mult timp numit „«măduva dintelui», singura parte simţitoare”.

Să privim atent anunţul „Mediafax” din 2 septembrie:

§ TITLU: „Raport final INML în cazul Caracal: OASELE DIN BUTOI conţin ADN-ul Alexandrei Măceşanu

SUBTITLU: „DIICOT anunţă că raportul final al INML, transmis luni procurorilor, arată că DINŢII ŞI OASELE identificate în butoiul din casa lui Gheorghe Dincă CONŢIN ADN-ul Alexandrei Măceşanu, cu o probabilitate de 99,93 % .

TEXTUL ŞTIRII: „«În cursul acestei zile, Institutul Naţional de Medicină Legală «Mina Minovici» a transmis DIICOT – Structura Centrală raportul de expertiză medico-legală prin examen ADN – expertiză genetică judiciară – în ceea ce priveşte pe victima minoră M.A.M. Din concluziile raportului de expertiză medico-legală rezultă faptul că, analiza genetică a **PROBELOR BIOLOGICE DE OS, REPREZENTATĂ DE ELEMENTE DENTARE SELECTATE** din coletul cu fragmente osoase, găsite cu ocazia cercetării la faţa locului în cenuşa din butoiul metalic de la domiciliul inculpatului Dincă Gheorghe, a condus la evidenţierea unui profil ADN unic, aparţinând unei persoane de sex feminin», transmite DIICOT, printr-un comunicat de presă.

Potrivit procurorilor, din raportul de expertiză medico-legală rezultă faptul că persoana de sex feminin evidenţiată în urma ANALIZELOR GENETICE A PROBELOR BIOLOGICE DE OS este Alexandra Măceşanu, cu o probabilitate de 99,93% .

Între timp, este aşteptat şi raportul privind oasele identificate în pădure, despre care Gheorghe Dincă a spus că sunt ale Luizei. Iniţial INML nu a putut identifica un ADN deoarece oasele erau prea calcinate, însă procurorii au cerut refacerea analizelor.”

Cred că pasajul conţine patru citate-cheie, în analiza cazului Alexandra Măceşanu:

1) „OASELE DIN BUTOI conţin ADN-ul Alexandrei”;

2) „DINŢII ŞI OASELE identificate în butoiul din casa lui Gheorghe Dincă CONŢIN ADN-ul Alexandrei Măceşanu, cu o probabilitate de 99,93 %”;

3) „...analiza genetică a PROBELOR BIOLOGICE DE OS, REPREZENTATĂ DE ELEMENTE DENTARE SELECTATE din coletul cu fragmente OSOASE”;

4) „...persoana de sex feminin evidenţiată în urma ANALIZELOR GENETICE A PROBELOR BIOLOGICE DE OS este Alexandra Măceşanu”.

Aşadar, există *„probe biologice* DE OS*”*, care NU sunt extrase din oase, ci din... „elemente dentare”? Are INML curajul să spună că a analizat genetic *„probele biologice* DE OS*”*, când a spus limpede că din oase nu se mai poate obţine o amprentă ADN? Oare mizează pe faptul că presa, în pofida unei aparente înverşunări, nu pune, de fapt, întrebări care să-i încurce pe cei angrenaţi în tărăşenie şi, poate, o bună parte dintre savanţii ei nici nu ştie că DINŢII NU SUNT OASE?

Nu am citit raportul INML, dar nu era firesc ca DIICOT, care ni-l prezintă la mâna a doua, să precizeze explicit că din *„coletul cu fragmente osoase”* nu a putut fi folosită nici o probă, ADN-ul fiind distrus complet sau în prea mare măsură pentru a putea fi folosit? Nu era firesc să se spună limpede că SINGURELE mostre care au putut fi analizate genetic rămân 7 (şapte) dinţi, şi aceia trataţi cu superficialitate? Iar dacă „Mediafax” a greşit, nu se impunea o corecţie din partea DIICOT, pentru a nu dezinforma publicul? Cum această modificare n-a apărut, nu este firesc să deducem că eroarea (?) i-a convenit sau că Direcţia însăşi este cea care a produs-o?

*

Nu ştiu dacă şi cât de uşor poate fi „şmecherit” şi ADN-ul, dar nu cred că este cazul Alexandrei. De unde cei 7 dinţi care conţin ADN-ul ei, dacă nu de la cadavrul său ars? O posibilă explicaţie porneşte de la vârsta fetei, care la mijlocul lunii septembrie a împlinit 16 ani.

Dinţii permanenţi sunt mai mari decât cei „de lapte”, într-o proporţie care diferă de la persoană la persoană, dar ca anatomie sunt identici. În ceea ce priveşte rădăcinile lor, deosebirea nu este deloc spectaculoasă, cele ale dinţilor temporari fiind puţin mai scurte şi mai subţiri. În cazul de faţă, cu ce să-i compari, însă? Nu sunt oameni care au dinţi micuţi şi alţii care, din contră, au dentiţie (ca) „de cal”?

La 24 iulie, Alexandra avea dantura complet schimbată, pierzând toţi cei 20 de dinţi temporari (poartă şi denumirea de „dinţi deciduali”, care cad – de la lat. „decido”, a cădea şi „deciduus”, care tinde să cadă, folosit de Pliniu cu referire la frunze)? Faptul că în butoi nu s-au găsit 32 de dinţi, câţi are un om matur, nu trebuie să surprindă, la 15–16 ani dantura nefiind completă (măselele „de minte” apar între 18–25 de ani). Pe de altă parte, nu ar fi obligatoriu să fi fost nici integral înlocuiţi, ştiut fiind că, dacă nu sunt extraşi, în cazuri mai rare, ce-i drept, unii pot să cadă de pe arcadele dentare şi după 40 de ani. Un exemplu îl oferă chiar Luiza Melencu, care are un dinte permanent crescut peste unul temporar. Acum mai bine de un secol, dinţilor permanenţi apăruţi peste cei de lapte li mai se spunea şi „supranumerari”.

Am amintit toate acestea, întrucât una dintre principalele întrebări care se pun este dacă şi câţi dinţi de lapte mai are Alexandra. Eventuala extracţie a unui asemenea dinte nu ar fi un capăt de ţară, în timp relativ scurt în locul lui crescând cel definitiv.

Totodată, există un obicei: când unui copil îi cade un dinte de lapte, îl pune sub pernă. Peste noapte, vine Zâna Măseluţă, care îl ia, lăsând un bănuţ în locul lui sau un mic cadou. Evident, cei care iau dintele sunt părinţii. Cât de verosimil este ca un părinte care intră în acest joc să ia dintele copilului său şi să-l arunce imediat la gunoi?

La Alexandra o fi venit vreodată Zâna Măseluţă?

Ar fi imposibil ca o parte dintre dinţii găsiţi („plantaţi”?) în butoiul în care ar fi fost arsă să fie foştii ei dinţi de lapte?

„PROFESIONIŞTII” ŞI FRAIERII LOR

„Mediafax”, 4 septembrie. Devine public textul interviului acordat de Tudorel Butoi lui Marius Tucă. Citez un pasaj (sublinierile prin scriere cu majuscule îmi aparţin, ca şi folosirea ghilimelelor franţuzeşti, care indică pasaje subliniate de autor cu „bold”):

„Tudorel BUTOI: ... «**Acum vă dau dumneavoastră în PREMIERA PREMIERELOR, printre oasele alea şi aşa mai departe AM NUMĂRAT EU 42 de nasturi de blugi, nasturele de blug are specificitatea lui, să vedem ale cui sunt…**»

Marius TUCĂ: 42 ?

Tudorel BUTOI: «**42 de NASTURI NUMĂRAŢI DE MINE DUPĂ FOTOGRAFII**.»

Marius TUCĂ: Asta e într-adevăr nu ştiam, m-aţi surprins.

Tudorel BUTOI: NIMENI NU ŞTIA, v-am dat-o eu.

Marius TUCĂ: 42…

Tudorel BUTOI: «**42 de nasturi de blugi SCOŞI DIN CENUŞĂ. Şi cum vedem că are modul de operare de a introduce victima îmbrăcată cu totul, nasturii ăia au şi ei calitatea de a nu se topi.**»

Marius TUCĂ: Da, incredibil ce spuneţi, e chiar o dezvăluire despre care nu a vorbit nimeni” (poţi să vorbeşti despre ceva ce, nefiind dezvăluit, este ca şi inexistent?).

Tucă are mare dreptate: afirmaţiile intervievatului său T. Butoi sunt INCREDIBILE. Dacă numai el cunoştea acest „secret” („nimeni nu ştia”, Tucă beneficiind de informaţie „în premiera premierelor”) nu rezultă că domnia sa, personal, i-ar fi SCOS „din cenuşă”?

Oare? O poză din ziua descinderii ne arată, tot în curtea lui Dincă, o grămăjoară de CAPSE şi de NASTURI DE BLUGI! Imaginea a apărut în ziua de 26 iulie pe situl „Comisarul”, încă de la ora 12:37, în „Informaţia Gorjului” (ora 13:21), iar două zile mai târziu „Antena 3” fie a confundat capsele şi nasturii cu... dinţii, fie a încercat să repare „prostia” făcută de ceilalţi (sub titlul: „Aşa arată resturile de oase şi dinţii pe care le-au găsit poliţiştii...”, prezintă o poză cu fragmentele de oase şi o alta, cu capse şi nasturi de blugi). Un lucru este limpede: afară de aceste excepţii, până la pretinsa dezvăluire a lui Tudorel Butoi, presa nu s-a mai referit la ceea ce, pasămite, ar fi capse şi nasturi de blugi găsiţi în cenuşa „incineratorului” lui Dincă.

O precizare utilă: „Comisarul” pare să fi preluat să fi preluat fotografia de pe contul Facebook al unui „POLIŢIST de la CASA GROAZEI din Caracal”, despre care scrie:

„Această postare de pe Facebook NU MAI ESTE DISPONIBILĂ. Este posibil să fi fost ştearsă sau ca setările de confidenţialitate a postării să fi fost schimbate.”

Indiferent de explicaţie, cel puţin două lucruri sunt limpezi: întâi, imaginea trebuia să fie un secret şi, doi, NU Tudorel Butoi ar fi văzut primul cei „42 de nasturi de blugi” (în nici un caz, NU dumnealui i-ar fi „scos din cenuşă”)! Faptul că domnia sa a prezentat aceşti nasturi ca pe o noutate, o descoperire a sa, este de natură să nască întrebarea dacă nu cumva fotografia din 26 iulie reprezintă gafa cuiva neinformat în ceea ce priveşte autenticele intenţii ale... mai-marilor, să le spunem.

Apariţia respectivelor materiale fusese oare calculată pentru mai târziu? Întrebarea nu este nici ironică, nici tendenţioasă. Ea pleacă de la faptul că, în mod firesc, dacă nu ar fi existat nici un INTERES OCULT, pentru satisfacere căruia au fost BATJOCORIŢI toţi românii de bună-credinţă, capsele şi nasturii ar fi fost prezentaţi încă de atunci, s-ar fi căutat explicaţii şi, în nici un caz, nu era de aşteptat ca un om de talia lui Tudorel Butoi să îşi asume descoperirea lor, la aproape 40 de zile de la eveniment. Dar tot este bine că, măcar acum, ştim cum stăm.

Deşi NU ÎL CUNOŞTEA pe Dincă (mai exact, nu ştiu să îl fi cunoscut anterior), notoriul criminolog l-a prezentat în termeni extrem de duri şi fără fărâmă de argument:

§ „MĂ AŞTEPT LA MULT MAI MULTE VICTIME de la acest psihopat. Psihopat sexual, instabil emoţional, feroce, agresiv, fără milă.”

În ziua de 26 iulie, textul apare (şi) pe situl „Antena 1”, dedesubtul unui link către informaţii privind-o pe Alexandra, „fata de 15 ani TRANŞATĂ şi ARSĂ într-un butoi”.

ÎNTREBĂRI:

1) Din ce motiv autorităţile au acceptat (sau au susţinut?) mediatizarea informaţiilor conform cărora Alexandra Măceşanu ar fi fost „tranşată şi arsă”, într-un moment în care Dincă nega că ar fi întâlnit-o, iar ei nu aveau probe că, măcar, trecuse prin casa acestuia?

2) Este sau nu acesta temei pentru suspiciunea că totul fusese planificat, existând un sinopsis, dacă nu un scenariu cu secvenţe detaliate?

3) Cine din trupă a „descoperit” aşa-numitul „incinerator artizanal” şi cum de s-a gândit că un orăşean ar cuteza să ucidă pe cineva şi să-i ardă cadavrul în curte, în timpul zilei? Flerul i-a dat brânci spre butoi?

Să spunem că „da”. În acest caz, au fotografiat şi au filmat întreaga operaţiune? Dacă „nu”, ce justificare au? Cum cenuşa trebuia să fie pe fundul recipientului, cum a procedat teribilul detectiv de Caracal? A scurmat cenuşa prin tăietura de jos a butoiului, făcută pentru a alimenta focul, a ridicat sau a răsturnat recipientul, alterând proba?

Ce ar fi făcut Poliţia dacă Dincă nu ar fi „mărturisit” crimele? Recunoaşterea lor înainte de a exista vreo dovadă împotriva lui era inclusă în proiect? Rămânerea în umbră a familiei Alexandrei se poate explica numai prin intenţia rudei lor, Al. Cumpănaşu, de a candida la Preşedinţie?

§ „...Dincă este un CRIMINAL ÎN SERIE, VIOLATOR ÎN SERIE şi pe fondul acesta a avut cele două accidente, Luiza şi Alexandra, dar el este un prădător domnul Marius Tucă, este un criminal în serie PRĂDĂTOR DE TIP ANIMALIC care îşi aduce victimele la vizuină să le aibă sub control...” (afirmaţii făcute la „Antena 3”, în timpul intervenţiei de la ora 15:05, parţial postate pe situl postului, la ora 17:57).

Tudorel Butoi nu a reprezentat o poziţie singulară. Liviu Chesnoiu („*psihologie judiciară – evaluarea comportamentului simulat prin tehnică poligraf*”), a spus că „Poate vom descoperi MAI MULTE OSEMINTE acolo…” (?) şi şi-a exprimat convingerea că Dincă „va spune până la urmă ce a făcut și câte GROZĂVII a făcut” (Fanatik, 26 iulie, ora 18:28).

Dacă psihologii şi psihiatrii pun atât de rapid diagnostice, fără să vadă pacientul, o fi bine? O fi tocmai... sănătos?

Când auzi un specialist făcând asemenea declaraţii, să nu dai crezare presei? Dar când vezi cum stau lucrurile în realitate, să nu îţi aminteşti că acelaşi domn Tudorel Butoi invocase încă din 26 iulie „naivităţile şi vulnerabilităţile Dreptului ... realizate de nişte doctrinari naivi, care nu s-au confruntat niciodată cu momente operative de genul acesta” (Antena 3), susţinând că prin evenimentele din Caracal am plăti pentru aceste slăbiciuni legislative? Nu dânsului îi aparţine şi fraza:

§ „Cu ocazia aceasta, am încheiat problema legată de doctrinarii naivi, care trebuie SĂ-ŞI VADĂ DRACULUI DE POLITICA LOR şi să lase PROFESIONIŞTII să opereze în materie”?

Şi cum anume „operează” profesioniştii domnului Tudorel Butoi? Abuzând de răbdarea şi de încrederea noastră? Când vezi manevrele Poliţiei, îţi mai vine să-i sporeşti puterile asupra cetăţeanului? Mai poţi să crezi în văicărelile exponenţilor ei?

Naivii „să-şi vadă dracului de politica lor”, pentru ca „profesioniştii (alde Alexe, alde Pistol etc.? – n. ns.) să opereze în materie”? Mă tem că tocmai asta am făcut până acum: AM FOST NAIVI şi ne-am lăsat pe mâna domnilor „profesionişti”, ajungând unde se vede. De cazul Caracal sunt responsabili „doctrinarii”? Ce i-a oprit pe „profesionişti” să... opereze? Care prevedere legală îi reţine să stopeze traficul de persoane?

Ce doreşte domnul Tudorel Butoi? Să modificăm legislaţia după cea a SUA, unde, zice dânsul, „mandatul se scria de pe maşină, agentul, pe maşină, este pus în situaţia de a-şi activa baza de date şi îl înştiinţează pe judecător pe mail” asupra situaţiei deosebite în care se află şi primeşte „mandatul «de îndată»”? Aşa o fi dincolo de Atlantic, dar restul legislaţiei americane se compară cu a noastră? Sunt aceiaşi oameni şi obiceiuri? Poliţia noastră vrea competenţe sporite faţă de cele avute în timpul „odiosului regim”?

Să ne uităm în fugă peste intenţiile Puterii.

De exemplu, proiectul de modificare a Codului de procedură penală. Primul lucru care sare în ochi este acela că în expunerea de motive se face referire EXCLUSIV la faptele „din data de 25.07.2019 DIN CARACAL, când o minoră a contactat S.N.U.A.U. 112 în jurul orelor 11:05, reclamând că a fost răpită şi violată", precizându-se că s-ar fi întârziat trei ore, „de la ora 03:04, ora la care au intrat în posesia mandatului de percheziţie, până la ora 06:00, ora la care au procedat la punerea în executare a acestuia", fără să se spună însă că în timpul celor trei ceasuri nu s-a petrecut nimic în locuinţa suspectului, iar fata nu a fost găsită în casă, dovadă că, admiţând că fusese acolo, părăsise locul anterior orei 03:04. Mai afirmă autorul proiectului că „legislaţia din România nu este clară şi previzibilă cu privire la situaţiile în care se poate pătrunde în domiciliul unei persoane" – lucru inexact. Dacă acceptăm că „previzibil" are înţelesul din DEX („care poate fi prevăzut"), o legislaţie EXISTENTĂ poate să fie NEPREVĂZUTĂ? Faptul că ea nu cuprinde anumite ALINEATE, dorite de respectivul ins-din-Parlament, înseamnă că LEGISLAŢIA în întregul ei n-ar fi „previzibilă"?

Parcă în ciuda articolului 27 din Constituţie, vizând „inviolabilitatea domiciliului", insul-din-Parlament cere ca articolului 157 din Codul de procedură penală să-i fie adăugat un alineat (3), care să sune astfel:

„Prin excepţie, este permisă pătrunderea ORICĂREI PERSOANE în domiciliu, fără emiterea unui mandat de PERCHEZIŢIE DOMICILIARĂ, atunci când există indicii temeinice privind existenţa unei primejdii privind viaţa sau integritatea fizică a unei persoane şi este necesară pătrunderea pentru înlăturarea acesteia".

Consiliul Legislativ a atenţionat că „stabilirea posibilităţii «oricărei persoane» de a pătrunde în domiciliul altei persoane ... nu poate fi prevăzută în cuprinsul Codului de procedură penală". În schimb, Iacob Baciu, preşedintele Consiliului Economic şi Social a avizat favorabil, în numai trei rânduri (3 septembrie 2019).

Nu trebuie să fii nici genial, nici jurist, ca să înţelegi ce riscuri implică asemenea prevederi, care deschid calea unor abuzuri comise sub felurite pretexte. Ca de atâtea alte ori, este posibil ca precizarea „oricărei persoane" să fie o exagerare calculată, pentru ca, renunţând la ea, Puterea (în funcţie sau în aşteptare) să creeze iluzia că ar fi onestă.

Când, cu excepţia infracţiunilor flagrante, legiuitorul a interzis prin Constituţie percheziţiile în timpul nopţii (art. 27, 4) el n-o fi avut în vedere, printre altele, şi faptul că autorităţile care dau buzna sunt pregătite fizic şi psihic pentru ceea ce urmează să facă, în vreme ce persoanele în casa cărora intră sunt buimace, ca orice om luat din somn, şi, de aceea, ar reacţiona în consecinţă?

În regimul trecut, Constituţia din 1965 prevedea la articolul 32:

„Domiciliul este inviolabil. Nimeni nu poate pătrunde în locuinţa unei persoane fără învoirea acesteia, decât în cazurile şi în condiţiile anume prevăzute de lege."

Iar Codul de procedură penală stipula:

„Articolul 101 – ORGANUL DE CERCETARE PENALĂ poate face percheziţii domiciliare cu autorizaţia procurorului. // Percheziţia domiciliară se poate face fără autorizaţia procurorului numai dacă persoana la domiciliul căreia urmează a se face percheziţia consimte ÎN SCRIS la aceasta. // În caz de infracţiune flagrantă, percheziţia domiciliară se efectuează fără autorizaţia procurorului."

Aşa naivi cum suntem noi, ne-poliţiştii, tot sesizăm că între proiectul de modificare a Legii 135/2010 şi vehemenţa cu care Tudorel Butoi (şi nu numai) îl prezintă pe Dincă drept un singuratic dement, un „criminal în serie, violator în serie ..., un criminal în serie prădător de tip animalic" există o legătură nu tocmai subtilă. Şi, cât mai e voie de la stăpânire, sesizăm şi culpa majoră a unora din presă, care s-ar zice că nu au suficientă inspiraţie ca să găsească o ieşire din telenovela pe care au început-o cu atâta... forţă.

*

O altă direcţie în care s-ar putea ţinti prin cazul Caracal ar fi UM0215:

„«Doi ş' un sfert»" redevine serviciu de informaţii!" („Naţional", 23 septembrie):

„Este știrea momentului în sistem, după ce informațiile de ultimă oră intrate în posesia noastră arată că se lucrează deja în mare secret la modificările legislative aferente pentru ca actuala Direcție Generală de Protecție Internă din cadrul Ministerului Afacerilor Interne să-și recapete linia operativă a muncii de informații. Astfel că va fi recreată structura de informații din cadrul serviciului secret al MAI, care va reveni astfel cel mai probabil și la vechea denumire de DGIPI. Chiar cea de dinainte ca fostul ministru tehnocrat Dragoș Tudorache să-și îndeplineacă în doi timpi și trei mișcări misiunea pentru care a fost adus de la Bruxelles. Este vorba, desigur, de «amputarea» profesională a singurului serviciu secret din România căruia i-a fost retrasă sub pretextul «reorganizării» atribuțiile legale în ceea ce privește strângerea și «diseminarea» ulterioară a informațiilor obținute prin mijloace specifice."

În mod firesc, opiniile sunt împărţite. Privind din afară şi plecând de la presumţia de nevinovăţie a instituţiilor Statului, care ar lucra cu bună-credinţă, pe cine ar supăra o atare structură? Au dovedit celelalte, aflate în neîntreruptă funcţiune, că pot acoperi şi aria de competenţă a UM0215?

*

Oare anchetatorii chiar nu înţeleg că se afundă tot mai mult şi că, într-un autentic stat de drept, s-ar îndrepta către ora „decontului", când unii dintre dânşii s-ar putea să aibă „de luat"? năluci, fantomatic

Până una-alta, însă, asistăm fără voie la acest teatru greu de catalogat, dar care nici măcar nu mai este interactiv. O mână de oameni spune zilnic aceleaşi lucruri. S-au cam plictisit şi ei şi publicul, care, în spatele scenei, abia intuieşte umbrele maşiniştilor. Când afli că nitam-nisam, vorba bulgarului, ne pot ajuta... americanii în cazul Luizei, să nu te întrebi „de ce"? Să nu întrebi: şi cu Alexandra cum rămâne, că parcă de la ea am pornit?

Or fi americanii complet străini de toată nebunia declanşată aici în ziua de 26 iulie? La urma urmei, nu ei au susţinut aşa-numitele legi „Big Brother"? Dacă „da", îi putea bucura faptul că au fost respinse în 2014? Puteau fi complet nepăsători faţă de eşec? Logic, dacă scandalul de la Caracal, CREAT ŞI ÎNTREŢINUT de oficiali mai mici şi mai mari, a putut fi folosit ca PRETEXT pentru a impune legile dumnealor, ce să credem: or fi sau n-or fi mulţumiţi? Ne-or fi dat astfel un ajutor ori s-au servit pe dânşii? Poate vreo lege românească să atingă un cetăţean american? Neplăcute întrebări! Dar cum o fi mai bine: să nu le punem şi să ne trezim prea târziu, în te miri ce situaţie dramatică, sau să le formulăm şi, dacă greşim, să ne bucurăm atunci când Puterea ne va oferi eventuale (contra)argumente credibile? Iar în cazul în care nu există explicaţii veridice, măcar să nu ne mai iluzionăm. Nu putem fi oneşti şi optimişti, fără a fi şi creduli?

*

Până acum, am rămas fără economie, fără agricultură şi fără avuţii naturale, de care Cineva s-a bucurat şi încă se mai bucură. Ba, am rămas şi fără oameni, care muncesc prin şi pentru străini. Au ajuns însă să vrea să ne ia celor rămaşi şi liniştea adusă de libertate?

„După vremuri, mulţi veniră..."

STINGHERI CU NOI ÎNŞINE, ÎNTR-UN STAT POLIŢIENESC?

Într-o emisiune a lui V. Ciutacu, a avut loc loc o discuţie stupefiantă, pornită de la refuzul mamei Luizei de a-i fi DIN NOU recoltat material biologic, spre a fi trimis... FBI, pentru efectuarea unor analize ADN („RomâniaTV", 26 septembrie). Juriştii prezenţi afirmau dezinvolt că, dacă mama Luizei continuă să refuze, procurorii îl pot obţine CU FORŢA – ca să execute ordinul „celei mai mari democraţii din lume"! Când ştii că până şi în cazul şoferului care conduce „sub influența băuturilor alcoolice sau a altor substanțe, recoltarea de probe biologice" se face „cu consimțământul celui supus examinării" (C.p.p.

art. 190), să nu capete legitimitate temerile cele mai negre privind abuzurile unor instituţii de Stat?

Cum procedează FBI atunci când găseşte la el acasă un cadavru a cărui identitate nu poate să fie stabilită? Aşteaptă să vină cineva, care să se declare mama defunctului şi să ofere materie biologică la discreţie sau analizează ADN-ul acestuia şi, pornind de la acest rezultat, încearcă să afle despre cine era vorba? De ce la Caracal s-ar proceda invers?

Şi, în fond, fără supărare: am ajuns să ni se împartă dreptatea de la Washinhton, iar pentru asta procurori, poliţişti şi judecători acţionează împotriva drepturilor propriilor cetăţeni? Ce este FBI, în faţa căruia vedem că tremură genunchii DIICOT?

Trăim vremuri stranii, în care românul primit de către un oficial al SUA devine erou. Esenţial este să obţii AUDIENŢE la cei puternici sau să fii vizitat de ei? Contează să le strângi mâna pe un coridor şi să-ţi permită să te aşezi pe fotoliul destinat străinilor sau să-ţi dovedească prin fapte RESPECTUL lor?

Alţii se bucură că avem baze militare americane, pe care le-ar vrea mai mari şi mai numeroase. De ce? Nu prea ştiu nici dânşii, după cum nu ştiu nici cine plăteşte, de ce şi cât costă. N-au venit şi mai ieri unii călare pe tancuri şi nu s-au găsit şi atunci persoane care să-i ovaţioneze? Ne-a fost bine? Ne imaginăm că americanii ar fi mai „simpatici"? Am uitat cum au bombardat Belgradul de Sfintele Sărbători, în ciuda apelului Papei, ori cât de tandri au fost cu irakienii, peste care au năvălit sub un pretext dovedit a fi la fel de mincinos, ca şi acela care a permis începerea războiului din Vietnam? Dacă interesele le-ar cere-o, oare pe noi ne-ar trata cu sfială?

De când lumea, a existat vreo forţă militară expansionistă care a ştiut ce-i aia milă ori care a fost caritabilă? Râdeam de Dragnea, care a fost penibil la instalarea lui Trump şi a mai şi plătit pentru asta. Dar noi toţi, când acceptăm ideea că nu mai avem economie naţională aproape deloc, pentru că asta ar fi fost PREŢUL INTRĂRII ÎN EUROPA, chiar ne credem mai breji? Conform acestei idei, am dat tot, ca să... ce?

Trecem prin vremuri ca pasagerii unui tren care merge în cerc, fără ca noi să ne dăm seama? De aceea, suntem mereu surprinşi, nefamiliarizaţi cu mereu aceleaşi halte, gări, tuneluri ori viaducte, între care se petrec cam aceleaşi evenimente, iar călătorii îşi schimbă doar veşmintele? Am devenit stingheri şi faţă de noi înşine?

Când un străin fură la noi sau o ambasadă intervine ilegal în favoarea unei firme din ţara pe care o reprezintă, nu se spune în mod viclean că „prost nu e cine cere [dar măgar poate fi?], ci acela care dă"? Nu se insistă asupra faptului că ar fi dreptul lor să-şi apere interesele CU ORICE PREŢ? Trecând peste aspectul etic şi admiţând că aşa ar fi frumos, să iei cât poţi şi de la cine poţi ca să duci acasă, ne întrebăm: într-un asemenea climat, ce preţ se mai poate pune pe parteneriate, mai ales atunci când una dintre părţi nu o primeşte pe cealaltă între frontierele sale? Cei care sunt insuficient de pregătiţi, moral şi tehnic, nu este preferabil să se abţină de la atari „concubinaje"?

Într-o anumită interpretare, diferită de mesajul lui Eminescu, ultimele lui versuri din „Melancolie" par să ni se potrivească tot mai mult:

„Şi când gândesc la vieaţa-mi, îmi pare că ea cură
Încet repovestită de o străină gură,
Ca şi când n'ar fi vieaţa-mi, ca şi când n'aş fi fost.
Cine-i acel ce-mi spune povestea pe de rost
De-mi ţin la el urechea – şi râd de câte-ascult
Ca de dureri străine? ... Parc'am murit de mult."

P.S.

Ultima Lege pentru modificarea şi completarea Legii EDUCAŢIEI NAŢIONALE nr. 1/2011 va intra în vigoare „începând cu anul şcolar 2020-2021” şi cuprinde un soi de prevederi anti-hărţuire mult extinse. Citez:

„1. La articolul 7, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins: «(11) În unităţile de învăţământ şi în toate spaţiile destinate educaţiei şi formării profesionale sunt interzise comportamentele care constau în VIOLENŢA PSIHOLOGICĂ – BULLYING».

6. La Anexă, după punctul 6 se introduce un nou punct, pct. 61 , cu următorul cuprins: // «61. VIOLENŢA PSIHOLOGICĂ – BULLYING este acţiunea sau seria de acţiuni fizice, verbale, relaţionale şi/sau cibernetice, într-un context social dificil de evitat, săvârşite cu intenţie, care implică un dezechilibru de putere, au drept consecinţă atingerea demnităţii ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptate împotriva unei persoane sau grup de persoane şi vizează aspecte de discriminare şi excludere socială, care pot fi legate de apartenenţa la o anumită rasă, naţionalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală, caracteristicile personale, acţiune sau serie de acţiuni, comportamente ce se desfăşoară în unităţile de învăţământ şi în toate spaţiile destinate educaţiei şi formării profesionale».”

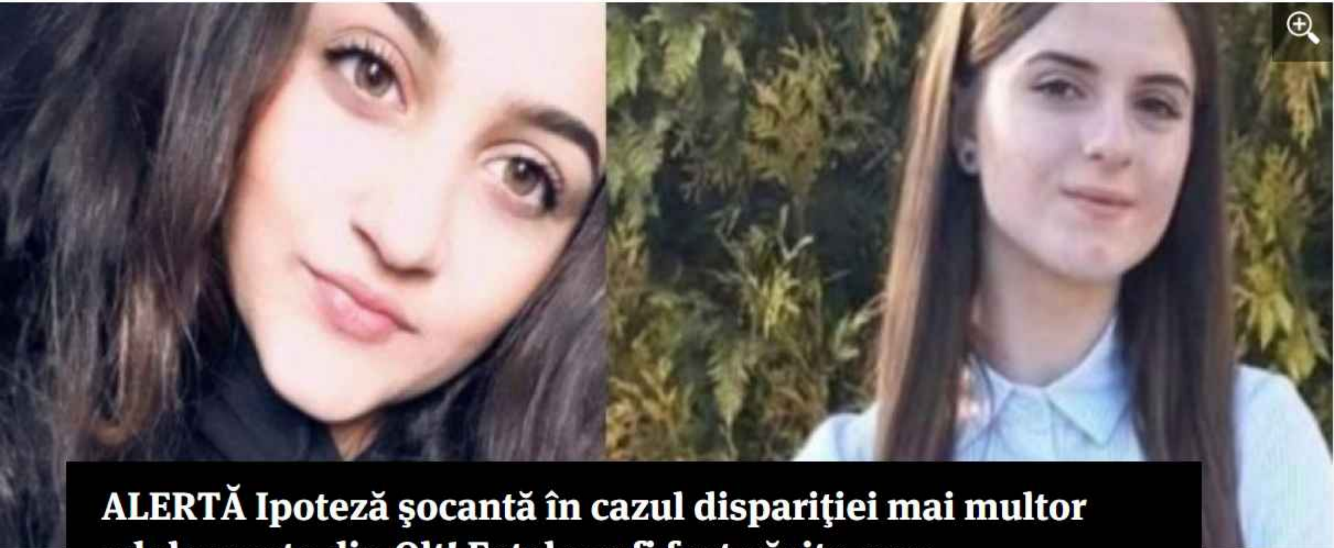
Altfel spus, poţi să mai faci sau să spui ceva – inclusiv o glumă – care, într-un fel sau altul, să nu fie socotit „violenţă psihologică-bullying”? Nu seamănă cam prea mult cu viziunea americană asupra subiectului? Nu este legea în sine o „violenţă psihologică”, prin care se bagă pe gât termeni şi concepte străine, aşa cum sărbătorirea catolicului sfânt Valentin a luat locul străvechilor Sânziene (Drăgaica)?

S-a început cu şcolile, căci lumea devine mai sensibilă atunci când este vorba de copii, dar să nu ne panicăm, căci va veni şi... restul? Treptat, se vor înmulţi ONG-urile de profil şi vor fi deschise linii „anti-bullying”, astfel încât copiii care au de reclamat părinţi prost crescuţi şi profesori cu tupeu să o poată face, telefonic sau online, prin situri specializate ori firide de tip Twitter? Ne-am distra ca niciodată! Şi am putea să fim mândri: chiar dacă ideile sunt de împrumut, totuşi, nu le-am aplica noi, personal? Nu ne-am face-o cu mâna noastră de mari meşteri?

Aşa a început totul...

Fotografia a apărut pe Facebook în această dimineaţă, cu mesajul că aici ar fi fost găsite fetele dispărute

ALERTĂ Ipoteză şocantă în cazul dispariţiei mai multor adolescente din Olt! Fetele ar fi fost găsite arse

comisarul.ro vineri, 26 iulie 2019, 09:39 Distribuie

Fragmentele osoase găsite în „butoiul lui Dincă” provin de la un crematoriu

Specialiştii pretind că Alexandra Măceşanu şi Teresa Halbach (SUA) ar fi fost arse în butoaie din tablă, cvasi-identice. Cu toate acestea, fragmentele osoase arată complet diferit, cele de la Caracal fiind identice cu resturile rămase după o autentică incinerare.

Fragmente de craniu rămase în urma arderii într-un butoi din tablă (proba 130)

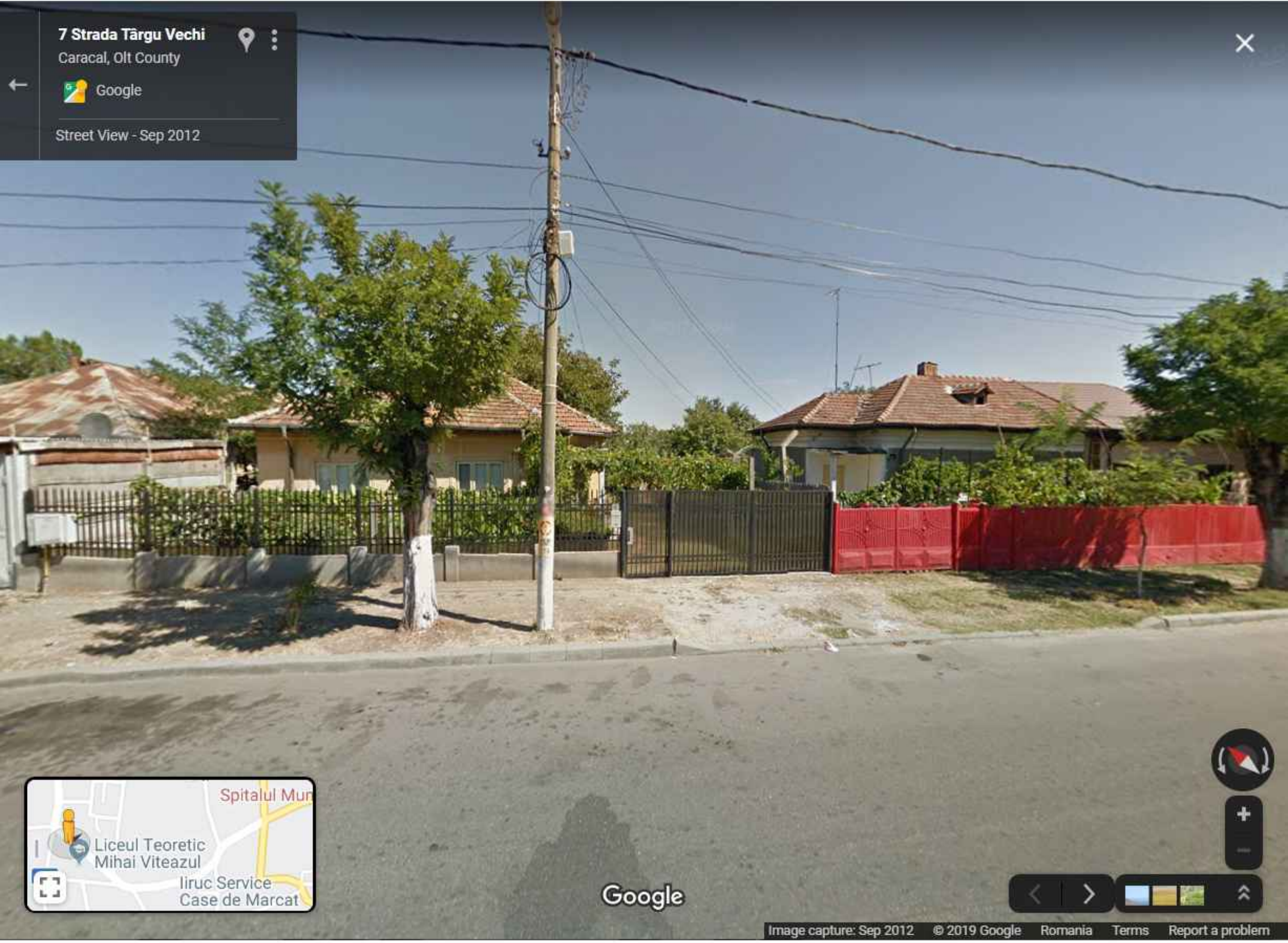
„Dovezile” răpirii: basmele lui Dincă, o poză „făcută” şi o alta, nesemnificativă

Cine îşi aşează camerele video astfel încât să supravegheze o bucată de burlan? Îl vede cineva pe Dincă în fotografie? Câţi recunosc măcar marca maşinii?

Da, maşina poate să fie a lui Dincă, dar ce dovedeşte că tocmai plecase, după o staţionare de 20 de minute? Fără dată fiind, de unde ştim că înregistrarea a fost făcută în ziua de 26 iulie, ora 10:22, aşa cum pretind autorităţile şi unii jurnalişti?

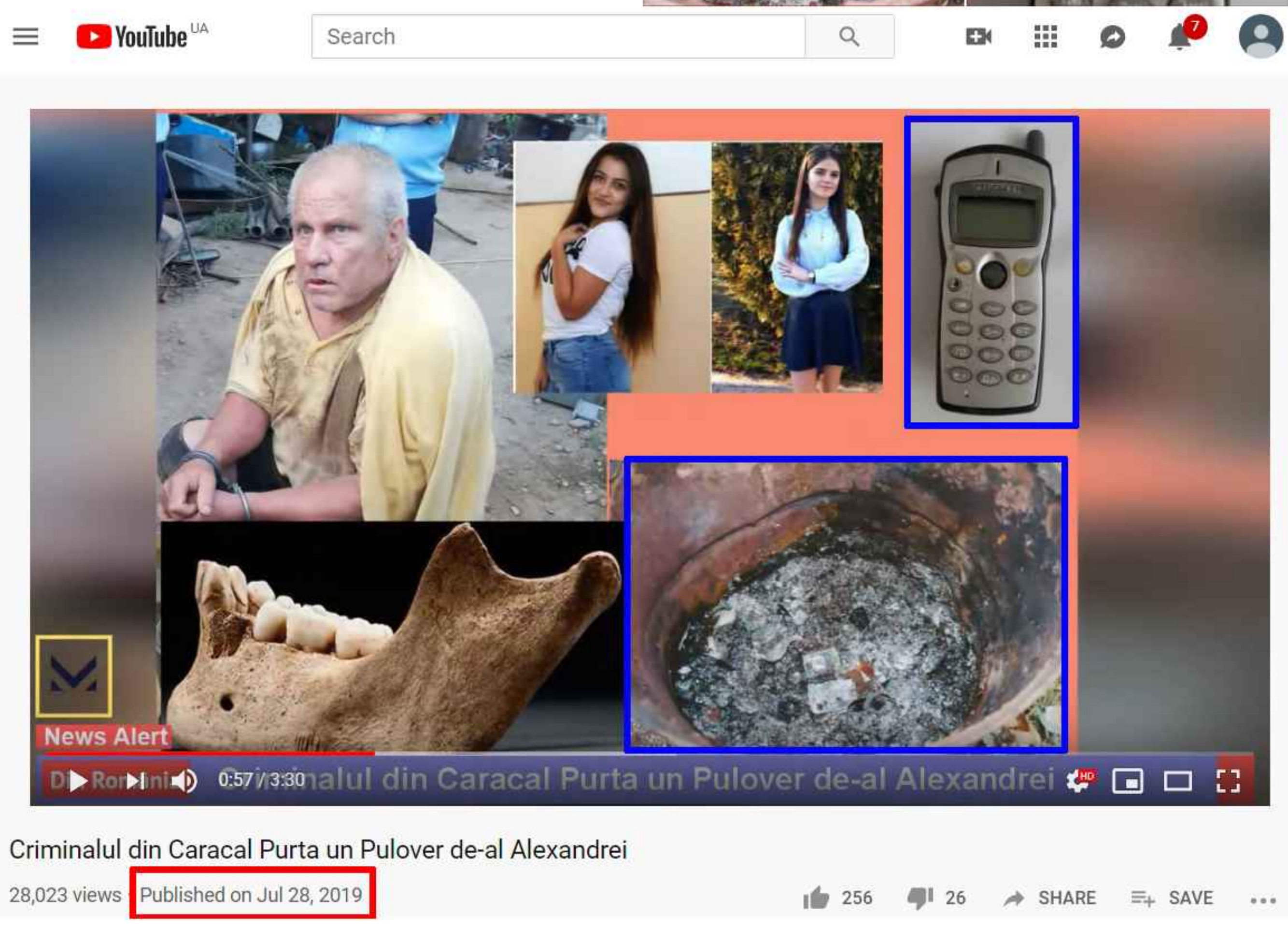

Case aflate în dreptul Liceului „Mihai Viteazul”. În faţa celei cu poartă roşie ar fi oprit Dincă pentru a o imobiliza pe Alexandra. Imaginea fiind mai veche, mă întreb: o mai avea aceasta aceeaşi culoare? Dacă „da”, să fi confundat comisarul Pistol decorurile, atunci când a afirmat că Alexandra i-ar fi spus că se află sechestrată într-o locaţie cu „poartă roşie”? Să fie un act ratat?

În dreptul liceului „Mihai Viteazul”, maşina folosită pentru experimentul juridic se află pe axul drumului. Interesant! Tot este bine că n-au venit pe jos...
DIRECT
HD
POLITIA
PREVIZIUNI
DINCĂ ARATĂ CUM A RĂPIT-O PE ALEXANDRA
ÎN TERMENI DURI DECIZIA CONDUCERII PARTIDULUI DE A RADIA NUMELE UNORA DIN
10:15

„**Exclusiv**” să fie?
Poate ne mai gândim,
că pare niţel altceva!

VPN www.gandul.info/stiri/interviul-integral-marius-tuca-show-tudorel-butoi-de

asupra lor". **Acum vă dau dumneavoastră în premierea premierelor, printre oasele alea şi aşa mai departe am numărat eu 42 de nasturi de blugi, nasturele de blug are specificitatea lui, să vedem ale cui sunt...**

„Premiera premierelor"? „Dezvăluire despre care nu a vorbit nimeni"? Fotografiile din 26 iulie, ora 12:37 spun altceva.

Marius Tucă: 42 ?

Tudorel Butoi: **42 de nasturi numărați de mine după fotografii.**

Marius Tucă: Asta e într-adevăr nu știam, m-ați surprins.

Tudorel Butoi: Nimeni nu știa, v-am dat-o eu.

Cine şi de ce a blocat această informaţie, care, din fericire, a apucat să devină publică?

Marius Tucă: 42...

Tudorel Butoi: **42 de nasturi de blugi scoşi din cenuşă. Şi cum vedem că are modul de operare de a introduce victima îmbrăcată cu totul, nasturii ăia au şi ei calitatea de a nu se topi.**

Marius Tucă: Da, incredibil ce spuneți, e chiar o dezvăluire despre care nu a vorbit nimeni. Dar pentru că noi doi suntem oameni raționali și logici și am

comisarul

prima pagină | politic | actualitate | sport | economie | life | externe

BREAKING Imagini TERIFIANTE postate de un polițist de la CASA GROAZEI din Caracal!

comisarul.ro vineri, 26 iulie 2019, 12:37 Distribuie

Imagini TERIFIANTE postate de un polițist de la CASA GROAZEI din Caracal!

Această postare de pe Facebook nu mai este disponibilă. Este posibil să fi fost ștearsă sau ca setările de confidențialitate a postării să fi fost schimbate.

www.antena3.ro/galerie/asa-arata-resturile-de-oase-si-dintii-pe-care-le-au-g

Așa arată resturile de oase și dinții pe care le-au găsit polițiștii în curtea suspectului în cazul Alexandrei

Share pe Facebook | Share pe Twitter | Share pe Google+ | Comentarii

DE 28 IUL 2019 • 13:04

« ÎNAPOI LA ARTICOL

„Oase şi dinţi", nu „oase şi capse & nasturi de blugi"?

Americanizarea legislaţiei româneşti?

Din exil, din mijlocul geţilor, în a căror limbă a şi compus câteva versuri (indiciu că era asemănătoare limbii latine), Ovidiu i-a scris lui Severus (II, 21-22):
„Dacă cineva l-ar fi aruncat în această ţară pe Homer însuşi, crede-mă, şi el ar fi devenit get".
(„Si quis in hac ipsum terra posuisset Homerum, esset, crede mihi, factus et ille Getes" – „Epistulæ ex Ponto".)
Da, dar Homer şi Ovidiu nu erau Bush sau Trump, iar geţii nu erau conduşi de Dăncilă, de Johannis, Tăriceanu & Co.!

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. I. - Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 7, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1^1), cu următorul cuprins:
„(1^1) În unitățile de învățământ și în toate spațiile destinate educației și formării profesionale sunt interzise comportamentele care constau în violența psihologică - bullying."

2. La articolul 16, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:
„(4) În vederea asigurării accesului la învățământul general obligatoriu prevăzut la alin. (1), unitățile de învățământ preuniversitar au obligația de a înscrie persoanele care nu dețin un cod numeric personal."

6. La Anexă, după punctul 6 se introduce un nou punct, pct. 6^1, cu următorul cuprins:
„6^1. Violența psihologică - bullying este acțiunea sau seria de acțiuni fizice, verbale, relaționale și/sau cibernetice, într-un context social dificil de evitat, săvârșite cu intenție, care implică un dezechilibru de putere, au drept consecință atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptate împotriva unei persoane sau grup de persoane și vizează aspecte de discriminare și excludere socială, care pot fi legate de apartenența la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală, caracteristicile personale, acțiune sau serie de acțiuni,

comportamente ce se desfășoară în unitățile de învățământ și în toate spațiile destinate educației și formării profesionale."

USLEGAL™
USLEGAL.COM

Convenient, Affordable Legal Help - Because We Care!

Help

Search All of USLegal, Inc | Search

USLegal > Legal Definitions > B > Bullying

Bullying Law and Legal Definition

Bullying is generally defined as an intentional act that causes harm to others, and may involve verbal harassment, verbal or non-verbal threats, physical assault, stalking, or other methods of coercion such as manipulation, blackmail, or extortion. It is aggressive behavior that intends to hurt, threaten or frighten another person. An imbalance of power between the aggressor and the victim is often involved. Bullying occurs in a variety of contexts, such as schools, workplaces, political or military settings, and others.

Laws and policies governing bullying vary by state and entity. As of March 2007, 30 states have enacted harassment, intimidation and bullying statutes. In 2007, Iowa enacted anti-harassment and anti-bullying legislation. During the 2005-2006 legislative sessions, eleven states - Alaska, Arizona, Idaho, Indiana, Maine, Maryland, Missouri, Ohio, South Carolina, Tennessee and Virginia - enacted new policies, and four states - Arkansas, Connecticut, Illinois and Vermont - amended or expanded statutes.

.

The following is an example of a school policy defining bullying:

For the purpose of this policy, "bullying" means any physical act or gesture or any verbally, written or electronically communicated expression that"

A. A reasonable person should expect will have the effect of:

1. Physically harming a student or damaging a student's property.

2. Placing a student in reasonable fear of physical harm or damage to his/her property; or

3. Substantially disrupting the instructional program or the orderly operations of the school; or

4. Is so severe, persistent, or pervasive that it creates an intimidating, hostile educational environment for the student who is bullied.